

กลวิธีและโครงสร้างปริเฉทของการให้คำแนะนำในภาษาไทย

นางสาวปาริตา สุขประเสริฐ

ศูนย์วิทยพัทยากร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ภาควิชาภาษาศาสตร์

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

STRATEGIES AND DISCOURSE STRUCTURE OF ADVICE GIVING IN THAI

Miss Parida Sukprasert

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Linguistics

Department of Linguistics

Faculty of Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

กลวิธีและโครงสร้างประจักษ์ของการให้คำแนะนำใน
ภาษาไทย

โดย

นางสาวปาริศา สุขประเสริฐ

สาขาวิชา

ภาษาศาสตร์

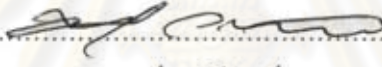
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

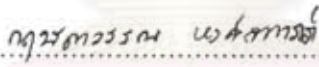
รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษดาพรรณ หงส์คารมภ์

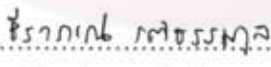
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะอักษรศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพนธ์ อัสวีรุฬหการ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ อรุณมานะกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษดาพรรณ หงส์คารมภ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ธีราภรณ์ รติธรรมกุล)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาวิตรี คทวมิช)

ปาริศา สุขประเสริฐ : กลวิธีและ โครงสร้างปรีจเฉทของการให้คำแนะนำในภาษาไทย.
(STRATEGIES AND DISCOURSE STRUCTURE OF ADVICE GIVING IN THAI) อ.ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก : รศ.ดร.กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์, 213 หน้า.

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาภาษาในแนววจนปฏิบัติศาสตร์และวาทกรรมวิเคราะห์เกี่ยวกับการให้
คำแนะนำในภาษาไทย โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ 1) เพื่อศึกษากลวิธีและโครงสร้างปรีจเฉทของการให้
คำแนะนำใน 2 บริบท ได้แก่ บริบทที่มีการขอคำแนะนำ และบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ 2) เปรียบเทียบ
กลวิธีและโครงสร้างปรีจเฉทของการให้คำแนะนำในทั้ง 2 บริบทข้างต้น

ข้อมูลที่ใช้ศึกษาสำหรับบริบทที่มีการขอคำแนะนำรวบรวมมาจากรายการวิทยุที่เปิดโอกาสให้ผู้
กำลังประสบปัญหา โทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำ และรวบรวมจากการสนทนาระหว่างเพื่อนใน
ชีวิตประจำวันเพื่อใช้ในส่วนของบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ

ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์กลวิธีการให้คำแนะนำโดยใช้กรอบทฤษฎีของ
เจียง (Jiang, 2006) และโครงสร้างปรีจเฉทของการให้คำแนะนำวิเคราะห์ตามกรอบทฤษฎีของอาเบะ (Abe,
2001) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้คำแนะนำในทั้ง 2 บริบท จะใช้ทั้งกลวิธีแบบตรงและกลวิธีแบบอ้อม ในบาง
สถานการณ์ผู้ให้คำแนะนำจะใช้กลวิธีแบบตรง ได้แก่ การใช้ประโยคที่มีกริยาแสดงวัจนกรรม และการใช้
ประโยคคำสั่ง ยกตัวอย่างเช่น “ฉันแนะนำว่า...” “ไปนอนเดี๋ยวนี้” แต่อย่างไรก็ตามผลการวิจัยพบว่าผู้ให้
คำแนะนำจะใช้กลวิธีแบบอ้อมมากกว่าแบบตรง ดังนั้นผู้ที่ให้คำแนะนำจึงพยายามใช้รูปภาษาแบบอ้อม
เพื่อที่จะลดอัตราการคุกคามหน้าของผู้ที่ถูกให้คำแนะนำ กลวิธีแบบอ้อมที่พบ เช่น การใช้รูปประโยคแสดง
เงื่อนไข การใช้ประโยคที่มีกริยาช่วย เป็นต้น

ในส่วนของการวิเคราะห์โครงสร้างปรีจเฉทพบว่า ในบริบทที่มีการขอคำแนะนำและบริบทที่ไม่มีการขอ
คำแนะนำประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่เหมือนกัน 7 ส่วน ได้แก่ การกล่าวถึงปัญหา, การซักถามเกี่ยวกับ
ปัญหา, การให้คำแนะนำ, การปฏิเสธคำแนะนำ, การต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ และการให้กำลังใจ
โดยที่องค์ประกอบในส่วนของการให้กำลังใจเป็นลักษณะเฉพาะของการใช้ภาษาของชาวเอเชีย
องค์ประกอบเดียวที่แตกต่างกันของ 2 บริบทได้แก่ องค์ประกอบในส่วนของการต่อว่า ซึ่งจะพบแต่เฉพาะใน
บริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากว่าคู่สนทนาที่มีความรู้จักและสนิทสนมกันมาก่อน แต่
ในทางกลับกันจะไม่พบองค์ประกอบในบริบทที่มีการขอคำแนะนำเนื่องมาจากคู่สนทนาไม่ได้รู้จักกันมา
ก่อน ดังนั้นผู้ให้คำแนะนำจึงไม่มีการต่อว่าผู้ขอคำแนะนำเนื่องจากการจะเป็นการกระทำที่คุกคามหน้า

ภาควิชา.....ภาษาศาสตร์.....ลายมือชื่อนิติศ.....ปาริศา สุขประเสริฐ.....
สาขาวิชา.....ภาษาศาสตร์.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์.....
ปีการศึกษา.....2552.....

4980163722 : MAJOR LINGUISTICS

KEYWORDS : PRAGMATICS/ DISCOURSE ANALYSIS / GIVING ADVICE / STRATEGY

PARIDA SUKPRASERT: STRATEGIES AND DISCOURSE STRUCTURE OF ADVICE

GIVING IN THAI. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. KRISADAWAN HONGLADAROM,

Ph.D. , 213 pp.

This research presents a pragmatic and discourse analysis of advice giving in Thai. The aims are two-fold: 1) to investigate strategies and discourse structures of two types of advice giving, *i.e.*, solicited and unsolicited advice, and 2) to compare the strategies and discourse structures of these two kinds of advice givings.

The data are drawn from radio call-in advice program and free conversations between friends. The strategies and discourse structures employed in advice giving are analyzed according to Jiang's (2006) and Abe's (2001) respectively. It is found that there are two main strategies- direct and indirect- employed in both solicited and unsolicited advice. Sometimes the advice giver suggests explicitly what and how the advice seeker should do to overcome their problem by using performative verbs and directive sentence, *e.g.*, *I recommend you to..., Go to bed now.* However, indirect strategies are mostly found in both types of advice giving. It shows that the advice giver tries to avoid face threatening act of the advice seeker by using indirect syntactic patterns such as conditional sentences and modals.

In terms of discourse structure, there are 7 similar components in both advice giving types: disclosure of the problem, clarification of the problem, proposal of the advice, refusal of the advice, negotiation that makes advice accepted, acceptance of the advice and moral support, which is characteristic of Asian languages. Reprehension of the advice seeker is the component that found only in the unsolicited advice context because the relationship between both interlocutors is intimate, on the other hand, in the solicited context, the interlocutors had never known each other so that the advice giver tries not to do a face threatening act.

Department : Linguistics

Student's Signature Parida Sukprasert

Field of Study : Linguistics

Advisor's Signature K. Hongladarom

Academic Year : 2009

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความช่วยเหลือ ความเมตตา ความรักและการเอาใจใส่จากรองศาสตราจารย์ ดร.กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์เป็นแบบอย่างและแรงบันดาลใจทั้งในแง่ของวิชาการและการดำรงชีวิต อาจารย์ทำให้ผู้วิจัยได้รู้ซึ่งถึงความหมายของคำว่า “ครู” คงไม่มีคำใดในโลกนี้ที่มากพอจะกล่าวขอบพระคุณสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างที่อาจารย์ได้มอบให้ คุณค่าทั้งหลายที่เกิดจากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขออุทิศให้แด่อาจารย์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันมีค่าให้แก่ผู้วิจัย โดยเฉพาะรองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ อรุณมานะกุล และอาจารย์ ดร.ธีราภรณ์ รัตธรรมกุล นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาวิตรี ททวนิช จากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่ามาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์รวมทั้งให้คำแนะนำ ช่วยแก้ไขจนทำให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ น้องสาว และ คุณจารุพงศ์ เรื่องสุวรรณ สำหรับความรัก ความเมตตา ความช่วยเหลือ และกำลังใจตลอดการเรียน และการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณรุ่นพี่ รุ่นเพื่อน และรุ่นน้องชาวภาษาศาสตร์ทุกคนที่ได้ร่วมทุกข์ร่วมสุข ฝ่าฟันอุปสรรคและช่วงเวลาที่ยากลำบากมาด้วยกัน ขอขอบคุณสำหรับเวลา 4 ปีที่ทำให้ผู้วิจัยมีโอกาสได้เรียนรู้ความเป็นจริงของโลกใบนี้ สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะดีหรือเลวร้ายได้เป็นเสมือนเกราะและภูมิคุ้มกันที่จะทำให้ผู้วิจัยมีความเข้มแข็งและอดทนที่จะสามารถก้าวไปสู่อนาคตได้อย่างมั่นคง

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบประณตน์นมแม่แด่พระแม่ดาราทิทรงโปรดอำนวยการให้ผู้วิจัยได้รู้จักกับความสุขทั้งในทางโลกและทางธรรม ได้ให้ออกาสทำงานเพื่อเพื่อประโยชน์สุขของสัตว์โลกทั้งหลาย ตลอดจนทำให้ผู้วิจัยได้รับมิตรภาพอันมีค่าจากเพื่อนๆ ในมูลนิธิพันดารา และท้ายที่สุดทรงทำให้ผู้วิจัยมีพลังกายและพลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย.....	4
1.5.1 การเก็บข้อมูล.....	4
1.5.1.1 บริษัทที่มีการขอคำแนะนำ.....	4
1.5.1.2 บริษัทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ.....	5
1.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	5
1.5.2.1 การวิเคราะห์รูปแบบของการให้คำแนะนำ.....	5
1.5.2.2 การวิเคราะห์กลวิธีการให้คำแนะนำตามรูปภาษาในทั้ง 2 บริษัท.....	6
1.5.2.3 การเปรียบเทียบกลวิธีการใช้รูปภาษาใน 2 บริษัท.....	7
1.5.2.4 การวิเคราะห์โครงสร้างปริเจตการให้คำแนะนำ.....	7
1.5.2.5 การเปรียบเทียบโครงสร้างปริเจตการให้คำแนะนำใน 2 บริษัท.....	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
1.7 สัญลักษณ์ที่ใช้ในงานวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 การศึกษาแบบข้ามวัฒนธรรม.....	9
2.1.1 แนวคิดเรื่องวัฒนธรรม.....	9
2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีความสุขภาพ.....	10

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2.2 การศึกษากลวิธีการให้คำแนะนำโดยแบ่งตามลักษณะทางไวยากรณ์.....	14
2.2.1 การศึกษาแบบข้ามวัฒนธรรม.....	14
2.2.2 การศึกษากลวิธีการให้คำแนะนำโดยแบ่งตามลักษณะทางไวยากรณ์.....	19
2.2.3 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อวัจนกรรมการแนะนำ.....	24
2.2.3.1 บริบทที่มีการขอคำแนะนำ – การให้คำแนะนำในที่สาธารณะ.....	25
2.2.3.2 บริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ – การให้คำแนะนำแบบส่วนตัว.....	25
2.2.4 การศึกษาด้านปฏิบัติศาสตร์ภาษาในระหว่าง (Interlanguage pragmatics)....	26
3 กลวิธีการให้คำแนะนำ.....	29
3.1 กลวิธีการให้คำแนะนำในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ.....	29
3.1.1 การให้คำแนะนำโดยใช้กลวิธีแบบตรง.....	29
3.1.1.1 การใช้ประโยคคำสั่ง.....	29
3.1.1.2 การใช้ประโยคที่มีกริยาแสดงวัจนกรรม.....	31
3.1.2 การให้คำแนะนำโดยใช้กลวิธีแบบอ้อม.....	32
3.1.2.1 การใช้ประโยคที่มีกริยาช่วย.....	32
3.1.2.2 การใช้ประโยคแสดงเงื่อนไข.....	38
3.1.2.3 การใช้ประโยคคำถาม.....	40
3.1.2.4 การใช้กลวิธีแบบไม่ตรงประเด็น.....	41
3.2 กลวิธีการให้คำแนะนำในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ.....	43
3.2.1 การให้คำแนะนำโดยใช้กลวิธีแบบตรง.....	43
3.2.1.1 การใช้ประโยคคำสั่ง.....	43
3.2.1.2 การใช้ประโยคที่มีกริยาแสดงวัจนกรรม.....	44
3.2.2 การให้คำแนะนำโดยใช้กลวิธีแบบอ้อม.....	44
3.2.2.1 การใช้ประโยคที่มีกริยาช่วย.....	44
3.2.2.2 การใช้ประโยคแสดงเงื่อนไข.....	46
3.2.2.3 การใช้ประโยคคำถาม.....	47
3.2.2.4 การใช้กลวิธีแบบไม่ตรงประเด็น.....	48
3.3 แสดงข้อมูลความถี่และอภิปรายผล.....	49
4 โครงสร้างปริศนของการให้คำแนะนำ.....	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4.1 โครงสร้างปริจเฉทในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ.....	53
4.1.1 การกล่าวถึงปัญหา.....	53
4.1.2 การซักถามเกี่ยวกับปัญหา.....	57
4.1.3 การให้คำแนะนำ.....	62
4.1.4 การปฏิเสธคำแนะนำ.....	63
4.1.5 การต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ.....	66
4.1.6 การรับคำแนะนำ.....	69
4.1.7 การให้กำลังใจ.....	70
4.2 โครงสร้างปริจเฉทในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ.....	75
4.2.1 การกล่าวถึงปัญหา.....	75
4.2.2 การซักถามเกี่ยวกับปัญหา.....	77
4.2.3 การต่อว่า.....	78
4.2.4 การให้คำแนะนำ.....	80
4.2.5 การปฏิเสธคำแนะนำ.....	82
4.2.6 การต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ.....	83
4.2.7 การรับคำแนะนำ.....	85
4.2.8 การให้กำลังใจ.....	86
4.3 การเปรียบเทียบโครงสร้างปริจเฉทระหว่างบริบทที่มีการขอคำแนะนำและบริบท ที่ไม่มีการขอคำแนะนำ.....	87
5 สรุปผลการวิจัย.....	95
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	95
5.1.1 กลวิธีการให้คำแนะนำในทั้ง 2 บริบท.....	95
5.1.2 โครงสร้างปริจเฉทของการให้คำแนะนำในทั้ง 2 บริบท.....	96
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	96
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	99
รายการอ้างอิง.....	100
ภาคผนวก.....	103
ภาคผนวก ก.....	104

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ข.....	161
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	213

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
ตารางที่ 1	ประเภททลวิธีของการให้คำแนะนำในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ (TS).....	50
ตารางที่ 2	ประเภททลวิธีของการให้คำแนะนำในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ (TU).....	51
ตารางที่ 3	ลำดับองค์ประกอบของโครงสร้างปริจเฉทในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ (TS)	91
ตารางที่ 4	ลำดับองค์ประกอบของโครงสร้างปริจเฉทในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ (TU).....	93

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
ภาพที่ 1	องค์ประกอบที่พบในปริจเฉทของบริบทที่มีการขอคำแนะนำ.....	88
ภาพที่ 2	องค์ประกอบที่พบในปริจเฉทของบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ.....	89
ภาพที่ 3	เปรียบเทียบโครงสร้างปริจเฉทของ 2 บริบท.....	90

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เดอคาปีวอร์และฮูเบอร์ (Decapua & Huber, 1989) กล่าวว่าไว้ว่าวัฒนธรรมการแนะนำถือเป็นวัฒนธรรมหนึ่งที่มนุษย์ใช้บ่อยที่สุดในชีวิตประจำวัน มนุษย์เป็นทั้งผู้ให้คำแนะนำและผู้ขอคำแนะนำ ไม่ว่าจะ เป็นสถานการณ์ที่คำแนะนำถูกขอ (solicited advice) หรือสถานการณ์ที่ไม่ได้ขอ (unsolicited advice) อย่างไรก็ตาม ในบางวัฒนธรรมก็มองว่าวัฒนธรรมการแนะนำไม่ได้มีหน้าที่เพียงแค่เป็นการขอคำแนะนำเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาเท่านั้น หากแต่ยังทำหน้าที่เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างคนในสังคม ดังที่ลิซี (Lii-Shih, 1988) กล่าวว่าไว้ว่า ในวัฒนธรรมจีน การให้คำแนะนำถือเป็นการกระทำที่แสดงถึงความ เป็นมิตร ความเป็นพวกพ้องเดียวกัน และยังเป็น การแสดงถึงการยกย่องผู้ถูกขอคำแนะนำด้วย เพราะโดยปกติเมื่อคนเราประสบปัญหา มักจะไปขอคำแนะนำจากบุคคลที่คิดว่ามีความรู้ความสามารถ ในเรื่องนั้นๆ มากกว่าตนเอง

อย่างไรก็ตาม จีนและคอร์ตาซี (Jin & Cortazzi, 1988) กล่าวว่าไว้ว่าวัฒนธรรมการแนะนำถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ไม่สมควรกระทำในบางวัฒนธรรม อย่างเช่นในวัฒนธรรมของชาวอเมริกัน ผู้ชอบความเป็นส่วนตัว ไม่ชอบให้ใครมาลิดรอนสิทธิส่วนบุคคล จีนและคอร์ตาซีตั้งข้อสังเกตว่า เนื่องจากความต่างใน วัฒนธรรมการใช้ภาษานี้เองที่ทำให้ชาวจีนกับชาวอเมริกันมักขัดแย้งกัน โดยชาวจีนมักมองว่าชาวอเมริกันเป็นคนเย็นชา ไม่เป็นมิตร ส่วนชาวอเมริกันก็จะรู้สึกที่ชาวจีนมักจะมาก้าวท้าวความเป็น ส่วนตัวของผู้อื่น

นอกจากนี้ สกอลลอนและสกอลลอน (Scollon & Scollon, 1983 อ้างใน Jiang, 2006) ยังกล่าวไว้ว่า โดยปกติแล้วการให้คำแนะนำถือเป็น การกระทำที่คุกคามหน้า (face threatening act) ของผู้ที่ถูกให้คำแนะนำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้คำแนะนำที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้มีการขอ เนื่องจากในการให้คำแนะนำ มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ประการ ได้แก่ ระดับความสนิทสนมและการรับรู้ข้อมูลพื้นฐานของผู้ร่วม สนทนา (intimacy & basic knowledge about the addressee) ความรู้ ความชำนาญที่จะเข้าใจปัญหา และ สามารถหาทางแก้ไขได้ (expertise) และ สิทธิหรืออำนาจ (authority) ที่จะให้คำแนะนำแก่อีกฝ่ายหนึ่ง ได้ เช่น มีอายุมากกว่า มีชนชั้นทางสังคมสูงกว่า เป็นต้น

ดังนั้นเมื่อคนใดคนหนึ่งให้คำแนะนำกับอีกฝ่ายโดยที่ไม่ได้มีการขอ จึงเท่ากับว่าฝ่ายผู้ให้คำแนะนำได้ตระหนักเอาเองว่าตนมีคุณสมบัติตามปัจจัยที่กล่าวมาเพียงพอที่จะสามารถให้คำแนะนำอีก

ฝ่ายได้ แต่ถ้าอีกฝ่ายไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้ให้คำแนะนำตระหนักเอาเองก็อาจจะรู้สึกว่าคุณกำลังถูกคุกคามหน้า

เจียง (Jiang, 2006) ศึกษาพฤติกรรมการใช้รูปภาษาในการให้คำแนะนำในภาษาอังกฤษจาก 2 สถานการณ์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ นักเรียนปรึกษากับครู และเพื่อนปรึกษากับเพื่อน สถานการณ์แรกเป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้สนทนาอยู่ในสถานภาพที่ต่างกัน กล่าวคือ ครูมีสถานภาพที่สูงกว่านักเรียน แต่อีกสถานการณ์หนึ่งผู้สนทนามีสถานภาพเท่าเทียมกัน จากผลการวิจัยพบว่ารูปภาษาที่ใช้ในการให้คำแนะนำของ 2 บริบทนี้มีความแตกต่างกันอันเนื่องมาจาก อำนาจ ความเชี่ยวชาญ และความสนิทสนม ดังตัวอย่างเช่น

สถานการณ์ที่ครูให้คำแนะนำแก่นักเรียน

“...if you haven't done it yet, I'd really recommend you, we do have a career office on campus that has some software, so if you've never done a resume before it's a good place to start”.

จะเห็นได้ว่าในคำแนะนำนี้ครูใช้กริยาที่วาทกรรม (performative verb) ได้แก่คำว่า recommend ซึ่งเจียงอธิบายว่า การใช้รูปแบบการให้คำแนะนำเช่นนี้เป็นการให้คำแนะนำแบบใช้วาทกรรมตรง (direct speech act) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ครูตระหนักว่าตนเองมีอำนาจและความเชี่ยวชาญมากพอที่จะเป็นผู้ให้คำแนะนำได้ โดยงานวิจัยของเจียงไม่พบรูปแบบการให้คำแนะนำนี้ในสถานการณ์ที่เพื่อนปรึกษากับเพื่อน

สถานการณ์ที่เพื่อนปรึกษากับเพื่อน

“Go to bed now !”

เจียงพบว่าการใช้รูปประโยคคำสั่ง (imperative) จะพบบ่อยในสถานการณ์ที่ผู้ให้คำแนะนำกับผู้ถูกให้คำแนะนำมีสถานภาพเท่าเทียมกัน ไม่มีฝ่ายใดจำเป็นที่จะต้องพยายามใช้รูปภาษาเพื่อลดทอนอำนาจของตนเองลงเพื่อที่อีกฝ่ายจะได้ไม่รู้สึกเสียหน้า

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานของอาเบะ (Abe, 2001) ซึ่งได้ศึกษาปริจเฉทการให้คำแนะนำแบบข้ามวัฒนธรรม (cross-cultural discourse) กล่าวคือ เปรียบเทียบระหว่างชาวญี่ปุ่นกับชาวอเมริกัน

ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างปรีเจทการแนะนำของ 2 ชนชาตินี้มีองค์ประกอบต่างๆในปรีเจทเหมือนกัน กล่าวคือ มีองค์ประกอบของการกล่าวถึงปัญหา การทำความเข้าใจสถานการณ์ในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับปัญหา การทำให้ปัญหากระจ่าง การเสนอคำแนะนำ และสุดท้ายการแสดงความเห็นด้วยและขอบคุณ แต่การเรียงลำดับขององค์ประกอบเหล่านี้แตกต่างกันออกไป อาจะพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อนื้อหาของคำแนะนำ ได้แก่ ประเภทของปัญหา ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้คำแนะนำและผู้ขอคำแนะนำ ตลอดจนตัวแปรทางสังคม เช่น อายุ อาชีพ เพศ เป็นต้น

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัจนกรรมทั้งในภาษาไทยและภาษาอื่นๆ พบว่ามีผู้ศึกษาวัจนกรรมประเภทต่างๆ เช่น การขอร้อง การปฏิเสธ การขอโทษ ไว้เป็นจำนวนมาก แต่มีผู้ศึกษาวัจนกรรมการแนะนำไว้น้อยมาก ทั้งๆที่เป็นวัจนกรรมที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษากลวิธีการแนะนำและโครงสร้างปรีเจทในการให้คำแนะนำในภาษาไทย

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะเลือกศึกษากลวิธีการใช้รูปภาษาและ โครงสร้างปรีเจทการให้คำแนะนำใน 2 บริบท คือ รายการวิทยุที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีปัญหาโทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และบทสนทนาในชีวิตประจำวันระหว่างกลุ่มเพื่อน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วิเคราะห์กลวิธีและ โครงสร้างปรีเจทของการให้คำแนะนำในภาษาไทย
2. เปรียบเทียบกลวิธีและ โครงสร้างปรีเจทของการให้คำแนะนำในภาษาไทยในบริบทที่มีการขอคำแนะนำและในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ

1.3 สมมติฐานของงานวิจัย

1. ในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ มีการใช้กลวิธีการแนะนำแบบตรง ส่วนในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำมีการใช้กลวิธีการแนะนำแบบอ้อม
2. ในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ โครงสร้างปรีเจทจะมีองค์ประกอบดังนี้ การกล่าวถึงปัญหา การซักถามเกี่ยวกับปัญหาที่ต้องการคำแนะนำ การรับคำแนะนำ และการให้กำลังใจ
3. ในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ โครงสร้างปรีเจทจะมีองค์ประกอบดังนี้ การกล่าวถึงปัญหา การให้คำแนะนำ การปฏิเสธคำแนะนำ การต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ และการให้กำลังใจ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาเฉพาะวัฒนธรรมการแนะนำในภาษาไทยกรุงเทพฯในสองบริบทที่กล่าวถึงเท่านั้น

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.5.1 การเก็บข้อมูล

งานวิจัยนี้ศึกษาทฤษฎีและโครงสร้างประจักษ์ของการให้คำแนะนำในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ และในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ ในบริบทที่มีการขอคำแนะนำผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากรายการวิทยุ ส่วนบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำรวบรวมจากการสนทนาทั่วไประหว่างเพื่อนในชีวิตประจำวัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.5.1.1 บริบทที่มีการขอคำแนะนำ

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากรายการวิทยุในช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน 2552 โดยเก็บจากรายการซัวร์ก ชูรส ซึ่งออกอากาศทางวิทยุช่อง FM 105 ทุกวันจันทร์ ถึง ศุกร์ เวลา 22.00-24.00 น. รวมทั้งสิ้น 13 บทสนทนา แต่ละบทสนทนามีความยาวครั้งละประมาณ 8-18 นาที รวมเป็นเวลา 135 นาที

รายการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ที่มีปัญหาโทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำจากวิทยากรพิเศษที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสลับเปลี่ยนกันไป โดยในแต่ละวันจะมีการกำหนดประเด็นปัญหาที่จะมาพูดคุยอย่างชัดเจน เช่น ปัญหาความรัก ปัญหาครอบครัว ปัญหาทางเพศ และปัญหาเด็กและวัยรุ่น เป็นต้น

รายการในแต่ละครั้งมีความยาว 2 ชั่วโมง แบ่งเป็น 3 ช่วงใหญ่ๆ ได้แก่ ช่วงต้นจะเป็นการแนะนำวิทยากรที่จะมาทำหน้าที่ให้คำแนะนำในแต่ละวัน โดยมีการบอกชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง และสถานที่ทำงาน พร้อมทั้งมีการแนะนำตัวพิธีกรที่ทำหน้าที่ดำเนินรายการด้วย ช่วงกลางจะเป็นช่วงที่ผู้ดำเนินรายการและผู้ให้คำแนะนำพูดถึงประเด็นปัญหาที่จะมาพูดคุยกันในวันนั้นๆ โดยจะมีการเกริ่นนำถึงประเด็นปัญหา เช่น ปัญหาวัยรุ่นที่พบในปัจจุบันมีอะไรบ้าง ยกตัวอย่างเช่น วัยรุ่นคิดยาเสพติด ติดเกมอินเทอร์เน็ต ติดเพื่อน เป็นต้น จากนั้นจะมีการเชิญชวนให้ผู้ฟังที่กำลังประสบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเหล่านี้โทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำ ส่วนช่วงท้ายรายการจะเป็นช่วงที่ผู้ฟังโทรศัพท์เข้ามาในรายการ

ในการสนทนาแต่ละครั้งจะประกอบไปด้วยผู้ร่วมสนทนา 3 ฝ่าย ได้แก่ ผู้ที่โทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำ (A) ผู้ให้คำแนะนำ (B) และผู้ดำเนินรายการ (C)

1.5.1.2 บริบทที่ไม่มี การขอคำแนะนำ

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากการสนทนาในชีวิตประจำวันของกลุ่มเพื่อนในสถานการณ์ต่างๆกัน รวมทั้งสิ้น 11 บทสนทนา แต่ละบทสนทนามีความยาวครั้งละประมาณ 8-23 นาที รวมเป็นเวลา 131 นาที

ข้อมูลที่รวบรวมมานี้เป็นการสนทนาแบบเป็นกันเอง (casual conversation) เป็นการสนทนาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน มีทั้งที่เป็นการสนทนาที่คู่สนทนาเห็นหน้ากันและไม่เห็นหน้ากัน เช่นการสนทนาทางโทรศัพท์

ในการเก็บข้อมูลจากการสนทนาในชีวิตประจำวันนี้ ผู้วิจัยไม่ได้กำหนดหัวข้อการสนทนาไว้ล่วงหน้า โดยในการบันทึกเสียงการสนทนาจากสถานการณ์ส่วนใหญ่จะเป็นช่วงพักระหว่างการเรียนและรับประทานอาหาร เมื่อได้ข้อมูลมาแล้วจะเลือกเฉพาะการสนทนาในช่วงที่เกิดการแนะนำเกิดขึ้น กล่าวคือมีองค์ประกอบของปัญหาและมีการให้คำแนะนำ ในแต่ละครั้งของการสนทนา ผู้วิจัยจะเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ (ไม่ได้เข้าร่วมในการสนทนานั้นๆ) ทั้งนี้ผู้สนทนาจะทราบว่าในการสนทนานั้นมีการบันทึกเสียงเอาไว้แต่จะไม่ทราบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ชื่อบุคคลทั้งหมดในทุกสถานการณ์การสนทนาเป็นนามแฝงทั้งสิ้น

1.5.2. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้ (1) การวิเคราะห์รูปแบบการให้คำแนะนำจากทั้ง 2 บริบทโดยใช้กรอบทฤษฎีของคามาโตริดานี (Kumatoridani, 1992) (2) การวิเคราะห์กลวิธีการใช้รูปภาพโดยใช้กรอบทฤษฎีของเจียง (Jiang, 2006) (3) การเปรียบเทียบกลวิธีการใช้รูปภาพใน 2 บริบท (4) การวิเคราะห์โครงสร้างปริจเฉทการแนะนำโดยใช้กรอบทฤษฎีของอาเบะ (Abe, 2001) และ (5) การเปรียบเทียบโครงสร้างปริจเฉทใน 2 บริบท รายละเอียดของแต่ละส่วนมีดังต่อไปนี้

1.5.2.1 การวิเคราะห์รูปแบบของการให้คำแนะนำ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้โดยใช้กรอบทฤษฎีของคามาโตริดานี (Kumatoridani, 1992) ที่ศึกษารูปแบบของการแนะนำโดยแบ่งตามเนื้อหาแต่ไม่ได้สนใจในเรื่องของลำดับของเนื้อหาคำแนะนำนั้นๆ คามาโตริดานีได้ใช้สัญลักษณ์ X, S1 และ S2

- X หมายถึง คำแนะนำ
- S1 หมายถึง สถานการณ์ในปัจจุบันที่มีความจำเป็นต้องขอคำแนะนำ
- S2 หมายถึง สถานการณ์ที่มีการพูดถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากปฏิบัติตามคำแนะนำ

คณาจารย์พบว่ามีรูปแบบการให้คำแนะนำมี 7 รูปแบบ ได้แก่ X, S1, S2, S1+S2, X+S1, X+S2 และ X+S1+S2

ผู้วิจัยนำกรอบวิจัยนี้มาวิเคราะห์รูปแบบการให้คำแนะนำในภาษาไทยโดยเน้น 2 บริบท ดังกล่าวข้างต้น จากนั้น ผู้วิจัยได้นำเฉพาะในส่วนของ X มาวิเคราะห์กลวิธีการให้คำแนะนำตาม ลักษณะทางไวยากรณ์ เพื่อที่จะทำให้ระบุได้อย่างชัดเจนว่าในการให้คำแนะนำทั้ง 2 บริบทมีลักษณะ เป็นวัจนกรรมตรง หรือวัจนกรรมอ้อม เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

1.5.2.2 การวิเคราะห์กลวิธีการให้คำแนะนำตามรูปภาษาในทั้ง 2 บริบท

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยใช้กรอบทฤษฎีของเจียง (Jiang, 2006) ในการจัดประเภท รูปภาษาที่ใช้ในการให้คำแนะนำ ซึ่งเจียงได้ศึกษารูปภาษาที่ใช้ในการให้คำแนะนำ ใน 3 บริบท คือการ สนทนาระหว่างครูและนักเรียน การสนทนาระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง และหนังสือแบบเรียน ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 โดยเจียงได้แบ่งประเภทรูปภาษาที่ใช้ในการให้ คำแนะนำโดยใช้เกณฑ์ลักษณะทางไวยากรณ์ โดยรูปภาษาที่พบทั้งสิ้นมี 9 กลวิธี ดังนี้

1. การใช้ประโยคที่รวมตัวผู้พูดว่าจะเป็นผู้กระทำการร่วมกับผู้ฟัง (Let's)
2. การใช้กริยาช่วย (Modals)
3. การใช้ประโยคคำถาม (Wh-questions)
4. การใช้ประโยคเงื่อนไข (Conditionals)
5. การใช้กริยาแสดงวัจนกรรม (Performative verbs)
6. การใช้โครงสร้างประโยคที่ไม่เน้นผู้กระทำ แต่เน้นส่วนประกอบอื่นๆ ในประโยค
7. Extraposed to-clauses
8. การใช้ประโยคคำถามตอบรับหรือปฏิเสธ (Yes-no questions)
9. การใช้ประโยคคำสั่ง (Imperatives)

1.5.2.3 การเปรียบเทียบกลวิธีการใช้รูปภาษาใน 2 บริบท

หลังจากรวบรวมข้อมูลและนำมาจัดประเภทตามเกณฑ์ทางไวยากรณ์แล้ว จากนั้นจะนำรูปภาษาที่ได้จากทั้ง 2 บริบทมาเปรียบเทียบว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

1.5.2.4 การวิเคราะห์โครงสร้างปริเจตการให้คำแนะนำ

ในการวิเคราะห์โครงสร้างปริเจตการผู้วิจัยจะใช้กรอบการวิเคราะห์ของอาเบะ (Abe, 2001) ซึ่งวิเคราะห์ว่าในปริเจตการแนะนำมีองค์ประกอบอะไรบ้าง ยกตัวอย่างเช่น องค์ประกอบแรกเป็นส่วนที่ผู้ขอคำแนะนำเล่าถึงปัญหาของตนเอง องค์ประกอบส่วนที่ 2 เป็นส่วนที่ผู้ให้คำแนะนำพยายามเข้าใจปัญหาโดยการซักถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาให้ได้มากที่สุด องค์ประกอบส่วนที่ 3 เป็นส่วนที่ผู้ให้คำแนะนำเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา เป็นต้น

รายละเอียดและตัวอย่างการวิเคราะห์จากงานวิจัยของคามาโตริดานี เจียง และอาเบะ โปรคคูปท ที่ 2

1.5.2.5 การเปรียบเทียบโครงสร้างปริเจตการให้คำแนะนำใน 2 บริบท

หลังจากที่ได้วิเคราะห์หาองค์ประกอบของปริเจตการของแต่ละบริบทแล้ว ผู้วิจัยจะนำมาเปรียบเทียบว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ให้ความรู้เรื่องกลวิธีในการให้คำแนะนำในภาษาไทย
2. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยอื่น ๆ ในภาษาไทย

1.7 สัญลักษณ์ที่ใช้ในงานวิจัย

A	หมายถึง	ผู้ขอคำแนะนำ
B	หมายถึง	ผู้ให้คำแนะนำ
C	หมายถึง	ผู้ดำเนินรายการ
TS	หมายถึง	บทสนทนาที่เป็นบริบทที่มีการขอคำแนะนำ
TU	หมายถึง	บทสนทนาที่เป็นบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ
L	และต่อท้ายด้วยตัวเลข เช่น L1	หมายถึงบรรทัดที่ 1

ลำดับที่ของบทสนทนาผู้วิจัยจะใช้ตัวเลขตามหลัง T และ S/U เช่น TS1 หมายถึง บทสนทนาที่ 1 ในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นทฤษฎีทางวาทปฏิบัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดเรื่องวาทกรรม และแนวคิดเรื่องกลวิธีความสุภาพตามทฤษฎีของบราวน์และเลวินสัน ส่วนที่สองได้แก่งานวิจัยที่เกี่ยวกับวาทกรรมการแนะนำที่มีผู้ศึกษาเอาไว้

2.1 ทฤษฎีทางวาทปฏิบัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดเรื่องวาทกรรม

วาทกรรมเป็นทฤษฎีทางวาทปฏิบัติศาสตร์ที่ถูกริเริ่มและพัฒนามาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน โดยเริ่มจากจอห์น ออสติน ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่าถ้อยคำสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ ถ้อยคำที่บอกความเป็นจริงเท็จ (constative) และถ้อยคำที่บ่งการกระทำ (performative) โดยได้บอกไว้ว่าในการสื่อสารของมนุษย์นั้นไม่ได้มุ่งเน้นที่จะพิสูจน์ความเป็นจริงเท็จของภาษา แต่มุ่งเน้นเรื่องของการใช้ภาษา นั้นหมายความว่ามนุษย์สามารถใช้ภาษาเพื่อก่อให้เกิดการกระทำได้ โดยในแต่ละถ้อยคำนั้นประกอบไปด้วยการกระทำ 3 ประเภท ได้แก่ การกล่าวถ้อย (locutionary act), การสื่อเจตนา (illocutionary act) และการแสดงวจนผล (perlocutionary act) นอกจากนี้ถ้อยคำที่แสดงวาทกรรมแต่ละประเภทจะมีเงื่อนไขของความเหมาะสม (felicity condition) กำหนดอยู่ ซึ่งหากถ้อยคำใดไม่เป็นไปตามเงื่อนไขจะถือว่าเป็นโมฆะ

ออสตินได้แบ่งถ้อยคำบ่งการกระทำเอาไว้เป็น 2 ประเภทคือถ้อยคำที่บ่งการกระทำอย่างชัดเจน (explicit performative) และถ้อยคำที่บ่งการกระทำอย่างไม่ชัดเจน (implicit performative) ซึ่งถ้อยคำประเภทแรกนั้นผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ทันทีว่าผู้พูดกำลังกระทำวาทกรรมใด เช่น โดยการดูจากกริยาแสดงวาทกรรมที่ปรากฏอยู่ในถ้อยคำนั้นๆ ส่วนถ้อยคำประเภทบ่งการกระทำไม่ชัดเจนนี้ต้องพิจารณาจากบริบท เช่น น้ำเสียง หรือหน้าตาของผู้พูด เป็นต้น ถ้อยคำประเภทนี้ต่อมาได้ถูกนำมาพัฒนาเป็นแนวคิดเรื่อง “วาทกรรมอ้อม” (indirect speech act) โดยจอห์น เซอร์ล

นอกจากนี้เซอร์ลยังได้จัดประเภทของวาทกรรมตามลักษณะบางอย่างของถ้อยคำที่มีร่วมกัน โดยแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภท ได้แก่ วาทกรรมการบรรยายเหตุการณ์ (representatives) เช่น การ

รายงานข่าวทางโทรทัศน์, วัจนกรรมกำหนดให้ทำ (directives) เช่น การสั่ง การขอร้อง การแนะนำ, วัจนกรรมการผูกมัด (commissives) เช่น การสัญญา, วัจนกรรมการแสดงอารมณ์ความรู้สึก (expressives) เช่น การขอโทษ และวัจนกรรมประกาศ (declaratives) เช่น การตั้งชื่อ การประกาศสงคราม

แนวคิดเกี่ยวกับวัจนกรรมนี้มีผู้ศึกษากันอย่างแพร่หลายมาเป็นเวลากว่าทศวรรษ ไม่ว่าจะเป็นวัจนกรรมการขอโทษ การขอร้อง การสัญญา โดยผู้วิจัยที่ผ่านมาจะศึกษาในส่วนของกลวิธี การเปรียบเทียบกลวิธีของวัจนกรรมประเภทใดประเภทหนึ่งระหว่างวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การศึกษาในศาสตร์ที่เชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์จิตวิทยา เช่น การรับรู้และเข้าใจวัจนกรรมของเด็ก เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม ในแวดวงการศึกษาเกี่ยวกับวัจนกรรมของไทยยังคงเน้นแต่ศึกษากลวิธีเท่านั้น ถ้าหากมีการศึกษาในแนวทางที่หลากหลายดังที่กล่าวมาจะทำให้เห็นมุมมองการใช้ภาษาในสังคมไทยที่น่าสนใจมากขึ้น ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงต้องการที่จะศึกษาวัจนกรรมการแนะนำซึ่งเป็นวัจนกรรมประเภทหนึ่งที่ยังไม่เคยมีผู้วิจัยชาวไทยได้เคยศึกษา ไม่ว่าจะเป็นในแง่มุมใดก็ตาม โดยงานนี้จะวิเคราะห์ทั้งกลวิธีและโครงสร้างของปริเฉทโดยสามารถนำไปเปรียบเทียบกับงานที่เคยศึกษาเกี่ยวกับวัจนกรรมการแนะนำที่เคยมีผู้ศึกษาไว้ในภาษาอื่นๆ ซึ่งผู้วิจัยจะให้รายละเอียดไว้ในหัวข้อที่ 2.2 ได้

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีความสุภาพ

โดยทั่วไปแล้วในการทำวัจนกรรมหนึ่งๆ นั้นมักจะก่อให้เกิดการกระทำที่เรียกว่าการคุกคามหน้า (face threatening act) ซึ่งหน้าตามทฤษฎีของบราวน์และเลวินสันกล่าวไว้ว่าหน้าประกอบไปด้วยสองส่วนคือหน้าด้านบวกและหน้าด้านลบ หน้าด้านบวกหมายถึง ความต้องการพื้นฐานที่จะให้ผู้อื่นชื่นชมคุณสมบัติที่ผู้ใช้ภาษามี ส่วนหน้าด้านลบหมายถึงความต้องการพื้นฐานที่จะไม่ถูกผู้ใดรบกวนหรือลิดรอนสิทธิ โดยในการสื่อสารนั้นสามารถก่อให้เกิดการคุกคามได้ทั้งหน้าด้านบวกและหน้าด้านลบของผู้พูดและผู้ฟัง เนื่องมาจากว่าหน้าเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อน สามารถได้มาหรือเสียไปได้ ดังนั้นในการสื่อสารผู้พูดและผู้ฟังต่างต้องพยายามที่จะรักษาหน้าของตนเองและหน้าของคู่สนทนา ซึ่งการรักษาหน้านี้เป็นสิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้การสื่อสารเป็นไปอย่างราบรื่นและสัมฤทธิ์ผล

การที่เราจะรักษาหน้าหรือลดการคุกคามหน้าในการสนทนาไว้ได้นั้นจะต้องใช้สิ่งที่เรียกว่ากลวิธีความสุภาพ (politeness strategies) หรือมุมมองการรักษาหน้า (face saving view) บราวน์และเลวินสันได้จำแนกกลวิธีการรักษาหน้าไว้ว่ามีสองประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ กลวิธีตรงประเด็น (on record) และกลวิธีแบบไม่ตรงประเด็น (off record) โดยแต่ละกลวิธีมีรายละเอียดดังนี้

กลวิธีตรงประเด็น (on record)

กลวิธีตรงประเด็น แบ่งย่อยออกเป็นแบบมีการตกแต่งคำพูด(redressive on record) และแบบไม่มีการตกแต่งคำพูด (bald on record) นอกจากนี้กลวิธีตรงประเด็นแบบตกแต่งคำพูดยังแบ่งออกได้อีกเป็น กลวิธีความสุภาพด้านบวก และกลวิธีความสุภาพด้านลบ โดยที่กลวิธีความสุภาพด้านบวก เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเป็นมิตรและการแสดงความตกลงขบขัน (friendly and joking behavior) ส่วนกลวิธีความสุภาพด้านลบ เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความนับถือ(respective behavior)

กฤษฎาวรรณ (กฤษฎาวรรณ หงส์คารมภ์, 2551) กล่าวว่าไว้ว่ากลวิธีความสุภาพด้านบวก ประกอบด้วยกลวิธีต่างๆ เช่น

1. การแสดงความสนใจหรือใส่ใจในตัวผู้ฟัง เช่น “ชื่อลิปติกสีใหม่หรือเธอ สวยนะ ขอยืมปากกานั่นหน่อยสิ”

2. การแสดงอารมณ์ความรู้สึกเกินจริงเพื่อแสดงว่าสนใจหรือใส่ใจผู้ฟัง เช่น “ผมทรงนี้ทำแล้วสวยเหมือนดาราดวงจันทร์ ขอยืมเงินกินข้าวหน่อยนะ”

3. การเน้นว่าผู้พูดมีความสนใจหรือห่วงใยผู้ฟัง เช่น “เธอช่วยขึ้นมาตลอดเลยนะ คราวนี้ฉันช่วยเธอบ้างแล้วกัน”

4. การใช้รูปภาพแสดงอัตลักษณ์ภายในกลุ่ม เช่น “คุณป้าคะ หนูขอแลกเศษดั่งค์ได้มั๊ยคะ”

5. การแสดงการเห็นด้วยโดยกล่าวซ้ำหรือพูดในประเด็นที่จะไม่ทำให้เกิดการขัดแย้งหรือทะเลาะวิวาท เช่น

ก: เมื่อวานแย่มากเลยลูกไม่สบายตัวร้อนมาก งานเลยไม่เสร็จเลยเนี่ย

ข: เหมอ ตัวร้อนมากเลยหรือ

6. การหลีกเลี่ยงการไม่เห็นด้วย เช่น

ก: ใครๆก็ไม่ว่างทำงานนี้หรอก เจ้านายห่วยจะแย่ จริงมั๊ยแก

ข: ก็ไม่เสมอไปหรอกมั้ง

7. การแสดงว่ามีความรู้ร่วมกัน เช่น “แกก็รู้ดีนี่ว่ากว่าชั้นจะได้ตำแหน่งมันยากแค่ไหน”

8. การพูดตลก

9. การแสดงให้เห็นว่าผู้พูดรู้ถึงความปรารถนาของผู้ฟังหรือเข้าใจว่าผู้ฟังต้องการอะไร เช่น “ชั้นก็รู้ว่าเธออยู่มาก ถ้าอย่างงั้นเดี๋ยวชั้นรีบกลับดีกว่า”

10. การเสนอหรือสัญญาว่าจะทำอะไร เช่น “แล้วชั้นจะรีบเอามาคืนนะ”

ส่วนกลวิธีความสุภาพด้านลบนั้นมีหลักสำคัญคือจะต้องไม่บีบบังคับผู้ฟัง (“Don’t coerce H”) โดยมีกลวิธีต่างๆ เช่น

1. การใช้รูปภาษาแบบอ้อมแต่เป็นที่เข้าใจกัน (conventionally indirect) เช่น การใช้คำว่า “ทำไม” ซึ่งอยู่รูปประโยคแสดงคำถามแต่ที่จริงเจตนาคือต้องการแสดงวิจารณ์การแนะนำ เช่น “ทำไมเธอถึงไม่ลองไปถามเค้าดูละ” ประโยคนี้ไม่ได้ต้องการคำตอบ แต่ต้องการให้ผู้ฟังกระทำตามที่ผู้พูดต้องการ

2. การใช้รูปแสดงการกลบเกลื่อน (hedge) เช่นการใช้คำว่า อาจจะ คงจะ น่าจะ นอกจากนี้ยังมีการใช้รูปภาษาแสดงการกลบเกลื่อนในวจนกรรมการสั่ง เพื่อให้ถ้อยคำนั้นมีน้ำหนักที่อ่อนลง เช่น “ช่วยปรับแอร์ให้เย็นขึ้นหน่อยได้มั๊ยคะ” ประโยคนี้ไม่ได้ต้องการให้ผู้ฟังตอบว่าได้หรือไม่ได้ แต่ต้องการให้ทำตามที่ผู้พูดต้องการ โดยใช้รูปประโยคแสดงคำถาม

3. การขอโทษ ในกรณีที่ผู้พูดแน่ใจว่าจะกระทำให้บางสิ่งบางอย่างที่จะทำให้ผู้ฟังรู้สึกว่าคุณคุกคามหน้า ผู้พูดจะใช้การขอโทษเพื่อทำให้ระดับความรุนแรงของการกระทำนั้นลดน้อยลง เช่น “เราไม่อยากจะรบกวนเธอเลย แต่มันไม่มีคนอื่นที่ทำได้เป็นว่างเลยจริงๆ”

4. การทำให้ผู้พูดผู้ฟังเป็นบุคคลที่สาม เช่นการใช้รูปกรรมวาจก การหลีกเลี่ยงการใช้บุรุษสรรพนาม

5. การขอบคุณ เพื่อแสดงว่าผู้พูดเป็นหนี้บุญคุณผู้ฟัง เช่น “ฉันจะขอบคุณมากเลยถ้าคุณจะกรุณานำเรื่องนี้ไปพิจารณาอีกครั้ง”

กลวิธีแบบไม่ตรงประเด็น (off record)

การใช้กลวิธีแบบไม่ตรงประเด็นเป็นกลวิธีที่ผู้พูดไม่ได้แสดงเจตนาอย่างชัดเจนว่ากำลังทำอะไร ผู้ฟังต้องตีความเองว่าผู้พูดต้องการสื่ออะไร (กฤษฎาวรรณ หงส์คารมภ์, 2551) ทำได้โดยใช้กลวิธี เช่น

1. การแนะนำความ เช่น “แอร์เย็นจนนกเพนกวินจะออกมาเดินแล้วนะเนี่ย)
2. การพูดเกินความเป็นจริง เช่น “ชั้นบอกแกเป็นรอบที่ล้านแล้วว่าให้ทำแบบนั้น”
3. การใช้ถ้อยคำแสดงความขัดแย้ง เช่น “จะพูดไปก็นะ อยากกลับแต่ก็ไม่อยากกลับ”
4. การพูดกระทบ เช่น “อิจจาจริงๆพวกคนมีบุญ วันๆเอาแต่นอนอยู่กับบ้านงานการไม่ต้องทำ”

5. การพูดคลุมเครือ เช่น

ก: ตื่นหรือยังเนี่ยสายมากแล้วนะ

ข: อ้อ กำลังจะตื่น

6. การพูดไม่จบความ โดยที่ผู้ฟังทราบอยู่แล้วว่าผู้ฟังจะเข้าใจข้อมูลทั้งหมด เช่น “ถ้าแกยังปากคืออยู่อย่างนี้ละก็...”

7. การใช้อุปลักษณ์ เช่น “วันนี้อยู่เวรอีกแล้ว ติดคุกติดตะรางแท้ๆ” ในสถานการณ์นี้ผู้พูดเปรียบตัวเองว่าต้องทำสิ่งที่ไม่ชอบเป็นอย่างยิ่ง

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่ากลวิธีความสุภาพเป็นสิ่งที่จำเป็นในการสื่อสารเนื่องจากเป็นตัวการที่จะทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ ลดความขัดแย้งระหว่างคู่สนทนา ปัจจุบันมีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความสุภาพเป็นจำนวนมาก แต่อย่างไรก็ตามในช่วงหลังนี้มีนักวิจัยที่ไม่ใช่ชาติตะวันตก

เช่นนักวิจัยชาวญี่ปุ่น เริ่มออกมาโต้แย้งว่าทฤษฎีเกี่ยวกับความสุภาพนี้ไม่มีความเป็นสากล เนื่องจากเป็นการมองภาษาจากมุมมองของชาวตะวันตก ซึ่งไม่สามารถนำมาปรับใช้หรือวิเคราะห์ภาษาอย่างของเอเชียซึ่งมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้ ดังนั้นหากโยงเรื่องของวัจนกรรมเข้ากับเรื่องความสุภาพจะเห็นความแตกต่างได้อย่างชัดเจน เนื่องจากวัจนกรรมเป็นสิ่งที่แปรไปตามวัฒนธรรม เช่น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวัจนกรรมการแนะนำ ลีซี (Lii-Shih) กล่าวว่าไว้ในวัฒนธรรมของชาวตะวันตกการแสดงวัจนกรรมการแนะนำถือเป็นการกระทำที่คุกคามหน้าด้านลบของผู้ที่ถูกให้คำแนะนำ แต่สำหรับวัฒนธรรมของชาวเอเชียเช่น จีน การแนะนำถือเป็นการกระทำที่แสดงความเป็นมิตร ความเป็นพวกพ้องเดียวกัน นอกจากนี้ยังเป็นการแสดงถึงการยกย่องผู้ให้คำแนะนำด้วย เนื่องมาจากว่าโดยปกติเมื่อคนเราประสบปัญหา มักจะไปขอคำแนะนำจากผู้ที่ตนคิดว่ามีความรู้ความสามารถในเรื่องนั้นๆมากกว่าตนเอง ดังนั้นการให้คำแนะนำจึงไม่จำเป็นต้องใช้กลวิธีความสุภาพทางลบ ที่เรียกว่ากลวิธีแบบไม่ตรงประเด็นตามทฤษฎีของบราวน์และเลวินสัน แต่สามารถให้คำแนะนำได้อย่างตรงตัว

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัจนกรรมการแนะนำ

ในปัจจุบันเริ่มมีนักวิชาการอเมริกันและญี่ปุ่นศึกษาเกี่ยวกับวัจนกรรมการแนะนำเพิ่มมากขึ้น อันเนื่องมาจากเหตุผลที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อ 2.1 โดยผู้วิจัยจะทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแนะนำโดยแบ่งเป็นสี่ประเภท ดังนี้ ประเภทแรก การศึกษาแบบวัจนปฏิบัติศาสตร์ข้ามวัฒนธรรม (Cross-cultural Pragmatics) ประเภทที่สอง การศึกษากลวิธีการใช้รูปภาษา ประเภทที่สาม การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อวัจนกรรมการแนะนำ และประเภทสุดท้ายเป็นการศึกษาด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์ภาษาในระหว่าง (Interlanguage Pragmatics) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 การศึกษาแบบข้ามวัฒนธรรม

งานวิจัยของอาเบะ (Abe, 2001) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างกรอบทฤษฎีใหม่ในการวิเคราะห์วัจนปฏิบัติศาสตร์แบบข้ามวัฒนธรรม ในที่นี้คือ วัฒนธรรมการใช้ภาษาที่ไม่ใช่ทางตะวันตก โดยศึกษาจากรูปแบบของวัจนกรรมการให้คำแนะนำ เปรียบเทียบระหว่างญี่ปุ่นกับอเมริกัน โดยงานชิ้นนี้ใช้กรอบทฤษฎีของคумаโตริดานิ (Kumatoridani, 1992) ที่ศึกษารูปแบบของการแนะนำโดยแบ่งตามเนื้อหาแต่ไม่ได้สนใจลำดับของเนื้อหาในคำแนะนำนั้นๆ คумаโตริดานิได้ใช้สัญลักษณ์ X, S1 และ S2 ซึ่ง X หมายถึง ตัวคำแนะนำ S1 หมายถึง สถานการณ์ในปัจจุบัน และ S2 หมายถึง สถานการณ์ที่ดีขึ้น

ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูลของคумаโตริดานิ

A woman has a miserable married life with her alcoholic husband asks an advisor what she should do in the future.

ในสถานการณ์นี้ ผู้หญิงคนหนึ่งมีปัญหาในชีวิตแต่งงาน เพราะมีสามีที่ติดเหล้า จึงโทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำ จากผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับเชิญมาเป็นวิทยากรพิเศษในรายการวิทยุ ว่าตนเองจะอย่างไรต่อไปในอนาคต ดังนั้น S1 คือ สภาพชีวิตแต่งงานที่เลวร้าย X คือตัวคำแนะนำซึ่งในที่นี้ผู้ให้คำแนะนำบอกว่าให้เลิกกับสามีไปเลย S2 คือชีวิตจะมีความสุขถ้าเลิกกัน

คุณาโตรีดานีพบว่า มีรูปแบบอยู่ 7 รูปแบบในการให้คำแนะนำ ดังนี้ X , S1 ,S2 , X + S1, X + S2, S1 + S2 และ X +S1 +S2 ยกตัวอย่างจากสถานการณ์ข้างต้น

1. X “Just to get a divorce”
2. S1 is the explanation of the present situation, in this case, the reason why the woman has such a miserable life
3. S2 “You will have a better life which will be different from the present one”
4. X + S1 “Since you have such an awful life, get a divorce.”
5. X + S2 “If you get a divorce, you will have a new and happy life”
6. S1 + S2 “Since you have such an awful life, you will have a better life in the future without mentioning an exact action”
7. X + S1 + S2 “Since you have such an awful life, you should get divorced. After getting divorced you will have a new and happy life.”

ผลการวิเคราะห์รูปแบบการให้คำแนะนำของคนญี่ปุ่นกับคนอเมริกันพบว่าในสังคมญี่ปุ่นพบรูปแบบ X มากที่สุด รองลงมาคือ S1 ส่วนสังคมอเมริกันพบรูปแบบ x มากที่สุด รองลงมา คือ X + S2 จะเห็นว่าเป็นธรรมชาติที่จะพบรูปแบบ X มากที่สุดทั้งญี่ปุ่นและอเมริกัน เนื่องจากรายการวิทยุที่จัดขึ้นมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อที่จะให้คนโทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำ แต่ทั้งนี้ การใช้รูปแบบ X ในญี่ปุ่นและอเมริกันก็จะไม่เหมือนกัน กล่าวคือ ผู้ให้คำแนะนำชาวอเมริกันมักใช้ประโยคคำสั่ง แต่ชาวญี่ปุ่นจะไม่ค่อยใช้ประโยคคำสั่ง แต่จะใช้ประโยคที่มีการขอร้อง มีการพูดยืนยันให้ผู้ขอคำแนะนำมั่นใจ ผู้ให้คำแนะนำชาวญี่ปุ่นจะให้คำแนะนำแบบตรงไปตรงมาน้อยถ้าเปรียบเทียบกับชาวอเมริกันที่จะให้คำแนะนำแบบตรงและชัดเจนว่าผู้ขอคำแนะนำจะต้องปฏิบัติอย่างไรเพื่อจะแก้ไขปัญหาที่บอบบางลง

จากผลการวิเคราะห์ที่ออกมาว่าผู้ให้คำแนะนำใช้รูปแบบ X+S2 รองลงมาจากรูปแบบ X นั้นหมายความว่า ผู้ให้คำแนะนำจะไม่ให้คำแนะนำที่เฉพาะเจาะจงว่าจะต้องเปลี่ยนแปลงสถานการณ์อย่างไร แต่จะเป็นการชักชวนให้ผู้ขอคำแนะนำเปลี่ยนมุมมองในการมองสถานการณ์เสียใหม่ เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีขึ้นและพอใจในสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ และจะได้รู้สึกว่าการปัญหานั้นหมดไป

ในขณะที่เดียวกันผู้ให้คำแนะนำชาวอเมริกันจะให้คำแนะนำที่ดูมีเหตุผล สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง คนอเมริกันส่วนใหญ่คิดว่าถ้าคนเราไม่พอใจในสถานการณ์ที่เป็นอยู่ เราก็ควรจะเปลี่ยนแปลงสถานการณ์นั้นๆ เช่น ในสถานการณ์ที่มีผู้ชายคนหนึ่งล้มเหลวในชีวิตแต่งงานครั้งแรก ดังนั้นจึงเกิดความหวาดกลัวที่จะแต่งงานใหม่อีกครั้ง ในที่นี้ผู้ให้คำแนะนำแนะนำว่าควรจะแต่งงานและเริ่มชีวิตครอบครัวกับผู้หญิงคนใหม่นี้ ไม่ควรคิดถึงสิ่งที่ไม่ดีในอดีต ควรจะมองโลกในแง่ดีและพยายามทำให้การแต่งงานครั้งนี้ประสบความสำเร็จให้ได้ และชีวิตที่เหลืออยู่จะมีความสุขมากกว่าปัจจุบัน ดังนั้นรูปแบบที่พบบ่อยในผู้ให้คำแนะนำอเมริกัน คือแบบ X + S2

จากผลการวิจัย อาเบะพบว่ารูปแบบการแนะนำแบบ X กับ S1 จะพบในสังคมญี่ปุ่นเท่านั้น ผู้ขอคำแนะนำมักจะพึงพอใจเพียงแค่ว่ารู้สึกว่ามีคนพร้อมที่จะรับฟังปัญหาและเข้าใจตนเองเท่านั้น แต่ไม่ได้คาดหวังที่จะได้คำแนะนำที่จะไปเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ใดๆ แต่จะรู้สึกดีที่ผู้ให้คำแนะนำจะช่วยเสนอแนะมุมมองในการมองปัญหาเสียใหม่

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้คำแนะนำและผู้ขอคำแนะนำจะแตกต่างกันระหว่างญี่ปุ่นกับอเมริกัน ผู้ให้คำแนะนำชาวญี่ปุ่นจะมี 2 บทบาทในตัวเอง คือเป็นทั้งบุคคลที่ดูเหมือนมีอำนาจเหนือกว่าและดูเป็นเพื่อน ในขั้นตอนที่กำลังอยู่ระหว่างการพิสูจน์ว่าอะไรคือปัญหา และจะแก้ปัญหานั้นได้อย่างไร นั้น ผู้ให้คำแนะนำจะใช้บทบาทที่แสดงว่าตนมีอำนาจเหนือกว่าเพื่อแสดงให้ผู้ขอคำแนะนำรู้สึกมั่นใจว่าคำแนะนำที่ได้รับนั้นจะนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี แต่ในอีกแง่หนึ่งผู้ให้คำแนะนำจะพยายามใช้บทบาทที่แสดงว่าตนเองเป็นเพื่อนกับผู้ขอคำแนะนำ โดยบทบาทของความเป็นเพื่อนนี้ใช้

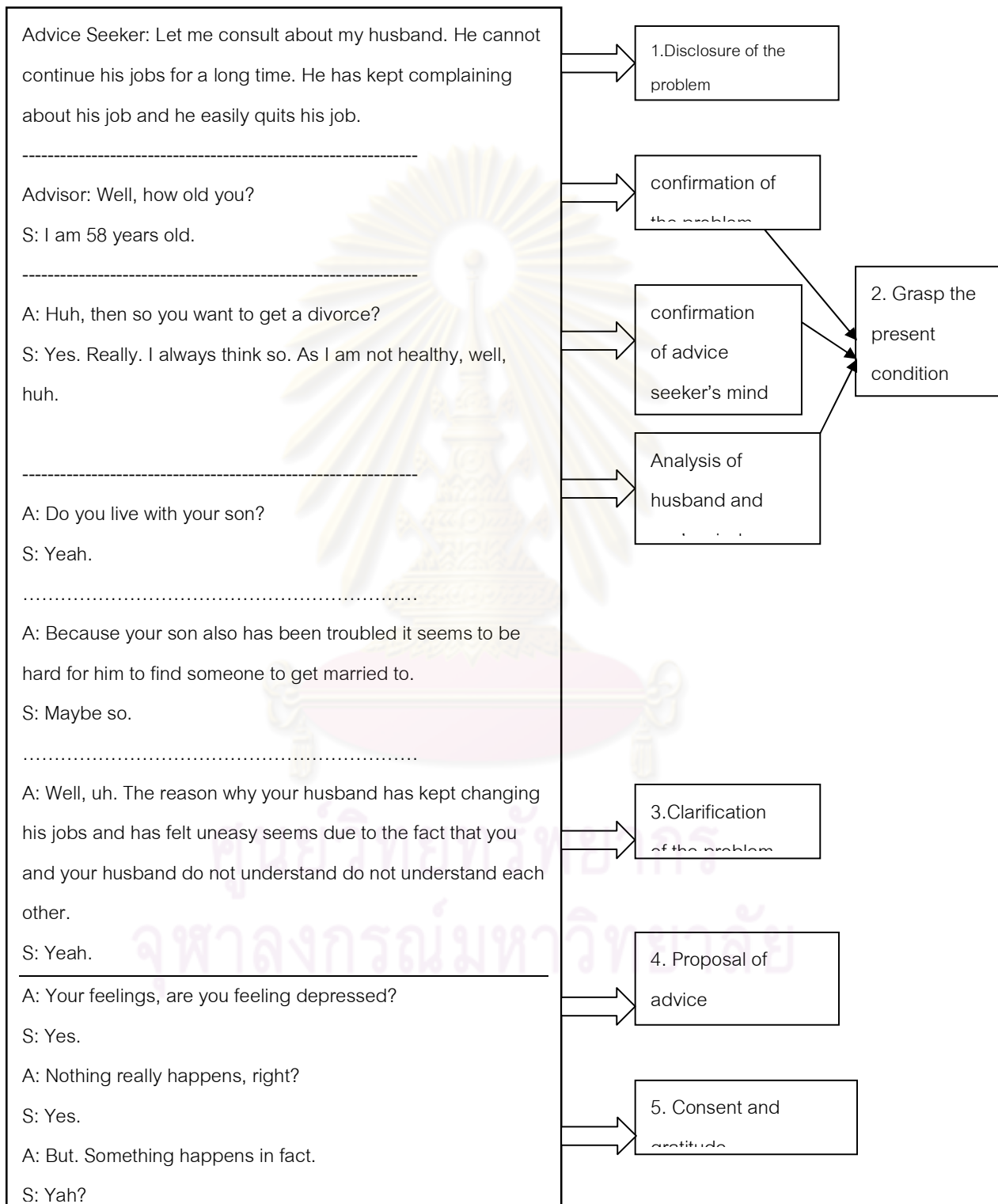
เพื่อต้องการแสดงให้ผู้ขอคำแนะนำรู้สึกว่ามีคนเข้าใจความรู้สึก มีคนที่คอยปลอบโยน และพูดให้เชื่อมั่นว่ายังมีคนอื่นมากมายที่ประสบปัญหาเช่นเดียวกันนี้ แต่ในขณะที่เดียวกันผู้ให้คำแนะนำชาวอเมริกันจะแสดงบทบาทที่มีอำนาจเหนือกว่า เป็นผู้เชี่ยวชาญกว่าผู้ขอคำแนะนำอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากว่าผู้ขอคำแนะนำมักคาดหวังจากการโทรศัพท์เข้ามาว่าจะต้องได้วิธีการแก้ปัญหาที่ชัดเจนนำไปใช้ได้จริง และจะไม่รู้สึกพึงพอใจจนกว่าจะได้วิธีการแก้ปัญหาอย่างที่ต้องการ

อาเบะ (Abe, 2001) ยังได้ศึกษาโครงสร้างปริเฉทการแนะนำของชาวอเมริกันและชาวญี่ปุ่นพบว่าโครงสร้างปริเฉทการแนะนำทั้งในสังคมอเมริกันและญี่ปุ่นมีองค์ประกอบเหมือนกัน ได้แก่

1. การเปิดเผยปัญหา (disclosure of the problem): ผู้ขอคำแนะนำจะพูดเกี่ยวกับปัญหาและแสดงถึงความกังวลใจของตนเอง ปัญหาจะมีอยู่ 2 แบบ ได้แก่ กรณีที่ผู้ขอคำแนะนำรู้แน่ชัดแล้วว่าอะไรคือปัญหา และผู้ขอคำแนะนำไม่สามารถเข้าใจด้วยตนเองได้ว่าปัญหาที่แท้จริงคืออะไร
2. การทำความเข้าใจสถานการณ์ปัจจุบัน (grasp the present condition): ผู้ให้คำแนะนำพยายามทำความเข้าใจสถานการณ์โดยรวมข้อมูลที่น่าจะเกี่ยวข้องกับปัญหาของผู้ขอคำแนะนำให้ได้มากที่สุด เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับสมาชิกในบ้าน ความคิดเห็นของผู้ขอคำแนะนำ และความสัมพันธ์ระหว่างผู้ขอแนะนำกับบุคคลรอบข้าง
3. การทำให้ปัญหากระจ่าง (clarification of the problem): ผู้ให้คำแนะนำวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นจนแน่ใจแล้วว่าปัญหาคืออะไร
4. การเสนอคำแนะนำ (proposal of the advice): ผู้ให้คำแนะนำเสนอคำแนะนำแก่ผู้ขอคำแนะนำ
5. การแสดงความเห็นด้วยและการขอบคุณ (consent and gratitude): ในกรณีที่ผู้ขอคำแนะนำได้รับคำแนะนำที่พึงพอใจ ผู้แนะนำจะแสดงความดีใจและขอบคุณผู้ให้คำแนะนำ แต่ในกรณีที่ไม่พอใจคำแนะนำที่ได้รับ มักใช้คำพูดที่อ้อมค้อมมากกว่าที่จะปฏิเสธตรงๆเพื่อไม่ให้ผู้ให้คำแนะนำรู้สึกเสียหน้า

ตัวอย่างการวิเคราะห์โครงสร้างปรีจเฉท

สถานการณ์ที่มีผู้โทรศัพท์เข้ามาปรึกษาต้องการหย่ากับสามี เนื่องจากสามีเปลี่ยนงานบ่อย

ตัวอย่างนี้นำมาจากงานวิจัยของอาเบะ (Abe Keiko 2001: 46-58) ซึ่งเป็นตัวอย่างข้อมูลของชาวอเมริกัน จากตัวอย่างการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคข้างต้นจะเห็นว่า ประกอบไปด้วยการกล่าวถึงปัญหา การซักถามข้อมูลที่คาดว่าจะเกี่ยวข้องกับปัญหา ในที่นี้มีการถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอายุ อารมณ์ความรู้สึกในขณะนี้ ความรู้สึกของบุคคลในครอบครัว มีการทำให้ปัญหากระจ่าง การให้คำแนะนำ การรับคำแนะนำและกล่าวขอบคุณ

2.2.2 การศึกษาพฤติกรรมการให้คำแนะนำโดยแบ่งตามลักษณะทางไวยากรณ์

เจียง (Jiang, 2006) ศึกษาพฤติกรรมการให้คำแนะนำใน 2 บริบท ที่แตกต่างกัน คือ การสนทนา ระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งผู้สนทนามีสถานภาพไม่เท่าเทียมกัน โดยครูมีสถานภาพที่สูงกว่านักเรียน และการสนทนา ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ซึ่งมีสถานภาพเท่าเทียมกัน

เจียงรวบรวมกลวิธีที่ใช้ในการแนะนำจากการสนทนาในทั้ง 2 บริบท ได้ทั้งสิ้น 9 กลวิธี โดยได้จัดประเภทของกลวิธีตามลักษณะทางไวยากรณ์ ดังนี้

1. การใช้ประโยคที่รวมตัวผู้พูดว่าจะเป็นผู้กระทำกริยาร่วมกับผู้ฟัง (Let's)

2. การใช้กริยาช่วย (Modals) เช่น

You have to...

You need to...

You should...

You had better...

3. การใช้ประโยคคำถาม (Wh-questions) เช่น

Why don't you...?

Why not...?

How about...?

4. การใช้ประโยคเงื่อนไข (Conditionals)

If I were you...

5. การใช้กริยาแสดงวาทกรรม (Performative Verbs)

I suggest that you... ในที่นี้ คือกริยา suggest

6. การใช้โครงสร้างประโยคที่ไม่เน้นผู้กระทำ แต่เน้นส่วนประกอบอื่นๆ ในประโยค (Pseudo cleft structures) เช่น

Another thing to keep in mind is...

One of the most important things to remember is...

7. การใช้ประโยคอนุพากย์คุณศัพท์ (extraposed to-clauses) เช่น

It might be...to...

It might not be...to...

It never hurts...

8. การใช้ประโยคคำถามตอบรับหรือปฏิเสธ (Yes-no questions) เช่น

Have you thought of / about...?

Would you consider...?

9. การใช้ประโยคคำสั่ง (Imperatives)

เจียงพบว่ากลวิธีในการให้คำแนะนำใน 2 บริบท มีความแตกต่างกัน ดังนี้

1. Let's เป็นกลวิธีที่พบบ่อยในทั้ง 2 บริบท แต่เจตนาของการนำไปใช้ต่างกัน ถ้าเป็นบริบทที่ครูสนทนากับนักเรียน let's จะถูกใช้เพื่อลดทอนอำนาจของตัวผู้ให้คำแนะนำ โดยครูจะรวมตัวเองเข้าไปในการกระทำนั้น แม้ว่าในความเป็นจริงครูจะไม่ได้ร่วมกระทำกริยานั้นก็ตาม เช่น

Let's shut the door.

แต่ถ้าเป็นในบริบทที่นักเรียนสนทนากันในกลุ่มนักเรียน การใช้ประโยค let's จะแสดงถึงการกระทำที่ต้องร่วมกันทำจริงๆ เช่น ในสถานการณ์ที่ผู้สนทนากำลังพยายามหาหนทางแก้ปัญหาสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

Speaker 1: now is there anything else that we need to what what are the requirements?

Speaker 2: Let's look at this again.

Speaker 2: OK.

2. การใช้กริยาช่วย (Modal) ฟรีแมน (Freeman, 1999 อ้างใน Jiang, 2006) สังเกตว่าผู้พูดมักใช้กริยาช่วยในการแสดงความสุภาพ หรือใช้เป็นวัจนกรรมอ่อนในการขอร้อง การให้คำแนะนำ และการขออนุญาต ผู้พูดมักจะเรียงลำดับของกริยาช่วยโดยใช้อำนาจและความริบด่วนในการสนทนาเป็นเกณฑ์ เช่น

- (1) You must see a doctor.
- (2) You should / ought to see a doctor.
- (3) You might / could see a doctor.

จะเห็นได้ว่า 3 ประโยคนี้ใช้กริยาช่วยเรียงตามลำดับจากอำนาจและความเร่งด่วนมากที่สุดมาน้อยที่สุด ในตัวอย่าง (1) การใช้กริยา must แสดงความจำเป็นริบด่วนที่จะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำ ตัวอย่างที่ (2) และ (3) มีความจะเป็นรองลงมาตามลำดับ และในกรณีที่ผู้ให้คำแนะนำและผู้ขอคำแนะนำมีสถานภาพไม่เท่ากัน โดยที่ฝ่ายให้คำแนะนำมีอำนาจเหนือกว่ามักจะเลือกใช้กริยาช่วย must บ่อยที่สุด รองลงมาคือ should และ might ตามลำดับ

เจียงพบว่ากริยาช่วย have to จะพบบ่อยมากในบริบทที่ครูสนทนากับนักเรียน โดยในการใช้ประโยคที่มีกริยาช่วยมักจะใช้รูปภาษาแสดงการกลบเกลื่อน (hedge) ประกอบด้วย เช่น just, probably, might เป็นต้น การใช้รูปภาษาแสดงการกลบเกลื่อนเช่นนี้เป็นการลดน้ำหนักของอำนาจ และลดอัตราการคุกคามหน้าของผู้ที่ถูกให้คำแนะนำ ในขณะที่เดียวกันในการสนทนาจึงพบการใช้กลวิธีการใช้กริยาช่วย have to เช่นกัน เพียงแต่รูปภาษาที่แสดงการกลบเกลื่อนจะแตกต่างออกไป เช่น really, must ซึ่งรูปภาษาแสดงการกลบเกลื่อนนี้ จะให้ความสำคัญที่ความเร่งด่วนของสถานการณ์ที่พูดมากกว่าที่จะเน้นเรื่องของอำนาจ

3. การใช้กริยาแสดงวัจนกรรม (Performative verbs) เจียงกล่าวว่ากริยาแสดงวัจนกรรมเป็นการให้คำแนะนำโดยใช้วัจนกรรมตรง กลวิธีนี้พบบ่อยในผู้ให้คำแนะนำที่มีสถานภาพสูงกว่าผู้ถูกให้คำแนะนำ เนื่องจากว่าผู้ให้คำแนะนำมีอำนาจที่จะแนะนำอีกฝ่ายได้โดยไม่ทำให้อีกฝ่ายเสียหน้า ดังนั้น

กลวิธีนี้จึงพบในบริบทการสนทนาระหว่างครูกับนักเรียนมากกว่าบริบทที่นักเรียนสนทนากันเอง เช่น ตัวอย่างจากสถานการณ์ที่ครูให้คำแนะนำแก่นักเรียน

“...If you haven't done it yet, I'd really recommend you uh, uh, we do have a career office on campus that has some software, so if you have never done a resume before it's a good place to start.”

4. การใช้ประโยคเงื่อนไข (Conditionals) การใช้ประโยคเงื่อนไขเป็นกลวิธีการให้คำแนะนำที่เป็นวัจนกรรมอ้อม บราวน์และเลวินสัน(Brown & Levinson, 1987 อ้างใน Jiang, 2006) กล่าวไว้ว่า ตัวเชื่อมประโยคย่อย “if” ในการแสดงเงื่อนไขเป็นตัวบ่งชี้ (marker) ที่แสดงความเป็นไปได้ ดังนั้นเมื่อรวมความเป็นไปได้เข้ากับการแนะนำแล้ว จะทำให้กลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่ให้คำแนะนำอย่างสุภาพมากยิ่งขึ้น

เจียงพบว่าในการสนทนาระหว่างนักเรียนกับครูมีการใช้ประโยคเงื่อนไขบ่อย แต่อย่างไรก็ตามในการสนทนาระหว่างนักเรียนก็มีการใช้กลวิธีนี้เช่นกัน เนื่องจากเหตุผลที่ว่า แม้ในกรณีที่ผู้สนทนา มีสถานภาพเท่าเทียมกัน แต่ใช้ประโยคเงื่อนไขก็เพื่อแสดงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวและรักษาสัมพันธภาพอันดีต่อกัน

5. การใช้โครงสร้างประโยคที่ไม่เน้นผู้กระทำ แต่เน้นส่วนประกอบอื่นๆ ในประโยค (Pseudo cleft structures) กลวิธีนี้พบในการสนทนาระหว่างครูกับนักเรียนมากกว่าการสนทนาระหว่างนักเรียนด้วยกัน เนื่องจากว่ากลวิธีนี้เป็นการทำให้ครูสามารถให้คำแนะนำโดยไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกเสียหน้า เพราะเป็นการลดความสำคัญของตัวผู้กระทำแต่เปลี่ยนไปเน้นการกระทำหรือส่วนอื่นๆ ในประโยคแทน เช่น

“One of the most important things to remember is...”

นอกจากนี้เมอร์เซียและฟรีแมน(Murcia & Freeman, 1999 อ้างใน Jiang, 2006) กล่าวไว้ว่า การใช้โครงสร้างประโยค “Wh-cleft construction” เป็นการทำให้ผู้พูดรู้สึกว่าตนเองมีเวลาในการคิดและตัดสินใจ ก่อนที่จะให้คำแนะนำใดๆออกไป เพราะในบางกรณีคำแนะนำนั้นอาจสร้างความไม่พึงพอใจแก่ผู้ถูกให้คำแนะนำ ดังนั้นผู้ให้คำแนะนำจึงพยายามถ่วงเวลาที่จะกล่าวคำแนะนำออกไป

“What I mean...”

“What I want to say...”

งานของฮัดสัน (Hudson, 1990) ศึกษาพฤติกรรมการให้คำแนะนำที่พบในรายการวิทยุ ชื่อ “The Garden Lady” ซึ่งเป็นรายการที่ให้ผู้ที่มีปัญหาเกี่ยวกับต้นไม้ โทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ ฮัดสันกล่าวว่าโครงสร้างประโยคการให้คำแนะนำที่พบมากที่สุดจะอยู่ในรูปประโยคคำสั่ง (Imperative) นั่นคือประโยคที่ไม่ปรากฏตัวผู้กระทำ (non-agent imperative) เช่น

“Go ahead and do it”

“Do it”

การใช้รูปประโยคคำสั่งเช่นนี้สามารถกระทำได้ในกรณีที่ผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังกระทำสิ่งใดเป็นการรีบด่วน เช่น ผู้ฟังกำลังจะวิ่งข้ามถนนโดยไม่ทันเห็นรถที่วิ่งสวนทางมา แล้วผู้พูดตะโกนว่า “หยุด อย่าเพิ่งข้าม” การใช้รูปประโยคนี้ถือว่าเหมาะสมเนื่องจากถ้าผู้พูดไม่ใช่ประโยคคำสั่ง ผู้ฟังก็อาจจะถูกรถชนได้ แต่สำหรับการใช้ภาษาในบางวัฒนธรรมจะถือว่ารูปภาษาเช่นนี้ไม่เหมาะสมและเป็นการไม่สุภาพอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในกรณีที่ไม่ใช่สถานการณ์ที่เร่งด่วน

ฮัดสันพบว่าในรายการวิทยุดังกล่าว มีการใช้กลวิธีการให้คำแนะนำที่ไม่ก่อให้เกิดการคุกคามหน้าต่อผู้ฟังทั้งสิ้น 3 กลวิธี ได้แก่

1. Pseudo-cleft structure

โครงสร้างประโยคเช่นนี้พบบ่อยที่สุดจากข้อมูลที่รวบรวมมา โดยมักจะอยู่ในรูปประโยค เช่น

“What I would do is wait until they drop all their ro...all their leaves this winter...”

ฟรีแมน (Freeman, 1983 อ้างใน Hudson, 1990) กล่าวว่าโครงสร้างประโยคเช่นนี้เป็นการเน้นส่วนประกอบต่างๆ ในประโยค อย่างในประโยคข้างต้น เน้น “...wait until the winter...” แต่เป็นการลดความสำคัญของประธานที่กระทำกริยาในประโยค ซึ่งจะสังเกตเห็นได้ว่า I would จะปรากฏข้างหลัง What และฟรีแมนยังกล่าวอีกว่าถ้าไม่ใช่ รูป I would ก็มักจะใช้ You + modal verb เช่น you might, you could ? แต่ทั้งนี้ก็จะปรากฏหลัง What เช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น

“ What you might do is when you go to raise it up check out the root system”

2. การใช้ประธานตัวอื่น (Other as agents)

การใช้รูปประโยคเช่นนี้ทำได้ 2 แบบ คือ

2.1 ผู้ให้คำแนะนำแทนตัวเองให้เป็นผู้กระทำกริยานั้น เช่น ใช้ If I were you...

2.2 ผู้ให้คำแนะนำใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 ซึ่งไม่ใช่ทั้งผู้ขอคำแนะนำและผู้ให้คำแนะนำ เป็นผู้กระทำกริยานั้น

3. การใช้ประโยคเงื่อนไข (Conditionals)

ประโยคเงื่อนไขสามารถแสดงให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ของการแนะนำได้หลายอย่าง เช่น

3.1 แสดงการคาดเดา เช่น

““If you cut it back in the spring, you might loose the flowers in the summer.”

3.2 แสดงการประเมิน เช่น

“It’s a pretty major project if you choose to do it.”

3.3 แสดงการคาดหวัง เช่น

“ If that is true, I would check one other thing”

2.2.3 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อวัจนกรรมการแนะนำ

เดคาปัวร์และดันแฮม (Decapua & Dunham, 1985) ศึกษาว่า สถานภาพทางสังคมซึ่งได้แก่ ความชำนาญ (expertise) อำนาจ (authority) และความสนิทสนม (intimacy) มีบทบาทอย่างไรในการให้คำแนะนำ โดยศึกษาจากการแนะนำในสองบริบท คือบริบทที่มีการขอคำแนะนำ และบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ ซึ่งบริบทที่มีการขอคำแนะนำนี้จะเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่คู่สนทนาสองคนได้พูดคุยขอคำแนะนำกันในที่สาธารณะ เช่น ทางรายการวิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น ส่วนในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำนั้นจะเกิดการแนะนำขึ้นแบบเป็นส่วนตัว เช่น การสนทนาในกลุ่มเพื่อน ซึ่งมีการพูดถึง

ประเด็นปัญหาและมีผู้ที่เป็นฝ่ายรับฟังปัญหาได้ให้คำแนะนำ โดยที่อีกฝ่ายไม่ได้มีการร้องขอ รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

2.2.3.1 บริบทที่มีการขอคำแนะนำ – การให้คำแนะนำในที่สาธารณะ

จากผลการตอบแบบสอบถามของงานวิจัยนี้พบว่าผู้มีที่กำลังประสบปัญหาเลือกที่จะปรึกษาหรือขอคำแนะนำจากผู้อื่นถึง 77% โดยให้เหตุผลว่าสาเหตุที่ต้องหาคำแนะนำนั้นเนื่องมาจากว่าตนเองไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่กำลังประสบอยู่ได้ โดยเลือกที่จะขอคำแนะนำจากผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆมากกว่าตนเอง ซึ่งแหล่งให้คำแนะนำมีอยู่หลากหลาย เช่น ในหนังสือพิมพ์ หรือรายการวิทยุที่เปิดโอกาสให้ผู้มีปัญหาติดต่อเข้ามาเพื่อขอคำแนะนำ ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นคนให้คำแนะนำนั้นจะต้องได้รับการพิจารณายอมรับแล้วว่ามีความเชี่ยวชาญ อีกทั้งยังมีอำนาจที่จะให้คำแนะนำ เพราะผู้ที่กำลังประสบปัญหาเลือกเองว่าตนเองต้องการคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญท่านนี้ โดยการขอคำแนะนำและให้คำแนะนำในลักษณะนี้จะ เป็นแบบสาธารณะ คือมีบุคคลอื่นรับรู้ปัญหาด้วยเช่น ผู้ชมที่บ้าน ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นพิธีกร ดังนั้นผู้ให้คำแนะนำจะได้รับการยอมรับจากผู้ขอคำแนะนำอยู่แล้วว่าเป็นผู้มีอำนาจและความเชี่ยวชาญสูงกว่าตนเอง แต่ทั้งนี้ อำนาจและความเชี่ยวชาญไม่ได้รวมถึงความสนิทสนมด้วย ผู้ให้คำแนะนำและผู้ขอคำแนะนำคือคู่สนทนาที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนจึงไม่มีความสนิทสนมกัน ดังนั้นการที่จะเข้าถึงปัญหาและให้คำแนะนำได้จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากทั้ง 2 ฝ่าย กล่าวคือฝ่ายขอคำแนะนำจะต้องให้ข้อมูลพื้นฐานอย่างเพียงพอแก่ผู้ให้คำแนะนำ และฝ่ายผู้ให้คำแนะนำก็ต้องพยายามเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้ขอคำแนะนำให้ได้ แต่ด้วยข้อจำกัดทางด้านความสนิทสนม ผู้ให้คำแนะนำจะต้องไม่ซักถามอะไรที่ดูจะไม่มีความเกี่ยวข้องกับตัวปัญหาโดยเด็ดขาด ดังนั้นในการให้คำแนะนำในที่สาธารณะจึงมักเกิดการเข้าใจผิดได้ง่ายหากผู้ขอคำแนะนำให้ข้อมูลที่ไม่เพียงพอ และผู้ให้คำแนะนำไม่ได้สอบถามเพิ่มเติม

2.2.3.2 บริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ – การให้คำแนะนำแบบส่วนตัว

การให้คำแนะนำในบริบทที่ไม่มีการขอนั้นมักเกิดขึ้นในการสนทนาระหว่างเพื่อน ซึ่งมีความสนิทสนมกันมาก่อน โดยหัวข้อการสนทนานั้นจะไม่มีกำหนดประเด็นไว้ก่อน แต่เมื่อผู้สนทนาฝ่ายหนึ่งพูดถึงปัญหาที่กำลังประสบอยู่แต่ไม่ได้กล่าวขอคำแนะนำ และอีกฝ่ายหนึ่งมีการให้คำแนะนำ การแนะนำนี้จะเป็นแบบส่วนตัว คือไม่มีบุคคลอื่นเข้ามารับรู้ปัญหานอกจากคู่สนทนาเท่านั้น

เดอคาบัวร์และตันแฮมพบว่า การแนะนำประเภทนี้มักก่อให้เกิดความไม่พอใจแก่ผู้ถูกแนะนำ เนื่องจากว่าผู้ที่ให้คำแนะนำคิดเอาเองว่าตนเองมีอำนาจและความเชี่ยวชาญเหนือกว่าอีกฝ่าย และคิดว่า

มีความสนิทสนมมากเพียงพอที่จะให้คำแนะนำได้ แต่ในขณะที่อีกฝ่ายไม่ได้คิดเช่นนั้นก็จะทำให้เกิดความรู้สึกว่าถูกคุกคามหน้าได้ และความไม่พอใจจะยิ่งเพิ่มมากขึ้นถ้าคำแนะนำนั้นไม่เป็นประโยชน์หรือไม่ตรงกับสิ่งที่คิดไว้ของผู้ที่ประสบปัญหา

แต่อย่างไรก็ตามการให้คำแนะนำประเภทนี้ก็ไม่ได้ก่อให้เกิดผลเสียเสมอไป ตามที่แทนเนน (Tannen, 1984 อ้างใน Decapua & Dunham, 1995) กล่าวไว้ว่าในชีวิตประจำวันมนุษย์จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ก็ด้วยวิธีการเข้าไปเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเองว่าได้พบเจอกับเรื่องอะไรมาบ้าง พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ทั้งนี้ในการสนทนาก็มีการแนะนำรวมอยู่ด้วยเสมอ ดังนั้นการแนะนำจึงไม่ได้เป็นเพียงแค่การที่คนคนหนึ่งแสดงความรู้ความชำนาญรวมทั้งอำนาจที่มีเหนืออีกฝ่ายโดยการให้คำแนะนำ หากแต่เป็นการแสดงความห่วงใยและต้องการสร้างสัมพันธไมตรีกับอีกฝ่ายโดยการพยายามที่จะช่วยเหลือให้หลุดพ้นจากปัญหานั้นๆ

งานของโบ้ทแมน (Boatman, 1987) ศึกษาวัฒนธรรมการแนะนำที่เกิดขึ้นโดยไม่มีผู้ขอ โดยศึกษาว่าปัจจัยเรื่องเพศและอายุ ว่ามีผลต่อการให้คำแนะนำหรือไม่ โดยได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มนักศึกษาชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 และพักอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาหญิงจะคำนึงปัจจัยที่ได้กล่าวมามากกว่านักศึกษาชาย โดยนักศึกษาหญิงมักจะไม่ให้คำแนะนำแก่ผู้ที่มีอายุมากกว่าและเป็นเพศชาย ในขณะที่นักศึกษาชายจะไม่คำนึงปัจจัยเหล่านี้

2.2.4 การศึกษาด้านปฏิบัติศาสตร์ภาษาในระหว่าง (Interlanguage pragmatics)

งานวิจัยประเภทนี้มุ่งศึกษาเปรียบเทียบการแสดงวัฒนธรรมการแนะนำของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองว่าแปรไปจากกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่อย่างไร

งานของมัดสึมุระ (Matsumura, 2001) ศึกษาลักษณะการให้คำแนะนำเป็นภาษาอังกฤษโดยเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาชาวญี่ปุ่นที่ไปศึกษาอยู่ที่ประเทศแคนาดา กับนักศึกษาที่ไม่เคยไปศึกษาในต่างประเทศเลยว่าจะแตกต่างกันหรือไม่ และการที่ไปใช้ชีวิตอยู่ในอีกวัฒนธรรมหนึ่งเป็นระยะเวลาเวลานานจะทำให้ความสามารถในการใช้ภาษา (pragmatic competence) เปลี่ยนไปหรือไม่อย่างไร ผลการวิจัยพบว่าในระยะแรกที่นักศึกษาชาวญี่ปุ่นที่ไปอยู่ในแคนาดา มักจะใช้วัฒนธรรมตรงในการให้คำแนะนำเสมอ แม้แต่ในสถานการณ์ที่น่าจะใช้วัฒนธรรมอ้อมก็ตาม เช่นในสถานการณ์ที่ต้องตอบคำถามของอาจารย์ เช่นอาจารย์ถามว่า “Please tell me what I could do in order to make this class more interesting to you all” นักศึกษาจะตอบโดยใช้รูปประโยค “You must Verb Phrase (VP)” หรือ “You

should Verb Phrase (VP)” ซึ่งขัดแย้งกับวัฒนธรรมญี่ปุ่นซึ่งตามปกติจะให้ความสำคัญกับเรื่องความสุภาพและมักจะใช้วัจนกรรมอ้อมอยู่เสมอ (Barnlund, 1975; Clancy, 1986 อ้างใน Matsumura, 2001)

ผลจากการสอบถามพบว่าอาจารย์มักจะรู้สึกว่่านักศึกษาชาวญี่ปุ่นยังไม่สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมเท่ากับนักศึกษาที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และการแนะนำโดยไม่ใช้วัจนกรรมอ้อมก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดี เพราะดูว่าขาดความสุภาพและหยาบคาย แต่เมื่อเวลาผ่านไปนักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการให้คำแนะนำได้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยสามารถใช้วัจนกรรมอ้อมเพื่อให้ผู้ฟังรู้สึกว่าจะไม่ถูกคุกคามหน้า ตรงกันข้ามกับนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษอยู่ในประเทศญี่ปุ่นตลอดจะยังคงใช้วัจนกรรมตรงในการให้คำแนะนำอยู่เสมอ ผลวิจัยจึงสรุปได้ว่าการไปศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศเจ้าของภาษาย่อมมีประสิทธิภาพมากกว่าศึกษาอยู่ในวัฒนธรรมที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่

บาโดวีฮาลิกและฮาร์ดฟอร์ด (Bardovi-Harlig & Hartford, 1990) ศึกษาเกี่ยวกับวัจนกรรมการแนะนำในบริบทที่เกิดขึ้นระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา โดยเก็บข้อมูลในช่วงที่อาจารย์และนักศึกษากำลังปรึกษากันเรื่องการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาต่อไป โดยศึกษาจากนักศึกษาที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่และนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง บาโดวีฮาลิกและฮาร์ดฟอร์ดพบว่าในการสนทนาระหว่างอาจารย์และนักศึกษาจะต้องมีการให้คำแนะนำ การเสนอแนะ การตอบรับ และปฏิเสธคำแนะนำตลอดเวลา ผลการวิจัยพบว่าเมื่อนักศึกษาที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่รู้สึกไม่เห็นด้วยกับคำแนะนำของอาจารย์ นักศึกษาจะใช้กลวิธีในการปฏิเสธคำแนะนำที่อ้อมค้อม โดยไม่ทำให้อาจารย์รู้สึกเสียหน้า เช่น

“How about I take...instead.”

ซึ่งกลวิธีเช่นนี้ไม่พบในผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าเมื่อนักศึกษาที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ต้องการเสนอแนะบางสิ่งบางอย่าง นักศึกษามักใช้ประโยคที่แสดงให้เห็นว่าตนเองคำนึงเรื่องของสถานภาพระหว่างคู่สนทนา กล่าวคือนักศึกษามีสถานภาพต่ำกว่าอาจารย์ โดยจะไม่ใช้รูปภาษาที่ตรงไปตรงมา เช่น

“I was thinking...”

“I have an idea...I don't know how it would work out, but...”

แต่ในขณะที่เดียวกันนักศึกษาต่างชาติจะเสนอความคิดอย่างตรงไปตรงมา โดยใช้รูปภาพที่ไม่คำนึงถึงสถานภาพที่ไม่เท่าเทียมกัน เช่น

“I will take language testing”

“I’ve just decided on taking the language structure”

ผลการวิจัยสรุปออกมาว่า นักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองไม่สามารถที่จะใช้ภาษาได้เหมือนกับเจ้าของภาษาทั้งในการปฏิเสธคำแนะนำหรือเสนอแนะข้อคิดเห็น ดังนั้นเจ้าของภาษาจึงมักประสบความสำเร็จในการสื่อสารและในการรักษาน้ำใจของผู้ให้คำแนะนำได้มากกว่า

งานวิจัยต่างๆข้างต้นได้วางแนวทางในการวิเคราะห์การให้คำแนะนำในภาษาไทย ทั้งในเรื่องของโครงสร้างประโยค รูปแบบวัจนกรรม กลวิธีการให้คำแนะนำ ลักษณะของสถานการณ์ที่มีการแนะนำเกิดขึ้น เนื่องจากยังไม่มีผู้ใดได้เคยศึกษาเรื่องการแนะนำในภาษาไทยมาก่อน ผู้วิจัยจึงได้เน้นให้เห็นลักษณะการให้คำแนะนำในภาษาไทยก่อน ซึ่งจะทำให้เราเห็นภาพวัจนปฏิบัติศาสตร์ข้ามวัฒนธรรมดีขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

กลวิธีการให้คำแนะนำ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์กลวิธีการให้คำแนะนำทั้งในบริบทที่มีการขอคำแนะนำและในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ และจะแสดงการเปรียบเทียบระหว่างทั้งสองบริบทด้วย โดยผู้วิจัยจะวิเคราะห์เฉพาะตัวคำแนะนำ (X) ตามที่ได้อธิบายรายละเอียดไว้ในบทที่ 1 ในส่วนของวิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 กลวิธีการให้คำแนะนำในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ

จากการวิเคราะห์พบว่ากลวิธีการให้คำแนะนำในบริบทนี้มีทั้งการใช้กลวิธีแบบตรงและกลวิธีแบบอ้อม โดยกลวิธีแบบตรงมีการใช้รูปประโยคคำสั่ง และประโยคที่มีกริยาแสดงวัจนกรรม ส่วนกลวิธีแบบอ้อมมีการใช้รูปประโยคที่มีกริยาช่วย, ประโยคแสดงเงื่อนไข, ประโยคคำถาม และการให้คำแนะนำแบบไม่ตรงประเด็น (off record) รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

3.1.1 การให้คำแนะนำโดยใช้กลวิธีแบบตรง

การให้คำแนะนำโดยใช้กลวิธีแบบตรง พบการใช้ประโยคคำสั่ง และประโยคที่มีกริยาแสดงวัจนกรรม ดังนี้

3.1.1.1 การใช้ประโยคคำสั่ง

การใช้ประโยคคำสั่งในการให้คำแนะนำนั้นต่างจากวัจนกรรมการสั่งที่ถูกจัดให้อยู่ในประเภทวัจนกรรมกำหนดให้ทำ (directives) ตามทฤษฎีของเซอร์ล (Searl, 1969) เนื่องมาจากการให้คำแนะนำนั้นผู้ฟังมีสิทธิ์ที่จะปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำที่ได้รับ นอกจากนี้ผู้ที่ให้คำแนะนำโดยปกติจะไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการกระทำนั้นๆ ประโยชน์หรือผลดีที่เกิดขึ้นหลังจากปฏิบัติตามคำแนะนำจะเกิดแก่ผู้ที่ได้รับคำแนะนำเพียงฝ่ายเดียว (Decapua & Huber, 1989)

เจียง (Jiang, 2006) กล่าวไว้ว่า การใช้ประโยคคำสั่งเป็นการให้คำแนะนำแบบวัจนกรรมตรงซึ่งพบบ่อยในกรณีที่ผู้ให้คำแนะนำมีสถานภาพสูงกว่าผู้ที่ได้รับคำแนะนำ สถานภาพในที่นี้ได้แก่อำนาจ (power) และความเชี่ยวชาญ (expertise) นอกจากนี้ ตามทฤษฎีความสุภาพของบราวน์และเลวินสัน (Brown & Levinson, 1978) ถือว่าการสั่งก็เป็นกลวิธีความสุภาพได้ในกรณีที่ผู้พูดเห็นว่ามีความ

จำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องบอกให้ผู้ฟังกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่จะเป็นประโยชน์แก่ตัวผู้ฟังเอง โดยการใช้ประโยคคำสั่งนี้ถูกจัดให้อยู่ในประเภทที่เรียกว่ากลวิธีตรงประเด็น (on record) แบบไม่มีการตกแต่งคำพูด (bald on record) (กฤษฎการวรรณ หงส์ลดารมภ์, 2551)

การตัดสินใจว่าถ้อยคำใดเป็นประโยคคำสั่งนั้นดูจากประโยคที่มีสรรพนามหรือไม่มีสรรพนามก็ได้ แต่ทั้งนี้ประโยคนั้นจะต้องประกอบด้วยกริยาหลักเพียงตัวเดียวเท่านั้น ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง 1

(TS6, L78-79)

78 B: คุณความรู้สึกของตัวเองให้ดีขึ้นจะว่าจริงๆแล้วเส้นทางของเราเป็นแบบไหน อะไร

79 คิดว่าไม่ดีกว่า แล้วก็ตัดสินใจไปในเส้นทางที่คุณนุ้ยเลือกเอง

ตัวอย่างนี้เป็นสถานการณ์ที่ A ประสบปัญหาไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าจะเลิกหรือไม่เลิกกับแฟน เพราะแฟนมีข้อเสียหลายอย่างแต่ก็เป็นแฟนคนแรกในชีวิต B ให้คำแนะนำโดยใช้จรรยาบรรณตรงด้วยการใช้รูปกริยาหลักในรูปประโยคคำสั่ง ที่ไม่มีการตกแต่งหรือกลบเกลื่อนคำพูด “ดู” และ “ตัดสินใจ”

จะเห็นว่ามีการใช้รูปประโยคคำสั่งถึง 2 ถ้อยคำในผลัดเดียวกัน สาเหตุที่ใช้ประโยคคำสั่งเนื่องมาจากว่าผู้ที่ให้คำแนะนำ (B) มีอำนาจและมีความเชี่ยวชาญมากกว่าผู้ที่ขอคำแนะนำ (A) โดยผู้ที่ให้คำแนะนำนี้เป็นจิตแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องปัญหาครอบครัว และมีอำนาจที่จะให้คำแนะนำเนื่องจากการสนทนาในบริบทนี้เกิดขึ้นในรายการวิทยุซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ที่ปัญหาโทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำ ดังนั้นผู้ที่โทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำคืออยู่แล้วว่าตนเองจะต้องได้รับคำแนะนำจากผู้ที่มิสถานภาพสูงกว่าตนเอง อีกทั้งการให้คำแนะนำในสถานการณ์นี้ต้องการความเด็ดขาดในการตัดสินใจ เพราะขณะนี้ B ยังลังเลและไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าจะเลิกหรือไม่เลิกกับแฟน ดังนั้นจึงค่อนข้างเร่งด่วนที่จะตัดสินใจ

นอกจากนี้ยังพบประโยคคำสั่งในรูปการปฏิเสธ ได้แก่คำว่า “อย่า”, “ไม่ได้” และ “ห้าม” เช่น

ตัวอย่าง 2

(TS9.2, L78-79)

78 B: อย่าไปคิดว่ามันต้องเป็นเพราะตรงนี้เท่านั้นเราถึงจะมีคุณค่า เรามีคุณค่ากับตัวเรา

79 เองริเปล่าเป็นเรื่องที่สำคัญกว่านะครับ

สถานการณ์นี้ A มีปัญหาเรื่องคิดว่าสามีไม่รัก มีความกังวลอยู่ตลอดเวลาที่สามีไม่ได้อยู่กับตัวเองว่าสามีจะแอบไปมีภรรยาใหม่ ทั้งที่ไม่เคยมีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นจริงแต่ก็ไม่ทำให้หายกังวล

3.1.1.2 การใช้รูปประโยคที่มีกริยาแสดงวัจนกรรมแนะนำ

เจียง (Jiang, 2006) กล่าวว่าไว้ว่าตามทฤษฎีเรื่องวัจนกรรมได้แบ่งวัจนกรรมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ได้แก่ วัจนกรรมตรง และวัจนกรรมอ้อม หากถ้อยคำใดที่มีกริยาที่บ่งว่าเป็นวัจนกรรมใดนั้นถือเป็นวัจนกรรมตรง เนื่องมาจากว่าผู้ฟังจะสามารถเข้าใจได้ทันทีว่าผู้พูดกำลังทำวัจนกรรมใดอยู่ ยกตัวอย่างเช่น “ฉันสัญญาว่า...” มีกริยา “สัญญา” บอกว่าเป็นวัจนกรรมการสัญญา วัจนกรรมการแนะนำก็เช่นกันจะพบกริยาแสดงวัจนกรรม “แนะนำ” เช่น “ฉันแนะนำว่า...”

โคสเตอร์ (Koester, 2002 อ้างใน Jiang, 2006) กล่าวว่าไว้ในหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 นั้นผู้เขียนมักยกตัวอย่างประโยคที่เป็นวัจนกรรมประเภทต่างๆแบบที่มีกริยาแสดงวัจนกรรมปรากฏอยู่เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและจดจำได้โดยง่าย แต่แท้ที่จริงแล้วทำให้เกิดผลเสียเนื่องมาจากว่าผู้เรียนจะไม่คำนึงถึงเรื่องของบริบทแต่จะสนใจเฉพาะรูปไวยากรณ์ในประโยค ไม่ว่าจะอยู่ในบริบทใดผู้เรียนก็จะใช้รูปประโยคแบบกริยาแสดงวัจนกรรมเท่านั้น ซึ่งในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันอาจไม่นิยมใช้รูปประโยคเช่นนี้ก็เป็นได้

นอกจากนี้ เจียงยังกล่าวไว้ว่าการใช้รูปประโยคที่มีกริยาแสดงวัจนกรรมกรรมการแนะนำนั้นมักพบบ่อยในกรณีที่ผู้ที่มีสถานภาพสูงกว่าเป็นคนให้คำแนะนำแก่ผู้ที่มีสถานภาพต่ำกว่า หรือมักพบในหัวข้อการสนทนาที่เป็นทางการหรือเป็นเรื่องที่สำคัญมาก นอกจากนี้ยังพบในกรณีที่ผู้พูดมีความมั่นใจเป็นอย่างยิ่งว่าผู้ฟังควรปฏิบัติตามคำแนะนำแล้วจะเกิดผลดีอย่างแน่นอน

การใช้ประโยคที่มีกริยาแสดงวัจนกรรมแนะนำนี้จะทำให้ผู้พูดดูมีความน่าเชื่อถือ และคำแนะนำที่ให้นั้นจะดูค่อนข้างเป็นทางการและออกเป็นเชิงบังคับ

ข้อมูลจากงานวิจัยนี้พบการใช้กริยาแสดงวัจนกรรมแนะนำ โดยจะปรากฏคู่กันกับกริยาช่วย “ต้อง” และปรากฏคู่กับประโยคคำสั่ง ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 3

(TS9.1, L20-21)

20 B: จริงๆ อย่างแรกเลยนะครับ หมอแนะนำว่าคุณพรคิดก่อนว่าเป็นเพราะอะไรที่
21 ไม่ได้ทำเนี่ยว่ามันเป็นเพราะอารมณ์ด้วยรีเปลาซึ่งมันก็เป็นผลกับงานด้วยนะครับ

ในสถานการณ์นี้ A ประสบปัญหาคือมีงานค้างเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดความเครียดจนคิดอยากฆ่าตัวตาย B ให้คำแนะนำโดยใช้วัจนกรรมตรงมีการใช้กริยาแสดงวัจนกรรม แนะนำ ในประโยคหลักคู่กับการใช้รูปประโยคคำสั่งในประโยคย่อย นำสังเกตว่าการที่ผู้ให้คำแนะนำเป็นแพทย์และเรียกตัวเองว่า “หมอ” เมื่อให้คำแนะนำก็ทำให้น้ำหนักของการแนะนำนั้นดูหนักแน่นขึ้น

ตัวอย่าง 4

(TS6, L72)

72 B: คือหมอแนะนำว่าเราต้องตอบได้ว่าเราต้องการอะไรจากการที่จะเลิกกับเค้าเนี่ยค่ะ

ในสถานการณ์นี้ A ประสบปัญหาไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าจะเลิกกับแฟนหรือไม่ เนื่องจากแฟนมีข้อเสียหลายประการ แต่ก็ยังรู้สึกรักอยู่เพราะเป็นแฟนคนแรก B ให้คำแนะนำโดยใช้กริยาแสดงวัจนกรรม แนะนำ ในประโยคหลักและในประโยคย่อยใช้กริยา ต้อง ทำให้น้ำหนักของการแนะนำหนักแน่นขึ้นและทำให้วัจนกรรมดูเป็นความเป็นจำเป็นเร่งด่วนที่ควรจะทำโดยเร็ว

3.1.2 การให้คำแนะนำโดยใช้กลวิธีแบบอ้อม

การให้คำแนะนำโดยใช้วัจนกรรมอ้อมนี้พบได้ใน 3 ลักษณะ ได้แก่ การใช้ประโยคที่มีกริยาช่วย โดยกริยาช่วยที่พบได้แก่ ต้อง/ไม่ต้อง ควร/ไม่ควร และ ลอง การใช้ประโยคแสดงเงื่อนไข, การใช้รูปประโยคคำถาม และการใช้กลวิธีไม่ตรงประเด็น โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.2.1 การใช้ประโยคที่มีกริยาช่วย

เซลเซ-เมอร์เซียและฟรีแมน (Celce-Murcia and Larsen-Freeman, 1999 อ้างใน Jiang, 2006) กล่าวว่าไว้ว่า ผู้พูดมักจะมักจะใช้กริยาช่วยเพื่อแสดงหน้าที่ทางสังคมที่หลากหลาย ยกตัวอย่างเช่น เพื่อแสดงความสุภาพหรือเป็นการใช้วัจนกรรมอ้อมในการขอร้อง การให้คำแนะนำ และการขออนุญาต เป็นต้น พวกเขาได้จัดระดับของกริยาช่วยทั้งหมดโดยพิจารณาจากระดับของความเร่งด่วนในการให้คำแนะนำและระดับของอำนาจหรือระยะห่างระหว่างผู้ให้คำแนะนำกับผู้ที่ได้รับคำแนะนำ โดยได้ยกตัวอย่าง กริยาช่วย must, should และ might ว่ามีระดับของความเร่งด่วนและอำนาจของผู้พูดจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้

- (1) You must see a doctor.
- (2) You should/ought to see a doctor.

(3) You might /could see a doctor.

จากข้อมูลการวิเคราะห์การให้คำแนะนำในภาษาไทยก็เช่นกัน ผู้วิจัยพบว่ากริยาช่วยที่ผู้ให้คำแนะนำใช้ได้แก่ ต้อง/ไม่ต้อง ควร/ไม่ควร และ ลอง ซึ่งสามารถจำแนกได้ตามระดับความจำเป็นและรีบด่วน รวมทั้งอำนาจของผู้ที่เป็นฝ่ายให้คำแนะนำ

ต้อง เป็นคำกริยาช่วยซึ่งใช้แสดงความเชื่อมั่น แสดงความเห็นว่าเป็น หรือแสดงการบังคับ (นววรรณ พันธุเมธา 2544: 281) ต้อง เป็นคำช่วยกริยาบอกความบังคับที่มีระดับความจำเป็นและความเร่งด่วนในขั้นสูง ผู้ที่ได้รับคำแนะนำจะหลีกเลี่ยงหรือไม่ปฏิบัติตามได้ยากมาก หากผู้ฟังไม่ปฏิบัติตาม อาจส่งผลที่ไม่ดีต่อปัญหาที่กำลังประสบอยู่ เช่น ไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 5

(TS1, L162)

162 B: ครับ ก็ต้องคุยกันด้วยเหตุผลนะครับว่าสิ่งที่ไม่ต้องไปนี่คืออะไรละ

ตัวอย่างนี้มาจากสถานการณ์ที่ A มีปัญหากับแฟน เนื่องจากแฟนไม่ค่อยมีเวลาให้ แต่แฟนก็จะไม่ยอมให้ตนเองออกไปเที่ยวที่อื่นเช่นกัน ในกรณีนี้ B ให้คำแนะนำว่าต้องมีการพูดคุยกันให้เข้าใจถึงเหตุผลโดยให้คำแนะนำแบบใช้กริยาช่วย ต้อง

ตัวอย่าง 6

(TS1, L77-87)

77 A: คือก็เคยบอกแล้วละครับ แต่เค้าก็บอกว่าไม่ต้องไปเลย

78 C: อะ คุณอภิสิทธิ์อย่างนี้ดีกว่าอะ ก็ลองกำหนดกติกากับแฟนดูเลยดีกว่าถ้าไม่ให้ไปให้เวลา

79 กับเราได้มากขึ้นรีเปล่า แล้วก็อาจจะต้องตกลงเงื่อนไขกันใหม่อย่างที่คุณหอมสมชายบอกนะคะ

80 ลองไปตกลงเจรจาพูดคุยกันก่อนนะคะ แล้วได้ผลยังไงค่อยโทรมาปรึกษากันอีก81 ครั้งนี่ก็ได้นะคะ

82 A: โอเคครับ ขอบคุณครับ

83 C: คือต้องมีการสื่อสารที่คินะคะ คุณหอมวิธีแนะนำวิธีการสื่อสารมัยคะ

84 B: คือเท่าที่ฟังเนี่ยบุคลิกของเค้าเป็นห่วงนะ แล้วถ้าห้ามทำอะไรนี่คือห้ามทำเลย

ร้อยเปอร์เซ็นต์

- 85 A: ครับ ใช่ครับ
 86 B: ซึ่งเราก็ต้องอดทน แล้วก็ต้องอธิบายให้เค้าฟังนะครับว่าคนเราก็ต้องการมี
 87 เวลาหลายส่วน ใช่มั๊ยครับ

สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์เดียวกันกับตัวอย่างที่ 5 ในบรรทัดที่ 77 A ปฏิเสธคำแนะนำว่าได้เคยทำตาม B แนะนำแล้วแต่ไม่ได้ผล บรรทัดที่ 78-81 C พยายามสนับสนุนคำแนะนำของ B พร้อมทั้งเสนอว่าสามารถมาขอคำแนะนำเพิ่มเติมอีกได้ในโอกาสหน้า บรรทัดที่ 82 A ตอบรับคำแนะนำหลังจากที่มีการแย้งคำแนะนำมาโดยตลอด (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก) ในบรรทัดที่ 83 C ถามคำถามเพิ่มเติม บรรทัดที่ 84 B วิเคราะห์นิสัยของแฟน A บรรทัดที่ 85 แสดงวัจนกรรมเห็นด้วย และบรรทัดที่ 86-87 B ให้คำแนะนำอีกครั้ง

ตัวอย่างนี้น่าสนใจตรงที่มีการใช้กริยาช่วย ต้อง หลายครั้ง ในบรรทัดที่ 86 “ซึ่งเราก็ต้องอดทน” เป็นคำแนะนำหลังจากที่ A ได้ขอรับการพิจารณาของหมอว่าแฟนตนเองเป็นคนที่ตัดสินใจอะไรแบบเด็ดขาดเหมือนสีขาวยกสีดำ ซึ่งมีความจำเป็นในขั้นสูงที่จะต้องทำตามคำแนะนำคืออดทน ส่วนในถ้อยคำถัดไป “แล้วก็ต้องอธิบายให้เค้าฟังนะครับว่าคนเราก็ต้องการมีเวลาหลายส่วน” เป็นคำแนะนำที่ B ได้ให้ A มาก่อนหน้าที่จะมีการสนทนานี้เกิดขึ้น แต่ B ปฏิเสธคำแนะนำมาตลอด แต่ในตอนสุดท้ายของการสนทนา A เริ่มเห็นด้วย B จึงให้คำแนะนำนี้อีก การใช้ ต้อง ทำให้หน้าหนักของการให้คำแนะนำหนักแน่นขึ้น ในบรรทัดที่ 78-80 ซึ่ง C ให้คำแนะนำเสริมคำแนะนำของหมอ C ใช้กริยา ลอง และใช้รูปแสดงการกลบเกลื่อน อาจจะ ก่อนจะใช้กริยา ต้อง เพื่อลดน้ำหนักของคำแนะนำทั้งนี้อาจเป็นเพราะ C เป็นเพียงพิธีกร ไม่ได้มีหน้าที่ให้คำแนะนำโดยตรง

เจียง (Jiang, 2006) กล่าวไว้ว่า การใช้ประโยคที่มีกริยาช่วยบอกความจำเป็นและความเร่งด่วน เช่น must มักจะมีการใช้รูปภาษาแสดงการกลบเกลื่อนประกอบด้วย เช่น just, probably, might เป็นต้น การใช้รูปภาษาแสดงการกลบเกลื่อนนี้เป็นการลดน้ำหนักของอำนาจ และลดอัตราการถูกคุกคามหน้าของผู้ที่ถูกให้คำแนะนำ เราเห็นกลวิธีนี้ในถ้อยคำของ C ข้างต้น และในตัวอย่าง ต่อไปนี้

ตัวอย่าง 7

(TS7, L72-75)

- 72 B: ใช่คิดโรคเนอะ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อะไรอย่างอื่นถึงจะไม่ใช่เอดส์ก็

- 73 อันตรายเป็นเหมือนกัน จริงๆเรื่องเกี่ยวกับอันตรายเพราะเดี๋ยวเกิดแบบใช้ถุงยางไม่
เป็น
- 74 หรืออาจจะเงินไม่กล้าไปซื้อมาใช้ คุณพ่ออาจจะต้องไปซื้อมาให้ด้วยซ้ำมั้งคะ
- 75 เพราะว่าบางทีเด็กผู้ชายมักเงินไม่กล้าไปซื้อ

สถานการณ์นี้ A ซึ่งเป็นคุณพ่อโทรศัพท์เข้ามาคำแนะนำเรื่องลูกชายชอบแอบดูคนในบ้าน
อาบน้ำ และมีพฤติกรรมความต้องการทางเพศสูง เช่นชอบไปเที่ยวกลางคืน และไปต่างจังหวัดกับเพื่อน
ผู้หญิง B แนะนำว่าต้องมีวิธีการป้องกันโรคและป้องกันไม่ให้ตั้งครรภ์ โดยที่คุณพ่อจะต้องมีส่วน
ช่วยเหลือด้วย ในบรรทัดที่ 74 B ใช้รูปแสดงการกลบเกลื่อน อาจจะ นำหน้าคำว่า ต้อง และกริยาวิเศษณ์
มั้ง เพื่อลดน้ำหนักการแนะนำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ถูกให้คำแนะนำเป็นผู้มีอายุโทรศัพท์เข้ามาใน
รายการ

นอกจาก กริยา ต้อง ซึ่งพบบ่อยในการแสดงวจนกรรมคำแนะนำแล้ว ผู้วิจัยยังพบการใช้กริยา
ควร ซึ่งใช้แสดงความเห็นหรือแสดงการแนะนำอย่างมีเหตุผลและทำให้เกิดการคล้อยตาม (นววรรณ
พันธุ์เมธา 2544: 282) ควร เป็นคำช่วยกริยาบอกความบังคับที่มีระดับความจำเป็นในขั้นปานกลาง ผู้ฟัง
สามารถหลีกเลี่ยงหรือไม่ปฏิบัติตามได้ หากปฏิบัติตามอาจจะช่วยลดปัญหาลงได้ แต่หากไม่ปฏิบัติตาม
ก็จะมีผลกระทบร้ายแรง

ตัวอย่าง 8

(TS12, L45-47)

- 45 B : เพราะงั้นเราก็ควรทำตัวให้ดี ไม่ควรปล่อยเนื้อปล่อยตัว ไม่ควรปล่อยหน้าที่การ
46 งาน ถึงเค้าจะเคยทิ้งเราไป อย่างน้อยการที่เราผูกพันมาก่อนจนถึงขั้นมีลูกเนีย
 โอกาสที่เค้าจะ
47 กลับมาหวังใยเรา ดูแลลูกของเราเนี่ยมันยังมี

สถานการณ์นี้ B ให้คำแนะนำแก่ A ถึงวิธีที่จะทำให้สามีกลับมาดูแลลูกและครอบครัวหลังจาก
ที่ทอดทิ้งไปมีครอบครัวใหม่ ในบรรทัดที่ 45 มีการใช้ดัชนีปริจเฉท เพราะงั้น ขึ้นต้นแสดงการบอก
เหตุผล ตามด้วยการให้คำแนะนำโดยใช้วจนกรรมอ้อมในรูปการใช้กริยาช่วยในรูปบอกเล่าและปฏิเสธ
ควร และ ไม่ควร ตามลำดับ (ควรทำตัวให้ดี...ไม่ควรปล่อยเนื้อปล่อยตัว...ไม่ควรปล่อยหน้าที่การงาน)

ตัวอย่าง 9

(TS7, L101-108)

- 100 A: มันมีฮอว์โมนอะไรมั้ครับ
- 101 B: ฮอว์โมนอะไรคะ
- 102 C: เหมือนจะกินแล้วลคหระคะ
- 103 A: กินแล้วให้มันหมดไปเลย
- 104 C: โอ้โห คุณพ่อ โหดร้าย
- 105 A: จะจับมันกินซะเลย
- 106 B: จริงๆไม่ควรกินนะคะ ฮอว์โมนกินแล้วอันตรายคะเดี๋ยวมะเร็ง จริงๆแล้วมันก็
- 107 มีคะยาที่กินแล้วลดอารมณ์ทางเพศ เป็นยาปลอดภัยนะคะ คล้ายๆยาต้านเศร้าที่ทาง
- 108 จิตเวชเค้ากินนะคะ

ในสถานการณ์นี้ A มีปัญหาคือลูกชายมีความหมกมุ่นทางเพศสูง มีพฤติกรรมชอบแอบดูที่สาวอาบน้ำ ชอบไปเที่ยวกลางคืน และไปต่างจังหวัดกับเพื่อนผู้หญิง ในบรรทัดที่ 100 และ 103 A ถาม B เกี่ยวกับการกินยาฮอว์โมนเพื่อให้หมดอารมณ์ทางเพศ และในบรรทัดที่ 106-108 B ให้คำแนะนำว่าไม่ควรกินยาฮอว์โมนโดยใช้กริยาช่วย ควร และชี้แจงว่ากินยาแล้วเป็นอันตราย น่าสนใจว่ามีการทำวัจนกรรมการเตือนร่วมด้วยในถ้อยคำ “เดี๋ยวมะเร็ง” ทำให้น้ำหนักของคำแนะนำที่ว่าไม่ควรกินยานักแน่นขึ้น นอกจากนี้ยังมีการนำเรื่องของข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์เข้ามาพูดด้วยจึงยังทำให้ข้อมูลดูน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

กริยาอีกรูปหนึ่งที่พบในวัจนกรรมการแนะนำในภาษาไทยคือ ลอง ซึ่งหมายถึงการทำดูก่อนทำจริง เพื่อให้รู้ว่าเป็นอย่างไร จะใช้ได้หรือทำได้หรือไม่ (นววรรณ พันธุมธา 2544: 132) เป็นคำช่วยกริยาบอกความบังคับที่มีระดับความจำเป็นในขั้นต่ำ ผู้ฟังมีอำนาจในการตัดสินใจสูงว่าจะปฏิบัติหรือไม่ ปฏิบัติตาม หรือบางครั้งใช้ในกรณีที่ผู้ฟังได้เคยกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแต่ไม่เกิดผลดี ผู้พูดจึงเสนอแนวทางเลือกอย่างอื่นให้แก่ผู้ฟังได้ลองกระทำ และผลที่เกิดขึ้นไม่มีความแน่นอน กล่าวคือ อาจมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น หรืออาจไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดเลยก็เป็นได้ นอกจากนั้นผลจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามนั้นจะเปลี่ยนแปลงไปจากสภาพเดิมไม่มากนัก ลอง เป็นการให้คำแนะนำแบบเสนอแนะให้ทำ ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 10

(TS12, L112-113)

- 112 B: ไข่กะ ลองโทรไปใหม่ดูนะคะ ลองคุยกันดีๆแบบไม่ใช่เพื่อเรียกร้องหรือเพื่อชวน
113 ทะเลาะให้เกิดการมีปากเสียงกัน แต่มันคือการโทรไปเพื่อให้รู้ว่าพวกเราทั้ง 3 คน
ยังรักเค้านะ

B แนะนำวิธีการที่จะทำให้สามีของ A กลับมาใช้ชีวิตกับครอบครัวหลังจากที่ได้ทอดทิ้งไปมีภรรยาใหม่ โดยได้แนะนำว่าให้ลองพูดคุยกันดีๆ ไม่ให้มีปากเสียงกัน ในตัวอย่างนี้นอกจากจะมีการใช้กริยาช่วย ลอง สองครั้งในผลัดเดียวกันแล้ว ยังมีการใช้ดัชนีปริจเฉทลงท้ายแสดงการเชิญชวนให้เห็นด้วย นะ

ตัวอย่าง 11

(TS5, L83-86)

- 83 B: บังเอิญตอนที่เลิกกับแฟนไปเนี่ยมันเหมือนกับเกิดความเปราะบางขึ้นแล้วจึงหะ
84 นั้นมีใครเข้ามาเนี่ยมันจะเข้าง่ายมากครับ
85 A: ไข่ ใจมันอ่อนล้าไปแบบอ่อนล้าช่วงนั้นนะคะ มันอยากได้ความอบอุ่น
86 B: ครับ ก็ลองรู้จักกันไว้ ลองเป็นเพื่อนกันไปก็ได้ครับ จะได้ไม่เจอปัญหาเพิ่ม

สถานการณ์นี้ A ประสบปัญหาคือเพิ่งเลิกกับสามีที่ใช้ชีวิตด้วยกันมานาน และตอนนี้รู้สึกว่าคุณเองมีสภาพจิตใจที่แย่มาก หลังจากเลิกกับแฟนแล้วมีผู้ชายคนอื่นเริ่มเข้ามาในชีวิตหลายคนทั้งคนที่มีครอบครัวอยู่แล้วและคนที่ดูเหมือนจะเข้ามาคบเพื่อผลประโยชน์ทางการเงิน ในบรรทัดที่ 83-84 B วิเคราะห์สถานการณ์ตอนนี้ว่าเป็นเพราะอะไรจึงยอมรับผู้ชายที่เข้ามาใหม่ได้ บรรทัดที่ 85 A แสดงความเห็นด้วยกับ B ในบรรทัดที่ 86 B ให้คำแนะนำว่าผู้ชายที่เข้ามาในชีวิตทุกคนไม่จำเป็นต้องเป็นแฟน หรือมีความสัมพันธ์ลึกซึ้ง แต่ให้คบในระดับเพื่อน จะได้ไม่มีปัญหา

ในตัวอย่างนี้มีการใช้วัจนกรรมอ้อมในรูปการใช้กริยาช่วย ลอง สองครั้งในผลัดเดียวกันเหมือนที่ปรากฏในตัวอย่าง 10 ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าเมื่อมีการใช้กริยาช่วย ลอง มักจะมีการใช้ซ้ำๆเช่นนี้และมักใช้ร่วมกับดัชนีปริจเฉท นะ

ตัวอย่าง 12

(TS2, L105-107)

- 105 B: ลองปรึกษาคุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้องคุณนะครับผม บางทีหลายๆท่านที่เราเคารพ
106 นับถืออาจจะมีคำตอบให้เราได้บ้างนะครับ เราไม่ได้อยู่คนเดียวบนโลกนี้นะครับ 107
ลองปรึกษาคณรอบข้างที่เรามีความรักความสนิทบ้างนะครับ

ตัวอย่างนี้มาจากสถานการณ์ที่ผู้ขอคำแนะนำมีปัญหาชีวิตครอบครัวเรื่องบุคคลที่สามเข้ามาแทรกเพราะตนเองและภรรยาทำงานกันจนไม่มีเวลา หลังจากที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำไปแล้ว ตอนท้ายของการสนทนาผู้เชี่ยวชาญยังแนะนำว่าควรลองปรึกษาคณใกล้เคียงบ้าง จะเห็นว่ามีการใช้วงจรรวมอ้อมในรูปกริยาช่วย ลอง ร่วมกับการใช้ดัชนีปฏิเสธลงท้ายแสดงการเชิญชวนให้เห็นด้วยนะ (ลองปรึกษาคณพ่อ คุณแม่...ลองปรึกษาคณรอบข้างที่เรามีความรักความสนิทบ้างนะครับ)

น่าสังเกตว่า ผู้ให้คำแนะนำมักจะใช้กลวิธีกริยาช่วยไปพร้อมๆกับการใช้ดัชนีปฏิเสธแสดงการเชิญชวนให้เห็นด้วย และการใช้กลวิธีแบบไม่ตรงประเด็น (off record) โดยแนะนำในลักษณะเป็นข้อความบอกเล่า ทำให้คำแนะนำเป็นข้อเท็จจริงที่รับรู้กันอยู่ในสังคมและ เช่น ในบรรทัด 106 ข้างต้นที่ผู้ให้คำแนะนำกล่าวว่า “เราไม่ได้อยู่คนเดียวบนโลกนี้นะครับ” การใช้หลายๆกลวิธีเช่นนี้ถือเป็นลักษณะเด่นของการให้คำแนะนำโดยเฉพาะเมื่อผู้ให้คำแนะนำมีความจำเป็นต้องโน้มน้าวจิตใจของผู้ถูกให้คำแนะนำ

3.1.2.2 การใช้รูปประโยคแสดงเงื่อนไข

เจียง (Jiang, 2006) กล่าวว่าไว้ว่า การใช้รูปประโยคแสดงเงื่อนไขเป็นการให้คำแนะนำแบบใช้อ้อม เนื่องจากเป็นการแสดงความสุภาพของผู้ที่ให้คำแนะนำที่ต้องการจะลดอัตราการคุกคามหน้าของผู้ที่ได้รับคำแนะนำ บราวน์และเลวินสัน (Brown & Levinson, 1987 อ้างใน Jiang, 2006) ระบุว่า การใช้ตัวเชื่อมอนุพากย์ย่อย if เป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้ฟังให้ได้มีโอกาสตัดสินใจโดยไม่เป็นการบังคับให้ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนั้นการใช้ประโยคเงื่อนไขจึงทำให้คำแนะนำดูสุภาพมากยิ่งขึ้น

จากงานวิจัยของเจียงซึ่งศึกษารูปแบบการให้คำแนะนำโดยเปรียบเทียบระหว่างสองสถานการณ์ ได้แก่ สถานการณ์ที่นักเรียนคุยกับอาจารย์และนักเรียนคุยกันระหว่างเพื่อน ผลการวิจัยพบว่า ในการสนทนาระหว่างเพื่อนกับเพื่อนจะมีการใช้รูปประโยคแสดงเงื่อนไขน้อยกว่าการสนทนาระหว่างอาจารย์และนักเรียน เนื่องมาจากว่าในการสนทนาระหว่างกลุ่มเพื่อนนั้นเป็นการสนทนาระหว่างบุคคลที่มีสถานภาพเท่าเทียมกันไม่ว่าจะเป็นเรื่องอำนาจ ความเชี่ยวชาญ หรือความสนิทสนม

ดังนั้นจึงไม่จำเป็นที่จะต้องใช้กลวิธีความสุภาพเพื่อลดการคุกคามหน้า ในขณะที่การสนทนาระหว่างอาจารย์และนักเรียนจะมีการใช้รูปประโยคแสดงเจตนาใจบอ่ยกว่าเพราะอาจารย์ย่อมมีสถานภาพที่สูงกว่านักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของอำนาจ ดังนั้นจึงต้องพยายามลดอำนาจของตนเองลงและต้องพยายามที่จะไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกเสียหน้าเมื่อได้รับคำแนะนำ

เดอคาปีร์และฮูเบอร์ และ ฮาร์ริส (Decapua and Huber, 1995; Harris, 2003) กล่าวว่าบางครั้งการที่คู่สนทนามีสถานภาพที่เท่ากันหรือไม่เท่ากันก็ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้รูปภาษาในการแสดงความรู้สึกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากว่าได้คำนึงถึงเรื่องของความสัมพันธ์และความต้องการที่จะประนีประนอมกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง หรือกล่าวอีกอย่างได้ว่า บางครั้งการใช้ความสุภาพก็เป็นตัวการทำให้เกิดระยะห่างในการสื่อสาร ทำให้เห็นว่าคู่สนทนามีสถานภาพที่สูงต่ำไม่เท่ากัน

จากงานวิจัยนี้พบว่ามีการใช้ประโยคแสดงเจตนาใจในบริบทที่มีการขอคำแนะนำทั้งสิ้น 32 ถ้อยคำ โดยแบ่งเป็นประโยค ถ้าฉันเป็นคุณ... และ ถ้า...ต้อง ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 13

(TS4, L82)

82 B: ถ้าเราอยากจะคบกับคนที่มือดีเราก็ต้องยอมรับอดีตเค้าให้ได้

ตัวอย่าง 14

(TS4, L41-43)

41 B: ทีนี้คือถ้าอยากให้เค้ากลับมามันต้องข่มความรู้สึกให้ผ่านไปให้ได้ก่อน เพราะว่า
42 ถ้าเกิดว่าเราร้ายใส่เค้าแล้วเนี่ย กับอีกฝั่งหนึ่งที่เค้าเอาอกเอาใจกันดีเนี่ย มันเป็น
43 ธรรมดาที่เค้าต้องเลือกฝั่งเอาอกเอาใจอยู่แล้ว

ตัวอย่าง 13 และ 14 มาจากสถานการณ์เดียวกัน B แนะนำวิธีการทำให้สามีกลับมาดูแลครอบครัว จะเห็นว่า B ใช้รูปประโยคเจตนาใจ ถ้า...ต้อง หลายครั้ง

ตัวอย่าง 15

(TS3, L99-100)

99 B: เออ ถ้ามันยังมีอะไรค้างคาอยู่นะครับ เหมือนถ้าเรามีแผลแล้วมันมีเสี้ยนอยู่ชิ้นหนึ่ง 100 จะกินยาปฏิชีวนะยังไงก็ไม่หายก็ต้องผ่ามันออกมารับ

สถานการณ์นี้ B ให้คำแนะนำ A ซึ่งมีปัญหาเพียงเล็กน้อยและต้องการทราบเหตุผลที่แฟนขอเลิกเพื่อที่จะได้ปรับปรุงตนเอง นอกจากนี้จะมีการใช้กลวิธีแสดงเงื่อนไขแล้ว ยังมีการใช้อุปสรรคเปรียบปัญหาเหมือนกับสิ่งที่จะต้องกำจัด ในแนวคิดของบราวน์และเลวินสัน การใช้อุปสรรคเป็นกลวิธีความสุภาพแบบไม่ตรงประเด็น

ตัวอย่าง 16

(TS5, L52-53)

- 52 B: ถ้าหมอบเป็นคุณหมอบไม่ทำร้ายตัวเองหรือใครเค้าไม่รู้สิรู้สำหรับใครคนไม่
53 รักทำยังไงมันก็ไม่รู้สิหรือใคร

สถานการณ์นี้ A มีปัญหาเล็กน้อยกับสามีและเคยคิดที่จะทำร้ายตัวเอง B ให้คำแนะนำในรูปประโยคเงื่อนไขแต่ไม่มีการใช้กริยา ต้อง ที่น่าสนใจคือ ผู้ให้คำแนะนำใช้เงื่อนไขกับตัวเองโดยสมมติว่าถ้าเป็นตัวเอง จะทำเช่นไร ตัวอย่างเช่นนี้พบบ้างในข้อมูลแต่ไม่มากเท่าการใช้รูปประโยคเงื่อนไข ถ้า... ต้อง ดังกล่าวข้างต้น

3.1.2.3 การใช้ประโยคคำถาม

เจียง (Jiang, 2006) กล่าวไว้ว่า การใช้ประโยคคำถามเป็นการให้คำแนะนำแบบใช้วัจนกรรมอ้อม เนื่องจาก เจตนาของผู้พูดไม่ตรงกับรูปภาษาที่ปรากฏ กล่าวคือ เจตนาของผู้พูดคือต้องการทำวัจนกรรมแนะนำ ไม่ได้ต้องการคำตอบจากคำถามนั้น

นอกจากนี้บราวน์และเลวินสันจัดให้การใช้ประโยคคำถามที่ไม่ได้มีเจตนาให้ผู้ฟังตอบคำถามนั้นเป็นกลวิธีความสุภาพด้านลบ ซึ่งเป็นการใช้รูปภาษาแบบอ้อมแต่เป็นที่เข้าใจกัน โดยทั่วไป (conventionally indirect) โดยความสุภาพด้านลบนี้มีหัวใจหลักคือการแสดงความเคารพนับถือ (respective behavior) และไม่บีบบังคับผู้ฟัง (“Don’t coerce H”)

รูปคำถามที่พบในงานวิจัยนี้ได้แก่คำว่า ทำไม ไหม๊ และ คิม๊

ตัวอย่าง 17

(TS4, L84-86)

- 84 B: เมื่อถึงจุดหนึ่งที่เราคิดว่าเราไม่พร้อม เราไม่สามารถรับตรงนี้ได้ เราก้ไปเลือกคนที่
85 ยังไม่เคยมีแฟนยังไม่เคยมีความสัมพันธ์ถึงขั้นมีครอบครัวกับใครดีกว่านี้ครับ

86 จะมีความสุขกว่า

สถานการณ์นี้ B ให้คำแนะนำแก่ A เนื่องจากว่า A มีแฟนเป็นพ่อม่ายถูกคิดและมีปัญหาเรื่องที่ไม่ค่อยมีเวลาให้เพราะมีภาระต้องเลี้ยงดูลูก ตัวอย่างนี้เป็นการให้คำแนะนำโดยใช้วัจนกรรมอ้อมในรูปของประโยคคำถาม มีการใช้ดัชนีปริศนาแสดงคำถามลงท้ายเพื่อชักชวนให้คล้อยตาม ดิกว่ามัย ถ้อยคำนี้ B ไม่ได้ต้องการให้ A ตอบคำถามว่าดีหรือไม่ดีแต่ต้องการให้กระทำตามคำแนะนำที่ B เสนอมา แต่ไม่ทำให้ นั่นคือการไปคบคนที่ยังไม่เคยมีครอบครัวมาก่อน โดยการแนะนำโดยใช้คำถามนี้จะทำให้ A ไม่รู้สึกว่าคุณเองถูกบังคับให้ทำตาม

ตัวอย่าง 18

(TS3, L83-84)

- 83 B: ก็จะต้องไปฝืนตัวเองให้ถูกใจชาวบ้านเค้าทำไมในตอนนี้นั่นมันก็ไม่ได้อยู่
84 ด้วยกันแล้วนะครับ

สถานการณ์นี้ B ให้คำแนะนำแก่ A ซึ่งมีปัญหาเรื่องถูกแฟนบอกเลิก และต้องการทราบสาเหตุของการเลิกว่าตนเองมีข้อเสียอะไรเพื่อที่จะได้ปรับปรุงตัว ถ้อยคำนี้เป็นให้คำแนะนำโดยใช้วัจนกรรมอ้อมในรูปของประโยคคำถาม ทำไม B ไม่ได้ต้องการให้ A บอกสาเหตุว่าทำไมจึงอยากปรับปรุงตัว แต่ต้องการจะแนะนำว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงเพราะในเวลานี้เป็นสิ่งที่ไม่มีประโยชน์อีกต่อไป เพราะแฟนได้บอกเลิกไปแล้ว

3.1.2.4 กลวิธีการให้คำแนะนำแบบไม่ตรงประเด็น (Off record)

เนื่องจากการวิจัยของเจียง (Jiang, 2006) นั้นศึกษารูปแบบของการให้คำแนะนำโดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการสนทนาในชีวิตจริงในสองบริบทคือ อาจารย์สนทนากับนักเรียนและการสนทนากันในกลุ่มเพื่อนนักเรียน โดยจะนำมาเปรียบเทียบกับรูปแบบประโยคการแนะนำที่พบในหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 โดยการสนทนาในชีวิตจริงนั้นจะรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลที่มีการบันทึกเสียงการสนทนาไว้ โดยใช้รูปประโยคตามไวยากรณ์ที่คาดว่าจะแสดงการให้คำแนะนำทั้งหมดในการค้นหาจากฐานข้อมูล ดังนั้นจึงไม่พบการให้คำแนะนำแบบที่เรียกว่าการให้คำแนะนำแบบไม่ตรงประเด็น เพราะการให้คำแนะนำประเภทนี้ไม่มีรูปแบบไวยากรณ์ที่บ่งบอกว่าเป็นวัจนกรรมการให้คำแนะนำ

ตามทฤษฎีของบราวน์และเลวินสันมีสิ่งๆที่เรียกว่ากลวิธีความสุภาพเพื่อลดการคุกคามหน้าของผู้สนทนาทั้งผู้พูดและผู้ฟัง กลวิธีแบบไม่ตรงประเด็นนั้นเป็นกลวิธีความสุภาพประเภทหนึ่ง กลวิธีแบบไม่ตรงประเด็นนี้ผู้พูดจะไม่สื่อเจตนาอย่างชัดเจนว่ากำลังทำอะไร ผู้ฟังต้องตีความด้วยตนเองว่าผู้พูดต้องการสื่อว่าอะไร (กฤษดาวรรณ หงส์คารมภ์, 2551)

จากข้อมูลในบริบทที่มีการขอคำแนะนำนี้พบการให้คำแนะนำแบบใช้กลวิธีไม่ตรงประเด็น ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 19

(TS5, L134)

134 B: เวลาเหลือน้อยแล้วครับ

สถานการณ์นี้ B มีปัญหาว่าเลิกกับสามีที่อยู่ด้วยกันมา 30 กว่าปี หลังจากเลิกกันแล้วรู้สึกเศร้าเสียใจมากจนไม่สามารถทำอะไรได้ ถ้อยคำนี้เป็นการให้คำแนะนำแบบไม่ตรงประเด็นเนื่องจากว่าไม่มีรูปไวยากรณ์ที่บ่งบอกว่าเป็นวจนกรรมการแนะนำ แต่ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ว่าผู้พูดกำลังให้คำแนะนำอยู่ในกรณีนี้ A น่าจะมีอายุมากแล้วเพราะใช้ชีวิตครอบครัวมาถึง 30 ปี ดังนั้น B จึงแนะนำว่าขณะนี้เวลาของชีวิตเหลือน้อยอีกไม่นานดังนั้นจึงไม่ควรจะเศร้าโศกเสียใจนานนัก ควรใช้เวลาในการทำสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์จะดีกว่า

ตัวอย่าง 20

(TS2, L91-92)

91 ไอ้การทำงานรงงานเนี่ยมันต้องใช้เวลาเยอะแล้วก็ได้เงินน้อยโซ่มั้ยครับแล้วเวลาให้กัน

92 ก็น้อยอย่างนี้ละครับ

สถานการณ์นี้ A มีปัญหาครอบครัวเนื่องจากว่าทั้งตนเองและภรรยาทำงานหนักเพื่อหาเงินมาใช้จ่ายในครอบครัวจนไม่มีเวลาให้กัน และ ตอนนี้เริ่มมีบุคคลที่สามเข้ามาในครอบครัว ถ้อยคำในบรรทัด 91-92 นี้เป็นการให้คำแนะนำแบบไม่ตรงประเด็นเนื่องจากว่าถ้าพิจารณาแต่ในระดับพื้นผิวจะเป็นเพียงประโยชน์บอกเล่า แต่ที่จริงแล้ว B มีเจตนาที่จะทำวจนกรรมการแนะนำ ในที่นี้คือต้องการแนะนำว่าการทำงานโรงงานนั้นเป็นงานที่ต้องใช้เวลาอย่างมากดังนั้นจึงควรเปลี่ยนไปหางานอื่น หรือหาวิธีการอื่นที่จะทำให้มีเวลากับครอบครัวมากขึ้น

3.2 กลวิธีการให้คำแนะนำในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ

จากการวิเคราะห์พบว่ากลวิธีการให้คำแนะนำในบริบทนี้เหมือนกับในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ กล่าวคือมีการให้คำแนะนำโดยใช้ทั้งวัจนกรรมตรงและวัจนกรรมอ้อม โดยวัจนกรรมตรงมีการใช้รูปประโยคคำสั่ง และประโยคที่มีกริยาแสดงวัจนกรรม ส่วนวัจนกรรมอ้อมมีการใช้รูปประโยคที่มีกริยาช่วย, ประโยคแสดงเงื่อนไข, ประโยคคำถาม และการให้คำแนะนำแบบไม่ตรงประเด็น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2.1 การให้คำแนะนำโดยใช้กลวิธีแบบตรง

3.2.1.1 การใช้ประโยคคำสั่ง

ตัวอย่าง 21

(TU3, L70)

70 B: ก็อยู่ห่างๆมันไว้เนเมื่อรู้แล้วว่ามันเลว ชั้นเองก็ไม่ได้ดีกว่าแหกรอก ทนๆเอา แก่ก็รู้

สถานการณ์นี้ B ให้คำแนะนำแก่ A ซึ่งกำลังมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนเพราะเพื่อนไม่ยอมบอกว่ามีการสอบ ทำให้มารู้ทีหลังและทำงานเสร็จเกือบจะไม่ทันเวลา “ก็อยู่ห่างๆมันไว้ในเมื่อรู้แล้วว่ามันเลว” และ “ทนๆเอา” เป็นการให้คำแนะนำโดยใช้วัจนกรรมตรงในรูปของประโยคคำสั่ง ซึ่งไม่มีการตกแต่งคำพูด การใช้รูปของประโยคคำสั่งนี้แสดงความจำเป็นอย่างรีบด่วนของผู้ให้คำแนะนำที่ต้องการให้ผู้ฟังปฏิบัติตาม

ตัวอย่าง 22

(TU4, L114-115)

114 B: คุณกันชะเรื่องจะได้เคลียร์จะได้มองเห็นกันติด จากกันก็จากกันด้วยดีมีอะไรให้
115 จดจำ ยังไงก็ต้องเจอกันอีกชาตินี้

สถานการณ์นี้ A มีปัญหาทะเลาะกับเจ้านาย เนื่องจากรู้ความจริงบางอย่างซึ่งเจ้านายพูดไม่ตรงกับความเป็นจริง B ให้คำแนะนำโดยใช้วัจนกรรมตรงในรูปของประโยคคำสั่ง ไม่มีการตกแต่งคำพูด “คุณกันชะจะได้มองเห็นกันติด” นอกจากรูปประโยคคำสั่งเช่นนี้จะแสดงความจำเป็นเร่งด่วนแล้วยังแสดงความสนิทสนมระหว่างผู้พูดผู้ฟังอีกด้วย

3.2.1.2 การใช้รูปประโยคที่มีกริยาแสดงวัจนกรรมแนะนำ

ในการให้คำแนะนำในบริบทนี้พบว่ามีการใช้กริยาแสดงวัจนกรรม แนะนำ ในประโยคหลัก ใช้คู่กับประโยคย่อย ซึ่งได้แก่ประโยคที่มีกริยาช่วย ต้อง และ ลอง นอกจากนี้ยังพบคู่กับประโยคคำสั่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง 23

(TU5, L57-59)

- 57 B: เราแนะนำว่าบอกเค้าไปว่าเราทำเรื่องขอลาออกจากที่เก่าไว้แล้วแต่จะเป็นเดือน
58 มีนา ที่นี้เราก็ไม่ได้ไปสอบเพราะเกรงใจที่เก่าที่เราจะไปแบบกะทันหัน แต่ปรากฏ
ว่าเมื่อเย็นนี้
59 เราคุยกับเจ้านายแล้วเค้าเข้าใจ เค้าบอกว่าเค้าหาคนแทนได้ แต่เราก็ไปสอบไม่ทัน
แล้ว

สถานการณ์นี้ A "ไม่ได้ไปสอบเข้าทำงานที่ใหม่เนื่องจากมีปัญหาบางประการ ในขณะที่กล่าวถ้อยคำข้างต้น รู้สึกเสียใจและเสียคายนโอกาสที่"ไม่ได้ไปสอบ ในบรรทัดที่ 57 B ให้คำแนะนำโดยใช้วัจนกรรมตรง "เราแนะนำว่า" โดยใช้ประโยคที่มีกริยาแสดงวัจนกรรมในประโยคหลัก คู่กับรูปประโยคคำสั่งในประโยคย่อย "บอกเค้าไปว่าเราทำเรื่องขอลาออกจากที่เก่าไว้แล้วแต่จะเป็นเดือนมีนา"

3.2.2 การให้คำแนะนำโดยใช้กลวิธีแบบอ้อม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าใช้กลวิธีการให้คำแนะนำแบบวัจนกรรมอ้อมในบริบทนี้ไม่แตกต่างกับในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ โดยพบ การใช้รูปประโยคที่มีกริยาช่วย ต้อง/ไม่ต้อง ควร/ไม่ควร และ ลอง, การใช้รูปประโยคแสดงเงื่อนไข และการใช้รูปประโยคคำถาม ดังตัวอย่างที่ได้แสดงดังต่อไปนี้

3.2.2.1 การใช้ประโยคที่มีกริยาช่วย

ต้อง เป็นกริยาช่วยที่พบในกลวิธีการให้คำแนะนำแบบอ้อมบ่อยที่สุด เช่นเดียวกันกับในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ ซึ่งใช้แสดงความเชื่อมั่น แสดงความเห็นว่าเป็น หรือแสดงการบังคับ ที่มีระดับความจำเป็นและความเร่งด่วนในขั้นสูง ผู้ที่ได้รับคำแนะนำจะหลีกเลี่ยงหรือไม่ปฏิบัติตามได้ยากมาก

หากผู้ฟังไม่ปฏิบัติตามอาจส่งผลที่ไม่ดีต่อปัญหาที่กำลังประสบอยู่ เช่นการไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 24

(TU1, L135)

135 B: งั้นก็ต้องโทรไปชวนเค้าคุย

สถานการณ์นี้ A ถูกแฟนบอกเลิก แต่ต้องการที่จะคืนดีกับแฟน B จึงให้คำแนะนำที่จะทำให้ได้กลับมาคืนดีกัน ถ้อยคำนี้มีดัชนีปริจเฉทขึ้นต้นแสดงเหตุผล งั้นก็ ให้คำแนะนำแบบใช้วัจนกรรมอ้อม มีกริยาช่วย ต้อง

ตัวอย่าง 25

(TU1, L189)

189 B: แต่ก็ต้องนะ ต้องเผื่อใจไว้บ้าง

สถานการณ์นี้เป็นตอนต่อไปของตัวอย่าง 24 หลังจากคำแนะนำที่ให้โทรศัพท์ไปคุยกับแฟนแล้ว ก็แนะนำต่อว่าจะต้องเผื่อใจไว้สำหรับในกรณีที่แฟนไม่ยอมคืนดีไว้ด้วย เป็นการให้คำแนะนำแบบใช้วัจนกรรมตรง มีการใช้กริยาช่วย ต้อง

ควร เป็นกริยาช่วย ซึ่งพบรองลงมาจากคำว่า ต้อง เช่นเดียวกับในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ ซึ่งกริยาช่วย ควร ใช้แสดงความเห็นหรือแสดงการแนะนำอย่างมีเหตุผลและทำให้เกิดการคล้อยตาม

ตัวอย่าง 26

(TU7, L135-136)

135 B: คือตอนนี้แกนั่งคิดฝ่ายเดียว แกไม่ได้คุยกับเค้า เพราะงั้นมันก็เป็นแค่การคาดเดา 136
 ไม่ควรคิดให้ปวดหัวเพราะความคิดมันก็แค่จินตนาการ

สถานการณ์นี้ A มีปัญหาทะเลาะกับแฟนและขณะนี้ไม่แน่ใจว่าที่แฟนไม่ยอมรับโทรศัพท์นี้ เป็นเพราะต้องการเลิกคบกับตนเองหรือเปล่า ถ้อยคำ “ไม่ควรคิดให้ปวดหัว” เป็นการให้คำแนะนำแบบใช้วัจนกรรมอ้อม มีการใช้กริยาช่วย ควร ในรูปปฏิเสธ

นอกจากนี้ ยังพบกริยาช่วย ลอง เช่นเดียวกันกับบริบทที่มีการขอคำแนะนำ ซึ่งกริยา ลอง หมายถึงการทำก่อนทำจริง เพื่อให้รู้ว่าเป็นอย่างไร จะใช้ได้หรือทำไม่ได้หรือไม่ เป็นการบอกความบังคับที่มีระดับความจำเป็นในขั้นต่ำ ผู้ฟังมีอำนาจในการตัดสินใจสูงว่าจะปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตาม หรือบางครั้งใช้ในกรณีที่ผู้ฟังได้เคยกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแต่ไม่เกิดผลดี ผู้พูดจึงเสนอแนวทางเลือกอย่างอื่นให้แก่ผู้ฟังได้ลองกระทำ และผลที่เกิดขึ้นไม่มีความแน่นอน กล่าวคือ อาจมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น หรืออาจไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดเลยก็เป็นได้ นอกจากนั้นผลจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามนั้นจะเปลี่ยนแปลงไปจากสภาพเดิมไม่มากนัก ลองเป็นการให้คำแนะนำแบบเสนอแนะให้ทำ ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 27

(TU12, L87)

87 B: ลองอยู่ดูซักพักแล้วกันแก ถ้าไม่ได้ก็กลับ

สถานการณ์นี้ A ตัดสินใจไม่ได้ว่าจะไปทำงานที่ไหนเพราะถูกเรียกตัวมาจากสองที่ ในผลัดนี้มีการให้คำแนะนำ 2 ถ้อยคำ ได้แก่ “ลองอยู่ดูซักพักแล้วกันแก” ถ้อยคำนี้เป็นการให้คำแนะนำโดยใช้วัจนกรรมอ้อม มีกริยาช่วย ลอง แสดงการเชิญชวน เหตุผลที่ B เลือกใช้คำว่า “ลอง” เนื่องจากว่าเป็นคำแนะนำที่ต้องการให้ A ไปทดลองทำงานก่อนสักระยะหนึ่งว่าจะสามารถอยู่ได้หรือไม่ ส่วนถ้อยคำ “ถ้าไม่ได้ก็กลับ” เป็นคำแนะนำแบบใช้วัจนกรรมอ้อม มีรูปประโยคแสดงเงื่อนไข “ถ้า...ก็”

3.2.2.2 การใช้ประโยคแสดงเงื่อนไข

การใช้ประโยคเงื่อนไขที่พบในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำนี้แบ่งออกได้เป็น “ถ้าฉันเป็นคุณ...”, “ถ้า...ต้อง”, “ถ้า...ควร” และ “ถ้า...+ประโยคคำสั่ง” ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 28

(TU2, L12-13)

12 B: ก็แล้วแต่แกอะ แต่ถ้าเป็นฉัน ฉันก็จะบอกไปเลยว่าฉันไม่สะดวกไป ถ้าอยากไปก็
13 มาเจอกัน แต่ถ้าไม่มาก็ไม่ต้องมา

สถานการณ์นี้ A ไม่อยากไปทานข้าวกับเพื่อนคนหนึ่ง ซึ่งไปด้วยแต่ละครั้งแล้วมักจะก่อปัญหาในบรรทัดที่ 12 “แต่ถ้าเป็นชั้นชั้นก็จะบอก...” เป็นการให้คำแนะนำโดยใช้กลวิธีแบบอ้อม โดยใช้รูปประโยคแสดงเงื่อนไข ใช้ตัวเองแทนผู้ที่ถูกให้คำแนะนำ ซึ่งเป็นการลดอัตราการคุกคามหน้าอย่างหนึ่ง

น่าสนใจที่ในผลัดนี้มีการใช้ “ก็แล้วแต่เถอะ” เป็นถ้อยคำที่มาข้างหน้า ก่อนที่จะกระทำวัจนกรรมกรให้คำแนะนำ นั่นแสดงให้เห็นว่า เพื่อนที่เป็นผู้ได้รับฟังปัญหาพยายามที่จะลดอัตราการคุกคามหน้าของผู้ฟัง โดยเป็นการให้ทางเลือกว่ามีสิทธิที่จะทำหรือไม่ทำก็ได้ แม้ว่าเจตนาจะอยากให้ทำก็ตาม

ตัวอย่าง 29

(TU7, L60-61)

- 60 B: ถ้าแกล็ก หมายความว่าแกล็กต้องยอมรับสภาพว่าตั้งแต่นี้ แม้ว่าแกล็กเจอหน้าเค้าทุก
61 วันแกล็กจะรู้สึกอะไร มันจะไม่มีผลอะไรกับชีวิตที่มหาลัยที่เหลืออยู่

สถานการณ์นี้ A กำลังตัดสินใจว่าจะเลิกกับแฟนหรือไม่เพราะคบกันไปก็มีแต่ทะเลาะกันตลอดเวลา แต่ก็ยังจะต้องพบหน้าแฟนอยู่เวลาเรียนหนังสือ การให้คำแนะนำในตัวอย่างนี้เป็นการให้คำแนะนำโดยใช้กลวิธีแบบอ้อม โดยใช้รูปประโยคแสดงเงื่อนไขในประโยคหลัก “ถ้าแกล็กหมายความว่า...” คู่กับประโยคที่มีกริยาช่วย ต้อง เป็นการสมมติเหตุการณ์ว่าถ้าเลิกรกันไปแล้วและมีความจำเป็นต้องพบหน้ากันอีก ดังนี้ A มีความจำเป็นสูงสุดที่จะต้องทำใจให้สามารถยอมรับได้ เพราะในขณะนี้แฟนเรียนอยู่ที่เดียวกัน ดังนั้นไม่มีโอกาสที่จะหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าได้อย่างแน่นอน

3.2.2.3 การใช้ประโยคคำถาม

การใช้ประโยคคำถามในการให้คำแนะนำก็เป็นกลวิธีแบบใช้วัจนกรรมอ้อมที่พบเช่นกันในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 30

(TU1, L223-224)

- 223 B: ทำไมไม่เลิกคิดวนเวียนไปชะทิวะคิดอยู่ได้ คิดผิตรีเปล่าก็ไม่รู้ อาจจะคิดผิ
224 ก็ได้เดียวได้ช่วยกันพอดี

ตัวอย่างนี้มาจากสถานการณ์ที่เพื่อนคนหนึ่งอยากจะขอกินดื่กับแฟนที่เลิกกันไปแล้ว เพื่อนที่
ได้รับฟังปัญหาได้ให้คำแนะนำไปแล้วว่าให้โทรศัพท์ไปพูดคุย แต่เพื่อนกลับปฏิเสธคำแนะนำ
ตลอดเวลาโดยบอกว่าไม่อยากโทรเพราะกลัวว่าแฟนจะไม่ยอมคืนดีด้วย และกลัวว่าแฟนจะไปมีแฟน
ใหม่แล้ว ในสถานการณ์นี้ ผู้ให้คำแนะนำใช้กลวิธีแบบอ้อม โดยการใช้รูปประโยคคำถาม ทำไม แต่
ทั้งนี้ไม่ได้ต้องการคำตอบที่เป็นเหตุผล แต่มีเจตนาเพื่อต้องการแสดงวัจนกรรมการให้คำแนะนำ

3.2.2.4 กลวิธีการให้คำแนะนำแบบไม่ตรงประเด็น (off record)

กลวิธีการให้คำแนะนำแบบไม่ตรงประเด็นนี้ก็พบเช่นกันในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ ผู้ฟัง
จะต้องตีความเอาเองว่าผู้พูดกำลังสื่อวัจนกรรมอะไร ในที่นี้คือการสื่อวัจนกรรมการให้คำแนะนำ
ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 31

(TU5, L99)

199 B: แกจะจบกันแบบนี้หรือ

สถานการณ์นี้ A มีปัญหาทะเลาะกับเจ้านายที่ทำงานด้วยกันมาหลายปีและไม่ยอมที่จะปรับ
ความเข้าใจกัน ถ้อยคำนี้เป็นการให้คำแนะนำแบบไม่ตรงประเด็น รูปประโยคระดับผิวตามโครงสร้าง
ไวยากรณ์เป็นรูปประโยคแสดงคำถามเพราะมีดัชนีปริเฉทลงท้ายแสดงคำถาม หรือ แต่เจตนาของ B
คือต้องการให้คำแนะนำ ผู้ฟังจะต้องคิดเอาเองให้ได้ว่าควรจะทำอะไร ในกรณีนี้คือให้ปรับความเข้าใจ
กับเจ้านาย เพราะรู้จักกันมานานแต่มาทะเลาะกันในตอนจบก่อนที่จะลาออกจากงานเป็นเหตุการณ์ที่ไม่
น่าจะเกิดขึ้น

ตัวอย่างนี้ไม่จัดอยู่ในกลวิธีแบบอ้อมโดยใช้รูปประโยคคำถามเนื่องมาจากว่าผู้ให้คำแนะนำ
ไม่ได้ต้องการคำตอบว่าใช่หรือไม่ใช่ แต่มีเจตนาแนะนำโดยให้ผู้ฟังตีความเอง

ตัวอย่าง 32

(TU1, L158-159)

158 B: ก็เนี่ยแก่ก็เอาแต่นั่งอมทุกข์ น้ำตาตก พร่ำรำพันซ้ำซาก แล้วก็ปล่อยให้มันเสียไป ก็
159 อยู่ไปแบบนี้

สถานการณ์นี้ A กำลังมีปัญหาถูกแฟนบอกเลิก อยากจะขอกลับมาคืนดีแต่ไม่กล้าทำ B แนะนำให้ไปง้อ แต่ A ปฏิเสธเพราะกลัวว่าผู้ชายจะมีแฟนใหม่แล้วจะยิ่งทำให้เสียใจ ถ้อยคำนี้ B มีเจตนาที่จะให้คำแนะนำ โดยพูดให้ A คิดได้ว่าการที่ไม่ทำอะไรเลยย่อมไม่เกิดผลอะไร ในที่นี้คืออยากกลับไปคืนดีแต่ไม่ไปง้อก็ไม่สามารถที่จะกลับไปเป็นเหมือนเดิมได้ ดังนั้น B จึงมีความจำเป็นที่จะต้องกระทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อแก้ปัญหา นั่นคือการโทรศัพท์ไปง้อแฟนดังที่ B ได้ให้คำแนะนำไปในตอนต้น แต่ถูก A ปฏิเสธคำแนะนำมาโดยตลอด

3.3 แสดงข้อมูลความถี่และอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในการให้คำแนะนำไม่ว่าจะเป็นบริบทที่มีการขอคำแนะนำหรือบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำก็ตาม ผู้ให้คำแนะนำจะใช้กลวิธีทั้งวัจนกรรมตรงและวัจนกรรมอ้อม วัจนกรรมตรงที่พบได้แก่ การใช้ประโยคคำสั่ง และการใช้ประโยคที่มีกริยาแสดงวัจนกรรม ส่วนวัจนกรรมอ้อม ได้แก่ การใช้ประโยคที่มีกริยาช่วย ต้อง ควร และ ลอง นอกจากนี้ยังพบการใช้รูปประโยคแสดงเงื่อนไข การใช้รูปประโยคคำถาม และการใช้กลวิธีความสุภาพแบบไม่ตรงประเด็นซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่าไม่ตรงกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ เนื่องจากในสมมติฐานได้กล่าวไว้ว่า ในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ ผู้ให้คำแนะนำจะใช้กลวิธีแบบตรง และในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำจะใช้กลวิธีแบบอ้อม โดยตารางแสดงความถี่ของแต่ละกลวิธีในการให้คำแนะนำในทั้ง 2 บริบทจะแสดงให้เห็นในตารางที่ 1

จะเห็นได้ว่า ในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ มีทั้งการใช้กลวิธีทั้งแบบตรงและแบบอ้อม โดยแบบตรง พบการใช้ประโยคคำสั่ง การใช้กริยาแสดงวัจนกรรม โดยแบ่งเป็น แนะนำ + กริยาช่วยต้อง และ แนะนำ + ประโยคคำสั่ง นอกจากนี้ยังมีการใช้คำว่าอย่า ซึ่งเป็นการสั่งในรูปของการปฏิเสธด้วย ส่วนในกลวิธีแบบอ้อม พบการใช้รูปประโยคที่มีกริยาช่วย ต้อง/ไม่ต้อง ควร/ไม่ควร และ ลอง โดยพบคำว่า ต้อง มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ควร และ ไม่ควร ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมี การใช้ประโยคแสดงเงื่อนไข การใช้ประโยคคำถาม และการเลี่ยงประเด็น โดยที่พบมากที่สุดคือการใช้ประโยคที่มีกริยาช่วย รองลงมาได้แก่ การใช้ประโยคแสดงเงื่อนไข การใช้การเลี่ยงประเด็น และการใช้ประโยคคำถามตามลำดับ

ตารางที่ 1 ประเภทกลวิธีของการให้คำแนะนำในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ (TS)

วจนกรรม	ประเภท	จำนวน	ร้อยละ	
ตรง	1. ใช้ประโยคคำสั่ง	35	63.63	
	2. ใช้กริยาแสดงวจนกรรม			
	2.1. แนะนำ+กริยาช่วย ต้อง	3	5.45	
	2.2. แนะนำ +ประโยคคำสั่ง	2	3.63	
	3. ใช้คำว่า อย่า	15	27.27	
	รวม	55	100.00	
	คิดเป็นร้อยละ 25.1			
อ้อม	1. ใช้กริยาช่วย			
	1.1. ต้อง/ไม่ต้อง	74	40.00	
	1.2. ควร/ไม่ควร	20	13.33	
	1.3. ลอง	10	6.7	
	2. ใช้ประโยคแสดงเงื่อนไข			
	2.1. “ถ้าฉันเป็นคุณ...”	20	13.33	
	2.2. “ถ้า + กริยาช่วย ‘ต้อง/ไม่ต้อง’ ”	12	8.00	
	3. ประโยคคำถาม	13	8.66	
	4. การเลี้ยงประเด็น	15	10.00	
	รวม	164	100	
		คิดเป็นร้อยละ 74.8		

จะเห็นได้ว่าการใช้ประโยคที่มีกริยาช่วย ซึ่งเป็นกลวิธีการให้คำแนะนำแบบอ้อม ในคำแนะนำในทั้ง 2 บริบทนั้น จะพบคำว่า ต้อง มากที่สุด รองลงมาคือ กริยาช่วย ควร และ ลอง ตามลำดับ ในส่วนกลวิธีการให้คำแนะนำแบบตรงในบริบทที่มีการขอคำแนะนำนั้นพบสิ่งที่น่าสนใจคือมีการใช้ประโยคคำสั่งถึงร้อยละ 80 แม้ว่าในบริบทที่ไม่มีมีการขอคำแนะนำจะพบว่าการใช้ประโยคคำสั่งเป็นกลวิธีแบบตรงที่พบมากที่สุดเช่นกัน แต่คิดเป็นร้อยละจะได้เพียงร้อยละ 63.63 เท่านั้น

ตารางที่ 2 ประเภทกลวิธีของการให้คำแนะนำในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ (TU)

วจนกรรม	ประเภท	จำนวน	ร้อยละ	
ตรง	1. ใช้ประโยคคำสั่ง	48	80	
	2. แสดงกริยาแสดงวจนกรรม			
	2.1. แนะนำ+กริยาช่วย ต้อง	1	1.25	
	2.2. แนะนำ + ประโยคคำสั่ง	1	1.25	
	2.3. แนะนำ+ อย่า	1	1.25	
	2.3. แนะนำ+ กริยาช่วย ลอง	1	1.25	
	3. ใช้คำว่า อย่า	8	13.33	
	รวม	60	100	
		คิดเป็นร้อยละ 39.2		
	อ้อม	1. ใช้กริยาช่วย		
1.1. ต้อง/ไม่ต้อง		28	23.00	
1.2. ควร/ไม่ควร		12	14.46	
1.3. ลอง		10	12.04	
2. ใช้ประโยคแสดงเงื่อนไข				
2.1. “ถ้าฉันเป็นคุณ...”		15	18.07	
2.2. “ถ้า + กริยาช่วย ต้อง/ไม่ต้อง”		2	2.40	
2.3. “ถ้า + กริยาช่วย ควร”		1	1.20	
2.4. “ถ้า + ประโยคคำสั่ง”		3	3.61	
3. ประโยคคำถาม		12	14.46	
4. การใช้การเลี่ยงประเด็น		10	10.73	
รวม		93	100	
		คิดเป็นร้อยละ 60.7		

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า ในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ มีทั้งการใช้กลวิธีทั้งแบบตรงและแบบอ้อม โดยแบบตรง พบการใช้ประโยคคำสั่ง การใช้กริยาแสดงวจนกรรม โดยแบ่งเป็น แนะนำ + กริยา ต้อง แนะนำ + กริยา ลอง แนะนำ + อย่า และ แนะนำ + ประโยคคำสั่ง นอกจากนี้พบการใช้รูปประโยคที่มีกริยาช่วย ต้อง/ไม่ต้อง ควร/ไม่ควร และ ลอง โดยพบคำว่า ต้อง มากที่สุด รองลงมาได้แก่

ควร และไม่ควร ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังมีการใช้ประโยคแสดงเงื่อนไข การใช้ประโยคคำถาม และการเลี้ยงประเด็น โดยที่พบมากที่สุดคือการใช้ประโยคที่มีกริยาช่วย รองลงมาได้แก่ การใช้ประโยคแสดงเงื่อนไข การใช้ประโยคคำถาม และการเลี้ยงประเด็น ตามลำดับ

จากบทนี้สรุปได้ว่าการให้คำแนะนำในภาษาไทยนั้น ผู้ที่ให้คำแนะนำจะคำนึงถึงเรื่องของความสุภาพเป็นสำคัญ โดยพยายามที่จะใช้กลวิธีแบบอ้อมเพื่อลดอัตราการคุกคามหน้าของผู้ที่ได้รับคำแนะนำ แต่จะไม่คำนึงถึงเรื่องของปัจจัยอื่นๆ เช่นเดียวกับที่นักวิจัยที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับวัจนกรรมการแนะนำได้เคยกล่าวเอาไว้ว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ให้คำแนะนำเลือกใช้กลวิธีแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับเรื่องของ อำนาจ (power) ความเชี่ยวชาญ (expertise) และ ความสนิทสนม (intimacy) กล่าวคือ หากเป็นการให้คำแนะนำในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ เช่น ในรายการโทรทัศน์หรือรายการวิทยุ โดยผู้ให้คำแนะนำมีสถานภาพสูงกว่าผู้ขอคำแนะนำ ทั้งในแง่ของอำนาจ และความเชี่ยวชาญ อีกทั้งยังไม่เคยมีความสนิทสนมกับผู้ขอคำแนะนำมาก่อน

ดังนั้นผลการวิจัยจึงออกมาว่าจะพบการให้คำแนะนำโดยใช้กลวิธีแบบตรง เนื่องจากไม่ต้องพยายามรักษาน้ำหน้าของผู้ขอคำแนะนำ ในทางกลับกัน ในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ เช่น การพูดคุยกันในระหว่างเพื่อนขณะที่กำลังรับประทานอาหาร ผู้ที่กำลังประสบปัญหาและผู้ที่ได้รับฟังปัญหาที่มีสถานภาพที่เท่าเทียมกัน ในทุกๆด้านตามปัจจัยที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ผลการวิจัยจึงพบว่าผู้ที่ได้รับฟังปัญหาจะให้การแนะนำโดยใช้กลวิธีแบบอ้อม เพราะในสถานการณ์เช่นนี้เป็นการที่ผู้ให้คำแนะนำตระหนักเอาเองว่าตนเองมีอำนาจและ ความเชี่ยวชาญ เหนือกว่าคู่สนทนา และมีความสนิทสนมมากพอที่จะให้คำแนะนำ ซึ่งอาจเกิดกรณีที่ผู้ที่ได้รับคำแนะนำไม่ได้คิดเช่นเดียวกันก็เป็นได้ และจะรู้สึกที่ผู้ให้คำแนะนำเข้ามาก้าวล่วงเรื่องส่วนตัว และตนเองกำลังเสียหน้าที่ที่ได้รับคำแนะนำ ดังนั้นผู้ที่ให้คำแนะนำจึงพยายามที่จะใช้กลวิธีแบบอ้อมเพื่อลดทอนอำนาจของตนเอง และทำให้ลดอัตราการคุกคามหน้าของผู้ที่ถูกให้คำแนะนำ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแม้ว่าในการสนทนาทั้งในบริบทที่มีการขอคำแนะนำและบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ ปัจจัยต่างๆที่กล่าวมานั้นไม่ได้มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีในการให้คำแนะนำแต่อย่างใด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของการใช้ภาษาในเรื่องของการให้คำแนะนำในภาษาไทยว่าแตกต่างจากการให้คำแนะนำในวัฒนธรรมของชาติอื่นๆ โดยให้ความสำคัญกับเรื่องของความสุภาพในการสื่อสารเป็นสำคัญ

บทที่ 4

โครงสร้างปริจเฉทของการให้คำแนะนำ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอโครงสร้างปริจเฉทของการให้คำแนะนำในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ และบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ พร้อมทั้งการเปรียบเทียบโครงสร้างปริจเฉทของทั้ง 2 บริบท โดยรายละเอียดของจำนวนองค์ประกอบ ตำแหน่งที่ปรากฏ จะแสดงให้เห็นอย่างละเอียดในหัวข้อที่ 4.3

4.1 โครงสร้างปริจเฉทในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ

ในบริบทที่มีการขอคำแนะนำพบว่าโครงสร้างปริจเฉทประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 7 ส่วน ได้แก่ การกล่าวถึงปัญหา, การซักถามเกี่ยวกับปัญหา, การให้คำแนะนำ, การปฏิเสธคำแนะนำ, การต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ, การรับคำแนะนำ และการให้กำลังใจ

4.1.1 การกล่าวถึงปัญหา

ในการเริ่มต้นการสนทนาผู้ดำเนินรายการ(C) ผู้ขอคำแนะนำ (A) และผู้ให้คำแนะนำ (B) จะกล่าวทักทายกัน จากนั้นผู้ดำเนินรายการจะกล่าวเปิดประเด็นให้ผู้ที่มีโทรศัพท์เข้ามาเริ่มพูดถึงปัญหาที่ต้องการขอคำแนะนำ เช่น

ตัวอย่าง 33

(TS1, L1-4)

- 1 A: สวัสดีครับคุณหมอและพี่จุ่มด้วยครับ
- 2 C: สวัสดีค่ะ
- 3 B: สวัสดีครับ
- 4 C: เป็นยังไงบ้างคะ เจอะเจอปัญหาหนักใจอะไรมาอ๋อ

ตัวอย่าง 34

(TS4, L1-4)

- 1 C: คุณแม่ขี้บ่าว สัวดีค๊ะ
- 2 A: สัวดีค๊ะ
- 3 B: สัวดีครับ ว่าไงครับ
- 4 A: ค่ะ ว่าไงบ้างคะปัญหาที่เจอเจอะมา

จากนั้นผู้ที่โทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำจะเริ่มกล่าวถึงประเด็นปัญหาที่กำลังประสบอยู่ บางสถานการณ์ผู้ขอคำแนะนำสามารถที่จะเล่าถึงประเด็นปัญหาได้อย่างชัดเจนพร้อมทั้งกล่าวขอคำแนะนำ ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 35

(TS4, L5-16)

- 5 A: คือดิฉันคบกับแฟนมาประมาณเกือบสี่เดือนแล้วนะคะคุณหมอ
- 6 B: ครับ
- 7 A: ค่ะ แล้วที่นี้คือช่วงสามเดือนแรกที่คบกันเค้าแตกแค้นดิฉันแบบดีมาก
- 8 เจอกันทุกวัน
- 9 B: ครับ ยังอยู่ในโพรโมชั่น
- 10 A: แต่ว่าช่วงหลังๆคือหลังจากปีใหม่มา คือดิฉันเจอเค้าแค่สองครั้งนะคะ
- 11 B: ครับ
- 12 A: คือเค้าบอกว่าเค้าเอ๋อ เค้าอยู่กับลูกสาว
- 13 B: ครับ
- 14 A: เค้าต้องดูแลลูกสาวจนไม่มีเวลาให้ดิฉันเลยนะคะ
- 15 B: ครับ ครับ ครับผม
- 16 A: ดิฉันควรจะทำยังไงดีคะ

จากตัวอย่างนี้จะเห็นชัดเจนว่าประเด็นปัญหาคือเรื่องแฟนไม่มีเวลา มีการบอกสาเหตุของการไม่มีเวลาคือฝ่ายผู้ชายต้องดูแลลูก มีการบอกรายละเอียดถึงระยะเวลาที่คบกันมา พร้อมทั้งมีการกล่าวขอคำแนะนำในตอนท้าย

ตัวอย่าง 36

(TS6, L 5-7)

- 5 A: ค่ะ คือว่าคบกับแฟนมาแบบว่าเกิน 1 ปีแล้วละค่ะ คือทะเลาะกันบ่อยมาก ตอนนี่
6 คืออยากจะเลิกนะค่ะ คืออยากจะปรึกษาคุณหว่าเลิกดีมัย คิดว่าจะเลิกดีมัย อะไรว่าง
7 เนี่ยค่ะ

ในสถานการณ์นี้ A ก็สามารถบอกได้อย่างชัดเจนว่าประเด็นปัญหาคือเรื่องของความไม่แน่ใจที่จะเลิกกับแฟนดีหรือไม่ มีการบอกระยะเวลา และขอคำปรึกษาจากคุณหมอ

แต่ในบางสถานการณ์ A สามารถบอกได้ว่าปัญหาคืออะไร แต่จะไม่พูดขอคำแนะนำโดยตรง แต่ B ก็สามารถเข้าใจได้ว่าปัญหาคืออะไร เช่น

ตัวอย่าง 37

(TS1, L5-12)

- 5 A: คือผมทำงานเป็นอาชีพหมวดแผนไทยมาใหม่ครับ
6 C: ค่ะ
7 A: คือเมื่อก่อนผมทำอาชีพขายประกัน ประกันชีวิตนี้แหละครับ
8 B: ครับผม
9 A: คือผมจะจัดสรรเวลาตัวเองคือช่วงเย็นเนี่ยผมอยากให้เค้ามีเวลาให้ผมบ้าง โอเคคือบางทีเนี่ย 10
ช่วงเย็นเราเคยไปเดินห้างด้วยกัน ก็ไม่จัดว่าบ่อย คือมีเวลาที่อยู่ากจะไป แต่พักหลังเนี่ยพอผม
11 บอกว่าเราไปเดินห้างกันมัยเพราะเราไม่ได้ไปกันนานแล้วนะ เค้าก็บอกว่าเค้าไม่อยากจะไป เค้า 12
ไม่อยากจะกลับบ้านดึกเพราะว่าเค้ากลัวพี่สาวเค้าว่า แล้วเค้าก็บอกว่าฉันเนี่ยไม่น่ามารู้จักมาคบกับ 13 เธอ
เลขนะ คือเค้าบอกอย่างเนี่ยครับคุณหมอลครับ

ในสถานการณ์นี้ปัญหาของ B คือแฟนไม่มีเวลาให้ B ต้องการให้แฟนมีเวลาให้บ้าง แต่ไม่ได้ถามตรงๆว่าจะต้องทำอะไร

แต่ในบางสถานการณ์ A ไม่สามารถที่จะกล่าวถึงประเด็นปัญหาได้อย่างชัดเจน แต่จะใช้วิธีการพูดเล่ารายละเอียดเกี่ยวกับตนเองแต่เป็นรายละเอียดที่ไม่ค่อยมีความเกี่ยวข้องกับปัญหา หรือไม่ช่วยให้ B เข้าใจว่าปัญหาคืออะไร ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 38

(TS5, L5-27)

- 5 A: ค่ะ ตอนนี่คือเลิกกับแฟน ได้สามปีแล้วนะคะ
- 6 C: ค่ะ
- 7 B: ครับผม
- 8 A: แต่แต่เหมือนว่าไม่ทราบว่าเราทำไปนั้นจะดีหรือเปล่า แล้วก็สับสนนะค่ะคุณหมอ สับสนอยู่
- 9 B: สับสนว่ายังไงล่ะครับ
- 10 A: คืออย่างนี้นะคะ ตอนที่อยู่ด้วยกันมาเนี่ยคือแกออกต่างจังหวัดตลอดนะคะ
- 11 B: ครับ
- 12 A: แล้วทีนี่คือพอ คือรู้อยู่ตลอดแหละค่ะว่าเค้าไปชอบผู้หญิง เค้าไปมีผู้หญิงอื่นเรารู้แหละค่ะ
- 13 แต่ทีนี่เนี่ยเรามีลูกด้วยกันสามคนแล้วเราก็ก็นึกอยากจะให้ลูกมีปัญหา
- 14 B: ครับ
- 15 A: เราก็ก็นึกอยากให้ลูกมีปัญหาเราก็ก็นึกไป เค้าก็ว่าเราตลอดนะค่ะว่าเค้าต้องเป็นข้าเราตลอด 16 ชีวิตบ้างอะไรบ้างนะค่ะ มันก็ทำให้เราเก็บกดตลอดมาค่ะ จนวันหนึ่งลูกชายที่ว่าบวชแล้ว
- 17 พรรษาหนึ่งเค้าก็ไปมีเรื่องขึ้นศาล วันๆก็มีแต่เรื่องขึ้นศาล เป็นแม่ก็ต้องเคลียร์อยู่ตลอดเวลาค่ะ
- 18 B: ครับ
- 19 A: แต่ทางพ่อเนี่ยเค้าคืออยู่ต่างจังหวัดแต่เค้าก็ต้องหาเงินส่งเสียอะไรเงี้ย
- 20 B: แต่เค้าก็สบาย
- 21 A: ค่ะ แล้วทีนี่เราก็ก็นึกอยู่คนเดียวเลย โอ้โห มันปวดศีรษะ กดดัน
- 22 B: ก็จริงๆเท่าที่ผ่านมาก็หนักอยู่คนเดียวตลอดนี่ครับ
- 23 A: ใช่ค่ะ
- 24 B: เค้าจะอยู่หรือจะไปมันก็ฟังดูเหมือนไม่ต่างนี่ครับ
- 25 A: ใช่ค่ะ เหมือนมนก็เป็นคนที่เหมือนแจ๊จนะ คือจะเป็นอะไรที่พอแฟนจะพูดอะไร อยากจะ 26 ได้ อะไร เรื่องงานเรื่องการมันก็ฝากเค้ามาตลอด
- 27 B: เอาจี๊ครับ ในปัจจุบันนี้นะครับที่โทรเข้ามาเนี่ยคืออยากจะคุยถึงเรื่องอะไรครับ

จากตัวอย่างของสถานการณ์นี้จะเห็นว่าในบรรทัดที่ 5 ถึงบรรทัดที่ 8 A ได้ให้รายละเอียด และดูเหมือนจะพูดถึงประเด็นปัญหาได้ว่าคืออะไร ซึ่งก็คือความสับสนว่าตัดสินใจถูกหรือไม่ แต่เมื่อ B เริ่มซักถามในบรรทัดที่ 9 ว่ารู้สึกสับสนว่าอย่างไร แต่ A ตอบไม่ตรงคำถาม และกลับใช้การเล่ารายละเอียดของชีวิตครอบครัวตั้งแต่บรรทัดที่ 10 ถึง 26 จะสังเกตได้ว่า B ได้พยายามดึงการสนทนาให้กลับมาสู่ตัวปัญหา โดยใช้การตั้งคำถาม ในบรรทัดที่ 24 ว่าเหตุใดจึงยังรู้สึกสับสนต่างๆที่ผ่านมามีเหมือนจะต้องแบกรับภาระอยู่เพียงคนเดียว A ได้ตอบรับคำถามของหมอบแต่ยังคงไม่ให้ความสำคัญเพราะยังพยายามที่จะเล่ารายละเอียดอื่นๆต่อไป จนในบรรทัดที่ 27 หมอบจึงต้องใช้การถามอย่างตรงประเด็นว่าต้องการโทรศัพท์เข้ามาด้วยเรื่องอะไร

4.1.2 การซักถามเกี่ยวกับปัญหา

ในกรณีที่ A สามารถเล่าถึงประเด็นปัญหาได้อย่างครบถ้วนและขอคำแนะนำได้อย่างชัดเจน B จะไม่มีการซักถามเพิ่มเติมแต่จะเข้าสู่ขั้นตอนการให้คำแนะนำเลย

แต่อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้พบเช่นเดียวกับเดคาปีวอร์และดันแฮม (Decapua & Dunham, 1985) ว่าสถานการณ์การขอคำแนะนำทางโทรศัพท์นี้เป็นการสนทนากันระหว่างบุคคลที่ไม่เคยมีความเกี่ยวข้องสนิทสนม หรือรู้จักกันมาก่อน ดังนั้นผู้ให้คำแนะนำจึงต้องพยายามซักถามข้อมูลที่คาดว่าน่าจะเกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาให้ได้มากที่สุดจากผู้ขอคำแนะนำ เพื่อที่จะได้เข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้ขอคำแนะนำ และสามารถให้คำแนะนำที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ลักษณะของคำถามมีหลากหลาย เช่น การถามถึงความรู้สึก การถามถึงบุคคลอื่นๆในครอบครัว การถามถึงระยะเวลาที่เกิดปัญหาขึ้น หรือแม้กระทั่งถามวิธีการที่ผู้ขอคำแนะนำคิดว่าน่าจะทำได้เพื่อแก้ไขปัญหายกตัวอย่างเช่น

- การซักถามอารมณ์ความรู้สึก

ตัวอย่าง 39

(TS6, L7-16)

(41) 7 B: ค่ะ เออ ก็คุณรู้สึกยังไงอะคะ

8 A: คือที่จะเลิกเนี่ยคะ คืออย่างนี้ะคะ คือว่าเราเออคบกันแบบว่าเค้าอยู่ต่างจังหวัดอย่างเงี้ยคะ 9 หนูก็อยู่กรุงเทพ แล้วคราวนี้คือปีหนึ่งเราเจอกันแค่ 2 ครั้งอะไรเงี้ยคะ

10 C: ค่ะ

- 11 A: แล้วแบบว่าคือมันก็ต้องคุยโทรศัพท์กันใช่ไหมคะ แบบตกลงวันหนึ่งเราคุยกันเวลานี้เวลานั้น 12 บางทีเราโทรไปเค้าก็ไม่รับสาย คือเค้าไม่ค่อยใส่ใจอะไรเลยนะค่ะ ก็คือเป็นอย่างนี้มาตลอด เป็น 13 อย่างนี้ คือแต่เราก็งงทน เราก็งงอยู่ คือเป็นแฟนคนแรกนะค่ะ
- 14 B: ค่ะ คิดว่าถ้าเลิกกับเค้าเราจะมีสุขขึ้นมั๊ยคะ
- 15 A: ก็ไม่รู้เหมือนกันค่ะ ก็คิดว่า ถ้าเลิกกันเหอ ก็คิดว่าอยากจะทำอะไรนะค่ะ แต่แบบก็คบมาทีนาน 16 นะ ะไรอย่างเนี่ย

ในสถานการณ์นี้ A ไม่แน่ใจว่าจะเลิกกับแฟนดีหรือไม่ ในบรรทัดที่ 7 B ได้ซักถามถึงความรู้สึก แต่ A ยังตอบไม่ตรงคำถามแต่กลับพยายามชี้แจงรายละเอียดตั้งแต่บรรทัดที่ 8-13 B จึงต้องถามซ้ำอีกครั้งในบรรทัดที่ 14 เพื่อให้ A สำนึกความรู้สึกของตนเองให้แน่ใจว่าต้องการจะเลิกหรือไม่เลิก

ตัวอย่าง 40

(TS10, L12-20)

- 12 B: คือมันสำคัญที่ว่าคุณนี่มีความรักชอบในเพศชายบ้างมั๊ยล่ะครับ รู้สึกมี
- 13 ความรู้สึกทางเพศเวลาที่เห็นผู้ชายหน้าตาดี ๆ หุ่นดี ๆ บ้างมั๊ยล่ะครับ
- 14 A: เออ ก็มีบ้างอะค่ะ
- 15 B: มีบ้างก็แสดงว่าคุณนี่ก็ไม่ได้เป็นดีหรือมีความเป็นเพศที่สามได้อย่างชัดเจน เพียงแต่ว่า
- 16 ตอนนี้อาจจะใจอ่อนไปกับเพื่อนที่เป็นทอมคนนี่ใช่มั๊ยครับ
- 17 A: อ้อ ก็ใช่ค่ะ
- 18 B: บางทีก็อาจจะเป็นเพราะว่าไม่มีใคร เพราะว่าเหงาแล้วเค้าก็เอาใจซะเหลือเกินใช่มั๊ยครับ
- 19 C: อือ
- 20 A: เออ คงประมาณนั้นแหละค่ะ

ในสถานการณ์นี้ A เคยมีแฟนเป็นทอมและต้องการจะทราบว่าในอนาคตจะมีแฟนเป็นผู้ชายได้หรือไม่ B จึงถามถึงความรู้สึกที่มีต่อเพศชาย เพื่อที่จะทำให้ A เข้าใจตนเองว่ามีความรักต่อเพศตรงข้ามได้หรือไม่ เพื่อที่จะได้ทราบว่าตนเองมีความผิดปกติหรือไม่กันแน่ นอกจากนี้ B ยังพยายามที่จะทำความเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้ขอคำแนะนำว่าเหตุใดจึงเคยคบกับทอมในบรรทัดที่ 18

- การซักถามข้อมูลทั่วไป

ตัวอย่าง 41

(TS11, L7-19)

- 7 B : ลูกชายอายุเท่าไรครับ
- 8 A : 12 ค่ะ
- 9 B : เอ้ ลูกชายนี้ น่าสนใจว่าเดี๋ยวนี้วัยรุ่นนี้น่าจะละเอียดประเพณีไปเยอะนะครับ
- 10 A : ค่ะ คือเค้าแปลกจากเด็กคนอื่นที่ถามๆ กับผู้ใหญ่แถวบ้านคุณ
- 11 B : ครับ
- 12 A : คือทางญาตินี่ก็จะเป็นคนจีนหมดนะค่ะ เออที่นี้เวลาไหว้เจ้านี่เค้าจะชอบ เค้าจะรู้หมดว่า
- 13 ไหว้อะไรมั่ง เตรียมอะไรมั่ง
- 14 B : อ้อ ครับ เป็นเจ้าพิธี
- 15 A : คือเค้ากินไปไหนคะ กินเด็กไป
- 16 B : ด้านการเรียนเป็นไงบ้างครับ
- 17 A : การเรียนก็พอใช้ได้ค่ะ
- 18 B : มีสังคม มีกลุ่มเพื่อนฝูงคุยเล่นมัยครับ
- 19 A : มีค่ะมี เค้าเข้ากับเพื่อนได้

จากตัวอย่างของสถานการณ์นี้ A คิดว่าลูกของตนมีปัญหาเพราะทำตัวไม่เหมาะสมกับวัย ไม่สนใจอะไรเหมือนเพื่อนวัยเดียวกัน โดยสนใจแต่เรื่องประเพณีและการทำพิธีกรรมตามแบบคนจีน B ซักถามเกี่ยวกับรายละเอียดของเด็กคนนี้ โดยถามอายุ ถามด้านการเรียน และด้านสังคมเพื่อนฝูง

ตัวอย่าง 42

(TS13, L22-51)

- 22 B : เอ่อ คือที่เค้าใช้เนี่ยค่าใช้จ่ายคือใครเป็นคนดูแลคะเนี่ย
- 23 A : เอ่อ ก็คือมือถือเนี่ยเราก็จะเติมเงินให้เค้าบ้างอะครับ 100 บาทอะไรเงี๊ว แต่เค้าก็จะใช้วิธีให้
- 24 เพื่อนโทรเข้ามาหามือถือเค้า
- 25 B : อ้อ
- 26 A : แล้วเค้าก็จะแอบเดินหนีไปคุยข้างนอก อะไรเงี้ยครับ

- 27 B: ค่ะ ช่วงใกล้สอบยังโทรมากมัยคะ
- 28 A: ช่วงใกล้สอบบางทีเค้าก็จะอ้างอะครับ บางทีเมื่อเราเดินมาเห็นแล้วว่า นี่เริ่มคายนานแล้วนะ 29
เค้าก็จะบอกว่าจะวางแล้วๆ เรายังไม่อยากจะเข้างวดกับเค้าเกินไป
- 30 B: แล้วผลการเรียนล่ะคะ
- 31 A: แต่ปรากฏว่าก็แถมอีกครั้งซ้ำโหมงอะไรเงี้ยครับ
- 32 B: เอ่อ คือผลการเรียนดีมัยคะ
- 33 A: ก็เรื่อยๆครับ กลางๆ
- 34 C: ตกต่ำลงมัยคะ หรือว่าตกลงมัยคะเกรดเนี่ย
- 35 A: เอ่อ ก็ไม่อะครับผม
- 36 C: อ้อ ค่ะ
- 37 B: เอ้อ เป็นธรรมดาอะ
- 38 A: พอเค้าวิยสาวแล้วก็ป็นห่วงเค้าในเรื่องพวกเนี้ยอะครับ ว่าเออใช้โทรศัพท์ที่ค่อนข้างจะเยอะ 39
ค่อนข้างจะนาน แล้วบางทีเราก็จับได้ว่าบางทีเค้าคุยกับผู้ชาย เรายังจะเป็นห่วง
- 40 B: ค่ะ
- 41 A: เค้าก็จะบอกว่า แค่เพื่อนๆ
- 42 C: ค่ะ
- 43 A: เรายังไม่อยากจะไปตื่นตูมหรือไปกดดัน ไปเข้มงวดกับเค้าเกินไป กลัวว่าเค้าจะเตลิด
- 44 อะไรเงี้ยอะ
- 45 B: ค่ะ มีผู้ใหญ่ในบ้านที่เป็นผู้หญิงที่สนิทกับเค้ามัยคะ
- 46 C: คือ มีผู้ใหญ่ในบ้านที่เป็นผู้หญิงที่สนิทกับหลานสาวคนนีมัยคะ
- 47 B: ค่ะ คือว่าคุณใหญ่เป็นผู้ชาย บางที
- 48 A: ใช่ครับๆ
- 49 B: มีผู้หญิงมัยคะ
- 50 A: คือจะมีที่เค้าอยู่อะครับ แต่ก็จะไม่ค่อยสนิทมากอะครับ
- 51 C: อ้อ คุณแม่ล่ะคะ อยู่ด้วยกันมัยคะ

สถานการณ์นี้ A ต้องการปรึกษาว่าจะทำอย่างไรไม่ให้หลานสาวใช้โทรศัพท์นาน B มีการถามรายละเอียดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการใช้โทรศัพท์ ถามเรื่องผลการเรียนของเด็ก พร้อมทั้งถามถึงสภาพ

ความเป็นอยู่ในบ้านว่าเป็นอย่างไร มีใครอยู่ในครอบครัวบ้าง ผู้หญิงหรือผู้ชาย มีคนในวัยเดียวกันหรือไม่ เพื่อที่อาจจะให้บุคคลแวดล้อมเหล่านี้มาช่วยแก้ปัญหา

- การซักถามถึงสิ่งที่ผู้ขอคำแนะนำคิดว่าน่าจะทำได้เพื่อแก้ไขปัญหา

ในบางสถานการณ์หลังจากที่ผู้ขอคำแนะนำได้เล่าเกี่ยวกับปัญหาอย่างชัดเจนแล้ว ผู้ให้คำแนะนำไม่ได้ถามถึงรายละเอียดต่างๆไปหรือให้คำแนะนำตามที่ตนเองคิด แต่กลับใช้วิธีการถามความคิดเห็นของตัวผู้ขอคำแนะนำเองว่าคิดว่าตนเองควรทำอย่างไรเพื่อคลี่คลายปัญหา

ตัวอย่าง 43

(TS4, L16-25)

- 16 A: ดิฉันควรจะทำยังไงดีคะ
 17 B: ก็ อยากจะทำยังไงล่ะครับ
 18 A: เอ่อ
 19 B: สิ่งที่คุณคิดอยากจะทำนะคะ
 20 A: เอ่อ คืออยากจะทำแต่ไม่รู้จะเริ่มตรงไหนนะคะ
 21 B: อยากจะคุยว่ายังไงล่ะครับ
 22 A: เอ่อ อยากจะคุยว่ายังไง
 23 B: ไรครับ คืออยากจะทำเรื่องอะไร อยากจะถามอะไร
 24 A: เอ่อ อยากคุยว่าให้เค้าแบ่งเวลาให้เราบ้าง
 25 B: อืม หมอแนะนำว่าก็ต้องพูดแล้วล่ะครับ

ในสถานการณ์นี้ A มีปัญหาเรื่องแฟนไม่มีเวลา พร้อมทั้งถามว่าควรจะต้องทำอย่างไร แต่ B กลับถามกลับว่าผู้ขอคำแนะนำอยากจะทำอย่างไร การถามเช่นนี้เป็นการชี้ให้เห็นว่าจริงๆแล้ว A ทราบอยู่แล้วว่าควรจะทำอะไรเพื่อแก้ปัญหา แต่ยังไม่กล้าตัดสินใจที่จะทำเนื่องจากไม่แน่ใจว่าทำแล้วจะเป็นผลดีหรือไม่ ดังนั้นการที่ A โทรศัพท์เข้ามา ก็เพื่อที่จะต้องการการยืนยันจากผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้านว่าสิ่งที่ตนเองคิดจะทำนั้นถูกต้องอยู่แล้ว เช่นเดียวกับที่อาเบะ (Abe, 2001) ได้กล่าวไว้ว่าในวัฒนธรรมของชาวญี่ปุ่นนั้น การ โทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะต้องการคำตอบที่จะนำมาแก้ปัญหาอย่างจริงจัง แต่ต้องการพื้นที่สำหรับพูดคุยเพื่อให้รู้สึกสบาย

ใจมากกว่าการที่จะเก็บปัญหาไว้คนเดียว นอกจากนี้บางคนยังทราบถึงวิธีการแก้ปัญหาอยู่แล้วเพียงแต่ต้องการให้มีผู้ยืนยันว่าสิ่งที่ตนเองคิดจะทำนั้นถูกต้อง

4.1.3 การให้คำแนะนำ

การให้คำแนะนำจะปรากฏเมื่อผู้ให้คำแนะนำได้ซักถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา และเข้าใจกระจ่างแล้วว่าปัญหาคืออะไร กลวิธีการให้คำแนะนำมีหลากหลายทั้งแบบใช้วัจนกรรมตรงและวัจนกรรมอ้อม โดยจะใช้วัจนกรรมอ้อมมากกว่าวัจนกรรมตรง รายละเอียดของกลวิธีที่ใช้ในการให้คำแนะนำได้อธิบายอย่างละเอียดไว้แล้วในบทที่ 3 แต่ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างการใช้วัจนกรรมตรงและวัจนกรรมอ้อมในการให้คำแนะนำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง 44

(TS3, L83-86)

83 B: ก็จะต้องไปฝืนตัวเองให้ถูกใจชาวบ้านเค้าทำไมในเมื่อตอนนี้มันก็ไม่ได้อยู่

84 ด้วยกันแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นถึงรู้ก็ไม่ต้องปรับแล้วอยู่ดี แค่นี้หวังว่าตัวเองจะต้องปรับปรุงอะไรบ้าง

86 A: ค่ะ

จากตัวอย่างนี้ A ต้องการทราบว่าเพราะอะไรแฟนจึงบอกเลิก สงสัยว่าตนเองทำอะไรที่ไม่ได้ถ้าเป็นตามที่คิดจะได้ปรับปรุงตัวเอง ในกรณีนี้ A ให้คำแนะนำโดยการใช้วัจนกรรมอ้อมโดยใช้กลวิธีการใช้ประโยคคำถาม แต่ทั้งนี้ไม่ได้มีเจตนาที่อยากจะทราบเหตุผล แต่มีเจตนาเพื่อเป็นการแนะนำ

ตัวอย่าง 45

(TS1, L69-72)

69 A: ก็คือเวลาเค้าเห็นผมไปสังสรรค์กับเพื่อนแล้วดื่มกัน ก็เค้าเห็นคนอื่นเป็นแบบเมา

70 ไม่ได้สติแล้วเค้ากลัวผมเป็นเหมือนอย่างนั้น แต่เราไม่ใช่

71 B: เพราะฉะนั้นก็อย่างนี้ครับ หมอแนะนำว่าให้มองพื้นฐานของความหวังคือว่าเค้าหวังว่าเรา72 จะได้รับอันตรายถ้าหากว่าเมาแล้วต้องขับรถราเกิดอุบัติเหตุก็จะทำให้เสียใจกันทั้งสองฝ่าย

จากตัวอย่างนี้ A มีปัญหาว่าแฟนไม่มีเวลาให้และไม่ยอมให้ตนเองออกไปสังสรรค์กับเพื่อน บ้าง B ให้คำแนะนำโดยการให้คำแนะนำโดยตรงโดยใช้ประโยคที่มีกริยาแสดงว่าจนกระทั่งการแนะนำ

4.1.4 การปฏิเสธคำแนะนำ

ในบางสถานการณ์หลังจากที่ผู้ให้คำแนะนำให้คำแนะนำแล้ว ผู้ขอคำแนะนำยังไม่ยอมรับในทันทีหรือไม่ยอมรับคำแนะนำนั้นจนกระทั่งจบการสนทนา องค์กรประกอบในส่วนของ การปฏิเสธคำแนะนำพบใน 3 บทสนทนาจากทั้งหมด 14 บทสนทนา ผู้ขอคำแนะนำจะปฏิเสธคำแนะนำได้หลายวิธีการ เช่น

- การบอกว่าสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำได้แต่มีเงื่อนไขตามมา เช่น

ตัวอย่าง 46

(TS1, L40-43)

40 B: ครับ คือมันเป็นโจทย์สำหรับคุณอภิสิทธิ์นะคะครับ คือต้องพยายามเข้าใจโจทย์ก่อน

41 นะครับว่าคนของเราเนี่ยผูกพันกับทางครอบครัวของเค้ามาก ถ้าเรายอมรับตรงนี้ได้ นะครับเราก็ 42 จะไม่เครียดครับผม

43 A: คือผมยอมรับตรงจุดนี้ได้แต่คืออยากให้มีความเข้าใจผมบ้าง

จากตัวอย่างนี้ A มีปัญหาแฟนไม่มีเวลาให้ B ได้บอกว่าต้องทำความเข้าใจและยอมรับกับสถานการณ์ปัจจุบันคือการที่แฟนเป็นคนติดครอบครัวให้ได้ก่อนจะได้ไม่เครียด แต่ A ได้บอกว่าสามารถทำตามคำแนะนำนั้นได้แต่ยังคงย้อนกลับไปพูดถึงสิ่งที่ตนต้องการคืออยากให้แฟนมีเวลาให้ แสดงให้เห็นว่า A ไม่ได้ให้ความสนใจกับคำแนะนำที่ได้รับ

- การบอกว่ากำลังปฏิบัติเหมือนกับคำแนะนำที่ได้รับแต่มีเงื่อนไขตามมา เช่น

ตัวอย่าง 47

(TS1, L55-60)

55 B: ถึงตอนนั้นคุณอภิสิทธิ์ก็จะมีเวลากับเค้าได้บ้างเพียงแต่จะต้องอดทนก่อนข้างสูงนะคะ

56 C: ค่ะ

57 B: บางทีการที่เราอยากได้อะไรแล้วไม่ได้ทันทีมันก็อาจจะเป็นผลการพิสูจน์ใจเราได้

58 เหมือนกันนะครับว่าเราจะอดทนกับเค้าได้มากแค่ไหน

59 A: คือตรงจุดนี้ผมก็พยายามอดทนนะครับ แต่ก็อย่างบางทีผมไปสังสรรค์กับเพื่อนฝูงอย่าง

60 เนี่ย เค้าก็จะบอกไม่ต้องไปเลยนะ คือบางทีผมก็ต้องแอบไปอย่างเนี่ย คือมันคิดว่า

สถานการณ์นี้เป็นตอนต่อมาจากตัวอย่างที่ (48) ในบรรทัดที่ 55 B บอกให้ออดทน A แย้งกลับว่าตนเองก็กำลังอดทนอยู่ แต่ยังคงมีเงื่อนงำตามมาคือพยายามอธิบายรายละเอียดอื่น ๆ ต่อไป

- การบอกว่าได้เคยปฏิบัติแบบคำแนะนำที่ได้แล้วแต่ไม่ได้ผล

ตัวอย่าง 48

(TS1, L74-77)

74 B: คุณควรจะคุยกับแฟนคูให้รู้เรื่องว่าพี่ไปในสภาวะที่รู้ตัวดินะพี่ครองสติได้พี่ไม่ได้

75 เป็นเหมือนคนอื่นที่พอเมาแล้วขาดสติ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดอันตราย ถ้าสงสัยยังงั้นจะไปดูด้วยกัน 76 ก็ได้นะ ไปดูด้วยกันเลยก็ได้ คือเราก็ไม่ได้มีความลับอะไร

77 A: คือก็เคยบอกแล้วละครับ แต่เค้าก็บอกว่าไม่ต้องไปเลย

ตัวอย่างนี้เป็นสถานการณ์ต่อเนื่องมาจากสองตัวอย่างข้างต้น โดย A บอกว่าแฟนนอกจากจะไม่มีเวลาให้แล้วยังไม่ยอมให้ตนเองไปสังสรรค์กับเพื่อนฝูง B บอกว่าควรจะคุยกับแฟนให้รู้เรื่อง แต่ผู้ขอคำแนะนำกลับบอกว่าตนเองก็เคยทำเช่นนั้นแล้วแต่ไม่ได้ผล แฟนยังไม่ยอมให้ไปอยู่ดี

- การปฏิเสธคำแนะนำและนำเสนอสิ่งที่ตนเองคิดว่าอยากจะทำแทน

ตัวอย่าง 49

(TS7, L99-108)

99 B: คุณพ่อก็ต้องแบบหาเวลาคุยกับลูก

100 A: มันมีฮอร์โมนอะไรมั๊ยครับ

101 B: ฮอร์โมนอะไรคะ

102 C: เหมือนจะกินแล้วลดหรือคะ

103 A: กินแล้วให้มันหมดไปเลย

104 C: โอ้โฮ คุณพ่อโหดร้าย

105 A: จะจับมันกินซะเลย

106 B: จริงๆไม่ควรกินนะคะ ฮอร์โมนกินแล้วอันตรายค่ะ เดียวเป็นมะเร็ง หมอว่า จริงๆแล้วมันก็ 107 มีตะขาคือกินแล้วลดอารมณ์ทางเพศ เป็นยาปลอดภัยนะคะ คล้ายๆยาต้านเศร้าที่ทางจิตเวชเค้า 108 กินนะ ค่ะ

จากตัวอย่างของสถานการณ์นี้ A มีปัญหาเรื่องลูกชอบแอบดูคนอาบน้ำ B บอกว่าจะต้องหา เวลาคุยกับลูก แต่ A ไม่ตอบรับหรือปฏิเสธคำแนะนำแต่กลับเสนอวิธีการที่ตนเองอยากจะทำแทนคือ อยากให้ลูกทานยาเพื่อลดอารมณ์ทางเพศ คุณหมอจึงต้องเปลี่ยนประเด็นมาให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องยา แทน

- การบอกปฏิเสธคำแนะนำโดยสิ้นเชิง

ตัวอย่าง 50

(TS7, L123-127)

123 B: เออค่ะ ก็ต้องตัดสิทธิ์ในเรื่องที่เค้าเดือดร้อนค่ะ เรื่องไหนที่เค้าไม่เดือดร้อนเค้าก็ไม่

124 ค่อยสนใจ กรณีที่เค้าแอบดูในบ้านแล้วไปเก็บเค้าไว้ในบ้านมันก็ยังใกล้ตัว ยิ่งแบบ

125 A: อ้อ ไม่ล่ะครับ คือตอนนี้แม่อาบน้ำพี่สาวเฝ้า ถ้าพี่สาวอาบน้ำก็แม่เฝ้า

126 B: อ้อ

127 A: บางทีผมก็ไปนั่งเฝ้าเลย เอ้า ลองดูสิ

สถานการณ์นี้เป็นตอนต่อไปของตัวอย่างข้างต้น B ให้คำแนะนำว่าควรจะทำโทษลูกโดยการตัด สิทธิ์ในเรื่องที่เดือดร้อน แต่ผู้ขอคำแนะนำปฏิเสธโดยสิ้นเชิงที่จะไม่ทำตาม แต่ยังคงจะใช้วิธีที่ตนเอง กำลังทำอยู่

- การใช้ประโยคคำถามกลับเพื่อแสดงให้เห็นว่าตนเองไม่แน่ใจกับคำแนะนำ

ตัวอย่าง 51

(TS11, L69-85)

69 B : คือผมว่าน้องเค้าอาจจะมีความต่างจากเด็กทั่วๆไปอยู่บ้าง แต่ว่าอาจจะยังไม่เป็น

70 โรคอะไรหรือครับ มันป็นนิสัยที่ต่างเท่านั้นเองครับ

71 A : เป็นความชอบหรือคะคุณหมอ

72 B : ครับ ถ้ามันเกิดปัญหาก่อนแล้วเราค่อยสนใจดีกว่า คือตอนนี้หมอคิดว่ามันเกิดจากการ

73 เรียนรู้ คือแถวบ้านเค้าชอบอย่างนั้น ญาติผู้ใหญ่เค้าชอบอย่างนั้น เด็กมันก็ต้องอยากทำตามอะ

74 ครับ ทำอย่างนี้แล้วญาติชอบ มันก็เป็นเรื่องดีไม่ใช่หรือครับ

75 A : หนูก็มองว่ามันเป็นเรื่องดี แต่หนูกลัวว่ามัน แบบเวลาออกไปข้างนอกแล้วเจอเพื่อนฝูง

76 แล้วจะมีปัญหา

77 B : ก็เป็นการเรียนรู้ชีวิตครับคุณแม่ หมอเด็กๆหมอก็โดนเพื่อนล้อบ่อยครับ แต่พอหลังๆมัน

78 โดนแล้วมันเรียนรู้ครับ มันก็ต้องเริ่มปรับตัวได้

79 A : คือมันกังวลตรงนั้นไงคะ

80 B : ครับ ก็ต้องให้ไปเผชิญชีวิตจริงบ้างครับ ลองผัดลองถูกดูบ้างนะครับ แต่หมอฟังแล้วหมอ81
ว่าน้องเขาน่ารักดีนะครับ ไม่มีอะไรที่น่าห่วงหรือเป็นปัญหาเลยครับ

82 A : อ้อ เหนอคะ

83 B : ครับผม คือในทางจิตเวชเราจะเรียกว่าเป็นเด็กที่มีพื้นฐานทางจริยธรรมสูงไงครับ ไม่มี

84 ปัญหาหรือครับ

85 A : ไม่มีนะคะ

จากตัวอย่างขอสถานการณ์นี้ B พยายามชี้เห็นว่าสิ่งที่ A กังวลว่าลูกทำตัวไม่เหมาะกับวัยนี้
ไม่ใช่ปัญหา พร้อมทั้งบอกว่าไม่ควรจะต้องกังวล แต่ A ยังไม่แน่ใจตามที่ผู้ให้คำแนะนำบอก โดยยังคง
ถามย้ำหลายครั้งเพื่อขอคำยืนยันว่าลูกของตนเองไม่ได้มีความผิดปกติแต่อย่างใด

4.1.5 การต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ

ในกรณีที่เกิดการโต้แย้งต่อคำแนะนำ ผู้ให้คำแนะนำจะพยายามต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่
ยอมรับ บางสถานการณ์ผู้ขอคำแนะนำจะยอมรับคำแนะนำในท้ายที่สุด แต่อย่างไรก็ตามบาง
สถานการณ์ผู้ขอคำแนะนำก็ยังคงไม่ยอมรับคำแนะนำจนกระทั่งจบการสนทนา โดยผู้ให้คำแนะนำใช้
หลายวิธีในการต่อรอง เช่น

- การพูดซ้ำ

ผู้ให้คำแนะนำพยายามพูดซ้ำถึงวิธีการแก้ไขปัญหาที่ได้แนะนำไป พร้อมทั้งอธิบายเหตุผลของการที่ให้คำแนะนำเช่นนั้นเพื่อให้ผู้ขอคำแนะนำหมดความสงสัยและมั่นใจมากขึ้นว่าคำแนะนำนี้จะได้ผล ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 52

(TS1, L52-60)

52 จนกระทั่งถึงวันหนึ่งที่เค้าสามารถเอาชนะ โจทย์ตรงนั้น ไปได้ ทุกคนอาจจะมีเหตุผล

53 ของตัวเองที่จะต้องมีการมีเวลาของตัวเองมากขึ้น สักวันที่สาวอาจจะไม่มีเวลามาสนใจเค้ามากเท่า 54 เดิม ก็อาจจะต้องมีภาระอะไรหรือเค้าอาจจะเป็นผู้ใหญ่มากพอแล้ว แล้วก็ปล่อยให้เค้ามีอิสระ 55 ได้บ้างถึงตอนนั้นคุณอภิสิทธิ์ก็จะมีเวลากับเค้าได้บ้าง เพียงแต่จะต้องอดทนค่อนข้างสูงนะครับ

56 C: ค่ะ

57 B: บางทีการที่เราอยากได้อะไรแล้วไม่ได้ทันทีมันก็อาจจะเป็นผลการพิสูจน์ใจเราได้

58 เหมือนกันนะครับว่าเราจะอดทนกับเค้าได้มากแค่ไหน

59 A: คือตรงจุดนี้ผมก็พยายามอดทนนะครับ แต่คืออย่างบางที่ผมไปตั้งสรรคกับเพื่อนฝูงอย่าง

60 เนี่ย เค้าก็จะบอกไม่ต้องไปเลยนะ คือบางทีผมก็ต้องแอบไปอย่างเนี่ย ก็มันดูว่า

จากตัวอย่างนี้ บรรทัดที่ 52-55 B ได้บอกให้ A ใช้ความอดทนเพราะแฟนยังไม่ค่อยเป็นผู้ใหญ่มากพอ ในบรรทัดที่ 59 A ได้แย้งว่าตนเองก็กำลังอดทนอยู่ ต่อมาตามตัวอย่างข้างล่าง ในบรรทัดที่ 92-94 ก่อนจะจบการสนทนา B ก็ยังคงยืนยันคำแนะนำเดิมและเหตุผลเดิมเช่นเดียวกับตอนต้น

ตัวอย่าง 53

(TS1, L92-94)

92 B: คืออย่างนี้มันต้องค่อยๆ คุยกันนะครับ เพราะลักษณะของแฟนคุณเนี่ยคุณแล้วลักษณะ

93 ว่าไม่ขาวก็ดำเลยอะไรอย่างเนี่ยครับ มันอาจจะอยู่ในช่วงเวลาที่เค้าต้องการการพัฒนาในด้านวุฒิ 94 ภาวะอีกนิดหนึ่ง ก็ต้องอดทนไว้ นะครับ คนเราจะโตขึ้นเรื่อยๆ นะครับผม

- การเปลี่ยนประเด็นของคำแนะนำ

ในกรณีที่ผู้ขอคำแนะนำไม่ยอมรับคำแนะนำที่ได้รับจนกระทั่งจบการสนทนาแม้ว่าผู้ให้คำแนะนำจะพูดซ้ำหรืออธิบายอย่างไรก็ตาม ผู้ให้คำแนะนำจะหาทางออกทางอื่นเพื่อที่จะยุติการสนทนา โดยจะแนะนำว่าให้ไปขอคำแนะนำหรือปรึกษาจากแหล่งอื่นเพิ่มเติม ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 54

(TS11, L72-88)

- 72 B: ครับ ถ้ามันเกิดปัญหาก่อนแล้วเราค่อยสนใจดีกว่า คือตอนนี้หมอมคิดว่ามันเกิดจาก
- 73 การเรียนรู้ คือแถวบ้านเค้าชอบอย่างนั้นญาติผู้ใหญ่เค้าชอบอย่างนั้นเด็กมันก็ต้องอยากทำตามอะ
- 74 ครับ ทำอย่างนี้แล้วญาติชอบ มันก็เป็นเรื่องดีไม่ใช่หรือครับ
- 75 A: หนูก็มองว่ามันเป็นเรื่องดี แต่หนูกลัวว่ามัน แบบเวลาออกไปข้างนอกแล้วเจอเพื่อนฝูง
- 76 แล้วจะมีปัญหา
- 77 B: ก็เป็นการเรียนรู้ชีวิตครับคุณแม่ หมอเด็กๆหมอก็โดนเพื่อนล้อบ่อยครับ แต่พอหลังๆมัน
- 78 โดนแล้วมันเรียนรู้ครับ มันก็ต้องเริ่มปรับตัวได้
- 79 A: คือมันกังวลตรงนั้นไงคะ
- 80 B: ครับ ก็ต้องให้ไปเผชิญชีวิตจริงบ้างครับ ลองผัดลองถูกดูบ้างนะครับ แต่หมอฟังแล้วหมอ81
ว่าน้องแก่น่ารักดีนะครับ ไม่มีอะไรที่น่าห่วงหรือเป็นปัญหาเลยครับ
- 82 A: อ้อ เหรอคะ
- 83 B: ครับผม คือในทางจิตเวชเราจะเรียกว่าเป็นเด็กที่มีพื้นฐานทางจริยธรรมสูงไงครับ ไม่มี
- 84 ปัญหาหรือครับ
- 85 A: ไม่มีนะคะ
- 86 B: ครับ ถ้ามียังไงมาปรึกษาในรายการเพิ่มเติมก็ได้ นะครับ แต่เท่าที่ฟังนี้ไม่ได้เป็นอะไร
- 87 A: ึ้นขอบคุณมากค่ะ คุณหมอ
- 88 B: ครับ

จากตัวอย่างนี้ ในบรรทัดที่ 72-74 Bให้คำแนะนำว่าไม่ควรจะต้องกังวลใจเพราะไม่ใช่ปัญหา แต่Aก็ยังไม่เชื่อ ยังยืนยันว่ากังวล โดยถามย้ำให้แน่ใจอีกในบรรทัดที่ 82 และ 85 จนท้ายที่สุดBจึงบอกว่าสามารถมาขอคำปรึกษาเพิ่มเติมได้ในภายหลังหากยังคิดว่าเป็นปัญหาอยู่

4.1.6 การรับคำแนะนำ

การรับคำแนะนำ จะพบได้ใน 2 ลักษณะ ลักษณะแรกจะปรากฏทันทีหลังจากที่ได้ฟังคำแนะนำ ลักษณะที่สองจะไม่ปรากฏทันทีหลังจากได้รับคำแนะนำแต่จะมีการโต้แย้งตั้งขึ้นตอนและตัวอย่างที่กล่าวมาข้างต้น แล้วจบลงด้วยการรับฟังคำแนะนำ การรับคำแนะนำทำได้ดังต่อไปนี้

- การจบการสนทนาด้วยการรับคำแนะนำหรือการจบประโยคด้วยการรับคำแนะนำแล้วตามด้วยการขอบคุณผู้ให้คำแนะนำ เช่น

ตัวอย่าง 55

(TS3, L125)

125 A: ค่ะ

ตัวอย่าง 56

(TS1, L95)

95 A: ครับ ขอบคุณมากครับ

- การจบการสนทนาด้วยการบอกผู้ให้คำแนะนำว่าจะนำคำแนะนำนั้นไปปฏิบัติ

ตัวอย่าง 57

(TS13, L96)

96 A: ก็คิดว่าคงต้องลองดูอะครับ

ตัวอย่าง 58

(TS3, L95)

A: ค่ะ เข้าใจแล้วค่ะ จะพยายาม

4.1.7 การให้กำลังใจ

ผู้วิจัยพบว่า การให้กำลังใจเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญและน่าสนใจ เพราะพบในเกือบจะทุกบทสนทนา ในงานวิจัยที่มีผู้ศึกษามาก่อน เช่น งานของอาเบะ (Abe, 2001) ได้ศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างปริเฉทของการให้คำแนะนำของญี่ปุ่นกับอเมริกา ก็ไม่พบว่า มีองค์ประกอบในส่วนของการให้กำลังใจในทั้ง 2 ภาษา

โดยการให้กำลังใจมักจะปรากฏอยู่ในตอนท้ายก่อนการจบการสนทนา แต่อย่างไรก็ตามก็พบแทรกอยู่ในองค์ประกอบของส่วนที่เป็นการให้คำแนะนำด้วยเช่นกัน การให้กำลังใจในส่วนท้ายของบทสนทนามักจะกล่าวโดยผู้ดำเนินรายการ แต่ในขณะเดียวกันการให้กำลังใจที่แทรกอยู่ในส่วนของการให้คำแนะนำมักจะกล่าวโดยผู้ให้คำแนะนำ การให้กำลังใจสามารถทำได้โดยใช้กลวิธีที่หลากหลาย ได้แก่

- การบอกว่ายังมีคนรอบข้างที่พร้อมจะให้ความช่วยเหลือ

กลวิธีการให้กำลังใจประเภทนี้พบทั้งที่แทรกอยู่ในส่วนที่เป็นการให้คำแนะนำ และในส่วนท้ายของการสนทนา

ตัวอย่าง 59

(TS1, L105-107)

105 B: ครับ คุณ โทน ยังมีผู้ช่วยอีกเยอะนะครับ ลองปรึกษาคุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้องนะ

106 ครับผม บางทีหลายๆท่านที่เราเคารพนับถืออาจจะมามีคำตอบให้เราได้บ้างนะครับ เราไม่ได้

107 อยู่คนเดียวบน โลกนี้นะครับ ลองปรึกษาคนรอบข้างที่เรามีความรักความสนิทบ้างนะครับ

ตัวอย่างบทสนทนานี้เป็นการให้กำลังใจของผู้ให้คำแนะนำที่แทรกอยู่ในส่วนของการให้คำแนะนำ เป็นการบอกว่ายิวหาที่กำลังประสบอยู่นี้ผู้ขอคำแนะนำไม่จำเป็นต้องแก้ไขคนเดียว แต่ยังมีที่พึ่ง มีคนที่พร้อมจะอยู่เคียงข้างและสามารถให้คำแนะนำหรือให้ความช่วยเหลือได้

ตัวอย่าง 60

(TS3, L100)

100 C: เข้มแข็งนะคะ คุณแคร์เองก็มีความหมาย อย่างน้อยที่สุดก็มีคุณพ่อคุณแม่ไข่ม้อยคะ

ตัวอย่างนี้เป็นการให้กำลังใจของผู้ดำเนินรายการก่อนปิดการสนทนา โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะบอกผู้ขอคำแนะนำว่าถึงจะถูกแฟนบอกเลิกแต่ก็ยังมีคุณพ่อคุณแม่อยู่เสมอ

- การให้ความหวัง

การให้ความหวังเป็นกลวิธีการให้กำลังใจที่พูดถึงในอนาคตว่าปัญหาที่ประสบอยู่จะสามารถแก้ไขและจะดีขึ้นได้ การให้กำลังใจโดยใช้กลวิธีการให้ความหวังนี้สามารถพบได้ทั้งในส่วนที่เป็นการให้คำแนะนำและส่วนท้ายของการสนทนา โดยผู้ให้คำแนะนำจะแทรกการให้กำลังใจไว้ในส่วนที่เป็นการให้คำแนะนำ แต่ผู้ดำเนินรายการจะให้กำลังใจในส่วนท้ายของการสนทนา แต่ในบางสถานการณ์ผู้ดำเนินรายการก็ให้คำแนะนำพร้อมทั้งให้ความหวังด้วย ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 61

(TS1, L92-94)

92 B: ก็อย่างนี้นี่มันต้องค่อยๆคุยกันนะครับ เพราะลักษณะของแฟนคุณเนี่ยคุณแล้วลักษณะ

93 ว่าไม่ขาวก็ดำเลยอะไรอย่างเนี่ยครับ มันอาจจะอยู่ในช่วงเวลาที่เค้าต้องการการพัฒนาในด้านวุฒิ 94 ภาวะอีกนิดหนึ่ง ก็ต้องอดทนไว้ นะครับ คนเราจะโตขึ้นเรื่อยๆ นะครับผม

ตัวอย่างนี้เป็นผู้ให้กำลังใจแบบให้ความหวัง โดยพูดแทรกอยู่ในส่วนของการให้คำแนะนำ ในสถานการณ์นี้มีปัญหาเรื่องที่ว่าแฟนเป็นคนติดกรอบครวัจนไม่ยอมมีเวลาให้ ผู้ให้คำแนะนำบอกว่าจะต้องอดทน เมื่อเวลาผ่านไปแฟนจะโตเป็นผู้ใหญ่ขึ้น และจะให้เวลากับครอบครัวน้อยลง

ตัวอย่าง 62

(TS3, L96-98)

96 C: ไม่ได้หมายความว่า คุณแคร์ไม่มีคุณค่า นะคะ แต่ว่าไม่คู่ควรกับเค้า บางทีคุณอาจจะ

97 มีค่ามากเกินจนเค้าไม่กล้าจะมาอยู่เคียงข้างคุณก็ได้ อาจจะมีคนดีๆรอคุณแคร์อยู่ก็ได้เนอะ อย่า

98 เพิ่งปิดโอกาสตัวเองนะคะ

ตัวอย่างนี้ผู้ดำเนินรายการเป็นผู้ให้กำลังใจแบบให้ความหวังพร้อมทั้งมีการให้คำแนะนำ การให้ความหวังคือบอกว่าในอนาคตอาจจะได้เจอคนที่ดี ส่วนคำแนะนำคืออย่ามองตนเองว่าไม่มีค่า อย่าปิดกั้นโอกาสตนเอง

ตัวอย่าง 63

(TS2, L108)

108 C: ค่ะ ชีวิตมีความหวังเสมอ นะคะ มีทางออกเสมออย่าเพิ่งท้อแท้

ตัวอย่างนี้ ผู้ดำเนินรายการกล่าวให้กำลังใจแบบให้ ความหวังในตอนท้ายของบทสนทนา เพื่อให้ผู้ให้เห็นว่าปัญหานี้สามารถแก้ไขได้ และมีการแนะนำว่าอย่าท้อแท้

ตัวอย่าง 64

(TS12, L49-50)

49 B: นะคะ เพราะว่า case ของหมอหลายcase เนี่ยก็กลับมา อันนี้มันคือหนทางที่จะ
50 ทำให้สามีกลับมา นะคะ

ตัวอย่างนี้ B ได้ให้ความหวังแก่ A โดยแทรกอยู่ในขั้นตอนของการแนะนำ ในสถานการณ์นี้ A มีปัญหาถูกสามีทิ้ง B ได้ให้วิธีที่จะแก้ปัญหา โดยบอกว่าถ้าทำตามคำแนะนำนี้ก็มีโอกาสที่สามีจะกลับมา เพราะมีผู้ที่ทำตามแล้วประสบความสำเร็จหลายราย

- การบอกว่ามีผู้ที่ประสบปัญหาเดียวกันนี้เหมือนกัน

กลวิธีการให้กำลังใจแบบนี้เป็นการที่แสดงให้เห็นว่าปัญหาที่กำลังประสบอยู่เป็นเรื่องที่พบได้ทั่วไป ไม่ได้เกิดขึ้นแต่เฉพาะกับตัวผู้ที่โทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำ เท่านั้น โดยการให้กำลังใจโดยใช้กลวิธีนี้พบได้ในส่วนที่แทรกอยู่ในขั้นตอนการให้คำแนะนำ และบางสถานการณ์พบก่อนการเริ่มให้คำแนะนำ ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 65

(TS7, L54-64)

54 A: แต่คือเค้าก็ยังไม่เป็นนายเลยนะ

55 B: ค่ะ

56 A: ก็ไม่รู้จะแก้ปัญหายังไงดี

57 C: ฟังเสียงคุณพ่อคุณหมอกันเลย เข้าใจจริงๆ คุณหมอนะ พฤติกรรมสองอย่างนี้เกิดกับลูก

58 ชายของใครก็ต้องหนักใจ อย่างนี้จะแก้แต่ละโรคยังไงดีคะ

- 59 B: ค่ะ วันก่อนนี่ก็มี มีเด็กชายคนหนึ่งก็นอนกับคนใช้ในบ้าน นอนทุกวันๆ คนใช้ก็หนักใจ
 60 กลัวจะท้อง ถูขยาก็ไม่ใช่เพราะเป็นเด็กนักเรียนไม่รู้จะไปซื้อถุงยางยังไง แล้วคุณพ่อก็ยังนึกว่า61
 ลูกตัวเองยังเด็กก็ยังไม่ได้สอน อย่างเนี่ยค่ะ คือก็ต้องดูเด็กว่าถ้าเสียงแตก ตัวใหญ่ก็ต้องสอน
 62 แล้วนะค่ะ คือก็ต้องสังเกตว่าตอนตื่นนอนเค้ามีอวัยวะเพศตั้งแค่ กางเกงในเปียก มีน้ำอสุจิไหล
 63 เปียก เวลาคุณแม่หรือพี่สาวนอนไม่ทันระวัง ไม่ใส่ชั้นในทำให้เห็นหน้าอก เด็กเค้าก็มีอารมณ์นะ 64
 คุณพ่อก็ต้อง เอ่อ ก็คงชวนไปออกกำลังกายบ่อยๆนะค่ะ แล้วก็

จากตัวอย่างนี้มีปัญหาว่าลูกชายชอบแอบดูพี่สาวและแม่อาบน้ำ ในบรรทัดที่ 54-56 A แสดงถึงความรู้สึกกลุ่มใจว่าไม่สามารถแก้ปัญหาพฤติกรรมของลูกได้ บรรทัดที่ 57-58 C สังเกตจากน้ำเสียงได้ว่าAรู้สึกกลุ่มใจมาก Bจึงได้ยกตัวอย่างว่ามีผู้ที่มาปรึกษาเรื่องคล้ายๆกันนี้ เพื่อแสดงว่าปัญหานี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับคุณพ่อคนเดียวเท่านั้น พร้อมทั้งให้คำแนะนำในตอนท้ายด้วย

ตัวอย่าง 66

(TS13, L55-56)

- 55 B: ค่ะ เอ่อ คืออันนี้คงเป็นปัญหาทุกบ้านนะค่ะ บ้านไหนมีลูกหลานผู้หญิงรับรอง
 56 ปัญหานี้ต้องมีนะค่ะ ถ้าไม่มีเนี่ยต้องคิดแล้วค่ะว่าแปลกรึเปล่าที่ไม่มีใครคุยด้วย

ตัวอย่างนี้มีปัญหาเรื่องหลานสาวคุยโทรศัพท์นาน Bชี้ให้เห็นว่าปัญหาเรื่องโทรศัพท์กับวัยรุ่นนี้เป็นปัญหาที่ปกติธรรมดา สามารถพบเห็นได้ทั่วไป ไม่ใช่เกิดกับผู้ขอคำแนะนำรายนี้เท่านั้น โดยเป็นการให้กำลังใจแก่Aก่อนที่จะเริ่มให้คำแนะนำ

- การบอกว่าเรื่องที่โทรศัพท์เข้ามาไม่ใช่ปัญหา

ในบางสถานการณ์สิ่งที่ผู้ขอคำแนะนำมองว่าเป็นปัญหาแต่แท้ที่จริงแล้วไม่ได้เป็นปัญหา ผู้ให้คำแนะนำจะชี้ให้เห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่มีความผิดปกติแต่อย่างใด ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 67

(TS11, L69-84)

- 69 B: คือผมว่าน้องเค้าอาจจะมีความต่างจากเด็กทั่วไปอยู่บ้าง แต่ว่าอาจจะยังไม่เป็น
 70 โรคอะไร หรือครับ มันป็นนิสัยที่ต่างเท่านั้นเองครับ

- 71 A : เป็นความชอบหรือคะคุณหมอ
- 72 B : ครับ ถ้ามันเกิดปัญหาก่อนแล้วเราค่อยสนใจดีกว่า คือตอนนี้หมอมคิดว่ามันเกิดจากการ
- 73 เรียนรู้ คือแถวบ้านเค้าชอบอย่างนั้น ญาติผู้ใหญ่เค้าชอบอย่างนั้น เด็กมันก็ต้องอยากทำตามอะ
- 74 ครับ ทำอย่างนี้แล้วญาติชอบ มันก็เป็นเรื่องดีไม่ใช่หรือครับ
- 75 A : หนูก็มองว่ามันเป็นเรื่องดี แต่หนูกลัวว่ามัน แบบเวลาออกไปข้างนอกแล้วเจอเพื่อนฝูง
- 76 แล้วจะมีปัญหา
- 77 B : ก็เป็นการเรียนรู้ชีวิตครับคุณแม่ หมอเด็กๆหมอก็โดนเพื่อนล้อบ่อยครับ แต่พอหลังๆมัน
- 78 โดนแล้วมันเรียนรู้ครับ มันก็ต้องเริ่มปรับตัวได้
- 79 A : คือมันกังวลตรงนั้นไงคะ
- 80 B : ครับ ก็ต้องให้ไปเผชิญชีวิตจริงบ้างครับ ลองฝึกลองถูกดูบ้างนะครับ แต่หมอฟังแล้วหมอ81
- ว่าน้องแก่น่ารักดีนะครับ ไม่มีอะไรที่น่าห่วงหรือเป็นปัญหาเลยครับ
- 82 A : อ้อ เหรอคะ
- 83 B : ครับผม คือในทางจิตเวชเราจะเรียกว่าเป็นเด็กที่มีพื้นฐานทางจริยธรรมสูงไงครับ ไม่มี
- 84 ปัญหาหรอกครับ

จากตัวอย่างนี้ Aคิดว่าลูกชายของตนมีปัญหาทำตัวไม่เหมาะสมกับวัย Bพยายามชี้แจงให้เห็นว่าเด็กคนนี้ไม่มีความผิดปกติ ไม่มีอะไรที่น่าเป็นห่วงหรือกังวล Aควรจะสบายใจได้เพราะสาเหตุที่เด็กเป็นแบบนี้เกิดจากสภาพแวดล้อมและนิสัยส่วนตัว

- การอวยพร

การอวยพรเป็นกลวิธีการให้กำลังใจที่ใช้ในการจบท้ายการสนทนา โดยผู้ให้กำลังใจจะเป็นผู้ดำเนินรายการ ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 68

(TS13, L129-130)

(70) 129 C: นะคะ ยังไงขอให้คุณใหญ่โชคดี ขอให้หมีเพื่อนที่รู้จักที่สามารถคุยกับหลานสาวได้130 สนทนาใจแล้วกันค่ะ

ตัวอย่าง 69

(TS3, L109)

109 C: ขอให้โชคคิดละ มีกำลังใจสู้ต่อแล้วก็มีจิตใจที่เบิกบานยิ่งขึ้นไปนะคะ

จากข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าโครงสร้างปริเฉทของการให้คำแนะนำในบริบทที่มีการขอคำแนะนำประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 7 ส่วน ได้แก่ การกล่าวถึงปัญหา การซักถามเกี่ยวกับปัญหา การให้คำแนะนำ การปฏิเสธคำแนะนำ การต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ การรับคำแนะนำ และการให้กำลังใจ รายละเอียดของความคิดที่เกิดขึ้นของแต่ละองค์ประกอบจะแสดงให้เห็นในส่วนการเปรียบเทียบ โครงสร้างปริเฉทในบริบทที่มีการขอและไม่มีการขอคำแนะนำ

4.2 โครงสร้างปริเฉทในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ

ในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำพบว่าโครงสร้างปริเฉทประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 8 ส่วน ได้แก่ การกล่าวถึงปัญหา, การซักถามเกี่ยวกับปัญหา, การต่อว่า, การให้คำแนะนำ, การปฏิเสธคำแนะนำ, การต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ, การรับคำแนะนำ และการให้กำลังใจ รายละเอียดและตัวอย่างของแต่ละองค์ประกอบมีดังต่อไปนี้

4.2.1 การกล่าวถึงปัญหา

การกล่าวถึงปัญหาเป็นองค์ประกอบในส่วนที่ปรากฏเป็นส่วนแรกของโครงสร้างปริเฉท เช่นเดียวกับในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ และจะปรากฏในทุกบทสนทนา ในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำนี้ ผู้ที่มีปัญหาจะไม่กล่าวขอคำแนะนำโดยตรงแต่จะเป็นการเล่าสู่กันฟังระหว่างเพื่อน เช่น การบอกเล่าถึงสถานการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ว่าตนเองกำลังประสบปัญหา หรือการบอกเล่าอารมณ์ความรู้สึกในขณะนั้น ผู้ฟังจะทราบได้ว่าผู้พูดไม่ได้ต้องการเพียงแค่การรับฟังเท่านั้นแต่ต้องการได้รับคำแนะนำด้วยว่าจะต้องทำอะไรเพื่อที่จะแก้ไขปัญหายกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 70

(TU10, L1-5)

1 A: เค้ายึดตัวมาแล้วนะ

2 B: ที่ไหน

3 A: สองที่ ภูเก็ตกับเลย

4 B: ว้าว

5 A: ที่นี้ยังตัดสินใจไม่ได้

ตัวอย่างนี้มาจากสถานการณ์ที่ A บอกเล่าถึงสถานการณ์ที่กำลังประสบอยู่และคิดว่าเป็นปัญหานั้นคือ การที่ได้งานใหม่พร้อมกันสองที่ แต่ยังไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าจะเลือกไปทำงานที่ใด B ซึ่งเป็นเพื่อนที่ได้รับฟังเรื่องราวสามารถเข้าใจได้ว่าเพื่อนต้องการให้ช่วยตัดสินใจแม้ว่า A จะไม่ได้กล่าวขอคำแนะนำก็ตาม

ตัวอย่าง 71

(TU2, L1-7)

1 A: เก๊ แอ่แล้วอ่า

2 B: ทำไม เกิดไรขึ้น

3 A: เพื่อนรักแก่นะสิมันมาเห็นเราคุยกับกิ้งในไฮไฟว์

4 B: แล้วไม่อะ

5 A: ไม่แล้วไง มันก็รู้ว่าเรามีโครงการจะไปกินข้าวกัน ที่นี้มันมาบังคับให้ชั้นไปกับมันสองคน

6 B: เอาแล้ว

7 A: มันเข้ามาเม้นในไฮไฟว์ด้วย ส่ง sms มาด้วย ชั้น ไม่อยากไปอ่า

ตัวอย่างนี้มาจากสถานการณ์ที่ A เล่าว่ามีเพื่อนคนหนึ่งชวนไปทานข้าวด้วย แต่ปัญหาคือตนเองไม่อยากไปกับเพื่อนคนนี้ ตัวอย่างนี้ A ก็ไม่ได้บอกเช่นกันว่าต้องการให้ B เสนอคำแนะนำให้

ตัวอย่าง 72

(TU1, L1-3)

1 A: คิดถึงอะ เราเหงามากเลย

2 B: เหงาอะไร ทำเสียงซิมเสร้า

3 A: แก ตอนนีเราโสดแล้วนะ เสร้ามากๆ

ตัวอย่างนี้มาจากสถานการณ์ที่ A เพิ่งเลิกกับแฟน ในการสนทนามีการบอกเล่าอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งอารมณ์ตอนนี้คือเศร้ามาก B จะทราบได้ว่า A ต้องการคำแนะนำโดยที่ไม่ต้องมีการร้องขอเช่นกัน

4.2.2 การซักถามเกี่ยวกับปัญหา

องค์ประกอบของการซักถามเกี่ยวกับปัญหานี้จะพบต่อจากองค์ประกอบของส่วนที่เป็นการกล่าวถึงปัญหา แม้ว่าการสนทนาในบริบทที่ไม่มีมีการขอคำแนะนำนี้ จะเป็นการสนทนาระหว่างเพื่อนกับเพื่อนซึ่งมีความสนิทสนมกันในระดับหนึ่ง จึงน่าจะเป็นไปได้ว่าต่างฝ่ายต่างจะต้องทราบข้อมูลที่เป็นภูมิหลังของกันและกันดีแล้ว จึงไม่น่าจะพบองค์ประกอบในส่วนของการซักถามเกี่ยวกับปัญหาอีก แต่ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบในส่วนนี้ปรากฏอยู่เกือบทุกบทสนทนา กล่าวคือ 10 บทสนทนา จากทั้งหมด 11 บทสนทนา ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าองค์ประกอบส่วนนี้เป็นส่วนที่สำคัญของการให้คำแนะนำ เนื่องมาจากว่าผู้ฟังจะต้องทราบข้อมูลที่คาดว่าน่าจะเกี่ยวข้องกับปัญหาให้ได้มากที่สุด เพื่อที่จะได้เข้าใจได้ถูกต้องว่าประเด็นปัญหาคืออะไร และจะใช้วิธีการใดในการแก้ไขปัญหาให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด การซักถามที่พบเช่น การถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ตัวอย่าง 73

(TU1, L12-16)

- 12 B: เจอกันได้ไงอะ ลืมแล้ว
 13 A: ก็เคยทำงานที่เดียวกัน
 14 B: อ้อ แล้วตอนนี้ยังอยู่ที่เดียวกันป่าว
 15 A: ไม่แล้ว เค้าเปลี่ยนงานนานแล้ว
 16 B: แล้วคบเลิกซึ่งป่าวเนี่ย

ตัวอย่างนี้มาจากสถานการณ์ที่ A เพิ่งเลิกกับแฟน ความรู้สึกตอนนี้คือเศร้ามาก B ซึ่งได้รับฟังปัญหาจึงสอบถามข้อมูลเบื้องต้นทั่วไปก่อนที่จะให้คำแนะนำ ในที่นี้คือถามว่า พบกับแฟนเก่าคนนี้ได้อย่างไร ตอนนี้ยังทำงานที่เดียวกันหรือไม่ แล้วมีความสัมพันธ์กันลึกซึ้งขนาดไหน หลังจากที่ได้ทราบข้อมูลเบื้องต้นแล้วจึงเริ่มถามข้อมูลที่ลึกซึ้งมากกว่าเดิม เช่น ทำไมถึงเลิกกัน ใครเป็นคนบอกเลิก หลังจากนั้นเพื่อนจะค่อยๆ เล่ารายละเอียดของปัญหาเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผู้ที่ได้รับฟังทราบรายละเอียดและประเด็นของปัญหาอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังเช่นบทสนทนาต่อไปนี้

ตัวอย่าง 74

(TU1, L24-29)

- 24 B: โถ่ เพื่อนชั้น แล้วทำไมเลิก คบมาได้ตั้งนาน เจ้าขอเลิกหรือ
- 25 A: แก่ชั้นจะบ้า ชั้นบ้าเองแหละตั้งแต่แรกที่เราคบเค้า บอกเลิกเค้าด้วยเรื่องไร้สาระนับไม่ถ้วน
- 26 B: แล้วเลิกแบบสิ้นเชิงเลยหรือ
- 27 A: เออ มันเคยทนชั้นไม่ไหวหนิง คือชั้นไม่ใช่แค่ชอบบอกเลิกนะ
- 28 B: แล้วชอบอะไร
- 29 A: แต่ยังไม่ชอบพูดจาไม่ดี ทำไม่ดี ชอบทำให้หึงระแวง

เมื่อ B ได้ซักถามรายละเอียดเพิ่มเติมแล้ว A จึงเริ่มเล่ารายละเอียดถึงสถานการณ์เมื่อตอนที่ยังคงคบกับแฟนอยู่ ทำให้ได้ทราบว่าสาเหตุของการเลิกกันคือการทำหน้าที่ผู้หญิงชอบทำนิสัยที่ไม่ดีจนผู้ชายไม่สามารถอดทนคบได้อีกต่อไป หลังจากนั้น B จะยังคงซักถามต่อไปและ A ก็จะเล่ารายละเอียดมากขึ้นเรื่อยๆจนกระทั่ง B ได้เข้าใจเรื่องราวทุกอย่างว่าในกรณีนี้ A ต้องการวิธีการที่จะกลับไปคืนดีกับแฟน จากนั้นจึงจะสามารถเริ่มแสดงความคิดเห็นและเสนอคำแนะนำให้ได้ว่าต้องทำอะไรแฟนจึงจะกลับมาคืนดี

4.2.3 การต่อว่า

ในโครงสร้างปริศนาของบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำบอกรับประกอบในส่วนของการต่อว่ารวมทั้งสิ้น 4 บทสนทนา จาก 11 บทสนทนา องค์ประกอบนี้จะปรากฏในส่วนที่มาก่อนการให้คำแนะนำ โดยเพื่อนที่เป็นฝ่ายได้รับฟังปัญหาจะต่อว่าว่าสิ่งที่เพื่อนที่ประสบปัญหาทำนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่สมควรทำ และการกระทำเช่นนี้เองที่ทำให้เกิดปัญหานั้น ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 75

(TU5, L12-24)

- 12 A: สอบวันนี้ แล้วเราก็ไม่ได้ไปอะ
- 13 B: เฮ้ย ทำไมไม่ไป
- 14 A: ก็นี่ไงถึงโมโหตัวเองอยู่เนี่ย
- 15 B: โถ่เฮ้ย
- 16 A: อยากร้องไห้ ตอนแรกก็ตั้งใจจะไป คือตั้งใจไว้เลย แต่พอจะไปจริงๆก็อดสงสารเค้าไม่ได้

- 17 คิดไปว่าถ้าเราไปแล้วเค้าจะทำไง คิดไร โง่ๆ มันเป็นอารมณ์แบบสงสาร แล้วอีกอย่างเค้าจะหา
- 18 ใครมาแทนทัน
- 19 B: แต่เค้าก็เคยบอกไม่ใช่หรือว่าเค้าลองๆหาคนแทนไว้แล้ว
- 20 A: เค้าคงแก่แก้งพูด ใครมันจะมาทำจริงก็มีแต่โง่โง่แหละ ใครมันจะทนเค้าได้
- 21 B: ไม่หรอก ยังไงๆเค้าก็ต้องหาได้ ก็แค่ประกาศแป็บเดียวก็มีคนสมัครแล้วอะ แย่งกันจะตาย
- 22 A: สายไปแล้ว พอมาคิดได้ก็สายไป โกรธตัวเองอะ อยากร้องไห้ โมโหตัวเอง ทำไมเราถึงไม่
- 23 ไป
- 24 B: โถเอ๊ย ทำไมคิดแบบนี้ ก็น่าจะลองไปสอบแล้วพอได้ก็ค่อยคิดว่าจะไปมัย

ตัวอย่างจากสถานการณ์นี้ A ไม่ได้ไปสอบแข่งขันเข้าทำงาน และตอนนี้กำลังรู้สึกเสียใจมากที่สุดที่ไม่ได้ไป ในบรรทัดที่ 3 และ 15 B แสดงความรู้สึกว่าไม่เห็นด้วยที่ A ตัดสินใจไม่ไป และในบรรทัดที่ 24 จึงต่อว่าว่าจะอย่างไรก็ตามก็ควรจะต้องไปสอบ หลังจากต่อว่าแล้ว B จึงให้คำแนะนำว่าทำอย่างไรจะแก้ปัญหานี้ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง 76

(TU5, L47-50)

- 47 B: เอาจริงได้มัยอะ ไหนๆก็ไม่มีคนมาสมัครแล้ว แล้วมันก็เพิ่งผ่านไปแป็บเดียว เพิ่ง
- 48 วันนี้เอง แก
- 49 ลองโทรไปถามเค้าว่าเราขอให้อัดสอบใหม่ได้มัย อาจารย์ในภาคเค้าจะยอมมัย คือถ้าไม่มีเรากี่
- 50 ไม่ได้คนอยู่แล้วเทอมนี้ ก็บอกว่าคนขาดไม่ใช่หรือ เค้าน่าจะยอมนะ

ในที่นี้ B ให้คำแนะนำให้ A ไปขอให้ทำงานจัดสอบใหม่ โดยมีการให้เหตุผลประกอบด้วยว่า คำแนะนำนี้จะประสบความสำเร็จเพราะเวลาที่จัดสอบเพิ่งผ่านไป และที่ทำงานนี้ก็กำลังขาดคน

ตัวอย่าง 77

(TU1, L,79-84)

- 79 B: แต่อะไรวะ กะไอ้แค่เรื่องราคาขอสนั้ถึงกับต้องบอกเลิกเลยหรือ จึงไม่ต้องบอกกันค
- 80 ทุกวัน
- 81 A: เออ ถ้าคิดว่าแค่นี้มันก็แค่นี้ไ้แต่ชั้นคิดมากคิดต่อแล้วก็มองเค้าไม่ด้มั้ง

- 82 B: โอ้ย จะเศร้าหรือจะฆ่าตัว
 83 A: ชั้นอกคิดว่าเค้าไม่รัก ไม่ห่วง อยากกินคนเดียว
 84 B: แกเป็นโรคจึงงออย่างนี้ตั้งแต่เมื่อไหร่

ตัวอย่างนี้เป็นสถานการณ์ที่ A เพิ่งเลิกกับแฟนและต้องการจะกลับไปคืนดีกับ A กำลังเล่าถึงสาเหตุที่เลิกกับแฟนว่าตนเองชอบหาเรื่องทะเลาะและบอกเลิกแฟน โดยเหตุผลที่บอกนั้นเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สมควรจะต้องขอเลิก B จึงได้ต่อว่าว่าเป็นเพราะ A ทำตัวไม่มีเหตุผลจึงทำให้ผู้ชายหมดความอดทนและขอเลิก แต่หลังจากต่อว่า B ก็ได้ให้คำแนะนำ A ว่าทำอย่างไรจึงจะได้กลับมาคืนดี ในกรณีนี้ B แนะนำว่าให้เปลี่ยนแปลงนิสัยตนเอง ทำตัวให้มีเหตุผลขึ้น ตามตัวอย่างการสนทนาข้างล่างนี้

120 B: คือถ้าแกยังเป็นแบบนี้อยู่อะนะจึงงอหาแต่เรื่องจนเค้าบอกเลิกไปเนี่ยนะ นั่งหง่า นั่งเศร้า 121
 อยู่เนี่ย แกก็ควรจะทำตัวให้ดีขึ้นด้วยการเปลี่ยนแปลงตัวเอง คือทำตัวให้เป็นผู้ใหญ่ขึ้น มีเหตุผล 122
 อะไรแบบเนี่ย ก็ถ้าทำได้อะนะ มันจะกลับมาคบแกอะถ้ามันเห็นว่าแกทำตัวดีแล้ว แล้วมันก็จะ 123
 ยึดอะคราวนี้

4.2.4 การให้คำแนะนำ

องค์ประกอบในส่วนของ การให้คำแนะนำในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำนั้นจะเกิดขึ้นหลังองค์ประกอบส่วนการกล่าวถึงปัญหา การซักถามเกี่ยวกับปัญหา และในบางสถานการณ์มีองค์ประกอบในส่วนของ การต่อว่าด้วย กลวิธีการให้คำแนะนำมีหลากหลายทั้งแบบใช้วัจนกรรมตรงและวัจนกรรมอ้อม โดยบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำนี้จะใช้วัจนกรรมอ้อมมากกว่าวัจนกรรมตรง รายละเอียดของกลวิธีต่าง ๆ นั้นได้แสดงไว้แล้วในบทที่ 3 แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยจะยกตัวอย่างให้เห็นการแนะนำทั้งแบบตรงและแบบอ้อม ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง 78

(TU2, L5-83-86)

- 83 A: นันดิ แกจะสอบแล้วเว้ย โอ้ย
 84 B: ทำใจให้สงบซะ คิดมากไปก็เท่านั้น
 85 A: แกอะ เมื่อคืนชั้นก็นอนไม่หลับถึงตีสอง

ในสถานการณ์นี้ A กำลังกลัวและเครียดเรื่องที่จะสอบ B ใช้วัจนกรรมตรงโดยใช้กลวิธีการใช้ประโยคคำสั่งในการให้คำแนะนำให้ A ทำจิตใจให้สงบ เพราะเครียดไปก็ไม่มีประโยชน์

ตัวอย่าง 79

(TU10, L101-103)

101 B: คิดว่าทุกอย่างเลยเท่าที่คิดนะ เอาไงอะ ต้องรีบตัดสินใจไปวเนี่ย

102 A: ก็ควรนะ เพราะก็ต้องเคลียร์หลายอย่างทางนี้

103 B: แนะนำอีกวิธีนะคือให้ไปดูบรรยากาศก่อนแล้วค่อยตัดสินใจ ถ้าไม่เห็นบางที่ก็คิดไม่ออก

ตัวอย่างนี้ B ให้คำแนะนำแก่ A ที่กำลังมีปัญหาตัดสินใจเลือกที่ทำงานไม่ได้ โดย A ใช้วัจนกรรมตรงโดยใช้กลวิธีการใช้รูปประโยคที่มีกริยาแสดงวัจนกรรมในการให้คำแนะนำ B จะทราบได้อย่างชัดเจนว่า B กำลังแนะนำให้ทำอะไร

ตัวอย่าง 80

(TU2, L8-13)

8 B: คือมันให้แกไปกะมันสองคนเนี่ยนะ **ทำไมแกไม่บอกให้เค้ามาจอยพวกเราละ**

9 A: ก็ใช่ไง ชั้นก็บอกมันแล้ว มันบอกว่าไปกับคนอื่นนะพอได้ แต่มันไม่ให้ไ้ก้ไป ชั้นละมัน

10 B: เฮ้ย แยะอะ กิ่งก็ออกจะดีกับเค้าเนี่ยนา

11 A: ก็ใช่อยู่

12 B: ก็แล้วแต่แกอะ **แต่ถ้าเป็นชั้น ชั้นก็จะบอกไปเลยว่าชั้นไม่สะดวกไป** ถ้าอยากไปก็มาจอยกัน

13 **แต่ถ้าไม่อยากก็ไม่ต้องมา**

ตัวอย่างนี้ B แนะนำ A ซึ่งไม่ออกไปทานข้าวกับเพื่อนอีกคนหนึ่ง โดยการใช้วัจนกรรมอ้อมในบรรทัดที่ 8 ใช้กลวิธีการใช้ประโยคคำถาม ทั้งนี้ A ไม่ได้ต้องการทราบเหตุผล แต่มีเจตนาเพื่อที่จะให้คำแนะนำ ส่วนในบรรทัดที่ 12-13 ใช้กลวิธีการใช้ประโยคแสดงเงื่อนไข

4.2.5 การปฏิเสธคำแนะนำ

ในบริบทที่ไม่มีคำขอร้องคำแนะนำนี้พบองค์ประกอบในส่วนของ การปฏิเสธคำแนะนำ 5 บทสนทนา จากทั้งหมด 11 บทสนทนา ในบางบทสนทนา B ไม่ยอมรับคำแนะนำที่ A ให้ โดยจะใช้วิธีการปฏิเสธ เช่น การบอกว่าเคยทำตามคำแนะนำแบบที่ A บอกแล้วแต่ไม่ได้ผล การปฏิเสธว่าไม่อยากทำ โดยมีเหตุผลตามมา การปฏิเสธโดยสิ้นเชิงว่าไม่สามารถทำตามคำแนะนำได้ ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 81

(TU6, L14-19)

14 A: มันให้ฉันติดต่องาน ชั้นก็ติดต่อนะเว้ย ก็โทรไปหาลูกค้าแต่ลูกค้าไม่รับแล้วพอมันมาถึง

15 มันก็วินแตกใส่ชั้นหาว่าไม่ตามงาน ดองงาน เออ ก็โทรแล้วเค้าไม่รับจะให้ทำไง

16 B: แล้วมันมีสิทธิ์วินใส่คนอื่นด้วยหรอวะ มันตำแหน่งใหญ่หรอ

17 A: ก็ไม่ได้ใหญ่มากมาย แต่มันก็เที่ยวค้าไปทั่ว

18 B: ทำไมแกไม่บอกเหตุผลมันไปวะว่าโทรแล้วแต่เค้าไม่รับสายอะ

19 A: เคยบอกแล้ว มันไม่ฟังเลยเว้ย มาถึงด่าๆเลย ใครก็เซ็งมัน

ตัวอย่างนี้ B มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน ในบรรทัดที่ 18 A ให้คำแนะนำว่าให้คุยกับผู้ร่วมงานที่ชอบใช้อารมณ์ด้วยเหตุผลตามจริง แต่ในบรรทัดที่ 19 A ปฏิเสธว่าเคยทำแล้วแต่ไม่ได้ผล แม้ A จะปฏิเสธคำแนะนำที่ได้ แต่ B ก็ได้ให้คำแนะนำอื่นคือการบอกว่าให้ใช้อารมณ์กลับไปบ้าง ในบรรทัดที่ 26-28 ดังนี้

ตัวอย่าง 82

(TU6, L26-28)

26 B: วินมันกลับไปเลยแก

27 A: ไม่รู้จะพูดยังไงอะดิ

28 B: พอมันวินมา แกก็ต้องเสียงดังกลับทันที

หลังจากที่ได้ให้คำแนะนำใหม่แล้ว แต่ A ก็ยังคงปฏิเสธโดยการบอกว่าไม่อยากทำโดยมีเงื่อนไขตามมา ในที่นี้คือ ไม่อยากทำโดยมีเหตุผลว่ากำลังจะลาออกเพราะจะไปเรียนต่ออยู่แล้ว ตามบรรทัดที่ 37-39 ดังนี้

ตัวอย่าง 83

(TU6, L37-39)

37 A: แต่ถ้าจะพูดไปนะ ชั้นว่าไม่ต้องไปจัดการอะไรหรอก

38 B: ทำไมอะ

39 A: เพราะเดี๋ยวชั้นก็จะไม่อยู่แล้วไง

ตัวอย่าง 84

(TU3, L109-115)

109 A: ช่วงนี้ไม่รู้เป็นไร คิดไปประสาทยๆ เหมือนจะเป็นบ้า เห็นไรก็กลัว

110 B: ไม่บ้าหรอกแก แกกำลังเครียด อย่าคิดมาก คิดมากไปก็เท่านั้น ไม่ได้อะไรขึ้นมา

111 A: ทำไม่ได้ มันฟุ้งซ่าน

112 B: ไปนอนซะ การที่แกเอาแต่ประสาทกินฟุ้งซ่านอยู่แบบนี้ ไม่มีอะไรดีขึ้นมา

113 A: แก แต่ชั้นต้องทำอะไรซักอย่าง มันฟุ้งซ่าน

114 B: ไม่ต้องทำอะไรเลย

115 A: ไม่ได้ ประสาทจะกิน

ตัวอย่างนี้ A กำลังเครียดมากเพราะกำลังจะสอบ ในบรรทัดที่ 110 B แนะนำว่าอย่าคิดมาก แต่ A ปฏิเสธว่าทำไม่ได้ บรรทัดที่ 112 A ยังคงยืนยันว่าไม่ให้คิดมากและให้ไปนอน และในบรรทัดที่ 114 B แนะนำว่าไม่ต้องทำอะไรเลย แต่ A ก็ปฏิเสธว่าไม่ทำอะไรไม่ได้

4.2.6 การต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ

องค์ประกอบในส่วนของ การต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ จะเกิดขึ้นคู่กับบทสนทนาที่มีองค์ประกอบของส่วนที่มีการปฏิเสธคำแนะนำเสมอ โดย B จะพยายามทำทุกวิธีการที่จะต่อรองเพื่อให้ A ปฏิบัติตามคำแนะนำที่ B คิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์และมีประสิทธิภาพมากที่สุดที่ A ควรจะนำไปใช้แก้ปัญหา ยกตัวอย่างเช่น การพูดซ้ำ การให้เหตุผลเพิ่มเติมว่าเพราะอะไรจึงจะต้องทำตามคำแนะนำ ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างจากบทสนทนาเดียวกันกับที่ได้ให้ไว้แล้วในส่วนขององค์ประกอบใน ส่วนของการปฏิเสธคำแนะนำ

ตัวอย่าง 85

(TU3, L109-121)

- 109 A: ช่วงนี้ไม่รู้เป็นไร คิดไปประสาทๆ เหมือนจะเป็นบ้า เห็นไรก็กลัว
- 110 B: ไม่บ้าหรือแก แกกำลังเครียด อย่าคิดมาก คิดมากไปก็เท่านั้นไม่ได้อะไรขึ้นมา
- 111 A: ทำไม่ได้ มันฟังชาน
- 112 B: ไปนอนซะ การที่แกเอาแต่ประสาทกินฟังชานอยู่แบบนี้ ไม่มีอะไรดีขึ้นมา
- 113 A: แก แต่ฉันต้องทำอะไรซักอย่าง มันฟังชาน
- 114 B: ไม่ต้องทำอะไรเลย
- 115 A: ไม่ได้ ประสาทจะกิน
- 116 B: ถ้าฉันฉันก็ไม่ว่าแล้ว ฉันแนะนำได้อย่างเดียวคือทำให้ผ่อนคลาย เป็นสิ่งเดียวที่เป็น
- 117 ประโยชน์ในตอนนี้ ถ้าใจผ่อนคลาย สติปัญญาจะเกิด ในห้องสอบคิดอะไรก็จะคิดออก
- 118 A: อยากตาย
- 119 B: มีเรื่องน่าตายอีกมากแกฉันขอบอก แกนี่ตายไปไม่คุ้ม
- 120 A: พุดไปงั้นแหละ
- 121 B: สงบจิตสงบใจซะแต่ตอนนี้

จากตัวอย่างนี้จะเห็นได้ว่า B ได้ให้คำแนะนำเหมือนกันถึง 3 ครั้ง ในบรรทัดที่ 110, 112 และ 116-117 คือจุดประสงค์หลักของการแนะนำคือต้องการให้ A ทำให้ผ่อนคลายและไม่เครียดแม้ว่า A จะปฏิเสธคำแนะนำถึง 3 ครั้ง ในบรรทัดที่ 111, 113 และ 115 ก็ตาม และในการให้คำแนะนำบรรทัดที่ 116-117 มีการบอกเหตุผลด้วยว่าทำให้ทำให้ผ่อนคลายเพราะถ้าทำได้จะประสบความสำเร็จในการสอบ

ตัวอย่าง 86

(TU6, L54-62)

- 54 B: ก็นี่ไง ฉันถึงบอกว่าต้องทำอะไรบางอย่าง
- 55 A: ปล่อยให้คนที่เหลืออยู่จัดการกันไปเองดีกว่ามั้งอะ ฉันไม่อยากยุ่งเกี่ยวกับ
- 56 B: ถ้าเกิดแกสอบมาแล้วมันได้แบบนี้เยอะมาก อะไรแบบนี้ แบบคราวตอนอยู่แคนาดานั่นอะ
- 57 A: เออวะ
- 58 B: 400 กว่านะครั้งนั้นอะ ถึงยื่นไปเราว่ามันก็ยาก
- 59 A: กลุ้ม

- 60 B: ก็ใช่ไง ทำไมแกไม่แก้ปัญหาลเฉพาะหน้าไปก่อนล่ะ
- 61 A: แบบแกบอกอะเหอ
- 62 B: จัดการมัน จะได้หายเซ็ง มันจะได้ไม่กล้าหืออีก

ตัวอย่างนี้ B แนะนำให้ A ใส่อารมณ์กับเพื่อนร่วมงานที่ชอบใช้อารมณ์เป็นการแก้ปัญหา โดยตอนแรก A ปฏิเสธคำแนะนำเพราะตัวเองกำลังจะลาออกจากงานอยู่แล้ว แต่ B ยังคงต่อรองเพื่อให้ A รับคำแนะนำ โดยในกรณีนี้ B ใช้การให้เหตุผลโดยการอ้างเหตุการณ์ในอดีต บรรทัดที่ 56-58 ที่ A เคยสอบไม่ผ่านทำให้ไม่สามารถเข้าเรียนต่อได้ ซึ่งถ้าครั้งนี้อสอบไม่ผ่านอีก ก็จะได้ไม่ได้ลาออกและยังคงมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงานเหมือนเดิม และในบรรทัดที่ 62 B พูดซ้ำอีกครั้งว่าให้ทำตามคำแนะนำพร้อมให้เหตุผลว่าเรื่องจะได้จบ A จะมีความสุขในการทำงาน

4.2.7 การรับคำแนะนำ

องค์ประกอบของส่วนการรับคำแนะนำจะพบหลังจากองค์ประกอบทั้งหมดที่ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งในบริบทที่ไม่มีกรขอคำแนะนำนี้ B มักจะรับคำแนะนำโดยใช้วิธีการกล่าวทวนเหตุผลของ A ที่ได้บอกมาว่าเหตุใดจึงควรทำตามคำแนะนำนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นในบทสนทนาที่เคยเกิดการปฏิเสธคำแนะนำมาก่อนหรือไม่ก็ตาม ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 87

(TU3, L112-127)

- 112 B: ไปนอนซะ การที่แกเอาแต่ประสาทกินฟุ้งซ่านอยู่แบบนี้ ไม่มีอะไรดีขึ้นมา
- 113 A: แก แต่ฉันต้องทำอะไรซักอย่าง มันฟุ้งซ่าน
- 114 B: ไม่ต้องทำอะไรเลย
- 115A: ไม่ได้ ประสาทจะกิน
- 116 B: ถ้าฉันฉันก็ไม่วู้แล้ว ฉันแนะนำได้อย่างเดียวคือทำให้ผ่อนคลาย เป็นสิ่งเดียวที่เป็น
- 117 ประโยชน์ในตอนนี ถ้าใจผ่อนคลาย สติปัญญาจะเกิด ในห้องสอบคิดอะไรก็จะคิดออก
- 118 A: อยากตาย
- 119 B: มีเรื่องน่าตายอีกมากแกฉันขอบอก แกนี่ตายไปไม่คุ้ม
- 120 A: พุดไปงั้นแหละ
- 121 B: สงบจิตสงบใจซะแต่ตอนนี้

122 A: แก่ ฟุ้งซ่านไปก็ไม่มีไรดีขึ้นใหม่มี

123 B: ไซ้

124 A: ชั้นควรไปนอนเอาแรง

125 B: อือ ไซ้

126 A: จันชั้นไปนอนดีกว่าเนอะ

127 B: ไซ้ๆ

จากตัวอย่างนี้แม้ว่าในบรรทัดที่ 113 และ 115 A จะปฏิเสธว่าทำตามคำแนะนำไม่ได้ อย่างแน่นอน แต่ในบรรทัดที่ 116-117 เมื่อ B ได้พูดซ้ำถึงประโยชน์ของการทำตามคำแนะนำ ในที่สุด A ก็ตอบรับคำแนะนำโดยการพูดทวนคำแนะนำและเหตุผลอีกครั้งหนึ่ง ในบรรทัดที่ 122, 124 และ 126

ตัวอย่าง 88

(TU1, L242-246)

242 B: ก็เนี่ย แก่ฟุ้งซ่านนะ สรุปเลยคือต้องไปง้อมัน ถ้ามันยอมก็ดีไป ไม่ยอมก็ช่างหัวมัน

243 สรุปไม่เห็นจะมีไรเสีย แก่ไม่เสียไรเลย ค่าเท่าเดิม

244 A: เออวะ เพราะถ้าปล่อยไปก็เสียไปเลย

245 B: เออ ไม่ใช่ว่าแม่งไม่ยอมแล้วนี่แกกดไปสองนิ้วนี่หว่า

246 A: แต่ถ้าไม่ปล่อยไปก็พอมีโอกาหรือไม่ก็เสียไป ค่าเท่ากัน

ตัวอย่างนี้ในตอนแรก A ปฏิเสธคำแนะนำของ B มาตลอด จนกระทั่งในบรรทัดที่ 242 B ได้ให้คำแนะนำครั้งสุดท้ายก่อนที่จะจบการสนทนา และ A ก็ตอบรับคำแนะนำโดยการพูดทวนว่า การกลับไปง้อแฟนนั้นตนเองไม่ต้องเสียอะไรทั้งสิ้นตามที่ B ได้พูดมา

4.2.8 การให้กำลังใจ

องค์ประกอบในส่วนของ การให้กำลังใจพบได้ถึง 8 บทสนทนา จากทั้งหมด 11 บทสนทนา โดยการให้กำลังใจนี้จะปรากฏเป็นส่วนสุดท้ายของการสนทนา โดย B จะกล่าวให้กำลังใจโดยการให้ความหวัง การบอกว่าตนเองคอยเป็นกำลังใจให้ ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 89

(T U5, L95-99)

95 B: โทรแล้วได้ผล ใจบอกด้วยนะ

96 A: บอกสิ กลัวว่า

97 B: ไม่ต้องกลัว เราเป็นกำลังใจให้ เราว่าได้นะ เชื่อเราสิ ไม่มีปัญหาหรอก

98 A: โอเค จะโทรนะ

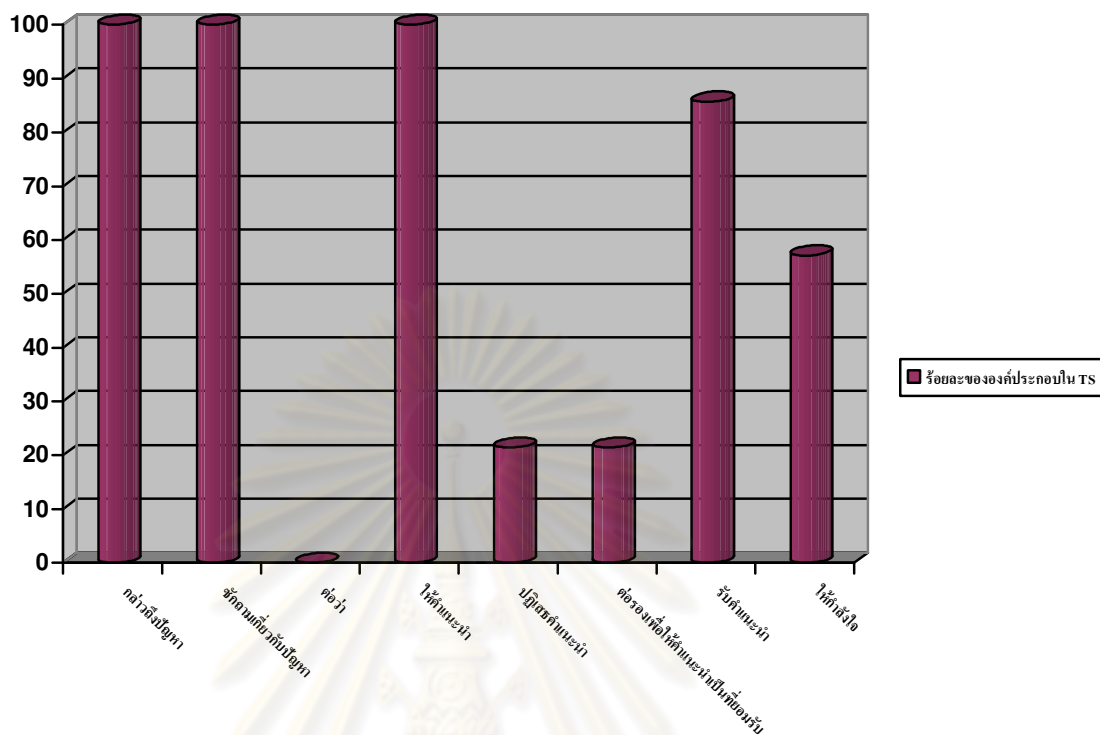
99 B: จ้า ลองดูๆ เราเอาใจช่วยเต็มที่เลย

ตัวอย่างนี้ A มีปัญหาไม่ได้ไปสอบเข้าทำงานตามเวลาที่กำหนด B แนะนำให้โทรศัพท์ไปขอให้หน่วยงานจัดสอบใหม่อีกครั้ง แต่ A ยังไม่กล้าทำ B จึงให้กำลังใจว่าตนเองเอาใจช่วยอยู่ และให้ความหวังว่าน่าจะไม่มีปัญหา ที่ทำงานน่าจะเปิดสอบให้อีกครั้ง

จากข้อมูลที่แสดงมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่า โครงสร้างประจักษ์ของบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ ประกอบไปด้วยองค์ประกอบทั้งสิ้น 8 ส่วน ได้แก่ การกล่าวถึงปัญหา การซักถามเกี่ยวกับปัญหา การต่อว่า การให้คำแนะนำ การปฏิเสธคำแนะนำ การต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ การตอบรับคำแนะนำ และการให้กำลังใจ

4.3 การเปรียบเทียบโครงสร้างประจักษ์ระหว่างบริบทที่มีการขอคำแนะนำและบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ

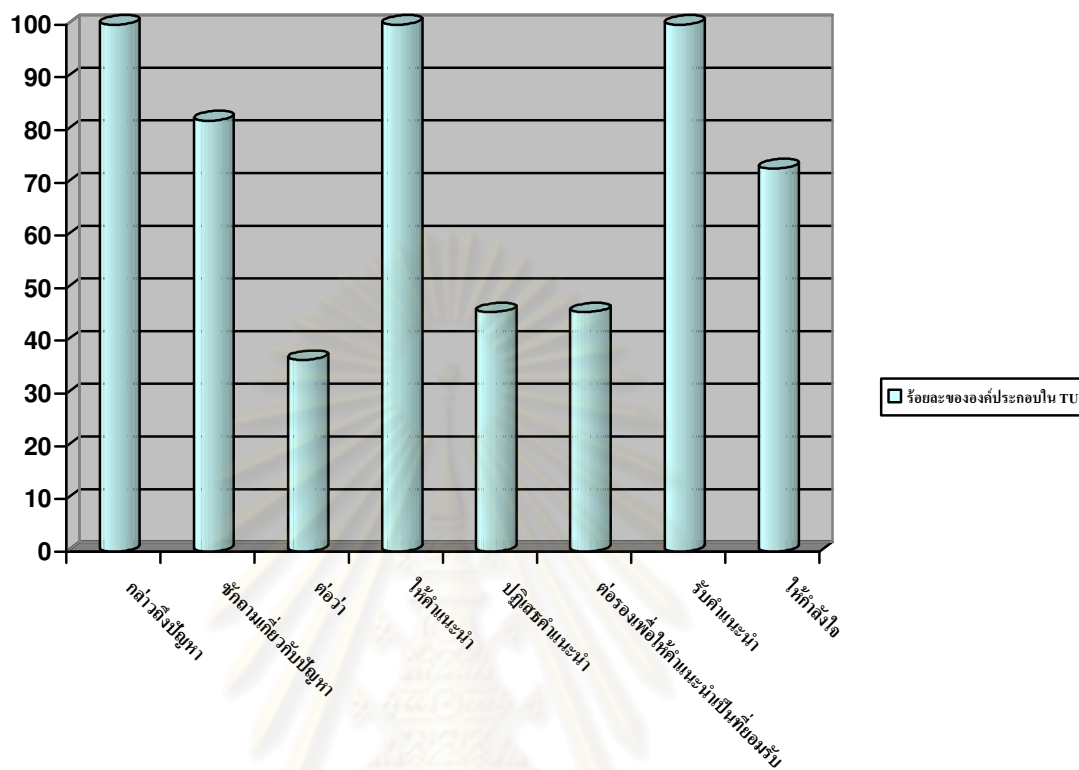
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 1 องค์ประกอบที่พบในปริจเฉทของบริบทที่มีการขอคำแนะนำ

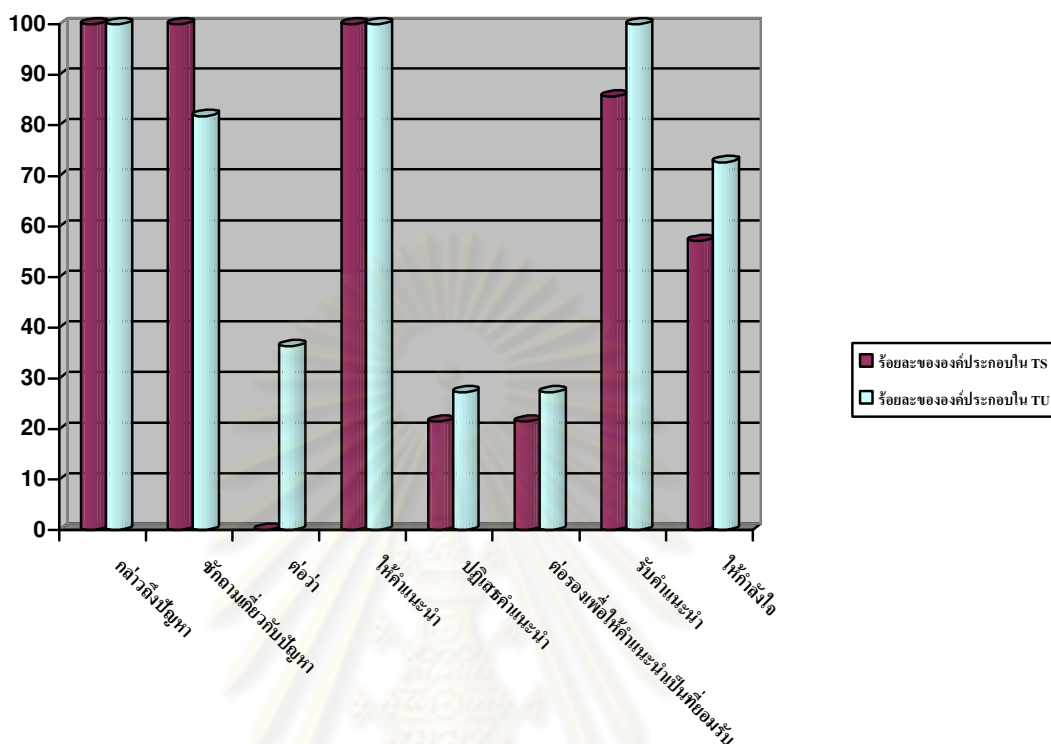
จากแผนภูมิแท่งแสดงให้เห็นว่าโครงสร้างปริจเฉทในบริบทที่มีการขอคำแนะนำจะพบองค์ประกอบในส่วนของการกล่าวถึงปัญหา การซักถามเกี่ยวกับปัญหา และการให้คำแนะนำ ในทุกบทสนทนา คิดเป็นร้อยละ 100 , การปฏิเสธคำแนะนำและการต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ พบใน 3 บทสนทนา คิดเป็นร้อยละ 21.42, การรับคำแนะนำพบใน 12 บทสนทนา คิดเป็นร้อยละ 85.71 และ การให้กำลังใจพบใน 8 บทสนทนา คิดเป็นร้อยละ 57.14

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 2 องค์ประกอบที่พบในปริจเฉทของบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ

จากแผนภูมิแท่งแสดงให้เห็นว่าในโครงสร้างปริจเฉทในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำจะพบองค์ประกอบของการกล่าวถึงปัญหา การให้คำแนะนำ และการรับคำแนะนำ ร้อยละ 100, การซักถามเกี่ยวกับปัญหา พบใน 9 บทสนทนา คิดเป็นร้อยละ 81.81, การต่อว่าพบใน 4 บทสนทนา คิดเป็นร้อยละ 36.36, การปฏิเสธคำแนะนำและการต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับพบใน บทสนทนา 5 บทสนทนา คิดเป็นร้อยละ 45.45 และการให้กำลังใจ พบใน 8 บทสนทนา คิดเป็นร้อยละ 72.72

ภาพที่ 3 เปรียบเทียบโครงสร้างปรีจเฉทของ 2 บริษัท

จากแผนภูมิแท่งแสดงให้เห็นว่าโครงสร้างปรีจเฉทของบริษัทที่มีการขอคำแนะนำและบริษัทที่ไม่มีการขอคำแนะนำมีองค์ประกอบที่เหมือนกันและต่างกัน กล่าวคือทั้ง 2 บริษัทมีองค์ประกอบของการกล่าวถึงปัญหา การชักถามเกี่ยวกับปัญหา การให้คำแนะนำ การปฏิเสธคำแนะนำ การต่อดองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ การรับคำแนะนำ และการให้กำลังใจ แต่องค์ประกอบของการต่อกว่าพบแต่เฉพาะในบริษัทที่ไม่มีการขอคำแนะนำเท่านั้น

จากแผนภูมิที่ได้แสดงไปทั้งหมดนั้นจะเห็นได้ว่าในบริบทการสนทนาทั้งแบบที่มีการขอคำแนะนำและไม่มีการขอคำแนะนำนั้นประกอบไปด้วยองค์ประกอบอะไรบ้าง และแตกต่างกันอย่างไร แต่อย่างไรก็ตามจำนวนองค์ประกอบ และตำแหน่งการปรากฏในบทสนทนานั้นมีความแตกต่างกันในแต่ละสถานการณ์ โดยผู้วิจัยจะแสดงให้เห็นรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้ใช้ตัวอักษรย่อแทนแต่ละองค์ประกอบดังต่อไปนี้

การกล่าวถึงปัญหา (Disclosure of the problem) = D

การซักถามเกี่ยวกับปัญหา (Clarification of the problem) = C

การให้คำแนะนำ (Proposal of the problem) = P

การปฏิเสธคำแนะนำ (Refusal of the advice) = Ref

การต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ (Negotiation that makes advice accepted) = N

การรับคำแนะนำ (Acceptance of the advice) = A

การต่อว่า (Reprehension) = Rep

การให้กำลังใจ (Mental support) = M

ตารางที่ 3 ลำดับองค์ประกอบของโครงสร้างปริจเฉทในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ (TS)

ลำดับบทสนทนา	ลำดับขององค์ประกอบ
TS1	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow \text{Ref} \rightarrow N \rightarrow M \rightarrow A$
TS2	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow A \rightarrow M$
TS3	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow A \rightarrow M$
TS4	$D \rightarrow P \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow A \rightarrow M$
TS5	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow A$
TS6	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow M \rightarrow A$
TS7	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow \text{Ref} \rightarrow N$
TS8	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow A \rightarrow M$
TS9.1	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow A$
TS9.2	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow A$
TS10	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow A$
TS11	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow R \rightarrow N$
TS12	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow A \rightarrow M$
TS13	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow M$

จากตารางนี้จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบในส่วนของกรกล่าวถึงปัญหา (D) และการให้คำแนะนำ (P) เป็นองค์ประกอบที่พบในทุกบทสนทนา ทั้งนี้เนื่องมาจากว่าผู้ที่โทรศัพท์เข้ามาในรายการกำลังประสบปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขเองได้ ดังนั้นจึงต้องเล่าปัญหาให้ผู้ที่ได้รับเชิญมาเป็นวิทยากรให้คำแนะนำฟัง และผู้ให้คำแนะนำก็ต้องให้คำแนะนำตามวัตถุประสงค์ของรายการวิทยุ นั้น หากไม่มีองค์ประกอบสองส่วนนี้จะไม่เกิดการแนะนำขึ้น จึงกล่าวได้ว่าองค์ประกอบของการเล่าเกี่ยวกับปัญหา และการให้คำแนะนำเป็นองค์ประกอบหลักของปริจเฉทการให้คำแนะนำ องค์ประกอบของการกล่าวถึงปัญหาจะปรากฏเป็นลำดับแรกสุดของปริจเฉทเสมอ และองค์ประกอบการให้คำแนะนำมักปรากฏหลังจากที่ผู้โทรศัพท์เข้ามากล่าวถึงปัญหาเรียบร้อยแล้ว มีเพียงบทสนทนาที่ 4 เท่านั้นที่ผู้ให้คำแนะนำได้ให้คำแนะนำไปแล้ว แต่เพียงจะมีการซักถามเพิ่มเติม

องค์ประกอบในส่วนของกรซักถามเกี่ยวกับปัญหา (C) เป็นองค์ประกอบที่พบได้ในเกือบทุกบทสนทนา กล่าวคือไม่พบเพียงบทสนทนาเดียวเท่านั้น ซึ่งน่าจะเป็นเพราะในการสนทนาในบริบทที่มีการขอคำแนะนำนี้ผู้ขอคำแนะนำและผู้ให้คำแนะนำไม่ได้รู้จักกันมาก่อน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ผู้ให้คำแนะนำจะต้องซักถามข้อมูลที่คาดว่าจะเกี่ยวข้องกับปัญหาให้ได้มากที่สุดเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจว่าจะให้คำแนะนำอย่างไร

จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบในส่วนของกรปฏิเสธคำแนะนำ (Ref) และการต่อรอง (N) เพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับจะเกิดขึ้นคู่กันเสมอ ซึ่งถ้าไม่มีการปฏิเสธก็จะไม่มีการต่อรองเพื่อให้ผู้ฟังยอมตกลงทำตามคำแนะนำที่ได้รับนั้น แต่อย่างไรก็ตามในบางสถานการณ์จะเห็นได้ว่าแม้จะเกิดการปฏิเสธคำแนะนำและการต่อรองแล้วก็ยังไม่เกิดองค์ประกอบในส่วนของกรรับคำแนะนำ (A) ตามแต่ผู้ขอคำแนะนำก็ยังคงไม่ตอบรับคำแนะนำนั้นๆ

อีกองค์ประกอบหนึ่งซึ่งพบในบทสนทนาถึง 9 จาก 13 บทสนทนา ได้แก่การให้กำลังใจ (M) จึงถือว่าเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญในปริจเฉทการแนะนำ โดยการให้กำลังใจนั้นมักปรากฏในตอนท้ายของการสนทนา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ลำดับองค์ประกอบของโครงสร้างปริจเฉทในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ (TU)

ลำดับบทสนทนา	ลำดับขององค์ประกอบ
TU1	$D \rightarrow C \rightarrow \text{Rep} \rightarrow M \rightarrow P \rightarrow \text{Ref} \rightarrow N \rightarrow A \rightarrow M$
TU2	$D \rightarrow P \rightarrow A \rightarrow M$
TU3	$D \rightarrow C \rightarrow \text{Rep} \rightarrow A \rightarrow M$
TU4	$D \rightarrow P \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow \text{Ref} \rightarrow N \rightarrow A \rightarrow \text{Rep}$
TU5	$D \rightarrow C \rightarrow \text{Rep} \rightarrow P \rightarrow A \rightarrow M$
TU6	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow \text{Ref} \rightarrow N \rightarrow \text{Ref} \rightarrow N \rightarrow A$
TU7	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow A \rightarrow M$
TU8	$D \rightarrow P \rightarrow A \rightarrow M$
TU9	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow A \rightarrow M$
TU10	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow A \rightarrow M$
TU11	$D \rightarrow C \rightarrow P \rightarrow A$

จากตารางจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบในส่วนของกรกล่าวถึงปัญหาและการให้คำแนะนำยังคงเป็นองค์ประกอบที่พบในทุกบทสนทนาและมีตำแหน่งที่ปรากฏเช่นเดียวกันกับบริบทที่มีการขอคำแนะนำ ในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำนี้เป็นการสนทนาระหว่างเพื่อนโดยมีฝ่ายที่กำลังมีปัญหา ดังนั้นเนื่องมาจากการที่รู้จักกันมีความสัมพันธ์กันและมีภูมิหลังของประสบการณ์ร่วมกันมาก่อน ทำให้ผู้ที่ได้รับฟังปัญหาให้คำแนะนำแม้ว่าอีกฝ่ายจะไม่ได้กล่าวขอคำแนะนำโดยตรงก็ตาม

องค์ประกอบในส่วนของกรซักถามเกี่ยวกับปัญหาพบจำนวน 9 บทสนทนาจาก 11 บทสนทนา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบนี้มีความสำคัญเช่นเดียวกันกับบริบทที่มีการขอคำแนะนำแม้ว่าในบริบทนี้ผู้พูดผู้ฟังจะมีความสนิทสนมกันมาก่อนแต่การที่ไม่ทราบข้อมูลที่เพียงพอและถูกต้องสามารถทำให้คำแนะนำที่ให้นั้นไม่ตรงกับประเด็นปัญหาและทำให้การแก้ปัญหาไม่ประสบความสำเร็จเป็นได้

องค์ประกอบในส่วนของกรต่อว่า (Rep) เป็นองค์ประกอบที่พบเป็นจำนวน 4 บทสนทนาจาก 11 บทสนทนา โดยจากข้อมูลพบว่าองค์ประกอบส่วนนี้สามารถปรากฏได้สองทีคือหลังจากการซักถามเกี่ยวกับปัญหาและส่วนท้ายสุดของบทสนทนา องค์ประกอบการต่อว่านี้พบแต่เฉพาะในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำเนื่องมาจากว่าในบริบทนี้เป็นการสนทนาระหว่างเพื่อน ดังนั้นเพื่อนย่อมมีความสนิท

สนมและรู้จักกันมากพอที่จะแสดงความคิดเห็นส่วนตัวได้ว่าการกระทำบางอย่างของคนที่กำลังประสบปัญหานั้นไม่ถูกต้องเหมาะสม ในขณะที่เดียวกันในบริบทที่มีการขอคำแนะนำผู้สนทนาไม่ได้มีความรู้จักกันมาก่อนถ้าหากมีการต่อว่าจะเป็นการกระทำที่คุกคามหน้าของผู้ที่โทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำ

องค์ประกอบของการปฏิเสธและต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับก็พบว่าเกิดขึ้นคู่กันเสมอเช่นเดียวกับบริบทที่มีการขอคำแนะนำ แต่ในบริบทนี้พบการเกิดซ้ำดังตัวอย่างบทสนทนาที่ 6 ซึ่งผู้ที่กำลังประสบปัญหาได้ปฏิเสธคำแนะนำ ผู้ให้คำแนะนำได้ต่อรอง แต่ก็ยังเกิดการปฏิเสธและการต่อรองซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

การรับคำแนะนำเป็นองค์ประกอบที่พบในทุกบทสนทนาของบริบทนี้ แม้ว่าในบางบทสนทนาจะเกิดการปฏิเสธคำแนะนำแต่เมื่อผู้ให้คำแนะนำได้ต่อรองแล้วนั้น ผู้ที่กำลังประสบปัญหาจะยอมรับคำแนะนำในท้ายที่สุด

การให้กำลังใจเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งซึ่งพบแทบจะในทุกบทสนทนาเช่นเดียวกับบริบทที่มีการขอคำแนะนำ แต่สามารถปรากฏได้ทั้งในส่วนท้ายสุดของบทสนทนา ปรากฏหลังจากการต่อว่าและบางกรณียังสามารถแทรกอยู่ได้ในองค์ประกอบของการให้คำแนะนำ และอาจเกิดได้มากกว่าหนึ่งครั้งในหนึ่งบทสนทนา ดังนั้นจะสามารถสรุปได้ว่า การให้กำลังใจสะท้อนให้เห็นถึงความสุภาพในสังคมไทย ตามงานที่อ้างจากของกฤษดาวรรณ หง ศัลดารมภ์ และ โสรจัจ หงศัลดารมภ์ ที่ได้ศึกษาการแสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ (Hongladarom, K and Hongladarom, S, 2005) ได้กล่าวไว้ว่าความสุภาพของคนไทยคือการรักษามิตรภาพ มีการพยายามที่จะไม่ให้เกิดความขัดแย้ง ซึ่งสังเกตได้จากการปลอบใจผู้ที่ถูกวิจารณ์ทางอินเทอร์เน็ต เช่น “มาเอาใจช่วยค่ะ...” “อดทนหน่อยนะค่ะ” เป็นต้น ซึ่งความสุภาพนี้ก็พบได้เช่นกันในการให้คำแนะนำไม่ว่าจะเป็นบริบทไหน แม้ว่าการให้คำแนะนำทางรายการวิทยุที่ผู้สนทนาไม่ได้รู้จักหรือเกี่ยวข้องกันเลยก็ตามก็ยังมีคำพูดให้กำลังใจ เช่น “ยังไงก็เอาใจช่วยนะค่ะ เข้มแข็งไว้วันนะค่ะ” เป็นต้น

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการให้คำแนะนำในภาษาไทย โดยมีการเปรียบเทียบระหว่างบริบทที่มีการขอคำแนะนำและบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ

สมมติฐานของการศึกษานี้ได้แก่ พฤติกรรมการให้คำแนะนำใน 2 บริบทข้างต้นจะแตกต่างกัน กล่าวคือ ในบริบทที่มีการขอคำแนะนำจะใช้กลวิธีแบบตรง แต่ในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำจะใช้กลวิธีแบบอ้อม ในส่วนของโครงสร้างประโยค องค์ประกอบในบริบทที่มีการขอคำแนะนำจะประกอบไปด้วย การกล่าวถึงปัญหา การซักถามเกี่ยวกับปัญหาที่ต้องการคำแนะนำ การรับคำแนะนำ และการให้กำลังใจ ส่วนในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำจะมีองค์ประกอบ การกล่าวถึงปัญหา การให้คำแนะนำ การปฏิเสธคำแนะนำ การต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ และการให้กำลังใจ

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้รวบรวมจากสองแหล่งด้วยกัน กล่าวคือ รวบรวมจากรายการวิทยุที่มีวัตถุประสงค์ของรายการเพื่อให้ผู้ที่กำลังประสบปัญหาโทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำจากวิทยากรซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ส่วนในบริบทที่ไม่มีการขอแนะนำรวบรวมข้อมูลจากการสนทนาระหว่างเพื่อนในชีวิตประจำวัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า

5.1.1 กลวิธีการให้คำแนะนำในทั้ง 2 บริบท

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้คำแนะนำใช้กลวิธีแบบตรงและแบบอ้อมทั้งในบริบทที่มีการขอคำแนะนำและในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ แต่จะใช้กลวิธีแบบอ้อมมากกว่าแบบตรง ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ว่าในบริบทที่มีการขอคำแนะนำจะใช้เฉพาะกลวิธีแบบตรง และในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำจะใช้กลวิธีแบบอ้อมเท่านั้น กลวิธีแบบตรงที่พบได้แก่ การใช้ประโยคคำสั่ง และการใช้ประโยคที่มีกริยาแสดงวัจนกรรม ส่วนกลวิธีแบบอ้อมที่พบได้แก่ การใช้ประโยคที่มีกริยาช่วย ต้อง/ไม่ต้อง ควร/ไม่ควร และ ลอง ซึ่งระดับของความบังคับและความจำเป็นรีบด่วนในการที่จะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำนั้นไม่เท่ากัน โดยเรียงจากมากไปน้อยตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีการใช้ประโยคแสดงเงื่อนไข การใช้ประโยคคำถาม และการใช้กลวิธีความสุภาพแบบไม่ตรงประเด็น (off record)

5.1.2 โครงสร้างปริจเฉทของการให้คำแนะนำในทั้ง 2 บริบท

โครงสร้างปริจเฉทในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ พบว่าประกอบไปด้วยองค์ประกอบทั้งสิ้น 7 ส่วน ได้แก่ การกล่าวถึงปัญหา การซักถามเกี่ยวกับปัญหา การให้คำแนะนำ การปฏิเสธคำแนะนำ การต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ การรับคำแนะนำ และการให้กำลังใจ จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบบางส่วนสอดคล้องกับสมมติฐาน แต่มีบางองค์ประกอบที่เพิ่มเติมจากสมมติฐาน ซึ่งได้แก่องค์ประกอบในส่วนของ การปฏิเสธคำแนะนำ และการต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ

โครงสร้างปริจเฉทในบริบทที่ไม่มีมีการขอคำแนะนำ พบว่าประกอบไปด้วยองค์ประกอบทั้งสิ้น 8 ส่วน ได้แก่ การกล่าวถึงปัญหา การซักถามเกี่ยวกับปัญหา การต่อว่า การให้คำแนะนำ การปฏิเสธคำแนะนำ การต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ และการให้กำลังใจ จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบทุกส่วนสอดคล้องกับสมมติฐาน ยกเว้นองค์ประกอบในส่วนของ การต่อว่าที่เพิ่มขึ้นมาจากสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า องค์ประกอบบางส่วน ได้แก่ การกล่าวถึงปัญหา และการให้คำแนะนำ ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบหลักของ โครงสร้างปริจเฉทการให้คำแนะนำในภาษาไทย เพราะพบในทุกสถานการณ์การสนทนา ในทั้ง 2 บริบท ส่วนองค์ประกอบส่วนอื่นพบเฉพาะในบางสถานการณ์เท่านั้น

สรุปได้ว่าองค์ประกอบทุกส่วนของปริจเฉทในบริบทที่มีการขอคำแนะนำและบริบทที่ไม่มีมีการขอคำแนะนำนั้น ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นองค์ประกอบในส่วนของ การต่อว่า ซึ่งพบแต่เฉพาะในบริบทที่ไม่มีมีการขอคำแนะนำ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การสนทนาในบริบทที่มีการขอคำแนะนำและบริบทที่ไม่มีมีการขอคำแนะนำนั้น มีความแตกต่างกันในเรื่องของปัจจัย 3 ประการ ได้แก่ อำนาจ (power) ความเชี่ยวชาญ (expertise) และความสนิทสนม (intimacy) กล่าวคือ ในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ ผู้ที่ได้รับเชิญให้มาเป็นวิทยากรให้คำแนะนำจะมีอำนาจ ความเชี่ยวชาญ มากกว่าผู้ที่โทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำ เนื่องจากว่าวัตถุประสงค์ของรายการคือให้ผู้ที่กำลังประสบปัญหา โทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำ ดังนั้นผู้ให้คำแนะนำย่อมมีอำนาจที่จะให้คำแนะนำ และผู้ขอคำแนะนำย่อมตระหนักคืออยู่แล้วว่าผู้ที่ได้รับเชิญมาจะต้องมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในเรื่องที่ตนกำลังประสบปัญหา จึงจะได้รับเชิญให้มาเป็นวิทยากรของรายการ อีกทั้งความสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนานั้นไม่เคยรู้จักหรือสนิทสนมกันมาก่อน ในทางกลับกัน การสนทนาดังกล่าวในบริบทที่ไม่มีมีการขอคำแนะนำ เป็นการสนทนาระหว่างเพื่อนกับเพื่อน คู่สนทนามีความเท่าเทียม

กันในเรื่องของอำนาจ และความเชี่ยวชาญ อีกทั้งยังรู้จักและสนิทสนมกันเป็นอย่างดี เพราะไม่เช่นนั้น จะไม่มีการบอกกล่าวให้อีกฝ่ายหนึ่งฟังถึงปัญหาที่กำลังประสบอยู่ ความแตกต่างของปัจจัยทั้ง 3 ที่ได้กล่าวมานั้นน่าจะเป็นเป็นตัวแปรที่ทำให้การเลือกใช้กลวิธีในการให้คำแนะนำแตกต่างกัน แต่ผลการวิจัยกลับพบว่าในการให้คำแนะนำในทั้ง 2 บริบท ผู้ให้คำแนะนำเลือกใช้กลวิธีแบบอ้อมมากกว่าแบบตรง นั้นแสดงให้เห็นว่า ในสังคมไทยให้ความสำคัญกับเรื่องของความสุภาพในการสื่อสารมากกว่าที่จะให้ความสนใจในเรื่องของปัจจัยอื่นๆ โดยมองมองว่าการให้คำแนะนำเป็นวัฒนธรรมที่ทำให้เกิดการคุกคามหน้าของผู้ฟัง ดังนั้นผู้ให้คำแนะนำจึงพยายามที่จะใช้กลวิธีแบบอ้อมเพื่อให้ผู้ที่ได้รับคำแนะนำไม่รู้สึกละอายหน้าเท่ากับที่ใช้กลวิธีแบบตรง

จากการศึกษาในส่วนของ โครงสร้างปริจเฉท ผลการวิเคราะห์ส่วนหนึ่งก็ทำให้สามารถยืนยันได้เช่นกันว่าปัจจัยเรื่องอำนาจ ความเชี่ยวชาญ และความสัมพันธ์ไม่ได้มีความสำคัญในวัฒนธรรมการให้คำแนะนำในภาษาไทยด้วยเช่นกัน กล่าวคือ ในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ แม้ว่าผู้ที่ขอคำแนะนำจะทราบคืออยู่แล้วว่าผู้ให้คำแนะนำนั้นมีอำนาจที่จะให้คำแนะนำ และมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับปัญหาในเรื่องนั้นๆ แต่กลับพบองค์ประกอบในส่วนของ การปฏิเสธคำแนะนำ และการต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับ เช่นเดียวกับในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ ซึ่งคู่สนทนามีสถานภาพที่เท่าเทียมกัน และมีความสนิทสนมกันมาก่อน ดังนั้น โอกาสที่จะเกิดการปฏิเสธคำแนะนำ และการต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับน่าจะมากกว่า

เป็นที่น่าสนใจว่าในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้คำแนะนำนั้นกลับพบว่าในบางสถานการณ์การสนทนาผู้ขอคำแนะนำไม่ยอมรับคำแนะนำที่ได้รับจนกระทั่งจบการสนทนา ไม่ว่าผู้เชี่ยวชาญจะพยายามต่อรองเพื่อให้ยอมรับคำแนะนำด้วยวิธีใดก็ตาม แต่ในบริบทที่ไม่มีการให้คำแนะนำ แม้ว่าจะพบองค์ประกอบในส่วนของ การปฏิเสธคำแนะนำในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกันกับบริบทที่มีการขอคำแนะนำ แต่หลังจากที่ผู้ให้คำแนะนำได้พยายามต่อรองเพื่อให้คำแนะนำเป็นที่ยอมรับแล้ว ผู้ที่กำลังประสบปัญหาจะยอมรับคำแนะนำในทุกสถานการณ์การสนทนา

แต่อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้พบว่าองค์ประกอบบางส่วนของปริจเฉทของสองบริบทมีความแตกต่างกัน กล่าวคือองค์ประกอบในส่วนของ การต่อว่า จะพบแต่เฉพาะในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ ซึ่งสาเหตุน่าจะมาจากบริบทการสนทนาที่แตกต่างกัน กล่าวคือ การให้คำแนะนำโดยที่ไม่มี การขอนั้นเป็นการให้คำแนะนำในบริบทที่เป็นแบบส่วนตัว มีผู้สนทนาเพียงสองฝ่าย ไม่มีบุคคลภายนอกที่ร่วมรับฟังปัญหา ดังนั้นผู้ให้คำแนะนำจึงสามารถใช้การต่อว่าอีกฝ่ายได้ เนื่องจากไม่ต้องระมัดระวังเรื่องของการรักษาหน้าของผู้ฟัง แต่ถ้าเป็นการให้คำแนะนำแบบมีการขอจะเป็นบริบทที่เป็น การสนทนาในที่สาธารณะ กล่าวคือ มีผู้ที่เป็นบุคคลนอกมีส่วนรับฟังปัญหาด้วย บุคคลเหล่านี้ได้แก่

พิธีกรที่ทำหน้าที่ดำเนินรายการ ผู้ฟังทางบ้าน ดังนั้นผู้ให้คำแนะนำจึงระมัดระวังเป็นพิเศษที่จะไม่ทำให้ผู้ที่กำลังประสบปัญหา รู้สึกเสียหน้า

บทบาทของผู้ให้คำแนะนำใน 2 บริบทที่เป็นสิ่งที่น่าสนใจ เนื่องมาจากการสังเกตข้อมูลที่ได้รวบรวมมาพบว่า ผู้ให้คำแนะนำจะใช้บทบาทที่ต่างกันในการสนทนา กล่าวคือ ในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ ผู้ให้คำแนะนำจะใช้บทบาทที่แสดงว่าตนเองมีสถานภาพที่เหนือกว่า มีความเชี่ยวชาญมากกว่า เช่นมีการกล่าวว่า “ หมอก็พบกรณีแบบนี้มาหลายรายแล้วล่ะ” ถ้อยคำนี้สามารถตีความได้ว่าเป็นกลวิธีหนึ่งที่ใช้ในการให้กำลังใจแก่ผู้ที่กำลังประสบปัญหาอยู่ได้เพราะแสดงให้เห็นว่าปัญหานี้เป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นกับใครก็ได้ไม่ใช่เรื่องน่าวิตกกังวล แต่ในทางกลับกันก็ทำให้เห็นถึงสถานภาพในเรื่องของความเชี่ยวชาญของผู้ให้คำแนะนำที่มีเหนือกว่าผู้ขอคำแนะนำ และที่เห็นได้อย่างชัดเจนคือผู้ให้คำแนะนำจะทำหน้าที่เพียงแค่ให้คำแนะนำแต่จะไม่เอาตัวเองลงไปมีส่วนร่วมในปัญหานั้นด้วย กล่าวอีกอย่างได้ว่าไม่มีการแสดงอารมณ์ความรู้สึกร่วมไปกับผู้ที่กำลังประสบปัญหา แต่ในทางกลับกันในการสนทนาระหว่างเพื่อน เพื่อนฝ่ายที่เป็นผู้ที่ได้รับฟังปัญหา จะแสดงบทบาทของความเป็นผู้ที่มีสถานภาพเท่าเทียมกันอย่างชัดเจน ลักษณะการให้คำแนะนำจะเป็นแบบมาช่วยกันคิดแก้ปัญหามากกว่าที่จะใช้ความคิดของตนเองฝ่ายเดียว และจะมีอารมณ์ร่วมไปกับผู้ที่กำลังประสบปัญหานั้นๆ ด้วย ยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง 90

(TU5, L47-48)

47 B: เอาจี๊ได้มัยอะ ไหนๆก็ไม่มีคนมาสมัครแล้ว แล้วมันก็เพิ่งผ่านไปแป๊บเดียว เพิ่ง

48 วันนี่เอง แกล้งโทรไปถามเค้าว่าเราขอให้จัดสอบใหม่ได้มัย อาจารย์ในภาคเค้าจะยอมมัย

ในบรรทัดที่ 47 จะเห็นได้ว่าเพื่อนที่ได้รับฟังปัญหาใช้ถ้อยคำในลักษณะช่วยกันคิดแก้ปัญหา มากกว่าที่จะเอาความคิดเห็นของตนเองฝ่ายเดียว

ตัวอย่าง 91

(TU2, L41)

41 B: ก็เนี่ยนะ ไอ้คนที่ไม่ค่อยพูดเนี่ยมันมักเก็บกดแถม แล้วมันก็บอกเลิกแกล้งชู้มัย โธ่เว้ย

ตัวอย่างนี้เป็นสถานการณ์ที่เพื่อนถูกแฟนบอเลิก การใช้คำว่า “โถ่เว้ย” แสดงให้เห็นว่าผู้ฟังมีอารมณ์ร่วมไปกับปัญหาของเพื่อนด้วยอย่างชัดเจน

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าบทบาทของพิธีกรดำเนินรายการ (C) ในบริบทที่มีการขอคำแนะนำก็เป็นสิ่งที่น่าสนใจแม้จะไม่ได้อยู่ในวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ก็ตาม กล่าวคือ ผู้ดำเนินรายการนอกจากจะมีหน้าที่แนะนำให้ผู้เชี่ยวชาญกับผู้ที่เกี่ยวข้องที่เข้ามารู้จักกัน ทำให้ผู้ที่กำลังมีปัญหาเล่าปัญหาออกมา และทำให้การสนทนาดำเนินไปได้อย่างราบรื่นแล้ว บางครั้งพิธีกรยังทำหน้าที่ซักถามเพิ่มเติม ในกรณีที่ผู้ขอคำแนะนำไม่สามารถอธิบายปัญหาได้อย่างชัดเจน หรือในกรณีที่เห็นว่าผู้เชี่ยวชาญไม่ได้ถามข้อมูลบางอย่างที่น่าสนใจว่าจะเกี่ยวข้องกับปัญหานั้นๆ นอกจากนั้นในบางกรณีที่เกิดปัญหาว่าผู้ที่โทรศัพท์เข้ามาร้องไห้และไม่สามารถพูดคุยต่อได้ พิธีกรก็จะคอยปลอบและให้กำลังใจ พร้อมทั้งกล่าวขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญให้แทน และบางครั้งพบการเสนอคำแนะนำส่วนตัวพร้อมทั้งถามผู้เชี่ยวชาญว่าจะทำตามคำแนะนำนี้ได้หรือไม่ กล่าวอีกอย่างได้ว่าพิธีกรสามารถทำหน้าที่แทนในทุกบทบาท ไม่ว่าจะแทนผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่โทรศัพท์เข้ามาขอคำแนะนำ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าวาทกรรมการแนะนำนั้นมียุทธศาสตร์ที่น่าสนใจศึกษา ดังที่ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างไว้ในข้อเสนอแนะต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาวาทกรรมการให้คำแนะนำแบบเปรียบเทียบข้ามวัฒนธรรม เนื่องจากแต่ละวัฒนธรรมมีเอกลักษณ์ในการใช้ภาษาของตนเอง และภาษาจะเป็นตัวที่สะท้อนวัฒนธรรมให้เห็นได้อย่างชัดเจน
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการให้คำแนะนำในชีวิตประจำวันกับการให้คำแนะนำในหนังสือที่สอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศว่าเหมือนหรือต่างกันอย่างไร ตัวอย่างวาทกรรมการให้คำแนะนำในหนังสือสอนภาษาคำนี้ถึงบริบทในการสื่อสารหรือไม่ อย่างไร
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบวาทกรรมการให้คำแนะนำโดยให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ เช่น อำนาจ ความเชี่ยวชาญ ความสนิทสนม เพศ ว่ามีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีในการให้คำแนะนำหรือไม่
4. ควรมีการศึกษาว่าประเด็นปัญหามีผลต่อกลวิธีหรือโครงสร้างปริจเจกการให้คำแนะนำหรือไม่ อย่างไร

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์. 2551. วิจัยปฏิบัติการศาสตร์. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

นววรรณ พันธุเมธา. 2549. ไวยากรณ์ไทย. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พิมพ์ครั้งที่ 3, 2549.

ภาษาอังกฤษ

Abe Keiko. 2001. A comparative study of advice giving strategies between English and Japanese. (jogen no sutorateji no nichibei hikaku). Kyoritsukokusaibunka 18: 59-69.

Abe Keiko. 2001. Analysis of advice discourse: Case studies of marriage counseling on radio programs in Japan and the United State. Kyoritsukokusaibunka. 21: 47-54.

Austin, J.L. 1962. How to do thing with words. Oxford: Claredon Press.

Bardovi-Harlig, K., Hartford, B.S., 1990. Congruence in native and nonnative conversations: Status balance in the academic advising session. Language Learning 40: 467-501.

Blum-Kulka, S. 1987. Indirectness and Politeness: Same or different?. Journal of Pragmatics 11: 147-160.

Boatman, D., 1987. A study of unsolicited advice. Working paper in Educational Linguistics 3 (1): 35-60.

- Brown, P. and Levinson, S. 1987. Politeness: Some Universals in Language Usage. Cambridge: Cambridge University Press.
- Celce-Murcia, M., Larsen-Freeman, D., 1999. The Grammar Book: An ESL/ELF Teacher's Course. Heinle and Heinle Boston: Publishers, MA.
- Decapua, Andrea and John Dunham. 1993. Strategies in the discourse of advice. Journal of Pragmatics 20: 519-531.
- Decapua, A., Huber, L., 1995. 'If I were you...': advice in American English. Multilingua 14: 117-132.
- Harris, S., 2003. Politeness and power: Making and responding to 'requests' in institutional settings. Text 23 (1): 27-52
- Hongladaron, K. and Hongladarom, S. 2005. Politeness in Thai Computer-mediated Communication. In R. Lakoff and Ide S. (eds.), Broadening the Horizon of Linguistic Politeness, pp.145-162. Amsterdam: John Benjamins.
- Hudson, T., 1990. The discourse of advice giving in English: I wouldn't feed until spring no matter what you do'. Language and Communication 10 (4): 285- 297.
- Ide, S. 1989. Formal forms and discernment: two neglected aspects of universal of linguistic politeness. Multilingua 8: 223-248.
- Jiang Xiangying. 2006. Suggestion: What should ESL students know?. Journal of System 34: 36-54.
- Leech, G.N. 1983. Principles of Pragmatics. London: Longman.

Matsumura, S., 2001. Learning the rule for offering advice: a quantitative approach to second language socialization. Language Learning 51 (4): 635-679

Searle, J.R. 1969. Speech acts. Cambridge University Press.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก รวมบทสนทนาทั้งหมดในบริบทที่มีการขอคำแนะนำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนา 1S แพนไม่มีเวลา

- 1 A: สวัสดีครับคุณหมอและพี่จุ่มด้วยครับ
- 2 C: สวัสดีค่ะ
- 3 B: สวัสดีครับ
- 4 C: เป็นยังไงบ้างคะ เจอะเจอปัญหาหนักใจอะไรมาเอ่ย
- 5 A: คือผมทำงานเป็นอาชีพนวดแผนไทยมาห้าปีครับ
- 6 C: ค่ะ
- 7 A: คือเมื่อก่อนผมทำอาชีพขายประกัน ประกันชีวิตนี้แหละครับ
- 8 B: ครับผม
- 9 A: คือผมจะจัดสรรเวลาตัวเองคือช่วงเย็นเนี่ยผมอยากให้คุณมีเวลาให้ผมบ้าง โอเคคือบางทีเนี่ย
- 10 ช่วงเย็นเราเคยไปเดินห้างด้วยกัน ก็ไม่จัดว่าบ่อย คือมีเวลาทีอยากจะไป แต่พักหลังเนี่ยพอผม
- 11 บอกว่าเราไปเดินห้างกันมั๊ยเพราะเราไม่ได้ไปกันนานแล้วนะ เขาก็บอกว่าเค้าไม่อยากจะไป เค้า
- 12 ไม่อยากกลับบ้านดึกเพราะว่าเค้ากลัวพี่สาวเค้าว่า แล้วเค้าก็บอกว่าฉันเนี่ยไม่น่ามารู้จักมากับ
- 13 เธอเลยนะ คือเค้าบอกอย่างเนี่ยครับคุณหมอครับ
- 14 B: แล้วเค้าให้เหตุผลมั๊ยครับ
- 15 A: คือเค้าให้เหตุผลว่า คือคุณหมอกงจำได้ว่ามีอยู่ครั้งหนึ่งผมเคยโทรมาเล่าให้คุณหมอฟังแล้ว
- 16 ว่าเค้าเป็นหนี้บัตรเครดิตเนอะครับ
- 17 C: อ้อ
- 18 A: ครับผม คุณหมอกงจำได้
- 19 B: ครับผม
- 20 A: ครับ เมื่อตอนปลายปีนี้แหละครับ แต่หลังจากนั้นผมก็ถามเค้าว่าถ้าคิดจะริเริ่มกับผมก็ไม่
- 21 มีปัญหา เขาก็บอกว่าเค้าไม่มีปัญหา ผมก็โอเคเค้าให้ข้อเท็จจริงเค้าเนอะครับ แล้วพอทีนี้เค้ากลับมาบอก
- 22 ว่าเค้าไม่อยากจะไปไหนกับผมเพราะว่า คือเค้ามีเวลาเค้าก็มีเวลาไปแต่ที่ใกล้ๆแล้วก็ต้องรีบกลับ
- 23 บ้าน เพราะว่าเค้ากลัวพี่สาวเค้าจับได้แล้วจะไม่ให้คบกัน เค้าบอกอย่างเนี่ยครับ
- 24 C: ค่ะ
- 25 A: เค้าบอกว่าเค้าหนักใจเค้าก็ไม่ว่าจะทำยังไง ผมก็บอกว่าผมก็หนักใจเหมือนกันนะ
- 26 C: ค่ะ คุณอภิสิทธิ์คะ ถามนิดนึงคือตอนนี้ความสัมพันธ์คือเลิกกันไปแล้วหรือว่ายังเป็นแบบนี้
- 27 อยู่คือหลบๆซ่อนๆคบกัน
- 28 A: คือเราสองคนไม่ได้เลิกกัน
- 29 B: คือปัญหามันอยู่ที่ทางครอบครัวของฝ่ายเค้ามั๊ยครับ

- 30 A: ใช่ครับ คือทางผมนี้พี่น้องไม่ได้มายุ่งเกี่ยวอะไรด้วยเลย คือผมไม่รู้จะทำยังไงให้เค้ามีเวลา
- 31 ให้เราบ้าง อย่างน้อยวันเสาร์อาทิตย์มีเวลาส่วนตัวไปทำบุญบ้างอะไรบ้างเค้าก็ไม่มีให้เราเลย
- 32 B: เสาร์อาทิตย์ก็ไม่สะดวกเลยหรือครับ
- 33 A: เค้าบอกว่าบางทีเค้าต้องพาพี่สาวเค้าไปนู่น ไปนี่ไปนั่นอะไรอย่างเนี่ยครับ คือจริงๆผมก็ไม่
- 34 ชอบไปไหนแต่อย่างช่วงปีใหม่ผมชวนเค้าไปทำบุญ เค้าก็บอกว่าจะไม่ว่างเอาไว้ก่อน ซึ่งเราก็อยาก
- 35 ไปเที่ยวไปทำบุญด้วยกันแต่เค้าก็ไม่มีเวลาให้เลย
- 36 C: ค่ะ
- 37 B: ว่าเค้าต้องผูกพันกับทางพี่สาวเค้ามากเหมือนกัน
- 38 A: ครับ ใช่ครับ
- 39 C: ค่ะ คุณหมอคะแบบนี้จะทำยังไงดีคะ
- 40 B: ครับ คือมันเป็นโจทย์สำหรับคุณอภิสิทธิ์นะคะครับ คือต้องพยายามเข้าใจโจทย์ก่อนนะคะครับว่า
- 41 คนของเราเนี่ยผูกพันกับทางครอบครัวของเค้ามาก ถ้าเรายอมรับตรงนี้ได้เนี่ยครับเราก็จะไม่
- 42 เครียดครับผม
- 43 A: คือผมยอมรับตรงจุดนี้ได้แต่ก็อยากให้มีเวลาให้ผมบ้าง
- 44 B: คืออย่างนี้ครับคือบางทีเราก็ต้องฝ่าฟันอุปสรรคไปก่อน คือเหมือนกับว่าให้คุณควรจะ
- 45 คล้อยตามเค้าไปก่อน คือเวลาที่เค้าอยากมีเวลาให้ครอบครัวเค้ามากๆเนี่ย ก็อาจจะต้องให้เค้าทำ
- 46 อย่างนั้นถ้าเค้าทำแล้วรู้สึกสบายใจ แต่ว่า ถ้าสมมติว่ามันต้องมีอะไรสักอย่างสิน่าที่เค้ามาขอเรา
- 47 มารักเราได้ ใช่มั๊ยครับ มันต้องมีอะไรที่ทำให้เค้าสนใจเหมือนกัน นั่นเป็นจุดที่เราต้องเอามาเป็น
- 48 สิ่งที่เป็นโจทย์ให้เค้าเหมือนกัน ใช่มั๊ยครับ ถ้าสมมติเราตามใจเค้าให้เค้ามีเวลาให้กับครอบครัว
- 49 ชะจนกระทั่งเค้าไม่มีเวลาให้เราเนี่ย แล้วซักวันนึงเค้าคิดถึงเราแล้วเค้าจะหาเวลามาหาเราเอง
- 50 เพียงแต่ว่าตอนนี้ต้องยอมรับจริงๆว่าตอนนี้เค้าอยู่ในภาวะสองจิตสองใจ สองฝักสองฝ่าย กลืน
- 51 ไม่เข้าคายไม่ออก หรืออาจมีภาวะจำป็นอะไรที่จะต้องผูกพันกับครอบครัวค่อนข้างมาก
- 52 จนกระทั่งถึงวันหนึ่งที่เค้าสามารถเอาชนะโจทย์ตรงนั้นไปได้ ทุกคนอาจจะมีเหตุผลของตัวเองที่
- 53 จะต้องการมีเวลาของตัวเองมากขึ้น สักวันพี่สาวอาจจะไม่มีเวลามาสนใจเค้ามากเท่าเดิม คือ
- 54 อาจจะต้องมีการอะไรหรือเค้าอาจจะเป็นผู้ใหญ่มากพอแล้ว แล้วก็ปล่อยให้เค้ามีอิสระได้บ้าง
- 55 ถึงตอนนั้นคุณอภิสิทธิ์ก็จะมีเวลากับเค้าได้บ้าง เพียงแต่จะต้องอดทนค่อนข้างสูงนะคะ
- 56 C: ค่ะ
- 57 B: บางทีการที่เราอยากได้อะไรแล้วไม่ได้ทันทีมันก็อาจจะเป็นผลการพิสูจน์ใจเราได้
- 58 เหมือนกันนะคะครับว่าเราจะอดทนกับเค้าได้มากแค่ไหน
- 59 A: คือตรงจุดนี้ผมก็พยายามอดทนนะคะครับ แต่คืออย่างบางทีผมไปสังสรรค์กับเพื่อนฝูงอย่าง
- 60 เนี่ย เค้าก็จะบอกไม่ต้องไปเลยนะ คือบางทีผมก็ต้องแอบไปอย่างเนี่ย คือมันดูว่า
- 61 C: อ้อ คือมันดูว่าไม่ให้เวลาเราแต่ก็ไม่ให้เราไปทำอะไรส่วนตัว

62 A: ครับๆ ใช่ครับ

63 B: คือก็ลองบอกเค้าดูว่าเค้าไม่ไหวเวลากับคุณอภิสิทธิ์เลย มันเหงาก็เลยออกไปสังสรรค์กับ

64 เพื่อนฝูง

65 A: คือการไปสังสรรค์กับเพื่อนฝูงเนี่ยบางทีมันมีดื่มมีอะไรแต่พอผมดื่มแล้วผมคิดถึงงานของ

66 ผม ผมก็สามารถกลับมาทำงานต่อให้เสร็จได้ แต่เค้าจะบอกตลอด ไม่ต้องไปนะ ไม่ต้องไปยุ่ง

67 อย่าไปนะ เค้าจะบอกอย่างนี้ตลอด

68 B: ครับก็ต้องคุยกันด้วยเหตุผลนะครับ ว่าสิ่งที่ไม่ต้องไปนี่เหตุผลคืออะไรล่ะ

69 A: ก็คือเวลาเค้าเห็นผมไปสังสรรค์กับเพื่อนแล้วดื่มกัน คือเค้าเห็นคนอื่นเป็นแบบมาไม่ได้สติ

70 แล้วเค้ากลัวผมเป็นเหมือนอย่างนั้น แต่เราไม่ใช่

71 B: เพราะฉะนั้นคืออย่างนี้ครับ หมอแนะนำว่าให้มองพื้นฐานของความห่วงคือว่าเค้าห่วงว่าเรา

72 จะได้รับอันตรายถ้าหากว่าเมาแล้วต้องขับรถอุบัติเหตุก็จะทำให้เสียใจกันทั้งสองฝ่าย

73 C: ค่ะ

74 B: คุณควรจะคุยกับแฟนคุณให้รู้เรื่องว่าพี่ไปในสภาวะที่รู้ตัวดีนะ พี่ครองสติได้ พี่ไม่ได้เป็น

75 เหมือนคนอื่นที่พอเมาแล้วขาดสติ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดอันตราย ถ้าสงสัยยังงั้นจะไปคุยด้วยกันก็ได้

76 นะ ไปด้วยกันเลยก็ได้ คือเราก็ไม่ได้มีความลับอะไร

77 A: คือก็เคยบอกแล้วละครับ แต่เค้าก็บอกว่าไม่ต้องไปเลย

78 C: ค่ะ คุณอภิสิทธิ์อย่างนี้ดีกว่าค่ะ ก็ลองกำหนดกติกากับแฟนคุณเลยดีกว่าถ้าไม่ให้ไปให้เวลา

79 กับเราได้มากขึ้นรีเปลา แล้วก็อาจจะต้องตกลงเงื่อนไขกันใหม่อย่างที่คุณหมอสมาบอกนะค่ะ

80 ลองไปตกลงเจรจาพูดคุยกันก่อนนะค่ะ แล้วได้ผลยังไงค่อยโทรมาปรึกษากันอีกครั้งนึงก็ได้ค่ะ

81 ค่ะ

82 A: โอเคครับ ขอบคุณครับ

83 C: คือต้องมีการสื่อสารที่ดีนะค่ะ คุณหมอวิธีแนะนำวิธีการสื่อสารมีค่ะ

84 B: คือเท่าที่ฟังเนี่ยบุคลิกของเค้าเป็นห่วงนะ แล้วถ้าห้ามทำอะไรนี่คือห้ามทำเลขร้อยเปอร์เซ็นต์

85 A: ครับ ใช่ครับ

86 B: ซึ่งเราก็ต้องอดทนแล้วก็ต้องอธิบายให้เค้าฟังนะครับว่าคนเราก็ต้องการมีเวลาหลายส่วน

87 ใช่มั๊ยครับ

88 A: ครับ

89 B: คือเรามีเวลาให้เค้าเต็มที่แต่เค้าไม่มีเวลาให้เรา แล้วเราอดทนและยอมรับได้ แต่เราอยากมี

90 เวลาให้เพื่อนนิดหน่อย ขอนิดหน่อยเท่านั้นเอง

91 A: ครับคือบางทีก็ต้องแอบไปนะครับ

92 B: คืออย่างนี้มันต้องค่อยๆคุยกันนะครับเพราะลักษณะของแฟนคุณเนี่ยคุณแล้วลักษณะว่าไม่

93 ขวาก็คำเลยอะไรอย่างเนี่ยครับ มันอาจจะอยู่ในช่วงเวลาที่เค้าต้องการการพัฒนาในด้านวุฒิภาวะ

94 อีกนิดนึง ก็ต้องอดทนไว้นะครับ คนเราจะโตขึ้นเรื่อยๆนะครับผม

95 A: ครับ ขอขอบคุณมากครับ

96 B: ค่ะ ขอขอบคุณมากค่ะ สวัสดีค่ะ

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนา 2S คุณ โทนทำแต่งงาน

- 1 C: สวัสดีค่ะคุณ โทน
- 2 B: สวัสดีครับ
- 3 C: เชิญเล่าคำถามเลยคะ
- 4 A: สวัสดีครับ คือผมอยากจะทราบว่าผู้หญิงคนนึงเค้าจะคิดยังไงที่จะใช้ชีวิตคู่ที่มีบุตรแล้วนะ
- 5 ครับ แต่ไม่ค่อยมีเวลาให้ลูกแล้วก็ไม่ค่อยมีเวลาให้กันเลยนะครับ ต่างคนต่างมุ่งมั่นทำงานคือมุ่ง
- 6 แต่จะมีเงินนะครับ พุดง่าย ๆ
- 7 B: หมายความว่า คุณ โทนมีลูกคิดว่าจะ
- 8 A: ไม่ใช่ครับ คือเป็นลูกผมกับเค้าเลยนะครับ
- 9 B: อ้อ คือคุณสองคนเป็นแฟนกันแล้วก็มีลูกด้วยกันใช่ไหมแล้วต่างคนต่างก็ต้องทำงานเพื่อให้
- 10 ได้เงินมาเพื่อจุนเจือครอบครัว ใช่มั๊ยครับ
- 11 A: ครับ คือผมตั้งใจไว้ว่าจะไม่ทำงานโรงงานไปตลอดชีวิต
- 12 B: แบบว่าสักวันจะต้องเป็นวันของเราว่า
- 13 A: ครับ คือตอนนี้ผมก็ทำงาน part time ทำงานตอนกลางคืน
- 14 B: มีเวลาให้กันบ้างมั๊ยครับ
- 15 A: ก็มีบ้างวันเสาร์อาทิตย์
- 16 B: รู้สึกว่ามีเวลาให้กันน้อยไปมั๊ยครับ
- 17 A: ครับผม
- 18 B: แต่ว่าทั้งสองฝ่ายเข้าใจเงื่อนไขไหมมั๊ยครับว่าต้องอดทนเพื่อสร้างรายได้ของครอบครัว
- 19 A: คือก็เข้าใจครับ แต่บางครั้งผมไปส่งลูกที่โรงเรียนทุกเช้าเพราะแฟนผมเข้ากะ ที่นี้ลูกก็จะ
- 20 ถามผมทุกวันว่าพ่อ แม่ไปไหน แม่ไปไหน
- 21 B: แล้วคุณ โทนอธิบายลูกว่ายังไงครับ
- 22 A: ก็บอกว่าแม่ทำงานเพื่อหาเงินมาให้หนูไปโรงเรียน ไปซื้อขนม
- 23 B: แล้วลูกบอกว่าจะยังไงครับ
- 24 A: เค้าก็พูดแบบ แล้วหาเงินมาซื้อขนมให้หนูเออะ อะ ไรเงี้ย
- 25 C: อ้อ
- 26 B: ครับผม แล้วเค้าเข้าใจไหมมั๊ยครับ
- 27 A: แต่เค้าก็ยังเด็กนะครับคิดเล่น
- 28 B: คือเค้าก็เข้าใจสภาพของคุณพ่อคุณแม่ไหมมั๊ยครับ
- 29 A: ครับ แล้วก็เรื่องของบุคคลที่สามเข้ามาเกี่ยวพันนะครับ
- 30 C: อ้าว

- 31 B: ครับ เกี่ยวพันยังไงครับ
- 32 A: คือเข้ามาพัวพันกับแฟนผมอย่างเงี้ย
- 33 B: อ้อ แล้วเค้ามาเกี่ยวพันกันได้ยังไงล่ะครับ
- 34 A: คือผมก็ไม่ค่อยมีเวลาให้เค้า แล้วคนคนนั้นเค้าอยู่ถึงโคราชนะ แล้วตอนปีใหม่แฟนผมเค้า
- 35 ไปบ้านญาติแถวปักธงชัยนะครับ คือไม่ใช่บ้านเค้าแต่เป็นบ้านญาติ
- 36 B: แล้วภรรยาคุณมีปฏิกริยากับคนนั้นยังไงครับ
- 37 A: ก็พอหลังปีใหม่แฟนผมเค้าก็บอกว่ามีคนคนหนึ่งเค้าชอบเค้า บอกว่าที่รุ่นพ่อแล้ว ก็คือเค้า
- 38 ชอบแบบเพื่อนแบบพ่อ เค้าก็มาปรึกษาผม
- 39 B: คุณโทนรู้ลึกยังไงครับ
- 40 A: คือเค้าก็มาปรึกษาผมว่าเค้าขอคุยได้มั๊ย เค้าถามผมว่าผมให้ได้มั๊ย ก็ผมก็บอกไปว่าผมให้
- 41 ได้อยู่แล้วถ้าเกิดเค้าพูดมาตรงๆแบบนี้ คือเราอยู่ด้วยกันเราไว้ใจกัน จะคบกับเค้าเราก็ไม่ว่าแต่
- 42 เค้าโทรมาบ่อยมาก
- 43 B: คือเค้าไม่ได้คบกับเชิงฐัฐสาวไหม้ครับ
- 44 A: เอ่อ คือเค้าอายุเยอะ ใจครับ แต่ผมไม่มั่นใจว่าเพราะอะไร ก็ผมไม่เคยยุ่ง
- 45 B: คือคุณโทนครับ โจทย์ตอนนี้ของคุณโทนคือต่างฝ่ายต่างกั๊กหน้ากั๊กตาหาเงินหาทอง
- 46 ปราบกฏว่ามีมือที่สามเข้ามาแล้วเนื่องจากเราไม่มีเวลาให้กันเนี่ย คุณโทนคิดจะแก้ปัญหาตรงนี้
- 47 A: ผมคิดว่าผมจะปล่อยงานกลางคืนแล้วครับ ไม่เอา ไม่ทำแล้ว แต่ปัญหาคือถ้าไม่ทำรผม
- 48 ต้องผ่อนต้องอะไรเงี้ย ค่าใช้จ่ายมันค่อนข้างสูง
- 49 B: ถ้าผ่อนไม่ไหวขายไปแล้วก็ใช้รถประจำทางไปก่อนได้มั๊ยครับ
- 50 A: ผมเคยคิดอยู่เหมือนกันครับแต่
- 51 B: เพราะว่าถ้าสมมติตั้งหน้าตั้งตาหาเงิน ผลคือได้เงินแต่ต้องเสียภรรยาไป
- 52 A: คือโจทย์คำถามผมคือว่าผู้ชายคนนั้นเข้ามาเนี่ยแล้วก็เป็นรุ่นคราวพ่อเนี่ยผมไม่ว่า แต่ผม
- 53 โทรไปหาเค้านะ โทรไปหาผู้ชายคนนั้น ซึ่งมันคิดอาจจะเป็นที่ผม ผมอยากรู้ว่าเจตนาของเค้ามัน
- 54 คืออะไร แล้วล่าสุดเค้าโอนตังมาให้แฟนผม คือมันไม่เยอะหรอกครับมันเป็นการโอนทาง
- 55 โทรศัพท์ ผมก็โทรไปถามผู้ชายคนนั้นเค้าบอกว่าแฟนผมนะมีเรื่องเดือดร้อน แฟนผมโทรไปยืม
- 56 ตังเค้า แต่ผมไม่เคยรู้เค้าเลยเนี่ย
- 57 B: อย่างนี้ครับคุณโทน หมอว่านะครับว่าเริ่มมีเวลาให้กันน้อยจริงๆจนกระทั่งมีปัญหาเรื่องมือ
- 58 ที่สามเข้ามาในครอบครัวนะครับ คุณลองจับเข้าคุยกับภรรยาใหม่ นะครับว่าตกลงเราจะกั๊กหน้า
- 59 กั๊กตาหาเงินขนาดนี้ต่อไปมั๊ยถ้าความสัมพันธ์ที่มีอยู่นี้มันน้อยลง แม้กระทั่งมีเวลาให้ลูกเนี่ยยัง
- 60 ไม่มีจนกระทั่งต้องบอกลูกว่าคุณแม่ไปทำงานเพื่อซื้อขนมให้ลูกไหม้ครับ อาจจะพูดปัญหา
- 61 เรื่องที่ว่าคุณแม่ไม่มีเวลาให้ลูกเป็นปัญหาหรือเป็นประเด็นนี้ก็ได้เพื่อลดเวลาทำงานลง รถถ้า

- 62 ผ่อนไม่ไหวก็ขายไปก่อน หรืออาจจะยืมเงินของญาติพี่น้องที่ไม่ต้องเสียดอกเบี้ยมากเกินไปแล้ว
- 63 ก็ผ่อนจ่ายญาติพี่น้องแทน อย่างนั้นได้มั๊ยครับ คือว่าจะต้องขายรถไปโดยยึดเอาครอบครัวเป็น
- 64 หลักก่อน
- 65 A: คือผมคิดว่าผมจะทำทุกอย่างเพื่อให้ครอบครัวเป็นครอบครัวครับ ไม่ว่าผมจะต้องทำอะไร
- 66 B: ไซ้ครับคือในเมื่อทุกอย่างมันไม่ได้เป็นอย่างที่ต้องการ ลองถอยออกมาก้าวหนึ่งก่อนได้มั๊ย
- 67 ครับแล้วคุยกันใหม่ว่ายังไง หมอก็เข้าใจว่าคุณ โทนครงไม่อยากจะเสียภรรยาให้ใครไซ้มั๊ยครับ
- 68 A: ครับเพราะเรามีลูกด้วยกันแล้ว
- 69 B: นั่นนะสิ เพราะฉะนั้นคือเอาครอบครัวไว้ก่อนได้มั๊ยครับ
- 70 C: อย่างนี้คือต้องคุยกับภรรยาว่าจะแก้ปัญหาสถานการณ์ในรูปแบบเนี่ยยังไง ต้องให้ภรรยามี
- 71 ส่วนในการร่วมคิดร่วมแก้ไปค่าะ
- 72 B: ไซ้ครับผม แน่แน่นอนครับผม บอกว่าเอ๊ ลองคุยกันซิว่าถ้าเราตั้งใจหาเงินกันมากขนาดนี้
- 73 แต่จะต้องเสียครอบครัวไป อาจจะมีใครเข้ามาเป็นมือที่สามอย่างเนี่ยภรรยาคิดเห็นยังไง
- 74 A: ผมเคยถามเค้าแล้วครับกรณีที่มีบุคคลที่สามเข้ามาเนี่ย
- 75 C: เค้าก็ไม่ยอมรับหรอก
- 76 A: เค้าก็บอกว่าทุกอย่างเค้ายังเหมือนเดิมแต่สิ่งที่เค้าทำเนี่ยเค้าทำเพื่อครอบครัว อยากให้เข้าใจ
- 77 เค้า
- 78 B: เค้าทำอะไรล่ะครับ ฟังเค้าพูดแล้วคุณ โทนครงยังไม่เคลียร์ไซ้มั๊ยครับ
- 79 A: ครับผม คือผมก็เจอกันทุกวันนะครับ ถึงมีเวลาแค่ห้านาทีสิบนาทีผมก็โทรหาเค้านะ
- 80 บางครั้งเค้ารำคาญ ผมไม่มีเวลาผมก็โทร ผมก็คุยไปครึ่งชั่วโมง
- 81 B: หมอว่าตอนนี้คุณโทเดินมาทางผิคนะนะ เดินมาทางที่เราทำงาน เวลาร้อยเปอร์เซ็นต์
- 82 จนกระทั่งเวลาครอบครัวน้อยลงนะครับ ลองกลับไปใหม่ได้มั๊ยครับ ตั้งใจท้อใหม่ นะครับ ลอง
- 83 อย่างที่คุณหมอแนะนำในชั่วโมงแรกคือว่าเอาเวลาครอบครัวมาเป็นอันดับหนึ่งก่อน แล้วเรื่อง
- 84 เงินเรื่องทองเป็นอันดับสองแล้วเราทำได้แค่นั้นก็เอาแค่นั้น
- 85 A: คือมีอีกคำถามหนึ่งครับ คือหมอมว่าเค้ายังรักผมอยู่มั๊ยครับ
- 86 B: คืออย่างนี้ครับมันอยู่ที่ว่าจิตที่ตั้งเนี่ย ถ้าเราป้อนจิตให้เค้าว่าเรื่องเงินเป็นเรื่องสำคัญ
- 87 ที่สุดในชีวิตของเราทั้งสองนะครับผม บอกภรรยาอย่างนั้น พอเค้ารู้สึกว่าคุณ โทนครงเงินชักหน้าไม่
- 88 ถึงหลัง ได้มาอย่างยากลำบากเค้าเลยรู้สึกว่าคุณ โทนครงนี่เป็นสิ่งที่เค้าต้องแก้ด้วย แต่เค้าอาจจะมึนวิธีอื่น
- 89 โดยที่ไม่ได้บอกคุณ โทนครงอย่างนี้เป็นต้นนะครับ ลอง ลองคิดดูใหม่ว่าเงินไม่ใช่เรื่องสำคัญที่สุด
- 90 นะครับ ลองกลับไปใช้ชีวิตแบบต่างจังหวัดปลูกผักปลูกหญ้ากิน ใช้เงินไม่ต้องมากไซ้มั๊ยครับ
- 91 เลี้ยงเป็นเลี้ยงไก่ปลูกข้าวปลูกอะไรเองไซ้มั๊ยครับ อาจจะมีความสุขกว่าก็ได้ ไอ้การทำงาน
- 92 โรงงานเนี่ยมันต้องใช้เวลาเยอะแล้วก็ได้เงินน้อยไซ้มั๊ยครับแล้วเวลาให้กันก็น้อยอย่างนี้ล่ะครับ

- 93 A: แล้วอีกคำถามหนึ่งนะครับหือครับ ถ้าคบกันตั้งแต่วันแรกเริ่มรู้จักกันเริ่มคบหากันเนี่ยเริ่ม
94 ด้วยการโกหกล่ะครับมันจะโกหกกันไปตลอดรีเปล่าครับ
- 95 B: คืออย่างนี้ครับคือผมคิดว่าเราพอใจในส่วนอื่นมัยแต่โดยทั่วไปแล้วเนี่ยถ้าพื้นฐานมาจาก
96 ความไม่เชื่อใจกันแล้วเนี่ยมันจะร้ายภายในเกิดความไม่เชื่อใจ แต่ถ้าสมมติว่าเรามีความซื่อสัตย์
97 ต่อกันพูดจากันตรงมาตรงไป พูดคุยกัน ไม่เข้าใจตรงไหนถามได้ทุกครั้ง มันก็จะทำให้มันใจได้
98 ว่าปราศจากการโกหกใช้มัยครับ ตอนนี้อาวตฤเป็นที่สองนะครับ เอาความผูกพันด้านจิตใจมา
99 ก่อนดีกว่านะครับ บางที่เราอาจจะไม่ต้องมีของแพงๆ กินของง่ายๆ ช่วยกันประหยัดๆ ก็มี
100 ความสุขได้นะครับ
- 101 C: ค่ะ ก็ลองพูดคุยกับภรรยาแล้วบอกความรู้สึกของคุณ โทนที่มีต่อภรรยาว่าความรักที่มีต่อ
102 เธอนั้นรักเธอมากๆ รักลูกรักทุกอย่างอยากให้อกลับมาเป็นครอบครัวเดิม แล้วก็ลองหาวิธีการ
103 แก้ไขรูปการอย่างที่คุณหมอแนะนำคุณนะคะ ขอให้โชคดีค่ะคุณ โทนคะ
- 104 A: ครับผม ขอบคุณมากครับ
- 105 B: ครับ คุณ โทนยังมีผู้ช่วยอีกเยอะนะครับ ลองปรึกษาคุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้องนะครับผม
106 บางทีหลายๆท่านที่เราเคารพนับถืออาจจะมัยคำตอบให้เราได้บ้างนะครับ เราไม่ได้อยู่คนเดียว
107 บนโลกนี้นะครับ ลองปรึกษาคณรอบข้างที่เรามีความรักความสนิทบ้างนะครับ
- 108 C: ค่ะ ชีวิตมีความหวังเสมอ นะคะ มีทางออกเสมออย่าเพิ่งท้อแท้
- 109 A: ครับ
- 110 B: ครับ อยู่ที่ว่าเราจัดความสัมพันธ์ของอะไรเป็นหลักนะครับ พอเราเอาเงินมาเป็น โจอทย์หลัก
111 นะครับเห็นมัยครับว่าอะไรก็ปวดหัวเกือบทุกครั้งเลยครับ
- 112 A: ครับ เอาเวลาเอาคุณค่าของครอบครัว
- 113 B: คุณค่าของคุณภาพชีวิตเป็นสิ่งที่ดีที่สุด
- 114 C: ค่ะ ขอบคุณคุณ โทนมากนะคะ
- 115 A: ครับ ขอบคุณครับ

บทสนทนา 3S เราผิดอะไร

- 1 C: สวัสดีค่ะคุณแคร้คะ
- 2 A: สวัสดีค่ะ
- 3 C: เป็นยังไงคะหนักอกหนักใจอะไรมาเอ่ย
- 4 A: คือมีปัญหาเกี่ยวกับคนที่เคยคบกัน คือไม่ถึงกับคำว่าแฟน
- 5 B: ครับ
- 6 C: ค่ะ
- 7 A: คือรู้จักกันมาได้สักระยะหนึ่งก็คบกัน
- 8 B: ครับ
- 9 A: แล้วก็เคยถามเค้าว่าตกลงเราคบกันด้วยฐานะอะไรหรือ เค้าก็ตอบมาว่าคนไม่รู้จักกันมั้ง ค่ะ
- 10 เค้าไม่ได้ตอบตรงๆว่าตกลงเราเป็นอะไรกัน
- 11 B: ครับ
- 12 A: ค่ะ มันก็เลยรู้สึกกำกึ่งไม่รู้อะไรจะทำตัวยังไงดี ค่ะ แล้วจากนั้นต่างฝ่ายต่างคนก็ทำงาน
- 13 B: ครับ
- 14 A: ค่ะ โทรมไปก็ไม่ค่อยรับไม่อะไรอย่างเนี่ยค่ะ แล้วก็แล้วเค้าก็ทิ้งเราไปโดยไม่มีเหตุผล
- 15 B: เอ้อ ครับ
- 16 A: คือเราก็ถามว่า
- 17 B: นานรัยครับเนี่ย
- 18 A: เอ้อ จริงๆก็เกือบปีแล้วค่ะแต่ความรู้สึกคือมันยังไม่เคลียร์ว่าเป็นเพราะอะไร
- 19 C: ค่ะ
- 20 A: เพราะว่าคือเราก็คิดว่าเราปฏิบัติตัวดีแล้ว
- 21 B: ครับ
- 22 C: ค่ะ
- 23 A: คือไม่จู้จี้ ไม่ขี้นั่น คือคิดว่าทำดีที่สุดแล้วไม่รู้ว่แล้วเราผิดอะไร คือเค้าบอกว่าไม่ผิด ไม่มี
- 24 อะไรผิด แต่เค้าไม่บอกอะไร ไม่พูดอะไรซักคำ
- 25 B: ครับ แล้วยังไงล่ะครับ อยากรู้หรือครับ
- 26 A: ค่ะ จริงๆก็อยากรู้ อยากรู้ว่ามันเป็นเพราะอะไรหรือ ถ้าไม่ดีเราจะได้รับปรุงตัว
- 27 B: อ้อ ครับ
- 28 A: ก็พยายามจะปล่อยวางคือไม่รู้ถ้ามันเป็นทางเลือกที่ดีกว่า แต่เราก็อ้าง
- 29 B: เพราะฟังดูเหมือนคุณเข้าใจว่าเหตุผลน่าจะเป็นจากฝั่งนู้น ที่เมื่อก่อนก็พูดให้หมอฟังว่าเราผิด
- 30 ตรงไหนอะไรยังไงไข่ม้อยครับ

- 31 A: ค่ะ เค้านอกว่าไม่ผิด เค้านอกว่าเราไม่ผิด
- 32 B: แล้วเชื่อมั้ยครับ
- 33 A: เชื่อมั้ย
- 34 B: อ้อ เพราะปัญหามันอาจจะไม่ได้อยู่ตรงฝั่งเรา เราอาจจะไม่ได้มีปัญหา เราอาจจะไม่ได้มี
- 35 ข้อเสียแล้วเค้าเลิกเพราะข้อเสียของเรา
- 36 A: ค่ะ
- 37 C: ค่ะ แล้วในระยะเวลาหนึ่งปีที่ผ่านมาเนี่ยได้ติดต่อหรือว่าได้เจอกันบ้างรีเปลา่ะ
- 38 A: เอ่อ คือก่อนจะเลิกกันเนี่ยเค้าก็คือปิดมือถือเป็นระยะๆ
- 39 B: ครับ
- 40 A: คือติดต่อไม่ได้
- 41 B: ครับ คือก็คงไม่ได้อยากติดต่อแล้วนะครับ คือผมคิดว่าต่อให้เค้าไม่พูด การกระทำมันก็บอก
- 42 ความหมายอยู่
- 43 C: ค่ะ
- 44 B: คือตอนนี่เค้าทิ้งเราไป ก่อนหน้านี่เค้าหายเงียบไป ติดต่อก็ไม่ได้ เหตุผลมันเป็นได้ร้อยแปด
- 45 ครับ มันไม่ได้มีความหมายว่าคุณไม่ดีพอ คุณมีจุดด้อยอะไร อย่าไปคิดว่าเหตุผลที่เค้าทิ้งไปมัน
- 46 เกิดจากเราฝ่ายเดียวนะครับ พอลึกว่ามันเกิดจากเราคนที่มานั่งเศร้าโศกเสียใจ ตั้งข้อสงสัยก็คือเรา
- 47 เอง คำถามนี้หมอบ่อยมาก สามมีเมียบ่อยมั่ง ถ้าแต่งงานกันแล้วถึงขั้นนั้นแล้วนะนะครับ
- 48 C: ค่ะ
- 49 A: ค่ะ
- 50 B: หรือว่าแฟนขอเลิก
- 51 A: ค่ะ
- 52 B: ผมคิดว่าไอ้ประมาณว่าฉันผิดตรงไหนเนี่ย คงเป็นวิธีคิดของผู้ชายหรือผู้หญิงทุกคนที่ถูก
- 53 เลิกนะครับ
- 54 C: ค่ะ
- 55 B: คือเราจะมองย้อนกลับมาหาตัวเองทันทีที่เราผิดอะไรรีเปลา่ะ ซึ่งก็เป็นนิสัยที่ดีเพราะคนเรา
- 56 ก็อยากปรับปรุงตัวเอง
- 57 A: ค่ะ
- 58 B: เหมือนกับเราชายของแล้วลูกค้าไม่ซื้อเราก็สงสัยว่ามันมีอะไรรีเปลา่ะ แต่ที่นี้เรื่องความรัก
- 59 มันไม่ใช่เรื่องของความดี หลายคนไม่ได้รักคนดี หลายคนไม่ได้รักคนที่พร้อมหรือว่าจะทำ
- 60 อะไรยังไงมันก็ไม่รักนะครับ ไม่รักมันก็คือไม่รัก มันเป็นเรื่องของอารมณ์ อย่าหาเหตุผลมากมัน
- 61 จะทุกข์เปล่าๆ
- 62 C: ค่ะ

- 63 A: หมายความว่าดีหรือไม่ดีมันเป็นเรื่องของอารมณ์หรือคะ
- 64 B: ครับ เรื่องของอารมณ์ครับ ยิ่งหาเหตุผลยิ่งเครียดครับเพราะมันไม่ใช่เรื่องของเหตุผลเลย
- 65 ครับ
- 66 C: มันเป็นเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกไข่ม้อยคะคุณหมอ
- 67 B: ครับ เป็นเรื่องของอารมณ์ อย่าไปหาเหตุผลกับมันเยอะครับจะกลัวใจเปล่าๆ
- 68 C: ค่ะ
- 69 B: โดยเฉพาะเหตุผลในทางลบที่จะให้ตัวเองเนี่ยครับ คือมันก็เลิกกันไปแล้ว
- 70 C: ค่ะ คุณแคร์คะ ถامنิตหนึ่งเถอะคะเวลาที่ผ่านไปหนึ่งปีเนี่ยคุณแคร์เฝ้าหาคำตอบกับตัวเอง
- 71 ตลอดเลยหรือคะ
- 72 A: เอ่อ ช่วงแรกๆก็รู้สึกเศร้ามาก
- 73 B: ครับ
- 74 A: คือก็ถามตัวเองว่ามันเป็นเพราะอะไร แล้วก็อยากจะรู้มาก
- 75 B: คือตอนนี้เค้าก็ไม่อยู่แล้ว ต่อให้รู้ว่าเพราะอะไรมันจะมีผลต่างจากไม่รู้ยังไง เค้าจะกลับมา
- 76 ม้อย อะไรมันจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมถ้ารู้ม้อยละ ถ้ารู้ไปไม่ได้อะไร มันจะต่างยังไงละ
- 77 A: ก็คงไม่ต่าง
- 78 B: ครับ
- 79 A: คืออาจจะไม่ได้ไปคบกันอีก
- 80 B: ครับ หรือต่อให้ปรับปรุงตัวมันก็ไม่จำเป็น ไม่จำเป็นจะต้องไปปรับปรุงตัวเพื่อเค้าอีกแล้ว
- 81 เพราะเค้าไม่เอาแล้ว ทิ้งไปแล้ว
- 82 A: ค่ะ
- 83 B: คือจะต้องไปฝืนตัวเองให้ถูกใจชาวบ้านเค้าทำไมในเมื่อตอนนี้มันก็ไม่ได้อยู่ด้วยกันแล้วนะ
- 84 ครับ เพราะฉะนั้นถึงรู้ก็ไม่ต้องปรับแล้วอยู่ดี แต่เป็นห่วงว่าตัวเองจะต้องปรับปรุงอะไรบ้าง
- 85 A: ค่ะ
- 86 C: พอเหมือนกับจะมีคำตอบกับตัวเองบ้างแล้วคุณแคร์คิดว่าในเส้นทางข้างหน้า ในอนาคต ใน
- 87 พรุ้งนี้ ในสัปดาห์หน้าเนี่ยพอจะตั้งหลักกับตัวเองได้ม้อยคะ
- 88 B: ครับ อะไรที่มันไม่เกิดประโยชน์กับปัจจุบันเราก็ต้องเลิกคิดมันไปครับ ชีวิตเราก็จะไปต่อ
- 89 แล้วเราก็จะมีช่วงเวลาที่ดี
- 90 A: ค่ะ
- 91 B: แต่เหนืออื่นใดคือหมอกคิดว่ามันไม่ใช่ปัญหาของคุณ มันอาจจะปัญหาของเค้ามากกว่า
- 92 ถ้าคุณคิดว่าคุณทำดีแล้ว คุณว่าคุณทบทวนดีแล้วว่ามันไม่มีจุดไหนที่มันบกพร่องอะไร เพราะงั้น
- 93 มันก็คงอยู่ฝั่งเค้า
- 94 A: ค่ะ

- 95 B: หรือถ้าพูดอย่างกว้างๆก็คือไม่ได้ทำบุญร่วมกันมา
- 96 A: ค่ะ
- 97 B: คือชะตาชีวิตมันก็ไม่มารวมตัวกัน ก็เป็นบทเรียนอย่างหนึ่งแล้วเราก็ใช้ชีวิตต่อไปครับผม
- 98 A: ค่ะ
- 99 B: เออ ถ้ามันยังมีอะไรค้างคาอยู่นะครับ เหมือนถ้าเรามีแผลแล้วมันมีเสี้ยนอยู่ชิ้นหนึ่งจะกินยา
100 ปฏิชีวนะยัง ings ก็ไม่หายก็ต้องผ่ามันออกมารับ
- 101 A: ค่ะ
- 102 B: ครับ ไอ้ชิ้นนี้ที่ว่าไอ้ความค้างคาใจที่ว่าชิ้นผัดตรงไหนเนี่ยก็ถ้าเรามั่นใจในตัวเองแล้วก็ตอบ
103 ตัวเองชัดเจนว่าไม่ผิด มันไม่ใช่ความผิดของเรา
- 104 A: ค่ะ
- 105 B: ครับผม ก็ต้องใช้เวลาดูแล ทำดีแล้วก็เมตตากับตัวเองเรื่อยๆนะครับ ไปทำดีกับชาวบ้านเค้า
106 มาเยอะแล้ว
- 107 A: ค่ะ เข้าใจแล้วค่ะ จะพยายาม
- 108 C: ไม่ได้หมายความว่าคุณแคร์ไม่มีคุณค่านะคะแต่ว่าไม่คู่ควรกับเค้า บางทีคุณอาจจะมีค่ามาก
109 เกินจนเค้าไม่กล้าจะมาอยู่เคียงข้างคุณก็ได้ อาจจะมีคนดีๆรอคุณแคร์อยู่ก็ได้เนอะ อย่าเพิ่งปิด
110 โอกาสตัวเองนะคะ
- 111 A: ค่ะ
- 112 C: เข้มแข็งนะคะ คุณแคร์เองก็มีความหมาย อย่างน้อยที่สุดก็มีคุณพ่อคุณแม่ไข่ม้อยคะ
- 113 A: ค่ะ
- 114 C: เสียงเข้มแข็งขึ้นนิดหนึ่งนะคะ ขอให้เข้มแข็งขึ้นไปเรื่อยๆนะคะ
- 115 A: ค่ะ
- 116 C: อย่าลืมรักตัวเองด้วยนะคะ
- 117 B: ครับ ศูนย์วิทยุทรัพยากร
- 118 A: ค่ะ ขอบคุณค่ะ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 119 C: ค่ะ
- 120 A: ค่ะ
- 121 C: ขอให้โชคดีค่ะ มีกำลังใจสู้ต่อแล้วก็มีจิตใจที่เบิกบานยิ่งขึ้นไปนะคะ
- 122 A: ค่ะ ขอบพระคุณมากค่ะ
- 123 B: ครับ สวัสดีครับ
- 124 A: สวัสดีค่ะ

บทสนทนา 4S คบพ้อม่ายลูกติด (file con3-4)เวลา 14.15-20.10

- 1 C: คุณเมย์ขา สวัสดีค่ะ
- 2 A: สวัสดีค่ะ
- 3 B: สวัสดีครับ ว่าไงครับ
- 4 C: ค่ะ ว่าไงบ้างคะปัญหาที่เจอเจอะมา
- 5 A: คือดิฉันคบกับแฟนมาประมาณเกือบสี่เดือนแล้วนะค่ะคุณหมอ
- 6 B: ครับ
- 7 A: ค่ะ แล้วที่นี้คือช่วงสามเดือนแรกที่คบกันเค้าแตกแคว่ดิฉันแบบดีมาก
- 8 เจอกันทุกวัน
- 9 B: ครับ ยังอยู่ในโปรโมชัน
- 10 A: แต่ว่าช่วงหลังๆคือหลังจากปีใหม่มาก็ดิฉันเจอเค้าแค่สองครั้งนะค่ะ
- 11 B: ครับ
- 12 A: คือเค้าบอกว่าเค้าเอ๋ เค้าอยู่กับลูกสาว
- 13 B: ครับ
- 14 A: เค้าต้องดูแลลูกสาวจนไม่มีเวลาให้ดิฉันเลยนะค่ะ
- 15 B: ครับ ครับ ครับผม
- 16 A: ดิฉันควรจะทำยังไงดีคะ
- 17 B: ก็ อยากจะทำยังไงล่ะครับ
- 18 A: เอ๋
- 19 B: สิ่งที่คุณคิดอยากจะทำนะค่ะ
- 20 A: เอ๋ คืออยากจะทำคุณกับเค้าแต่ไม่รู้จะเริ่มตรงไหนนะค่ะ
- 21 B: อยากจะคุยว่ายังไงล่ะครับ
- 22 A: เอ๋ อยากจะคุยว่ายังไง
- 23 B: ใช่มั้ยครับ คืออยากจะทำเรื่องอะไร อยากจะถามอะไร
- 24 A: เอ๋ อยากคุยว่าให้เค้าแบ่งเวลาให้เราบ้าง
- 25 B: อืม หมอแนะนำว่าก็ต้องพูดแล้วล่ะครับ
- 26 A: ค่ะ
- 27 B: ครับ
- 28 A: คือเราจะเริ่มพูดยังไงดีคะ
- 29 B: ก็ควรพูดไปตรงๆอย่างที่บอกหมอมเมื่อกี้แหละครับ
- 30 A: ค่ะ

- 31 B: แล้วคุณปฏิบัติกริยา
- 32 A: เอ่อ แล้วมีอีกเรื่องหนึ่งนะค่ะ
- 33 B: ครับ
- 34 A: คือดิฉัน หลังจากปีใหม่เนี่ยค่ะคือดิฉันไปเจอรูปของภรรยาเก่าเค้าค่ะ
- 35 B: อืม
- 36 A: คือเจอในกระเป๋าเค้าเลย
- 37 B: พอเจอแล้วรู้สึกยังไงครับ
- 38 A: คือเค้าบอกว่าเค้าเลิกกันแล้วแต่ทำไมเค้ายังเก็บรูปไว้คะ
- 39 B: แล้วเคยถามเค้ามั๊ยละครับ
- 40 A: อ้อ ไม่เคยถามคะเพราะว่ากลัวว่าเค้าว่าเราไปจู้จี้เค้าเนี่ยคะ
- 41 B: หมอว่าเรื่องเค้าเก็บรูปไว้ในกระเป๋านี้มันก็แล้วแต่เหตุการณ์ บางคนก็ลืมเอาออกครับ
- 42 บางทีตัวรถเมล์ค้างอยู่เป็นปีครับ ก็แล้วแต่ครับ อันนี้ผมไม่สามารถตอบแทนใครได้หรอกครับว่า
- 43 จริงๆเค้าคิดยังไง แต่ผมคิดว่าความสัมพันธ์กัน คบกัน ตกลงใจเป็นแฟนกันเนี่ยมันน่าจะมีอะไรก็
- 44 คุยกันได้สิครับ มันน่าจะเป็นคนที่คุยกันได้ลึกซึ้งที่สุดในโลกแล้วครับถ้าเป็นแฟนกัน เพราะว่า
- 45 ความสัมพันธ์มันก็ต้องลึกซึ้งกันมากถึงจะตกลงกันเป็นแฟน เพราะงั้นต้องคุยต้องถามกันครับ
- 46 แต่ไม่ใช่ว่าถามในแง่ที่เป็นเจ้าหน้าที่สอบสวนคดีนะครับ แบบนี้รูปใคร เก็บไว้ทำไมอะไรแบบนี้
- 47 แต่ที่จริงแล้วเนี่ยบางอย่างมันก็เป็นเรื่องส่วนบุคคลนะครับอย่างหลายๆคนก็ลำบากใจก็เพราะ
- 48 อย่งไปเปิดไดอารี่ชาวบ้านเค้าอ่าน หรือว่าไปแอบดูในที่ที่เป็นที่ส่วนบุคคลแล้วก็ไปเจอ
- 49 อะไรบ้างอย่างเข้า แล้วก็ผิดหวังเสียใจ ก็คือถ้ามันไม่ถึงขั้นที่เค้าเอามาโชว์เราหรือว่าติดหราอยู่
- 50 ในบ้านก็ให้เค้าเก็บไว้ในพื้นที่ส่วนตัวของเค้าบ้างก็ได้มั๊ยครับ
- 51 A: ค่ะ
- 52 B: แล้วที่ผ่านมามีเค้ายอมรับเราในบทบาทของแฟนแค่ไหนละครับ
- 53 A: เอ่อ ดิฉันก็ยังไม่เคยเจอลูกสาวเค้าเลยคะ
- 54 B: ครับผม
- 55 A: คือเค้าบอกว่าเค้ากำลังหาโอกาสอยู่
- 56 B: ครับผม เพราะว่ามันก็คือถ้าเค้ามีลูกติดมา มีเรือฟางมางี้เค้าก็ลังเลเหมือนกันว่าลูกเค้าจะรับ
- 57 ได้มั๊ย จะพร้อมมั๊ย
- 58 A: ค่ะ
- 59 B: ก็ ผมคิดว่าถ้าจะไปปรากฏตัวนะครับ ก็คงต้องไม่บอกว่าเป็นแฟนใหม่พ่อ แต่ก็เป็นที่นั้น
- 60 ที่นี้ ก็คุยๆกับเค้าไปก่อนหยั่งเชิงกันไปก่อน ดูว่าจะตามันเข้ากันได้มั๊ยก่อนก็ยังดีนะครับ
- 61 A: ค่ะ

- 62 B: ผมคิดว่าคุณต้องเป็นฝ่ายเริ่มคุยครับ ความสัมพันธ์ที่ดีคือมันต้องสื่อสารกันเพราะไม่งั้นเรา
- 63 ก็จะคิดไปเอง เราก็จะเดาใจเค้าไปซึ่งอาจจะมากกว่าเป็นจริงหรืออาจจะน้อยกว่าความเป็นจริง ยิ่ง
- 64 ถ้าไม่คุย ฝ่ายผู้ชายคงไม่ใช่ฝ่ายที่ชวนเราคุยก่อนหรอกครับ
- 65 A: ค่ะ
- 66 B: ถ้าอยู่ในบรรยากาศที่ดีเราค่อยๆเริ่มเลยนะครับ
- 67 A: ค่ะ
- 68 C: ค่ะ ก็ลองคุยอย่างที่คุณหอบพูดเมื่อกี้นะคะคือถามด้วยความอยากรู้แต่ไม่ได้สอบสวน
- 69 B: อ้อ ต้องหวานกว่านี้ครับ
- 70 C: อ้อ ต้องหวานกว่านี้หรือคะ
- 71 B: ถ้าคุยน้ำเสียงแบบผมคงไม่เวิร์กครับ ก็ต้องหวานกว่านี้หน่อยมีบรรยากาศดีหน่อยครับ คือ
- 72 จริงๆผมไม่แน่ใจว่ามันเป็นเหมือนกันทุกคน อย่างบางคนเนี่ยคงอาจจะคิดว่ากระป๋องตางค์เป็น
- 73 เรื่องส่วนตัว
- 74 B: แล้วการที่คุณไปเจอรูปเค้าเนี่ยมันอาจจะเหมือนการรื้อค้น ผู้ชายบางคนก็อาจจะคิดมาก
- 75 A: ค่ะ ดินนั้นก็เลยไม่กล้าที่จะถาม
- 76 B: ครับ แต่ถ้าคุณลองคิดว่าเค้าอยู่กับจนถึงขั้นมีลูกด้วยกันคนหนึ่งแล้วใช้มั้ยครับ
- 77 A: ค่ะ
- 78 B: ความสัมพันธ์ตรงนี้มันคงไม่มีทางลบเลือนหรือต่อให้เค้ามีลูกหรือไม่มีลูก หอบออก
- 79 ตรงๆว่าหอบว่าไม่ต่างหรอกครับ ก็เคยคบกันมาขนาดนั้นคุณจะให้เค้าเคลียร์เหมือนลบข้อมูลใน
- 80 ฮาร์ดดิสก์มันคงเป็นไปได้หรือครับ เค้าคงต้องมีอะไรอยู่ละครับ
- 81 C: ค่ะ
- 82 B: ถ้าเราอยากจะคบกับคนที่มีอดีตเราก็ต้องยอมรับอดีตเค้าให้ได้
- 83 A: ค่ะ
- 84 B: เมื่อถึงจุดหนึ่งที่เราคิดว่าเราไม่พร้อม เราไม่สามารถรับตรงนี้ได้เราก็ไปเลือกคนที่ยังไม่เคย
- 85 มีแฟน ยังไม่เคยมีความสัมพันธ์ถึงขั้นมีครอบครัวกับใครดีกว่ามั้ยครับ จะมีความสุขกว่า
- 86 A: ค่ะ
- 87 B: ถ้าเราคิดว่าคนนี้โอเค เค้ามีด้านดีเยอะพอที่จะชดเชยด้านที่ดูเหมือนจะเป็นปัญหาของเค้าได้
- 88 ก็คบต่อละกันครับ
- 89 A: ค่ะ
- 90 C: ค่ะ ก็คือเลือกให้ดี เราสามารถเป็นผู้เลือกก็ได้ไม่ใช่เป็นไปได้แต่ผู้ถูกเลือกนะคะ
- 91 B: ครับ
- 92 C: ยังไงขอให้โชคดีค่ะ สวัสดีค่ะ
- 93 A: ค่ะ

94 B: สวัสดิ์ศรีรับผม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนา 5S คุณমনจะเอาไงดี

- 1 C: สวัสดีค่ะคุณมนคะ
- 2 B: สวัสดีครับ
- 3 A: สวัสดีค่ะ
- 4 C: เชิญเล่าคำถามเลยคะ
- 5 A: ค่ะ เอ่อ ตอนนี่คือเลิกกับแฟนได้สามปีแล้วนะคะ
- 6 C: ค่ะ
- 7 B: ครับผม
- 8 A: แต่ แต่พอดีว่าไม่ทราบที่เราทำไปนั้นจะดีหรือเปล่า แล้วก็สับสนนะคะคุณหมอ สับสนอยู่
- 9 B: สับสนว่ายังไงล่ะครับ
- 10 A: คืออย่างนี้นะคะ ตอนที่อยู่ด้วยกันมาเนี่ยคือแกออกต่างจังหวัดตลอดคนคะ
- 11 B: ครับ
- 12 A: แล้วทีนี่คือพอ คือรู้อยู่ตลอดแหละคะว่าเค้าไปชอบผู้หญิง เค้าไปมีผู้หญิงอื่นเราก็รู้แหละคะ
- 13 แต่ทีนี่เนี่ยเรามีลูกด้วยกันสามคนแล้วเราก็ไม่อยากจะให้ลูกมีปัญหา
- 14 B: ครับ
- 15 A: เราก็ไม่อยากให้ลูกมีปัญหาเราก็ทนๆไป เค้าก็ว่าเราตลอดนะคะว่าเค้าต้องเป็นข้าเราตลอด
- 16 ชีวิตบ้างอะไรบ้างนะคะ มันก็ทำให้เราเก็บกดตลอดมาคะ จนวันหนึ่งลูกชายที่ว่าบวชแล้วพรรษา
- 17 หนึ่งเค้าก็ไปมีเรื่องขึ้นศาล วันๆก็มีแต่เรื่องขึ้นศาล เป็นแม่ก็ต้องเคลียร์อยู่ตลอดเวลาคะ
- 18 B: ครับ
- 19 A: แต่ทางพ่อแม่เค้าคืออยู่ต่างจังหวัดแต่เค้าก็ต้องการเงินส่งเสียอะไรเงี้ย
- 20 B: แต่เค้าก็สบาย
- 21 A: ค่ะ แล้วทีนี่เราก็เก็บอยู่คนเดียวเลย โอ้โห มันปวดศีรษะ กดดัน
- 22 B: ก็จริงๆเท่าที่ผ่านมาก็หนักอยู่คนเดียวตลอดนี่ครับ
- 23 A: ใช่ค่ะ
- 24 B: เค้าจะอยู่หรือจะไปมันก็ฟังดูเหมือนไม่ต่างนี่ครับ
- 25 A: ใช่ค่ะ เผอิญมันก็เป็นคนที่เหมือนแฉ่งๆนะ ก็จะเป็นอะไรที่พอแฟนจะพูดอะไร อยากจะ
- 26 ได้อะไร เรื่องงานเรื่องการเมืองมันก็ฝากเค้ามาตลอด
- 27 B: เอาจี๋ครับ ในปัจจุบันนี้นะครับที่โทรเข้ามาเนี่ยคืออยากจะคุยถึงเรื่องอะไรครับ
- 28 A: เอ่อ ก็เรื่องที่ว่าคือตอนนี้พอมิเรื่องอย่างนี้เข้ามาคือลูกก็สงสาร แล้วก็มมเนี่ยก็เหมือนสติ
- 29 แตกนะคะ
- 30 B: ครับ ก็เหมือนคิดอยู่คนเดียว

- 31 A: ค่ะ คือที่น้ำมันก็ลงได้นะคะ คือไปนั่งทำใจ แล้วก็แอบไปจับผิคเค้านะคะ ไปดูว่าเค้าแอบมี
- 32 ผู้หญิงใหม่ยังไง แต่มันไม่ไปตีกับเค้าหรือไปฉีกหน้าเค้านะคะ เพราะเค้าเป็นระดับผู้บริหารแล้ว
- 33 B: ครับ พอเจอแล้วยังไงต่อครับ
- 34 A: ก็พอเจอเสร็จแล้วมันก็ทำใจ ไปดูอยู่ทุกวัน แอบมองอยู่ทุกวัน มันก็เลยตัดใจ
- 35 B: ครับ
- 36 A: เค้าก็พูดกับคนอื่นว่าเค้าไม่ใช่ภรรยาผมนะ ผมไม่ได้รับผิชอบเค้านะ ถ้าเค้าบอกว่าเรา
- 37 ไม่ใช่ภรรยาเค้าเนี่ย แล้วคุณหมอก็คิดดูสิคะว่าถ้าเค้าบอกว่าเราไม่ใช่ภรรยาเค้าเนี่ยเราจะทนอยู่กับ
- 38 เค้าหรือคะ
- 39 B: ก็แล้วแต่คุณล่ะครับ
- 40 A: ค่ะ ก็เลิกนะคะ
- 41 B: อ้าว เลิกก็เลิกสิครับ
- 42 A: ค่ะ พอเลิกเสร็จแล้ว
- 43 C: พอเลิกเสร็จแล้วเป็นยังไงคะ
- 44 A: พอเลิกเสร็จแล้วใช้มั้ยคะคุณหมอ
- 45 B: ลูกๆก็โตหมดแล้วนี่ครับ
- 46 A: ค่ะ โตหมดแล้ว
- 47 B: หมอว่าเค้าเห็นมาตลอดแหละครับว่าปัญหาเป็นยังไง
- 48 A: ใช่ค่ะ ที่นี้ใจเราครั้งนู่นนี่มันอู้หูเจ็บมากเลยคุณหมอ เจ็บมาก
- 49 B: ครับ
- 50 A: ที่นี้เราจะทำร้ายตัวเองเราก็มานั่งคิด เอ๊ เรายังมีลูก เรื่องอะไรเราจะมาทำร้ายตัวเองจริงมั้ยคะ
- 51 คุณหมอ
- 52 B: ถ้าหมอเป็นคุณหมอไม่ทำร้ายตัวเองหรือครับ เค้าไม่รู้สิกรู้สาหรือครับ คนไม่รักทำยังไง
- 53 มันก็ไม่ใช่สิกรู้หรือครับ
- 54 A: ค่ะ ฟังคุณหมอยู่ทุกวันล่ะคะ ที่นี้มันมีปัญหายุ่งยากอยู่
- 55 B: ครับ
- 56 A: คือว่าตอนนี้มีผู้ชายคนหนึ่งเข้ามาในชีวิต
- 57 B: ครับผม แล้วยังไงล่ะครับ
- 58 A: เค้าเป็นดี
- 59 B: ครับ
- 60 A: เค้าเป็นคนตรง
- 61 B: อ้าว เค้าดีก็ดีสิครับ

- 62 A: ค่ะ ที่นี้เราคิดว่ามันไม่ใช่นั่นสิคะคุณหมอ เค้ามามีลูกมีเมียมาแล้ว มีลูกมีเมียมาตั้งเยอะแยะ
63 แล้ว ที่นี้เค้าก็เล็กๆมาตลอด
- 64 B: ครับ
- 65 A: แต่ที่นี้เค้ามีข้อผูกมัดอยู่กับคนหนึ่ง
- 66 B: อ้อ
- 67 A: แต่เค้ามาชอบเราอีกคนหนึ่ง
- 68 B: ครับ
- 69 C: คุณเป็นบุคคลที่สาม
- 70 A: ค่ะ แต่เราว่ามันดูจะเป็นไปไม่ได้
- 71 B: ฟังดูจะหนีเสือปะจระเข้เนะครับงานนี้ เพียงแต่จะเข้าใจดีหน่อย
- 72 A: ไซ้ จระเข้ใจดี
- 73 B: จระเข้ก็คือจระเข้แหละครับ
- 74 A: จระเข้เค้าก็เป็นราชการด้วย เราก็ยังไม่อยากจะพูดว่าเราเป็นอะไรกันนะคะ
- 75 C: แล้วตอนนี้มันเกิดอะไรขึ้นหรือคะ
- 76 A: ก็ตอนนี้คือมันไม่ได้เกิดอะไรขึ้นแต่ใจเราคิดว่าเราอาจจะออกจากเค้า เราก็คุยกับเค้าว่าเรา
77 คงคบกันไม่ได้หรอก เราอย่าอยู่ด้วยกันเลย
- 78 B: ช่วงที่มีความเปลี่ยนแปลงในชีวิตใหม่ๆเนี่ย ช่วงเนี่ยมันจะเป็นเหมือนกับใจมันจะอ่อนครับ
- 79 A: ไซ้ค่ะ
- 80 B: จะมีอะไรเข้ามาง่ายครับ แต่บางทีไอ้ความง่ายที่เข้ามาเนี่ยถ้าเข้ามาช่วงปกติเราอาจจะไม่ได้
81 สนใจก็ได้เนะครับ
- 82 A: ค่ะ
- 83 B: บังเอิญตอนที่เลิกกับแฟน ไปเนี่ยมันเหมือนกับเกิดความแปรปรวนบ้างขึ้นแล้วจังหวะนั้นมิใคร
84 เข้ามาเนี่ยมันจะเข้าง่ายมากครับ
- 85 A: ไซ้ ใจมันอ่อนล้าไปแบบอ่อนล้าช่วงนั้นนะคะ มันอยากได้ความอบอุ่น
- 86 B: ครับ ก็ลองรู้จักกันไป เป็นเพื่อนกันไปก็ได้ครับ จะได้ไม่เจอปัญหาเพิ่ม
- 87 A: ค่ะคุณหมอ แต่ตอนนี้คือทำธุรกิจด้วยกันคะ คือเค้าก็พยายามจะช่วยแต่ตัวเค้าตอนนี้มันล้ม
88 ใจ เค้ามีธุรกิจที่ล้มอยู่ เค้าบอกว่าถ้าเค้าทำตรงนั้นขึ้นมาได้ปั๊บ อย่าง โครงการหรืออะไรเนี่ยคะ
89 พอเค้าฟื้นขึ้นมาได้ คือตอนนี้ธุรกิจมันแยอยู่ เค้าบอกว่าเค้าจะไม่ทิ้งเราเพราะเราคือผู้มีพระคุณ
90 กับเค้า เพราะเรามีแต่ให้เค้าอะไรเงี้ยคะ
- 91 B: ครับ ถ้ามันต้องยื่นนำหวังแล้วครับ ถ้ายังมีเรื่องผลประโยชน์เข้ามาด้วยก็ต้องคิดดีๆเลยครับ
- 92 A: ไซ้ เพราะที่หวังเค้าเนะ เค้าบอกว่าผมคิดว่าพี่ คือเค้าอ่อนกว่าเรานะ เค้า 44 เรา 47 แล้วละคะ
- 93 B: ครับ

- 94 A: แต่ที่นี้เค้าเลยบอกว่าผมคิดว่าพี่เป็นคนดีเพราะผมจน ผมล้ม แต่พี่ก็ยังไม่วางใจ พี่ก็ยังให้ผม
95 พี่ก็ยังช่วยเหลือ
- 96 B: อ้อ แต่ก็ต้องสำรวจใจเราให้ชัดเจนครับว่าเราช่วยในฐานะอะไรนะครับ
- 97 A: ไข่กะ ตอนแรกก็สงสาร พอตอนหลังๆมันก็ไม่ไข่ซะแล้วคุณหมอ
- 98 B: ครับผม
- 99 A: แล้วที่นี้เราจะเจ็บตัวอีกมั้ยเนี่ย
- 100 B: ครับ ครับ เจ็บตัวมั้ยเนี่ยไม่รู้ แต่ตั้งเนียฟังดูเหมือนเสียไปแล้วแหละ แต่ว่าจะได้อะไรขึ้นมา
101 มั้ยเนี่ยผมก็คงบอกล่วงหน้าไม่ได้ ก็ตามดูไปแล้วกันครับ
- 102 A: ก็ต้องดูดวงชะตาเราไป จริงมั้ยคะคุณหมอ
- 103 B: แต่ถ้าหมอเป็นคุณหมอมะเพื่อใจไว้วันหนึ่งครับว่ามันอาจจะไม่ได้เป็นอย่างที่เรา
104 จินตนาการไว้ก็ได้ แล้วเป็นไปได้อีกด้วยครับ
- 105 A: ค่ะ
- 106 B: ครับผม ช่วงที่ใจมันอ่อนเนี่ยอะไรมันก็จะดูเป็นไปได้ไปหมด
- 107 A: มันเป็นเพราะว่าสามีก่อนเราเนี่ยไม่ค่อยได้ดูแลเราหรือเวลาที่เราโทรไปปรึกษาเค้าเรื่องลูกๆ
108 เค้าก็ปิด
- 109 B: ครับ เพราะงั้นคนนี้ก็เลยเข้ามาง่ายใจครับเพราะว่าเค้ามาตรงกับจุดที่เราขาดพอดี เข้ามาพอดี
110 เข้ามาเทคแคร์ เข้ามาดูแล
- 111 A: โอ๊ยคุณหมอ
- 112 B: ครับ
- 113 A: คือที่แรกที่มันมีคนเข้ามาเนี่ย คือตอนที่มันหายไป มันไปเจอคนอายุ 35 คน 35 นี้คือคุณ
114 ดี อะไรดีจะซื้อบ้านซื้อช่อง ซื้อรถให้แต่มันบอกไม่เอา มันสงสารลูกในท้องเค้า มันไม่เอาเลย
115 ละคะเพราะว่ามันบป บอกไม่เอาๆ
- 116 B: ก็ดีแล้วครับ ที่ไม่ไปยุ่งนะครับ
- 117 A: ค่ะ คือเลิกเลย คือทำตัวให้เค้าเห็นว่าเราทำตัวไม่ดีแต่มันก็ไม่ใช่คนจะทำตัวไม่ดีหรอก แต่
118 พยายามจะสร้างภาพไป ให้เค้าตีตัวออกจากเราซะจะได้ไม่มาพัวพัน
- 119 B: ก็แล้วแต่ครับ ถ้าจุดประสงค์ต้องการจะอย่างนั้น เรื่องวิธีการก็หาได้แล้วกันครับ
- 120 A: ไข่กะคุณหมอ ก็เลยฟังคุณหมอมออยู่ทุกคืน มันเหมือนกับว่าเรามีจิตที่อยากจะระบายกับตรง
121 นู้นตรงนี้ คุณอะไรให้มันสบายใจอย่างเนี่ยคุณหมอ
- 122 B: ครับ แต่ว่าการที่คนที่เราคุยด้วยก็ไม่จำเป็นจะต้องมาเป็นตำแหน่งแฟน หรือว่า เออ อะไรที่
123 สนับสนุนกันเสมอไปครับ ก็บางที เออ มีเพื่อนต่างวัย ต่างเพศกันก็ไม่จำเป็นจะต้องสรุปว่าเป็น
124 อะไรกันเสมอไปนะครับ
- 125 A: ค่ะ

- 126 B: ถ้าไม่ฉันผมคิดว่ามันจะลำบากขึ้นครับ โจทย์จะซับซ้อนขึ้น
- 127 A: ใช่ค่ะ แต่ผมบอกตรงๆเลยว่าบอบข้มาเยอะเลยตั้งแต่ 30 ปีที่อยู่กับเค้ามาแล้วเค้ายังมาฝาก
- 128 คำอีกนะสามี่เก่านะ ว่าเสียเวลา 30 ปีที่อยู่กันมา
- 129 B: ไม่ต้องเอามาคิดหรือฟังใครแล้วครับตอนนี้ เวลาคนเราโกรธกัน ไม่รักกันแล้ว พุดอะไรก็มี
- 130 แต่หักหาญน้ำใจกัน
- 131 A: แต่บอกคุณหมอตตามตรง มนไม่โกรธ ไม่แค่นอะไรเค้านะ
- 132 B: ก็ดีแล้วครับ
- 133 A: เพราะมันเป็นชีวิตที่ต้องหักเหกันได้ ถึงเวลาแล้วนะ
- 134 B: ครับ เวลาเหลือน้อยแล้วครับ
- 135 C: ค่ะ
- 136 B: คนเราแต่ละคนอายุไขก็ไม่แน่นอน
- 137 A: เดียวก็ตายจากกันแล้วเนอะคุณหมอ
- 138 B: เราใช้เวลากับความทุกข์ในชีวิตมาเยอะไปแล้วมั้งครับ
- 139 A: ใช่
- 140 B: แต่ที่นี้ความสุขที่ว่ามันไม่ใช่หมายความว่าหาแฟนใหม่ นะครับ
- 141 A: ใช่
- 142 B: หมอว่าเราอาจจะต้องหันหาความสุขที่มันเป็นสุขแท้ในชีวิตใหม่ นะครับ
- 143 A: แล้วมันเป็นคนที่ไม่ใช่ว่าจะชอบใครง่าย เป็นคนที่หยิ่งในตัวเองจริงๆนะคะ
- 144 C: แต่คุณหมต้องระวังนิดหนึ่งนะคะ ใครเข้ามาในช่วงที่หัวใจเรากำลังไม่เข้มแข็งเนี่ยอาจจะ
- 145 เอ่อ เค้าเรียกว่าอะไรมาบังตา
- 146 B: ครับ แล้วก็พอโตๆกันแล้ว เป็นผู้ใหญกันแล้วมันไม่เหมือนหนุ่มสาวนะครับ
- 147 A: ใช่ ลูกหลานก็มี
- 148 B: เพราะมันมีเรื่องผลประโยชน์ครับ มันปนๆเข้ามา
- 149 C: ค่ะ ใช่ค่ะ
- 150 B: เค้ารู้ว่าเรามีอายุ มีฐานะ มีอะไรดี เค้าก็มองตรงนั้นด้วยเหมือนกันครับ
- 151 C: ค่ะ ต้องระวังนะคะคุณหม
- 152 A: ค่ะ
- 153 C: ขอบคุณค่ะ
- 154 A: ขอบพระคุณค่ะ
- 155 B: ครับ
- 156 C: ค่ะ สวัสดีค่ะ

บทสนทนา 6S จะเลิกกับแฟนดีไหม (file con6-7) เวลา 0.15 - 8.15

- 1 C: คุณนุ้ยคะ สวัสดีค่ะ
- 2 A: ค่ะ สวัสดีค่ะ
- 3 B: ค่ะ
- 4 C: เป็นไงคะเจอเจอกับอะไรมาอยากปรึกษาคุณหมอเชิญเล่าค่ะ
- 5 A: ค่ะ คือว่าคบกับแฟนมาแบบว่าเกิน 1 ปีแล้วละคะ ก็ทะเลาะกันบ่อยมาก ตอนนี่คืออยากจะ
- 6 เลิกนะคะ คืออยากจะปรึกษาคุณหมอว่าเลิกดีมั๊ย คิดว่าจะเลิกดีมั๊ย อะไรอย่างเนี่ยค่ะ
- 7 B: ค่ะ เออ ก็คุณรู้สึกยังไงอะคะ
- 8 A: คือที่จะเลิกเนี่ยคะ คืออย่างนี้คะ คือว่าเราแอบคบกันแบบว่าเค้าอยู่ต่างจังหวัดอย่างเงี้ยคะ
- 9 หนูก็อยู่กรุงเทพ แล้วคราวนี้คือปีหนึ่งเราเจอกันแค่ 2 ครั้งอะไรเงี้ยคะ
- 10 C: ค่ะ
- 11 A: แล้วแบบว่าคือมันก็ต้องคุยโทรศัพท์กันใช่ไหมคะ แบบตกลงวันหนึ่งเราคุยกันเวลานี้เวลานั้น
- 12 บางทีเราโทรไปเค้าก็ไม่รับสาย คือเค้าไม่ค่อยใส่ใจอะไรเลยนะคะ ก็คือเป็นอย่างนี้มาตลอด เป็น
- 13 อย่างนี้ คือแต่เราก็งงทน เราก็งงอยู่ คือเป็นแฟนคนแรกนะคะ
- 14 B: ค่ะ คิดว่าถ้าเลิกกับเค้าเราจะมีสุขขึ้นมั๊ยคะ
- 15 A: ก็ไม่รู้เหมือนกันคะ ก็คิดว่า ถ้าเลิกกันเหอ ก็คิดว่าอยากจะเลิกนะคะ แต่แบบก็คบมาทีนาน
- 16 นะ อะไรอย่างเนี่ย
- 17 B: ถ้าจะถามแบบเลิกดีมั๊ย ต้องถามตัวเองว่าแบบ การที่เราจะเลิกกับเค้าเนี่ยสิ่งที่เราต้องการคือ
- 18 อะไร เราจะได้อะไรจากการที่เลิกกับเค้า เวลาเราจะทำอะไรเราต้องถามตัวเองว่าแบบ เออ การที่
- 19 เราจะทำอะไรแล้วสิ่งที่เราต้องการคืออะไรจากการที่เราทำสิ่งนั้น
- 20 C: เลิกเพราะอะไร จะได้อะไรจากการเลิกอย่างนี้เหอคะ
- 21 B: ค่ะ
- 22 C: คุณนุ้ยมีคำถามหรือว่าคำตอบให้ตัวเองมั๊ยคะ
- 23 A: ไม่มีนะคะ
- 24 B: มีคำตอบมั๊ยคะแบบ จะได้ความสุขหรือจะได้ความมีอิสรภาพ จะได้โอกาสที่จะเริ่มต้นใหม่
- 25 หรือว่าจะได้ เออ จะได้อะไรคะ
- 26 A: เออ ก็คิดว่าถ้าเลิกกันก็คงจะ คืออยู่แบบนี้มันก็อึดอัดนะคะ มานั่งทะเลาะกันอยู่ได้ว่าทำไม
- 27 ไม่โทร ว่าทำไมไม่รับ ว่าทำไมไม่สนใจ
- 28 C: ทะเลาะด้วยเรื่องเล็กๆน้อยๆ
- 29 B: ค่ะ
- 30 C: แต่ที่อยากจะเลิกเพราะว่าเค้ายังมีพฤติกรรมแบบนี้

- 31 A: ค่ะ
- 32 C: แต่ถ้าเค้าเลิกกับเราจริงๆคุณนุ้ยเองรับได้มั้ยะ เสียใจมั้ยะ หรือว่าจะจัดการกับความผิดหวัง
- 33 ตรงนี้ยังไง
- 34 A: เอ๋อ
- 35 C: จินตนาการตัวเองไปถึงตอนที่เลิกรีเปล่าคะ
- 36 A: ก็เคยนะคะ เคยไม่ได้ติดต่อกันมาเดือนหนึ่งที่แบบทะเลาะกัน คือเค้านะคะ คือเค้าไม่ติดต่อ
- 37 มาเลย เราติดต่อไปแต่เค้าไม่ติดต่อมา เดือนนึงมันก็ไม่ใช่น้อยๆนะคะ แบบว่า เออ แล้วเราก็แบบ
- 38 เฮ้ย ตกลงจะเอายังไงกันแน่ ไม่เล็กๆ เค้าก็บอกว่าไม่เล็กๆ ก็โอเคไม่เล็ก ก็อย่างนี้ ก็เป็นอย่างนี้
- 39 ตลอดอะไรรออย่างนี้คะ
- 40 B: ฟังดูเหมือนคุณนุ้ยตอนนี้รู้สึกชีวิตก็ไม่แน่นอน ถ้าเลิกก็ได้รับความแน่นอน
- 41 A: ค่ะ
- 42 B: ค่ะ เราไม่ต้องการความไม่แน่นอนคะ เราต้องการความแน่นอนมากกว่า
- 43 A: ค่ะ ใช่มั้ยคะ
- 44 B: ค่ะ ความแน่นอนมันสำคัญกับเราตรงที่เราจะได้อะไรแบบที่ เออ มันชัดเจน
- 45 A: ค่ะ
- 46 B: เราไม่ได้ต้องการเป็นคนที่เป็นแบบคอยไป เออ เราไม่ต้องการการทะเลาะเบาะแว้ง
- 47 A: ค่ะ
- 48 B: ค่ะ แต่ที่นี้เราก็จะเสียความรู้สึกว่าเรามีคนที่รักเรา เราได้รักใคร อย่างงี้โอเคใช่มั้ยคะ
- 49 A: ค่ะ ก็คือเราไม่ได้มีใครเลย เรามีแค่เค้าคนเดียวอะไรรออย่างนี้คะ
- 50 B: แต่เราโอเคใช่มั้ยคะที่เราจะไม่มีใคร แล้วก็ความรู้สึกที่ว่าเราเป็นของใคร แล้วก็เราเป็นของ
- 51 กันและกัน ชิ่งไถลัวเลนไทนแล้วด้วย โอเคใช่มั้ยคะ ปีที่แล้วก็มีคนที่เราจะให้ของแล้วก็มีคนให้
- 52 ของเรา มีคนบอกรักเรา เราได้บอกรักใคร โอเคอยู่มั้ยะ
- 53 A: ก็ มันก็ยังโอเคอยู่นะคะ แต่ถ้าเกิดคบกันต่อไปมันก็เป็นอย่างนี้เรื่อยๆ แล้วมันเป็นข้อที่เรา
- 54 น่าจะรับไม่ได้เพราะไม่จั้นเราคงไม่ทะเลาะกันด้วยเรื่องนี้ตลอด เรารับไม่ได้นะคะ เออ ทำไมเค้า
- 55 ถึงไม่ใส่ใจ อะไรรออย่างนี้คะ
- 56 C: ค่ะ
- 57 B: ค่ะ ฟังดูก็ชัดเจนนะคะ
- 58 C: เหมือนตั้งรับพร้อมแล้วที่จะเลิก แต่ว่าคนที่จะมาบอกว่าเลิกหรือไม่เลิกกลายเป็นคุณผู้ชาย
- 59 ตอนนี้ต้องการคำตอบจากเค้าอย่างเดียวใช่มั้ยคะ
- 60 A: ก็ ถ้าคำตอบจากเค้า เค้าก็จะตอบเสมอว่าไม่เลิกอะไรรออย่างนี้ แต่การกระทำของเค้ามัน
- 61 ไม่ใช่เหมือนสิ่งที่เค้าพูดนะคะ
- 62 C: ค่ะ ต้องการความชัดเจนแบบนี้

- 63 A: ใช่
- 64 C: ทำยังไงดีคะคุณหมอ
- 65 B: อ้อ จริงๆถ้าแบบว่าคุณนุ้ย เอ่อ ชัดเจนว่าเราจะเลิกเนี่ยค่ะ ไม่เห็นจะต้องถามเค้าเลยว่าเค้าจะ
- 66 เลิกหรือไม่เลิก เออ
- 67 A: ก็แบบ ก็อยากจะเลิกนะ แต่อีกใจนึงก็ แต่เราก็แบบ ก็ยังรักอยู่ ก็มันกึ่งๆคือไม่แน่ใจว่าจะ
- 68 เลิกดีมั๊ย เฮ้ย จะเลิกดีมั๊ยแบบเนี่ย
- 69 C: โห ถ้าเป็นแบบนี้ก็ต้องทำแบบที่คุณหมอบอกรีเปล่าคะคุณหมอ ว่าต้องถามตัวเองและตอบ
- 70 ตัวเองรีเปล่าคะว่าเลิกไปเราจะมีอะไรตามมา ถ้าข้อดีมันมากกว่า เอ้า ข้อดี ข้อเสีย ต้องคิดสอง
- 71 ข้างรีเปล่าคะเพื่อจะได้ชัดเจนแล้วก็จะได้กล้าตัดสินใจมากขึ้น
- 72 B: คือหมอมว่าเราต้องตอบได้ว่าเราต้องการอะไรจากการที่จะเลิกกับเค้าเนี่ยค่ะ ก็เมื่อเรารู้ว่าเรา
- 73 ต้องการอะไรเราก็ไม่ต้องให้เค้าเป็นคนเลือก ถ้าเราต้องการให้เค้าเป็นคนเลือกมันเหมือนกับคุณ
- 74 นุ้ยยังไม่ได้ตัดสินใจ ถ้าคุณนุ้ยยังต้องให้เค้าเลือกเนี่ยแปลว่าคุณนุ้ยยังไม่ได้ตัดสินใจนะคะ
- 75 A: ค่ะ
- 76 B: ถ้าคุณนุ้ยยังให้เค้าเลือกเนี่ยแปลว่าคุณนุ้ยยังไม่ได้ตัดสินใจว่าคุณนุ้ยจะเลิกเอง
- 77 A: ค่ะ
- 78 B: คุณความรู้สึกของตัวเองให้ดีขึ้นนะคะ ลองดูว่าจริงๆแล้วเส้นทางของเราเป็นแบบไหน อะไร
- 79 ดีกว่าไม่ดีกว่าแล้วที่ตัดสินใจไปในเส้นทางที่คุณนุ้ยเลือกเอง รู้สึกว่าคุณนุ้ยเองก็เป็นผู้หญิงคน
- 80 หนึ่งที่เข้มแข็งนะคะ แล้วก็เด็ดเดี่ยวพอได้ พอสมควร ถ้าชัดเจนขึ้นมาไม่แน่นะคะอาจจะจะมีอะไร
- 81 ดีๆอยู่ปลายทางก็ได้นะคะ
- 82 A: ค่ะ
- 83 B: เพราะว่าตอบตรงๆเลยนะคะ คนที่จะเลิกกับใคร คนที่พร้อมจะเลิกกับใครเนี่ยเค้าจะไม่ถาม
- 84 คนอื่นแล้วคะว่าจะเลิกดีมั๊ย
- 85 C: ค่ะ
- 86 B: เค้าจะบอกตัวเองได้เลยว่าฉันจะเลิกแน่นอน
- 87 A: ค่ะ
- 88 C: ค่ะ
- 89 B: นั่นแสดงว่ายังเหลืออะไรบางอย่างที่เราแบบ เอ่อ ยังไม่พร้อมจะเลิก
- 90 A: ค่ะ
- 91 B: คือทำอย่างไรที่ทอแนะนำไปคะว่าให้ถามตัวเองว่าอะไรนะที่ฉันยังไม่พร้อมจะเลิกกับเค้า
- 92 A: ค่ะ
- 93 C: ค่ะ ขอขอบคุณนะคะ
- 94 A: ค่ะ ขอขอบคุณมากนะคะ

95 B: ค่ะ

96 C: ค่ะ สวัสดีค่ะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนา 7S ลูกชอบแอบดูพี่สาวอาบน้ำ

- 1 C: คุณปรีชาคะ สวัสดีค่ะ
- 2 A: ครับผม สวัสดีครับ
- 3 B: สวัสดีค่ะ
- 4 C: ค่ะ เป็นไงคะ
- 5 A: พอดีลูกชายผมนะครับ
- 6 B: ค่ะ
- 7 A: อายุตอนนี้ก็ประมาณ 14 เข้า 15 ครับ
- 8 C: ค่ะ
- 9 A: คือเค้ามีพฤติกรรมแบบชอบช่วยตัวเองนะครับ
- 10 B: ค่ะ
- 11 A: แล้วเค้าก็ชอบแอบดูพี่สาวอาบน้ำ
- 12 B: ค่ะ
- 13 A: ถ้าผมจับได้จะตี ทำโทษอย่างหนักนะครับ
- 14 B: ค่ะ
- 15 A: แต่เรื่องช่วยตัวเองเนี่ยไม่รู้จะทำยังไงนะครับ เอามาอนก็แล้ว เค้าก็พยายามจะไม่นอนกับ
- 16 เรานะครับ
- 17 B: ค่ะ
- 18 A: เราจะแก้ปัญหายังไงดีครับ การช่วยตัวเองผมก็ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ไปนะครับ
- 19 B: ค่ะ แล้วเคยคุยกับเราเรื่องนี้ว่ายังไงบ้างคะ
- 20 A: เอ่อ ผมเคยคุยกับเค้า นะครับ เอ่อ ก็แบบไปค้นห้องเค้าก็เจอหนังสือโป๊ อะไรอย่างเนี่ย
- 21 B: ค่ะ
- 22 A: ผมก็บอกว่าดูได้นะแต่เราก็ต้องแยกแยะด้วยนะ คือผมก็ไม่ได้ลงโทษเค้ารุนแรงอะไรเรื่อง
- 23 นั้นนะ แต่เรื่องพฤติกรรมดูพี่สาวอาบน้ำเนี่ย
- 24 B: ค่ะ
- 25 A: ผมก็ลงโทษอย่างหนักเพราะว่ามันทำไม่ได้ มันผิด
- 26 B: ค่ะ
- 27 A: ผมก็พยายามสอนเค้า นะครับ ผมก็พยายามคิดว่าจะแก้ปัญหายังไง
- 28 B: ค่ะ แล้วได้แนะนำให้เค้าหาทางออกให้กับอารมณ์ทางเพศยังงัยบ้างละคะ คือจะไปห้ามเลย
- 29 ไม่ให้เค้าระบายเลยมันก็ไม่ได้คือเค้าเป็นวัยรุ่นแล้ว ก็เอ่อ มีอารมณ์ทางเพศก็ต้องระบายออกมา
- 30 A: อะไรนะครับผม

- 31 B: คือเค้าก็เป็นวัยรุ่นน เค้าก็ต้องมีอารมณ์ทางเพศแล้วนะค่ะ
- 32 A: เข้าใจครับผม
- 33 B: ค่ะ
- 34 A: คือเรื่องช่วยตัวเองเนี่ยผมก็พยายามจะไม่ไปยุ่ง ไม่ไปสนใจนะครับ
- 35 B: อือ
- 36 A: แต่การชอบแอบดูพี่สาวอาบน้ำเนี่ย แม่กระทั่งแม่ เค้าก็แอบดูนะครับ ถ้าผมจับได้เนี่ยผมก็
- 37 ทำโทษนะครับ
- 38 B: ค่ะ ก็คือบอกเค้าว่าช่วยตัวเองได้ไม่เป็นไร แต่ว่าห้ามดูผู้หญิงในบ้านอาบน้ำ
- 39 A: ครับ ผมก็บอกเค้าว่าพ่อก็ไม่ได้ว่าอะไรหรอกนะเพราะว่าพ่อก็เคยเป็นวัยรุ่นมาก่อน พ่อก็
- 40 เข้าใจ
- 41 B: แต่หนังสือไปก็
- 42 A: คือผมก็บอกว่าดูก็ดูได้แต่อย่าให้เก็บเอาไว้ให้แม่เห็น อย่าให้พี่สาวเห็น
- 43 B: ค่ะ
- 44 A: คือบอกว่าพ่อเข้าใจ แต่พยายามอย่าให้แม่เห็น
- 45 B: ค่ะ
- 46 A: คือบอกว่ามันเป็นความลับระหว่างพ่อกับลูก ก็พยายามแก้ปัญหาตรงนี้ไป
- 47 B: ค่ะ
- 48 A: แล้วส่วนเรื่องไปเที่ยวหรืออะไรอย่างเนี่ย
- 49 B: ค่ะ
- 50 A: ก็ให้ลูกคิดเอาเองแล้วกันว่าเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม
- 51 B: ค่ะ
- 52 A: แต่ก็คือจะไปเที่ยวก็ต้องป้องกัน
- 53 B: ค่ะ
- 54 A: แต่คือเค้าก็ยังอยู่ในวัยยังไม่เป็นนายเลยนะ
- 55 B: ค่ะ
- 56 A: ก็ไม่รู้จะแก้ปัญหายังไงดี
- 57 C: ฟังเสียงคุณพ่อคุณหนักใจมากเลย เข้าใจจริงๆ คุณหมอมะ พุทธิกรรมสองอย่างนี้เกิดกับลูก
- 58 ชายของใครก็ต้องหนักใจ อย่างนี้จะแก้แต่ละ โจทย์ยังงี้ดีคะ
- 59 B: ค่ะ วันก่อนนี่ก็มี มีเด็กชายคนหนึ่งก็นอนกับคนใช้ในบ้าน นอนทุกวันๆ คนใช้ก็หนักใจ
- 60 กลัวจะท้อง ดูกายก็ไม่ใช้เพราะเป็นเด็กนักเรียนไม่รู้จะไปซื้อถุงยางยังไง แล้วคุณพ่อก็ยังนึกว่า
- 61 ลูกตัวเองยังเด็กก็ยังไม่ได้สอน อย่างเนี่ยค่ะ คือก็ต้องดูเด็กว่าถ้าเสียงแตก ตัวใหญ่ก็ต้องสอน
- 62 แล้วนะค่ะ คือก็ต้องสังเกตว่าตอนตื่นนอนเค้ามีอวัยวะเพศตั้งเต่ กางเกงในเปียก มีน้ำอสุจิไหล

- 63 เปียก เวลาคุณแม่หรือพี่สาวนอนไม่ทันระวัง ไม่ใส่ชั้นในทำให้เห็นหน้าอก เด็กเค้าก็มีอารมณ์นะ
- 64 คุณพ่อก็คงต้อง เอ่อ ก็คงชวนไปออกกำลังกายบ่อยๆนะคะ แล้วก็
- 65 A: ครับ ผมก็จับเค้าออกไปวิ่งนะครับ
- 66 B: อ้อ ค่ะ
- 67 A: ผมก็พยายามสอนนะครับว่าถ้าลูกจะไปเที่ยวก็โอเค แต่ถ้าพ่อจับได้พ่อก็จะลงโทษนะ แต่ก็
- 68 จะไปห้ามเด็ดขาดมันก็คงไม่ได้ล่ะนะครับ ไม่รู้จะทำยังไง
- 69 B: ค่ะ
- 70 A: แต่ก็ต้องรู้จักวิธีป้องกันนะ ถ้าเป็นอะไรไปแล้วพ่อก็ช่วยอะไรไม่ได้นะ พ่อต้องหาเงินรักษา
- 71 อีก
- 72 B: ใช่ คิดโรคเนอะ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อะไรอย่างอื่น ถึงจะไม่ใช่เอดส์ก็อันตราย
- 73 เหมือนกันจริงๆเที่ยวก็ไม่ค่อยอยากให้เที่ยวเนอะ เพราะเดี๋ยวเกิดแบบใช้ถุงยางไม่เป็น หรือ
- 74 อาจจะมีเงินไม่กล้าไปซื้อมาใช้ คุณพ่อก็จะต้องไปซื้อมาให้ด้วยซ้ำมั้งคะหม่อว่า เพราะว่าบางที
- 75 เด็กผู้ชายมันเงินไม่กล้าไปซื้อ
- 76 C: ก็แสดงว่าการช่วยตัวเองเนี่ยปล่อยให้ลูกทำได้แต่ก็ต้องพยายามดึงๆมาเวลาที่รู้ว่าอาจจะเค้า
- 77 อยู่ในเวลาเปลี่ยๆ เวลาอารมณ์อยากทำก็ดึงออกมาจากตรงนั้นหรือคะคุณหม่อ
- 78 B: เด็กผู้ชายบางคนก็ไม่ชอบช่วยตัวเองค่ะ คือบางทีเค้าก็มีความเชื่อแบบของเค้า แบบของเด็ก
- 79 มัธยมบางทีเค้าก็มีความเชื่อกันผิดๆ แบบช่วยตัวเองบ่อยๆทำให้สมองเสื่อม แล้วจะหมด
- 80 สมรรถภาพเร็ว เดี่ยวกระสุนหมดก่อน
- 81 C: ค่ะ
- 82 B: เค้าก็จะเก็บไปทำกับผู้หญิงจริงๆนะคะ
- 83 A: คุณหม่อครับแล้ววิธีแก้ปัญหาก็มีแค่สอนเค้าอย่างเดียวใช่ไหมครับ
- 84 B: ก็ต้องคุยกันอีกทีค่ะว่าเค้ามีความเชื่ออะไรบ้าง แล้วก็มีความกังวลอะไรมั๊ยจริงๆเรื่องเที่ยว
- 85 กลางคืนก็ไม่ค่อยสนับสนุนเท่าไร
- 86 A: คือว่ามันมีปัญหาอีกปัญหาหนึ่งนะคะ
- 87 B: ค่ะ
- 88 A: คือเพื่อนนักเรียนกลุ่มเค้าเนี่ยครับ
- 89 B: ค่ะ
- 90 A: คือเคยหายไปกับเค้าตอนปิดเทอมสุดท้ายเนี่ยครับ
- 91 B: ค่ะ
- 92 A: คือไปเที่ยวทะเลกันสองต่อสองแล้วข้ามวันข้ามคืนเลย ผมก็เลยบอกทำอย่างนี้ไม่ได้ล่ะ
- 93 ตอนแรกเค้าบอกผมว่าไปกันทั้งห้อง เรายังเข้าไปก็ไป ทีนี้ไปสืบเสาะแล้วเพื่อนบอกว่าไม่มีใคร
- 94 ไปเลยครับ ไม่มีจัดไปเลย ผมก็อ้าว

- 95 B: ค่ะ
- 96 A: พอดีทางนั้นเค้าไม่ได้ติดใจเอาอะไร ก็เลยไม่มีอะไร
- 97 B: ค่ะ แล้วเดี๋ยวเกิดว่ามันมีเรื่องตั้งครรภ์อะไรเกิดขึ้นมา มันก็
- 98 A: ไม่งั้นก็ยุ่งเลย
- 99 B: คุณพ่อก็ต้องแบบหาเวลาคูกับลูก
- 100 A: มันมีฮอร์โมนอะไรมั๊ยครับ
- 101 B: ฮอร์โมนอะไรคะ
- 102 C: เหมือนจะกินแล้วลดหรือคะ
- 103 A: กินแล้วให้มันหมดไปเลย
- 104 C: โอ้โห คุณพ่อโหดร้าย
- 105 A: จะจับมันกินซะเลย
- 106 B: จริงๆไม่ควรกินนะคะ ฮอร์โมนกินแล้วอันตรายคะ เดี่ยวเป็นมะเร็ง หมอว่า จริงๆแล้วมันก็
- 107 มีค่ะยาที่กินแล้วลดอารมณ์ทางเพศ เป็นยาปลอดภัยนะค่ะ คล้ายๆยาต้านเศร้าที่ทางจิตเวชเค้า
กินนะค่ะ
- 108 A: อ้อๆ
- 109 B: เหมือนกินแล้วลดอารมณ์ชนิดหนึ่ง ทำให้ไม่ค่อยสนใจเรื่องเล็กๆ กินแล้วไม่อันตรายคะ
- 110 A: แล้วเคยแบบนี้คุณหมอบ่อยมั๊ยครับ
- 111 B: บ่อยเหมือนกันคะ โดยเฉพาะบ้านที่มีคนใช้สาวๆแล้วใส่ชุดนอนเดินไปเดินมา หรือแบบ
- 112 บ้านที่มีพี่สาวหรือมีคุณแม่ยังสาวอยู่อย่างเนี่ย บางทีก็ปล่อยตัวนุ่งผ้าเช็ดตัวไปมา
- 113 A: ก็เนี่ยครับ เค้าก็เจอพี่สาวเค้าตีประจำเลยครับ แต่ก็แก้ปัญหาไม่ตก ทะเลาะกันประจำเรื่อง
- 114 เนี่ย
- 115 C: คุณหมอบอกเรื่องแอบดูเนี่ยแก่คุณในบ้านก็ร้ายแล้วนะคะ ถ้าเกิดไปดูข้างนอกนี้อาจจะถูก
- 116 แจ้งความจับได้ อันนี้จะแก้ยังไงดีคะ จะแก้ไอ้พฤติกรรมแอบมองเนี่ยคะ
- 117 A: คือผมจะใช้วิธีอ้ออย่างเดี๋ยวเลยครับ
- 118 C: อ้าว
- 119 A: คือดีนี่แบบไม่รู้จะตียังไงแล้ว
- 120 C: เหมือนยิ่งตียิ่งอยากทำ
- 121 B: เด็ดโตแล้ว
- 122 A: ถ้าจับได้นี่ก็ต้องลงโทษ ไม่ให้ไปเที่ยว เค้าไปเที่ยวกันผมก็ไม่ให้ไป
- 123 B: เออค่ะ ก็ต้องตัดสิทธิ์ในเรื่องที่เค้าเดือดร้อนคะ เรื่องไหนที่เค้าไม่เดือดร้อนเค้าก็ไม่ค่อย
- 124 สนใจ กรณีที่เค้าแอบดูในบ้านแล้วไปเก็บเค้าไว้ในบ้านมันก็ยังใกล้ตัว ยิ่งแบบ
- 125 A: อ้อ ไม่ล่ะครับ คือตอนนี้แม่อาบน้ำพี่สาวเฝ้า ถ้าพี่สาวอาบน้ำก็แม่เฝ้า

- 126 B: อ้อ
- 127 A: บางทีผมก็ไปนั่งเฝ้าเลย เอ้า ลองดูสิ
- 128 C: ค่ะ คุณหมอคะตอนนี้มีเวลาอีกหนึ่งนาทีก่อนที่จะช่วยคุณพ่อปรีชาอย่างไรดีคะ
- 129 B: ก็จริงๆแล้วก็รู้สึกว่าคุณแบบ เอ่อ รู้สึกว่าไม่ได้รับความไว้วางใจ แล้วก็รู้สึกเสียเกียรติอยู่เหมือนกันแหละ ก็น่าเห็นใจเค้าเนอะคะ ก็เป็นตามวัย ก็พาเค้าไปคุยกับนักจิตวิทยา
- 130 B: อ้อครับ
- 131 B: หรือว่านักจิตแพทย์ใกล้ๆบ้านก็ได้
- 132 A: ได้ครับๆ
- 133 C: ก็ลองดูนะคะ
- 134 A: ครับๆ งั้นก็ขอบคุณมากนะคะครับ
- 135 B: ค่ะ
- 136 C: ค่ะ
- 137 A: สวัสดีครับ
- 138 B: สวัสดีค่ะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนา 8S กลัวลูกเป็นกระเทย

- 1 C: คุณชวิช สวัสดิ์ค่ะ
- 2 A: สวัสดิ์ครับคุณพิธีกรแล้วที่คุณหมอครับ
- 3 B: สวัสดิ์ครับ
- 4 C: ค่ะ เป็นไงคะเรื่องที่เจอเจอ
- 5 B: คืออยากถามเกี่ยวกับลูกชายนะครับ คือแกชอบของแบบผู้หญิงนะครับ ตุ๊กตาเอช สีส้มพูเอช
- 6 คือซื้อปิ่นให้อะไรให้ก็ไม่เอา
- 7 B: ครับ
- 8 A: แกจะวาดรูปของแกเองแล้วก็จะเอาสีชมพูมาระบายให้เสร็จแล้วก็สวยตามที่แกต้องการ
- 9 B: ครับ
- 10 A: แล้วก็จะปิ่น ตุ๊กตาก็จะเป็นพวกนางเงือก เป็นผีเสื้อมีปีกสวยๆ อะไรเงี้ยครับ
- 11 B: ครับ
- 12 C: ค่ะ
- 13 A: แล้วเวลาคุณหมอร่าแกก็จะชอบร่า ชอบพ็อน
- 14 C: อ้อ
- 15 B: ครับ
- 16 A: ผมก็เลยสงสัยว่า เอ้ เหมือนจะเป็นแบบที่คุณหมอพุดเลย คือแกจะมีโอกาสที่จะเบี่ยงเบนรี
- 17 เปล่าครับ
- 18 B: อายุเท่าไรแล้วครับ
- 19 A: 5 ขวบครับ
- 20 B: 5 ขวบ คือจริงๆ 5 ขวบเนี่ยเด็กก็จะเริ่มรู้เรื่องมากขึ้นนะครับ แล้วเราก็จะเห็นพฤติกรรม
- 21 ส่วนนั้นออกมา แต่มันก็ยังไม่ 100 เปอร์เซ็นต์หรอกครับ บางครั้งเด็กเค้าก็จะชอบอะไรที่เป็น
- 22 แบบ คือเด็กเค้าก็จะชอบอะไรที่ร้องรำทำเพลง ชอบความบันเทิงดูม๊วยครับ บางทีสิ่งที่เค้าทำเนี่ย
- 23 เค้าทำเลียนแบบสิ่งแวดล้อมไงครับ
- 24 C: ค่ะ
- 25 B: เพราะฉะนั้นบางทีอาจจะเป็นเพราะอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เค้ามีพฤติกรรมออกมา
- 26 แบบนี้ก็ได้ เค้าอาจจะไม่ได้เป็นก็ได้ไหม้ครับ
- 27 C: ค่ะ
- 28 B: ก็อาจจะต้องเป็นเรื่องที่ต้องติดตามต่อไป แต่ว่าถามว่าพฤติกรรมแบบนี้มีแนวโน้มจะ
- 29 เป็นได้ม๊วย ก็มีแนวโน้มจะเป็นได้ค่อนข้างสูงเหมือนกัน เพราะงั้นตอนนี้เราอาจจะต้องเริ่มต้น

- 30 ค่อยๆดึงเค้านอกมา ต้องใช้เวลานานพอสมควรนะครับในการที่จะทดลองดึงเค้านอกมา จากเดิม
- 31 ที่เล่นกิจกรรมอะไรแบบเด็กผู้หญิงเราก็ดึงมาให้เล่นกิจกรรมของเด็กผู้ชาย แต่เหมือนกับว่าเมื่อ
- 32 เราดึงเค้านอกมาจากตรงนั้นเราก็ต้องมีรางวัลให้บ้างบางอย่างนะครับ
- 33 C: ค่ะ
- 34 B: มันก็ต้องค่อยๆปรับพฤติกรรมเค้าครับ
- 35 C: ค่ะ
- 36 B: แต่ถ้าดึงเท่าไรก็ไม่สำเร็จมันก็อาจจะเป็นไปได้ว่า born to be เกิดมาก็ชอบสวยงามๆอยู่
- 37 แล้ว ถ้าเป็นอย่างนี้ก็ต้องห้ามอะไรไม่ได้แล้ว
- 38 C: ค่ะ
- 39 B: เหมือนกับเค้าเป็นลูกสาวคนหนึ่งที่ เด็กผู้หญิงนี้เค้าก็จะชอบเล่นของสวยงามๆของเค้าอยู่
- 40 แล้ว แต่หมอกคิดว่าตรงนี้เราอาจจะมองได้ว่าเค้าอาจจะมีส่วนแวดล้อมหรือมีอะไรที่สวยงามๆ
- 41 เยอะ เค้าก็เลยเคยชินแล้วก็อยากจะเล่นอะไรสวยงามๆรีเปล่า
- 42 C: ค่ะ
- 43 B: ถ้าเราดึงออกมาแล้ว เราดึงกลับมาได้เนี่ยก็พอไหวแต่ยัง ใจก็แล้วแต่ก็คงต้องติดตามกัน
- 44 ต่อไป
- 45 C: ค่ะ
- 46 B: บางคนมีพฤติกรรมออกไปทางผู้หญิงเพราะเค้าอยู่กับสิ่งสวยงามๆอย่างนี้มาตลอดมันก็
- 47 เป็นเรื่องปกติที่เค้าจะชอบ ตอนนี้อย่าเพิ่งตกอกตกใจไป พยายามทำอย่างที่เหมาะสมก่อนนะ
- 48 ครับ ลองดึงเค้านอกมา
- 49 B: แต่อาจจะต้องใช้เวลาพอสมควร
- 50 C: ค่ะ
- 51 B: เช่นเราลองให้เค้าอยู่กับอะไรที่เป็นพฤติกรรมของผู้ชายนานๆ เป็นปีๆหลายๆปีแล้วเราก็คือ
- 52 คอยดูว่าเค้าจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร
- 53 C: ค่ะ คุณรัชชลงนะคะ บางทีแทนที่จะเอาปืนให้ลูกอย่างเดียว อาจจะต้องร่วมเล่นด้วยรีเปล่า
- 54 ค่ะคุณหมอ
- 55 B: ไม่จำเป็น คือ ไม่ใช่ว่าจะอะไรเป็นสัญลักษณ์ของเด็กผู้ชายนี้จะต้องเอาไปตั้งให้เค้าเล่นนี่มัน
- 56 อาจจะไม่ใช่
- 57 C: ค่ะ
- 58 B: เราค่อยๆซักชวน ค่อยๆแนะแนวทาง คือ 5 ขวบเนี่ยเค้าเริ่มรู้เรื่องแล้ว เพราะฉะนั้นเราก็คือ
- 59 ค่อยๆป้อนข้อมูลเข้าไปทีละนิดแล้วดูว่าเค้าจะหันกลับมาได้มัย คือตรงนี้นี่มันเป็นสิ่งหนึ่งที่เรา

- 60 จะต้องใช้ความพยายาม เราจะต้อง เอ่อ ต้องใช้ความพยายามพอสมควร คือก็จะมีพ่อแม่บางคนที่มีลูกเป็นแบบนี้แล้วก็ตกอกตกใจแล้วก็ไปโกรธไปอะไรเค้านะครับ เค้าก็จะยิ่งรู้สึกไม่กล้า ก็จะไม่เห็นหน้า เค้าก็จะกลับไปเล่นเหมือนเดิม นะครับ
- 63 C: ค่ะ คุณรัชคะ เป็นไงคะ
- 64 A: ครับ
- 65 C: ก็ลองดูนะคะ หากิจกรรมสนุกๆแบบลูกผู้ชายเล่นกับลูกคุณนะคะ
- 66 A: (หัวเราะ) ครับผม
- 67 B: ถ้าไม่ได้จริงๆเนี่ย หมอคิดว่ายังไงเราก็คงต้องยอมรับนะ นะครับ
- 68 C: ค่ะ
- 69 B: คือยังไงๆเค้าก็คือลูกเรา แต่หมอสั่งว่าสิ่งที่เราจะช่วยต่อไปถ้าเกิดว่าลูกเราโตมาเป็นเกย์ เป็น
- 70 ทรพิษอะไรก็แล้วแต่เนี่ย สิ่งที่เราคิดว่าเรายังพอทำได้ นะครับ
- 71 A: ครับ
- 72 B: คือทำยังไงให้เค้ามีพฤติกรรมที่เหมาะสม ไม่แสดงออกมาโอเวอร์จนเกินไป หรือ
- 73 แสดงออกจนน่ารังเกียจ เป็นที่รังเกียจของสังคมนะครับ เราสามารถควบคุมพฤติกรรมตรงนั้นได้
- 74 นะครับ
- 75 A: ครับ
- 76 B: แล้วเราก็ทำให้เค้าสามารถเรียนหนังสือ ตั้งใจเรียน เป็นเด็กดีได้ตามปกติ นะครับ ตรงนี้ก็จะ
- 77 ช่วยได้เยอะ
- 78 C: ค่ะ
- 79 A: ครับ
- 80 B: เค้าจะเติบโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสุขได้
- 81 C: คุณหมอคะ เรื่องของละครที่วิวอย่างเนี่ยคะ
- 82 B: ครับ
- 83 C: ควรจะเลือกให้เค้าดูมัยคะว่าอะไรที่แบบมีแนวโน้ม มีวีดีโอกระตุ้วหรืออะไรที่เป็นเกย์กระ
- 84 เทยเนี่ยห้ามดูเลย หรือให้ไปดูอะไรที่แมนๆ
- 85 B: เอ่อ ต้องไปดูตอนต้นรายการครับว่าเป็น น เป็น ท
- 86 C: อ อะไรแบบนี้รีเปล่า
- 87 B: แล้วก็ห้ามเด็กก็ป๊าๆดูอย่างเนี่ยนะครับ เพราะว่าอันนี้มันจะเป็นตัวที่คอยช่วยเราอยู่
- 88 C: ค่ะ
- 89 B: ถ้าเป็น ท บุคคลทั่วไปสามารถดูได้ ก็ดูไปมันก็มักจะไม่มีเรื่องราวอะไรแบบนี้อยู่แล้ว แต่ถ้า
- 90 เกิดว่ามีอะไรที่ต้องระวัง เช่นอายุต่ำกว่า 13 ปีห้ามดูอะไรอย่างเงี้ย
- 91 C: ค่ะ

- 92 B: ถ้าเกิดลูกเราพลาดไปคูเราก็ต้องสอนต้องบอกเค้า เพราะฉะนั้นเด็กๆเวลาดูทีวีควรจะ
 93 ผู้ใหญ่อยู่ด้วย อย่าให้นั่งดูเดี่ยวๆ ถ้าเราให้เค้าดูเราก็ต้องสอนเค้านะ เพราะว่าถ้าเกิดเราให้เค้าดู
 94 แล้วเราไม่สอนเค้าเนี่ยเค้าดูอะไรเค้าก็จะอินเข้าไปในตัวละคร
- 95 C: อ้อ
- 96 B: เค้าก็อาจจะได้ประสบการณ์ที่ไม่พึงปรารถนาสักเท่าไรจากในละคร
- 97 C: ค่ะ ยังไงก็ดูแลลูกดีๆนะค่ะ
- 98 A: ครับ
- 99 C: เค้าจะเป็นยังไงก็ยอมรับได้ใช้มั๊ยค่ะ
- 100 A: ครับผม ครับ
- 101 B: โอเคค่ะ ขอบคุณนะค่ะ
- 102 A: ขอบคุณครับ
- 103 B: คือคุณพ่ออาจจะยังไม่แน่ใจที่จะยอมรับ หมอคิดว่าเดี๋ยววันเวลาผ่านไปเราก็คงยอมรับได้
 104 ในที่สุดแหละ
- 105 C: ค่ะ
- 106 A: ครับ ขอบคุณครับ
- 107 C: ค่ะ ขอบคุณค่ะ สวัสดีค่ะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนาที่ 9.1S คุณพรดินพอกหางหมู

- 1 A : สวัสดีค่ะ
- 2 B : สวัสดีครับคุณพร
- 3 A : ขอความกรุณาคุณหมอสวยด้วยค่ะ คือดิฉันเป็นคนดินพอกหางหมูตั้งแต่สาว ๆ จนแก่เลยคะ
- 4 แก้วไม่หายคะคุณหมอ คืองานมันคาไว้เยอะมาก บางทีลูกค้าก็ตาม คิดแล้วก็อยากฆ่าตัวตายเลย
- 5 B : แล้วอยากจะทำยังไงล่ะครับ
- 6 A : ออย่างๆ จะกราบเรียนถามคุณหมอว่า วิธีที่จะแก้ไขให้เราทำงานคั่งค้างหรือดินพอกหางหมู
- 7 เนี่ยคะ จะเริ่มยังไงคะ
- 8 B : อืม หมอเองก็ช่วยคุณลำบากนะครับ หางหมอก็คินเยอะอยู่เหมือนกัน
- 9 A : อ้าว ค่ะๆ
- 10 B : คือเดี๋ยวขอทบทวนนิดนึงได้มั๊ยครับว่าเรื่องมันเป็นยังไง
- 11 A : คือดิฉันเป็นช่างเย็บผ้าเจียะคะ แล้วก็ลูกค้าก็มาสั่งงานเยอะๆ แล้วก็บางท่านไม่รู้ที่เราถูกควง
- 12 กับเค้ารึเปล่า ก็ทำงานให้เค้าได้ไวเชียว แต่บางท่านก็ ดิฉันทิ้งเค้าไว้เป็นสามเดือนเจียะคะ ไม่
- 13 รู้เป็นอะไร
- 14 B : อ้อ มันเกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อเจ้าของเค้ามั๊ยครับว่า รายนี้เราอยากทำ รายนี้เราไม่ยอมทำ
- 15 A : ไม่ๆ เอ่อๆ อาจจะมิๆ
- 16 B : อาจจะมินะครับ
- 17 A : อาจจะมิคะ ถ้าเงินมาก่อนนี่จะทำเลย
- 18 B : เอ ก็ปกตินี้ครับ
- 19 A : แต่บางทีก็ไม่ใช่เรื่องเงินนะคะ บางท่านเป็นลูกค้าเก่าแก่ก็ทำก่อน ทั้งที่เค้าก็ไม่ให้เงินก่อน
- 20 B : ครับ หมอคิดว่ามันคงมีปัจจัยอื่นครับ ซึ่งปัจจัยอื่นเนี่ยจริงๆ อย่างแรกเลยนะครับ หมอ
- 21 แนะนำว่าคุณพรคิดก่อนซิว่าเป็นเพราะอะไรที่ไม่ได้ทำเนี่ย ว่ามันเป็นเพราะอารมณ์ด้วยรึเปล่า
- 22 ซึ่งมันก็เป็นผลกับงานด้วยนะครับ
- 23 A : อ้อ อ้อ
- 24 B : แล้วปกติที่มันทำแล้วมันค้างเนี่ย มันเป็นเพราะมันทำได้ช้า หรือเพราะว่างงานมันเยอะ
- 25 เกิน หรือว่าเป็นเพราะบางทีอยากทำบางทีมันไม่ยอมทำละครับ ดูแล้วเนี่ยมันเป็นไป
- 26 ทิศทางไหนล่ะครับ
- 27 A : คือมันไม่ได้ไปแตะต้องเค้าเลยอะคะ พอรับงานมาก็วางแหมะเอาไว้อย่างนั้นเลย
- 28 B : ครับ หมอคิดว่ามันคงมีเหตุผลอะไรที่ทำให้คุณวางไว้อะนะครับ เป็นไปได้มั๊ยครับว่าบางที
- 29 มันไม่ได้อยากทำ
- 30 A : จริงๆคะคุณหมอ คือมันไม่ยอมทำ อย่างเขียบเบาเด็กเจียะคะ เป็นงานเล็กๆแล้วก็ไม่ยอมทำ

- 31 B : อ้าว ถ้าเป็นงั้นแล้วทำไมถึงไม่ปฏิเสธไปตั้งแต่แรกล่ะครับ
- 32 A : ไม่กล้าค่ะ กลัวลูกค้าจะต่อว่า หรือว่าว่าขายคนนี่หยังยโสอะไรี
- 33 B : อ้อๆ ถ้าอย่างนี้ฟังจริงๆแล้วคุณพรก็เป็นคนคือเจียบ
- 34 A : อ้อ
- 35 B : คือตอนนี่คุณพรคือเจียบเองงานมาเช่าไว้ ม่อยากทำ แล้วก็ปฏิเสธไปบ้างเลย ไม่กล้าปฏิเสธตรงๆ แล้วก็ไปทุกซ์เพราะเอางานมาพอกไว้
- 36 A : อ้อ คือต้องปฏิเสธใช้มั้ยะ
- 37 B : ใช่ครับ ถ้าปฏิเสธไปแต่แรก คงเคลียร์ไปแต่แรกครับ
- 38 A : อ้อ
- 39 B : เราไม่สามารถเป็นคนดีได้ในสายตาทุกคน ทุกเวลาจริงมั้ยะครับ
- 40 A : อ้อ
- 41 B : จะให้ถูกใจทุกคน เราก็ไม่ต้องมีความสุขซักที จริงมั้ยะ
- 42 A : อ้อ
- 43 B : หมอคิดว่าต้องปฏิเสธบ้างนะครับ ไม่ผิดหรอกครับ
- 44 A : อ้อ ค่ะ
- 45 B : ครับ คงไม่ถึงกับลูกค้าหายหมดหรอกนะฮะ คนที่เรารู้สึกดีด้วยก็ยังมีนะครับ
- 46 A : ค่ะๆ
- 47 B : นะครับจะได้เคลียร์ได้นะครับ

บทสนทนา 9.2S คุณพรย้ำคิดย้ำทำ

- 1 A: ค่ะ คุณหมอขาเรียนถามอีกนิดนึงได้มั๊ยคะ
- 2 B: ครับ ได้ครับ
- 3 A: ถ้าสมมติว่าดิฉันอยากจะไปหาคุณหมอเพื่อรักษาโรคอื่นๆด้วยเนี่ย จะต้องไปหาที่ไหนคะ
- 4 B: โรคอื่นๆเนี่ยยังไงล่ะครับ
- 5 A: หมายความว่า เป็นโรคแบบเนี่ยคะ คือดิฉันเป็นโรคเหมือนกับที่คุณหมอเรียกว่า โรคย้ำคิด
- 6 ย้ำทำเนาะคะ
- 7 B: อ้อ เป็นเรื่องย้ำเนาะครับ ถ้าอย่างนั้นยังไงคุณพรลองเล่าให้ฟังนิดนึงได้มั๊ยครับ
- 8 C: ครับ ลองเล่าซักนิด
- 9 B: คือเพื่อนจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ฟังคนอื่นๆด้วย
- 10 C: ใช่ครับ
- 11 B: คุณมีอาการเป็นไงบ้าง เพราะฟังแต่หมอมันก็เห็นแต่ในฝั่งหมอครับว่าเป็นอย่างนั้น เป็น
- 12 อย่างนี้ แต่เราไม่รู้ว่าคนที่เค้าเป็นเค้าเป็นยังไง เราจะได้เข้าใจมากขึ้นครับ
- 13 A: อ้อ ค่ะ ก็ๆ ย้ำที่คุณหมอบอกคือ เป็นคนที่ชอบโทรไปเช็คแฟนอยู่เรื่อยอะคะ กลัวว่าแฟน
- 14 จะไปอยู่กับแฟนคนอื่นแบบนี้ อย่างนี้นะคะ คุณหมอมะ
- 15 B: อืม
- 16 A: คือจะโทรไปอยู่เรื่อยเลย แล้วไม่เออแก็ไม่หายคะ เป็นตั้งแต่สาวจนแก่เลยคะ
- 17 B: อ้อ จริงๆแล้วอยากจะโทรมั๊ยล่ะครับ
- 18 A: ไม่อยากคะ ละอายใจตัวเอง
- 19 B: มันมีอะไรที่น่าละอายหรือครับ การโทรไปเนี่ยมันน่าอายตรงไหน
- 20 A: คือในจิตลึกๆของเรา เราคิดไม่ดีใช่มั๊ยคะ
- 21 B: ครับ
- 22 A: คือมันไม่ดี ต้องโทรไปเช็คว่า เอ๊ะเค้าจะอยู่กับผู้หญิงคนไหนนะ
- 23 B: อ้อ ครับ
- 24 A: แล้วก็คิดในใจว่า การคิดแบบนี้มันเป็นเรื่องที่ไม่ดีอะคะ
- 25 B: ไม่ได้อยากคิดใช่มั๊ยครับ
- 26 A: ไม่อยากทำ ไม่อยากจะโทรคะคุณหมอ แต่ก็ต้องโทร
- 27 B: ถ้าไม่โทรแล้วอึดอัดมั๊ยครับ
- 28 A: อึดอัดมากๆๆเลยคะ
- 29 B: พอได้โทร อ้อ แล้วมันจะยังไงก็เถอะ มันก็โล่งไปนิดนึงว่าได้ทำซะที
- 30 A: ใช่คะ แต่มันก็ละอายใจ
- 31 B: ประมาณนั้นรีเปล่าครับ

- 32 A : อืม มันก็ละเอียดใจภายหลังนะคะคุณหมอ
- 33 B : ครับ จริงๆแล้วเราไม่ยากทำอย่างนั้น แต่ฟังคุณมันก็มีความจำเป็นอยู่ เพราะคุณพรไม่รู้วิธี
- 34 อื่นที่จะหายเครียด ที่จะหายกังวลต่อเรื่องความสัมพันธ์ ก็เลยต้องทำไปอย่างนั้น
- 35 A : ไซ้คะคุณหมอ
- 36 B : ครับ แล้วคุณพรบอกหมอเองว่ารู้สึกละเอียดใจ ว่าเราเองคิดกับแฟนในทางที่ไม่ดี ไซ้หม้ย
- 37 ครับ
- 38 A : ไซ้คะ
- 39 B : แล้วมันเคยมีประเด็นนี้จริงๆรีเปล่าละครับ
- 40 A : อ้อ
- 41 B : มันเคยมีประเด็น แบบมีเหตุให้เราชวนคิดบ้างรีเปล่าละครับ
- 42 A : เอ่อ ไม่เคยจับได้เลยอะคะ
- 43 B : ไม่เคยจับได้นี้หมายความว่ามิแต่อาจจะไม่เคยจับได้ หรือว่าไม่มีครับ
- 44 A : โอ๊ยคิดไปเองทั้งนั้นเลยคะคุณหมอ
- 45 B : อ้อ แสดงว่าเราไม่ค่อยมั่นใจในความสัมพันธ์หรือครับ
- 46 A : คือเราอ่านฝ่ายตรงข้ามเค้าไม่ออกเลย
- 47 B : อ้อ ต้องอ่านยังไง ถึงจะเรียกว่าอ่านออกละครับ ต้องรู้อะไรขนาดไหนละครับ
- 48 A : คือ เพราะว่า เค้าเคยเล่าให้ฟังว่าเค้ามีผู้หญิงคนอื่นที่เค้าดูแลอยู่เงี้ยคะ
- 49 B : ครับ
- 50 A : แล้วก็เลยทำให้ดิฉันคิดไปตลอดเวลาที่ตอนที่เค้าไม่ได้อยู่กับเราเนี่ย เค้าไปอยู่กับผู้หญิงคน
- 51 นี้เนี่ยคะ
- 52 B : แล้วการที่เค้าไปอยู่กับผู้หญิงคนอื่น มีความหมายยังไงกับคุณพรมั่งครับ มันแปลว่าคุณ เอ่อ
- 53 มันแปลว่ายังไงครับ
- 54 A : มันแปลว่าเค้าแบ่งปันความรักของเค้าไปให้คนอื่นนะคะ แบ่งปันความรักที่ควรจะให้กับ
- 55 เราเงี้ยไปให้คนอื่น
- 56 B : อ้อ คือรู้สึกเหมือนกันว่าคุณแย่งความรักไป รู้สึกว่าตัวเองไร้ค่า ไม่มีใครรัก ไม่มีใครสนใจ
- 57 แบบนี้เนี่ยหรือครับ
- 58 A : ไซ้คะ เหมือนกับว่าเราไม่มีอะไรในชีวิตนะคะ
- 59 B : คือมันเหมือนกับว่าเค้าต้องสนใจเรา
- 60 A : คล้ายๆเค้าเอาความรักที่ควรจะให้กับเราเนี่ยไปให้กับคนอื่นนะคะ แล้วเราไม่ยากให้เค้า
- 61 เอาความรักเนี่ยไปให้กับคนนั้นนะคะ เค้าแย่งความรักของดิฉันนะคะ คุณหมอ
- 62 B : เอ่อ หมอคิดว่าอย่างแรกเลยนะครับคุณพรต้องเข้าใจก่อนนะครับว่าการที่เราจะมีคุณค่าเนี่ย
- 63 มันไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าสามีจะต้องมาสนใจเราอย่างเดียวนะครับ

64 A : ค่ะ

65 B : คุณพรลองคิดดูซิว่ามันยังมีคุณค่าอื่นที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องสามีนะครับ

66 A : คุณค่าในแง่อื่นนี่คือยังไงคะ

67 B : ครับ ก็เช่น ทำงาน เลี้ยงดูลูก หรือว่าเป็นคนดีช่วยเหลือสังคม อะไรอย่างเงี้ยครับ

68 A : ก็ทำอยู่อะคะคุณหมอ

69 B : ครับ นั่นสิครับ จริงๆชีวิตมันมีหลายด้านนะครับ ก็เหมือนเรื่องที่เราคุยกันเมื่อกี้ครับว่าคุณ

70 พรกำลังใช้คนอื่นวัดคุณค่าของตัวเองอยู่เนี่ยอะเลยเป็นทุกข์ ทั้งๆที่การที่สามีเค้าไปมีอีกคน

71 ไม่ได้หมายความว่าให้คุณพรเป็นคนไม่ดีก็ได้ อาจจะเป็นว่าเค้า เอ้อถ้าเค้ามีจริงๆนะครับ ก็อาจจะ

72 เป็นความไม่ดีของเค้าก็ได้เนาะครับ แล้วอย่างนี้ทำไมคุณพรถึงจะต้องเก็บมาคิดให้เป็นทุกข์ด้วยละ

73 ครับ

74 A : ค่ะ

75 B : คุณพรอย่าไปคิดนะครับว่าการที่เราจะพิสูจน์ว่าเค้าดีจริง เค้าต้องอยู่กับเราตลอดเวลา มันคง

76 ไม่ถูก เพราะบางทีการที่คุณดียังไง บางทีผู้ชายก็แปลกๆ เค้าอาจจะชอบของไม่ดีก็ได้

77 A : ค่ะ

78 B : อย่าไปคิดว่ามันต้องเป็นเพราะตรงนี้นี่เท่านั้น เราถึงจะมีคุณค่า เรามีคุณค่ากับตัวเราเองรีเป่า

79 เป็นเรื่องที่สำคัญกว่านะครับ

80 A : ค่ะ กราบขอบพระคุณคุณหมอมากนะครับ ที่ทำให้กระจ่าง ขอบคุณค่ะ

81 B : ครับผม สวัสดีครับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนา 10S คุณน้องมีแฟนเป็นทอม

- 1 A : สวัสดีค่ะคุณหมอ หนูชื่อน้องนะคะ พอดีมีเรื่องอยากจะปรึกษาคุณหมอ
- 2 B : ครับ สวัสดีครับคุณน้อง เชิญเล่าเลยครับ
- 3 A : ค่ะ พอดีหนูอะค่ะ ก็มีแฟนเป็นทอมอะค่ะ พอดีเมื่อกี้ฟังอยู่
- 4 B : ครับ
- 5 A : ก็เลยอยากจะถามคุณหมอว่า เอ่อ คือเราก็คเคยมีอะไรกัน แบบเค้าจะชอบเอานิ้วล้วงเข้า
- 6 ไปนะค่ะ เอ่อ
- 7 C : ครับ
- 8 A : หนูก็เลยอยากรู้ว่าถ้าวันนึงหนูเลิกกับแฟนคนที่ไปแล้วยื่น แล้วก็ไปมีแฟนเป็น
- 9 ผู้ชาย ผู้ชายเค้าจะสามารถรู้ได้มั๊ยครับว่าหนูเคยมีแฟนมาก่อนหรืออะไรอย่างเงี้ย แล้วก็คือหนูไม่รู้
- 10 ว่าจะเลิกกับแฟนที่เป็นทอมนี้ยังงั้นอะค่ะ คือไม่รู้ว่าจะมีแฟนเป็นผู้ชายได้มั๊ย
- 11 C : อ้อ ค่ะ
- 12 B : คือมันสำคัญที่ว่าคุณน้องเนี่ยมีความรักชอบในเพศชายบ้างมั๊ยละครับ รู้สึกมีความรู้สึกทาง
- 13 เพศเวลาที่เห็นผู้ชายหน้าตาดีๆ หุ่นดีๆบ้างมั๊ยละครับ
- 14 A : เอ่อ ก็มีบ้างอะค่ะ
- 15 B : มีบ้างก็แสดงว่าคุณน้องก็ไม่ได้เป็นดีหรือมีความเป็นเพศที่สามได้อย่างชัดเจน เพียงแต่ว่า
- 16 ตอนนี้อาจจะใจอ่อนไปกับเพื่อนที่เป็นทอมคนนี้ไซ้มั๊ยครับ
- 17 A : อ้อ ก็ใช่ค่ะ
- 18 B : บางทีก็อาจจะเป็นเพราะว่าไม่มีใคร เพราะว่าเหงาแล้วเค้าก็เอาใจซะเหลือเกินไซ้มั๊ยครับ
- 19 C : อ้อ
- 20 A : เอ่อ คงประมาณนั้นแหละค่ะ
- 21 B : เอ่อ ที่นี้มีความเป็นไปได้ครับที่คุณน้องสามารถที่จะมีแฟนเป็นผู้ชายได้ตามปกติ เพราะว่า
- 22 คุณน้องก็มีความรู้สึกทางเพศกับผู้ชายที่รูปร่างหน้าตาดีนะครับ ปัญหาแรกของคุณน้องก็คือว่าที่
- 23 คุณน้องถาม คือกลัวเรื่องของเราจะไม่พิถีพิถันไซ้มั๊ยครับ แล้วกลัวแฟนที่เป็นผู้ชายจะรู้
- 24 A : ใช่ค่ะ
- 25 B : อันนี้สิ่งสำคัญก็คือว่าโดยทั่วไปนะครับเราต้องรู้จักการใช้วิธีขมิบอะครับ นะครับคุณน้อง
- 26 ครับ
- 27 A : อ้อ ค่ะ
- 28 B : อาจจะขมิบวันละซัก 200 ครั้ง อาจจะวันละหลายๆก ก็แล้วแต่เราว่างนะครับ
- 29 C : ค่ะ
- 30 B : ก็เหมือนที่เรากล่าวขมิบช่องคลอดมันก็จะมีการทำให้มีการตรึงตัวได้ตามปกติอะครับ

- 31 A : เอ๋ ก็คือการขมขื่นนี้จะช่วยได้ไหมคะ
- 32 B : จะช่วยได้ครับ สิ่งสำคัญก็คือนิ้วของผู้หญิงด้วยกันเนี่ยก็ไม่น่าจะมีขนาดที่ใหญ่โตมากใช่ไหม
- 33 ครับ
- 34 A : ค่ะ
- 35 B : นั่นก็คือว่า มันไม่น่าจะทำให้มีการหละหลวมอะไรไปอะนะครับ คุณนั่งสบายใจได้ครับ
- 36 C : ค่ะ
- 37 A : ค่ะ บางครั้งก็รู้สึกเหมือนแบบ เอ๊ยทำไมมันใหญ่จังเลย ก็เลยกังวลเหมือนกันอะค่ะ
- 38 C : อ้อ
- 39 B : อ้อ สิ่งที่สำคัญก็คือว่าคิดที่อยากจะรักผู้ชายปกติอะนะครับ ก็อย่าเผลอคิดใจที่จะรักผู้หญิง
- 40 ด้วยกันไปนานๆนะครับ
- 41 C : ค่ะ
- 42 A : อ้อ ค่ะ
- 43 B : คือถ้าหากว่าความสัมพันธ์ที่เรามีต่อเรานะครับ ก่อนข้างที่จะเอ๋เสื่อมคลายไปแล้วก็ต้อง
- 44 คอยที่ต้องตรวจสอบตัวเองด้วยว่าเรามีความรู้สึกยังไงต่อไปด้วยนะครับผม
- 45 A : อ้อ ค่ะ
- 46 B : ครับ ไม่ทราบว่าคุณนี่คบกับแฟนที่เป็นทอมนี้มาก็ปีแล้วอะครับ
- 47 A : ประมาณ 2 ปีได้อะค่ะ
- 48 B : แล้วทำไม เอ๋ในอนาคคนี่มีแนวโน้มที่อาจจะต้องเลิกกันหรือครับ
- 49 A : ก็ เอ๋ ครอบครัวอะค่ะ
- 50 C : อ้อ
- 51 A : ครอบครัวมีผลต่อเราเยอะ อะไรเงี้ยค่ะ ก็คือคุณพ่อเค้าอยากให้เราแต่งงาน แล้วก็เป็นลูก
- 52 สาวคนเล็กด้วยเงี้ย เค้าเลยอยากให้เราไปคบกับแฟนที่เป็นทอมนี่มา ก็ปีแล้วอะครับ
- 53 แบบเนี่ยค่ะ
- 54 B : ครับ ไม่ทราบว่าเรื่องนี้แฟนที่เป็นทอมทราบมั๊ยครับว่า อนาคคนี่เราอาจจะต้องแต่งงาน มี
- 55 คู่เป็นของเราที่เป็นผู้ชายจริงๆ อะไรอย่างเงี้ยครับ
- 56 A : ก็เคยคุยแล้วครั้งนึงอะค่ะ
- 57 B : ปฏิกริยาเค้าเป็นยังไงบ้างครับ
- 58 C : เค้าเป็นยังไงบ้างคะ
- 59 A : เค้าก็ร้องไห้ฟูมฟาย อะไรแบบเนี่ยค่ะ ก็แบบ
- 60 C : อ้อ
- 61 A : ก็ส่งสารเค้าเหมือนกัน ก็บอกเค้าไปได้ประมาณ 2-3เดือนแล้ว เค้าก็ยังมาหาเราเหมือนเดิม
- 62 แบบเนี่ยค่ะ เมื่อก่อนอยู่ด้วยกัน ตอนนี้อยู่แยกอยู่ประมาณ2เดือนแล้วอะค่ะ แต่ก็ยังติดต่อ มาหา

63 เหมือนเดิม ก็เลยยังไม่เจอใคร อะไรแบบเนี่ยค่ะ

64 B : ครับ คือถึงกับคุณน้องครับ คือก็ต้องบอกแฟนที่เป็นทอมนะครับว่าความทุกข์ของคนที่เป็น

65 ทอมหรือคนที่เป็นเพศที่3 นี่ก็คือว่า การไปรักชอบกับผู้หญิงที่เป็นคนปกติที่เค้าสามารถรักชอบ

66 กับผู้ชายได้ ถึงวันนึงเค้าก็ต้องทำใจด้วยครับว่าถ้าสมมติถ้าคุณน้องไปมีแฟนไปแต่งงานกับผู้ชาย

67 ปกติทั่วไป เค้าต้องทำใจได้ด้วย นะครับ จะยังงี้ก็ตามถ้าเค้าจะประสบความสำเร็จทางด้านความ

68 รักก็คือ เค้าไปคบกับคนที่เป็นดีจริงๆ คนที่เป็นผู้หญิงที่ชอบผู้หญิงแล้วไม่คิดชอบผู้ชายเลย อัน

69 นั้นเค้าถึงจะประสบความสำเร็จได้ นะครับ แล้วอยู่กับยังยืน แต่ถ้าลักษณะที่เค้ามาคบกับคุณน้อง

70 เนี่ยครับ เค้าอาจจะรู้สึกไม่ยังยืน เพราะว่าคุณน้องเนี่ยก็สามารถที่จะรักชอบผู้ชายได้ใช่ไหมครับ

71 ผม

72 A : ก็ๆ ใจอะคะ แต่ว่า

73 B : ต้องค่อยๆบอกนะครับ แล้วถ้าสมมติเค้ามีอารมณ์ที่ก้าวร้าวรุนแรงก็ต้องหาบุคคลที่3เป็น

74 คุณพ่อ หรือเป็นเพื่อน เป็นผู้ชายหรือเป็นใครก็ตาม ถ้าสมมติเค้ามีอารมณ์ก้าวร้าวรุนแรงอย่ามี

75 โอกาสที่จะอยู่กับเค้าแบบสองต่อสองนะครับ

76 C : ค่ะ พยายามไม่อยู่กับเค้าสองต่อสองนะคะถ้าเกิดเค้ามีพฤติกรรมบางอย่างที่จะรุนแรงกับเรา

77 นะคะ

78 A : อ้อ พฤติกรรมตรงนั้นไม่เห็นมีเลขคะ ไม่มีคะ

79 B : ครับผม ดีแล้วครับ โชคดีแล้วครับที่ไม่มี ถ้าเกิดว่ารู้สึกว่าคุณคิดปกติไป รู้สึกเค้าเริ่มรุนแรง

80 ก็ต้องคอยระวังตนเองนะครับ

81 A : อ้อ ค่ะ ตรงนี้เค้าเป็นคนใจเย็นนะคะ

82 C : ค่ะ

83 B : ใจเย็นแล้วก็เค้าค่อนข้างที่จะเป็นผู้ใหญ่แล้วอะคะ เค้าก็เลยเหมือนแบบ ตรงนั้นเค้าไม่มี

84 C : ลึกๆแล้วคุณน้องอยากตัดขาดความสัมพันธ์กับเค้ามั๊ยคะ หรือว่าอยู่แบบนี้ไปเรื่อยๆก็ได้

85 A : ก็อยากจะเลิกเหมือนกัน แต่บางทีก็สงสัยเค้าอะคะ เพราะว่าเค้าดีทุกอย่างเลยคะ กลับจากที่

86 ทำงานถึงห้องคือเราไม่ต้องทำอะไรเลยอะ ซักผ้าให้ รีดผ้าให้ ทำอะไรทุกอย่างเลยอะคะ ก็เลยมา

87 คิดๆว่า เค้าก็ดิอะไรแบบเนี่ย

88 C : ค่ะ

89 A : ก็เลยเหมือนแบบ เอ่อ

90 B : แต่ก็ทำให้เราเสียจังหวะในการที่จะมีชีวิตตามปกติทั่วไปนะครับ

91 A : อ้อ ก็ใช่นะคะ ก็เลยไม่เจอใคร ไม่มีใครกล้าเข้ามาหาเราอะคะ

92 C : ค่ะ ถ้างี้ก็ลองคุณนะคะ พูดคุยกับเค้าอย่างดีๆอย่างที่ท่ายูเนี่ยดีแล้ว แล้วก็เรื่องขอเวลา

93 อาจจะให้คุณน้องรู้สึกถึงความรู้สึกที่จริงๆของตัวเอง แล้วเค้าก็รู้ถึงความสัมพันธ์ที่จะมีกับเค้า

100 ต่อไปนะคะ

101 A : ค่ะ

102 C : ขอให้โชคดีนะคะ

103 A : ค่ะ ขอบคุณนะคะ ขอบคุณคุณหมอด้วยค่ะ

104 B : ครับ ขอให้โชคดี มีความสุขนะครับ

105 A : ค่ะ หวังดีค่ะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนา 11S เด็กชอบไหว้เจ้า

- 1 A: สวัสดีค่ะ
- 2 B: สวัสดีครับ
- 3 A: พอดีตอนนี้ลูกชายกำลังเข้าสู่วัยรุ่นอะนะค่ะ แต่พอดีตอนนี้ฐานะทางบ้านก็ ครอบครัวยาก
- 4 บ้านก็เป็นครอบครัวของคนจีนนะค่ะ
- 5 B: หมอก็คนจีนครับ
- 6 A: ลูกชายก็จะชอบฟังเพลงจีนนะค่ะ ชอบไหว้เจ้า ชอบคุยเรื่องไหว้เจ้า
- 7 B: ลูกชายอายุเท่าไรครับ
- 8 A: 12ค่ะ
- 9 B: เอ้ ลูกชายที่น่าสนใจว่าเดี๋ยวนี้วัยรุ่นนี้น่าจะละเลยประเพณีไปเยอะนะครับ
- 10 A: ค่ะ คือเค้าแปลกจากเด็กคนอื่นที่ถามๆ กับผู้ใหญ่แถวบ้านดู
- 11 B: ครับ
- 12 A: คือทางญาตินี่ก็จะเป็นคนจีนหมดนะค่ะ เออทีนี้เวลาไหว้เจ้านี้เค้าจะชอบ เค้าจะรู้หมดว่า
- 13 ไหว้อะไรมั่ง เทรียมอะไรมั่ง
- 14 B: อ้อ ครับ เป็นเจ้าพิธี
- 15 A: คือเค้ากินไปไงคะ กินเด็กไป
- 16 B: ด้านการเรียนเป็นไงบ้างครับ
- 17 A: การเรียนก็พอใช้ได้ค่ะ
- 18 B: มีสังคม มีกลุ่มเพื่อนฝูงคุยเล่นมั๊ยครับ
- 19 A: มีค่ะมี เค้าเข้ากับเพื่อนได้
- 20 B: ทีนี้ตรงจุดไหนที่คุณแม่คิดว่าอาจจะเป็นปัญหาหรือครับ
- 21 A: คือกังวลว่า ช่วงที่เค้าเข้าไป ม. 1นี้ ช่วงที่เค้าเข้าสู่วัยรุ่นนี้เค้าจะไม่ทันคนนะค่ะ ไม่ทัน
- 22 เพื่อน แล้วก็กลัวว่าเพื่อนจะล้อรีเปลา
- 23 B: ล้อเรื่องไหว้เจ้านี้อะหรือครับ
- 24 A: ค่ะ ล้อแบบว่า เอ๊ยทำไมเซยจัง ทำไมฟังเพลงอะไรไม่รู้เรื่องเลย
- 25 B: ฟังเพลงจีนนี่แบบไหนครับ เพลงจิวหรือว่ายังไง
- 26 A: ไซ้ค่ะไซ้ จิวก็มี
- 27 B: อย่างนี้เค้าได้อิทธิพลจากใครละครับ เพราะหมอสอนใจ คือเด็กเดี๋ยวนี้ เอ่อ น้องเค้าอาจจะดู
- 28 ย้อนยุคไปหน่อย แต่มันก็เป็นขอบเขตของความสนใจอะครับ แต่มันก็อาจจะไม่ได้ผิดปกติอะไร
- 29 มั้งครับ
- 30 A: อ้อ

- 31 B : เพราะถ้าฝึกปกติเนี่ยมันจะไม่ใช่แค่เรื่องเดียวไงครับ มันอาจจะเป็นเรื่องสังคมเป็นเรื่องการ
- 32 เรียน เป็นเรื่องอะไรที่มันจะชัดเจนเลยครับ อันนี้อาจจะเป็นในแง่ความชอบ ซึ่งที่บ้านมีใครที่
- 33 เหมือนกับว่าเป็นตัวแบบมั้ยล่ะครับ เช่นชอบเหมือนคุณพ่อ คุณแม่ หรือใคร
- 34 A : ก็คืออาม่าจะชอบไหว้เจ้า
- 35 B : แล้วเด็กคนนี้เค้าผูกพันกับอาม่ามั้ยครับ
- 36 A : ผูกพันค่ะ
- 37 B : ครับ
- 38 A : แล้วข้างบ้านเนี่ยเค้าจะชอบไปอยู่มากเลย
- 39 B : ข้างบ้านเนี่ย บ้านอาม่าหรือครับ
- 40 A : ไม่ใช่ค่ะ คือเป็นเพื่อนบ้านกัน
- 41 B : แล้วข้างบ้านเนี่ยเค้าชอบแบบนี้รึเปล่าล่ะครับ
- 42 A : เค้าชอบฟังเพลงจีนค่ะ
- 43 B : ถ้างั้นเด็กเค้าก็เรียนรู้มาครับ ไม่ได้ฝึกปกติอะไร เป็นเด็กที่ต้องได้รับรางวัลอนุรักษ์
- 44 วัฒนธรรมดีเด่น
- 45 A : คือเพลงไทยเค้าก็จะฟังประมาณสุนทราภรณ์
- 46 B : อ้อ ครับชอบเหมือนหอมเลย เป็นเรื่องของความชอบครับ ไม่ใช่ไรครับ
- 47 A : ค่ะ
- 48 B : อย่างเด็กๆผมมีญาติชอบฟัง “เดอะ บีทีเอส” ผมก็รู้จัก “เดอะ บีทีเอส”
- 49 ไปด้วย คือมันเกิดจากความคุ้นเคยในละแวกนั้นนะฮะ คือเค้าอาจจะต่างแต่เค้าไม่ได้แปลกอะไร
- 50 A : คือเค้าจะฟังบทสวดมนต์
- 51 B : บทสวดเจ้าแม่กวนอิมนะหรือครับ
- 52 A : ค่ะ ใช่ พอตื่นเช้ามาก็เปิดเลยค่ะ
- 53 B : หอมว่าเค้าเป็นเด็กน่ารักดีนะครับ
- 54 A : อ้อ หรือคะ
- 55 B : คงไม่ใช่ปัญหาหรือครับ คงจะแค่ความต่าง ถ้าเป็นปัญหามันจะกระเทือนหลายด้านครับ
- 56 คุณแม่ เช่น เรื่องสังคม ถ้าน้องเค้าแปลกแบบสุดๆ จริงๆเนี่ย จะไม่มีเพื่อนคบ
- 57 A : อ้อ
- 58 B : หรือถ้าผลการเรียนมันมีปัญหา ครรตามคุณแม่ไปพูดด้วย
- 59 A : ที่โรงเรียนปกติทุกอย่าง
- 60 B : ถ้างั้นคงไม่เป็นไรครับ อีกอย่างเนี่ยพอเด็กเล็กโตขึ้นมาเรื่อยๆ โลกก็จะกว้างขึ้นด้วย
- 61 อาจจะได้เจออะไรแปลกๆใหม่ๆ แล้วอาจจะเปลี่ยนไปจากนี้ก็ได้
- 62 A : แต่กับเพื่อนเค้าก็ไม่ไปเล่นด้วยนะคะ จะอยู่บ้าน ชอบคุยกับผู้ใหญ่

- 63 B : คนนี้เนี่ยเป็นลูกคนที่เท่าไรครับ
- 64 A : ลูกคนแรกค่ะ
- 65 B : ครับ แล้วมีลูกกี่คนครับ
- 66 A : มี 2 คนค่ะ
- 67 B : เรื่องพัฒนาการมีต่างกันมั๊ยครับ เช่น พูดได้เร็ว พูดได้ช้า มีต่างกันมั๊ยครับ
- 68 A : คือลูกคนนี้จะพูดช้ากว่าลูกสาวหน่อยนึงค่ะ
- 69 B : คือผมว่าน้องเค้าอาจจะมีความต่างจากเด็กทั่วไปอยู่บ้าง แต่ว่าอาจจะยังไม่เป็นโรคอะไร
- 70 หรือครับ มันป็นนิสัยที่ต่างเท่านั้นเองครับ
- 71 A : เป็นความชอบหรือคะคุณหมอ
- 72 B : ครับ ถ้ามันเกิดปัญหาไปแล้วเราค่อยสนใจดีกว่า คือตอนนี้หมอก็คิดว่ามันเกิดจากการ
- 73 เรียนรู้ คือแถวบ้านเค้าชอบอย่างนั้น ญาติผู้ใหญ่เค้าชอบอย่างนั้น เด็กมันก็ต้องอยากทำตามอะ
- 74 ครับ ทำอย่างนี้แล้วญาติชอบ มันก็เป็นเรื่องดีไม่ใช่หรือครับ
- 75 A : หนูก็มองว่ามันเป็นเรื่องดี แต่หนูกลัวว่ามัน แบบเวลาออกไปข้างนอกแล้วเจอเพื่อนฝูง
- 76 แล้วจะมีปัญหา
- 77 B : ก็เป็นการเรียนรู้ชีวิตครับคุณแม่ หมอเด็กๆหมอก็โดนเพื่อนล้อบ่อยครับ แต่พอหลังๆมัน
- 78 โคนแล้วมันเรียนรู้ครับ มันก็ต้องเริ่มปรับตัวได้
- 79 A : คือมันกังวลตรงนั้นไงคะ
- 80 B : ครับ ก็ต้องให้ไปเผชิญชีวิตจริงบ้างครับ ลองฝึกลองถูกดูบ้างนะครับ แต่หมอฟังแล้วหมอ
- 81 ว่าน้องเค้าน่ารักดีนะครับ ไม่มีอะไรที่น่าห่วงหรือเป็นปัญหาเลยครับ
- 82 A : อ้อ หรือคะ
- 83 B : ครับผม คือในทางจิตเวชเราจะเรียกว่าเป็นเด็กที่มีพื้นฐานทางจริยธรรมสูงไงครับ ไม่มี
- 84 ปัญหาหรือครับ
- 85 A : ไม่มีนะคะ
- 86 B : ครับ ถ้ามียังไงมาปรึกษาในรายการเพิ่มเติมก็ได้ นะครับ แต่เท่าที่ฟังนี้ไม่ได้เป็นอะไร
- 87 A : ึ่งขอบคุณมากค่ะ คุณหมอ
- 88 B : ครับ

บทสนทนา 12S สามีมีเมียน้อย

- 1 C : สวัสดีค่ะ โทรจากแถวไหนค่ะ
- 2 A : อ้อบางแคละ
- 3 C : บางแคนะคะ อยากปรึกษาคุณหมอมอวิมลรัตน์เรื่องอะไรคะ เชิญเล่าได้เลยค่ะ
- 4 A : อ้อ ก็เรื่องสามีอะค่ะ
- 5 C : เป็นยังไงคะ
- 6 A : ก็ตอนนี้ คือเค้าไปอยู่กับภรรยาแล้วอะค่ะ
- 7 C : อ้อ
- 8 A : คืออยากจะถามว่า คือ เค้าจะกลับ ถ้าเกิดว่าเป็นผู้ชายทุกๆ ไปเนี่ยเค้าจะกลับมาดูลูกมั๊ยคะ
- 9 C : อ้อ ตอนนี้มีลูกด้วยกันหรือคะ ก็คนคะ
- 10 A : อ้อ ลูกแฝดค่ะ
- 11 C : อายุเท่าไรแล้วคะ
- 12 A : ก็ เกือบจะสองขวบแล้วละค่ะ
- 13 C : อ้อ ค่ะ
- 14 B : ค่ะ
- 15 C : คุณหมอมอคะ เป็นไปได้มั๊ยคะ
- 16 B : ถามว่าเป็นไปได้มั๊ยเนี่ยความเป็นไปได้มันมีอยู่แล้วนะคะ คืออย่างน้อยอย่างที่เราเรียนว่า
- 17 ความผูกพันเนี่ยมันต้องมี ไม่งั้นเราคงไม่ได้มาอยู่ด้วยกัน ที่นี้เราคงบอกยากนะคะว่าในกรณีจะ
- 18 มาหรือไม่มา แต่หมอมอจะพูดวิธีการที่ทำให้กลับมา
- 19 C : ค่ะ
- 20 B : วิธีการทำให้สามีกลับมาเนี่ย คือสรุปง่ายๆนะคะ คือต้องเป็นนางเอกเลยคะ นะคะ
- 21 A : ค่ะ
- 22 C : นางเอกที่ว่านี้เป็นยังไงคะคุณหมอ
- 23 B : คือเราต้องทำตัวเราเนี่ยให้มีคุณค่ามากที่สุด นะคะ ไม่ต้องไปวิ่งไปโวยวาย ไปอาฆาต ไป
- 24 พุดต่อว่าเค้าต่อหน้าคนอื่น อะไรก็ว่าไป
- 25 C : อ้อ ค่ะ
- 26 B : คือต้องพยายามคงสัมพันธภาพกับเค้า คือเราทำตัวเราให้ดี ไม่ใช่พอเป็นอย่างนี้ปุ๊บเราก้
- 27 โทรมเลย มาทำงานเลย เลิกอะไรอย่างเงี้ยเลย ไม่ได้นะคะ คือต้องทำตัวเราให้ดีนะคะ
- 28 C : ค่ะ
- 29 B : คุณควรจะดูแลลูกให้ดี ดูแลลูกของเราให้ดีนะคะ แล้วก็ควรดูแลหน้าที่การงานของเราให้ดี
- 30 C : ค่ะ

- 31 B : กับเค้าเนี่ยนะคะก็อย่างที่บอก คืออย่าตัดไป เราคุยดีๆนะคะ ไม่ได้คุยเพื่อตัวเราแต่ถามเค้า
32 ว่า “กับลูกเราจะทำยังไงดี ลูกคิดถึงนะ จะเจอกันยังไงดี เจอกันอาจจะแค่กินข้าวก็ได้ลูกจะได้ไป
33 เทียวด้วยกันด้วย” แล้วพูดไปก็อาจจะพูดแบบเป็นเรื่องทั่วๆไปนะคะ
- 34 C : ค่ะ
- 35 B : อย่าไปพยายามแบบว่าเหน็บแนมหรือว่าทำให้เค้ารู้สึกว่าจะไม่ยอมเจอหน้าเราอะคะ คือถ้า
36 เค้าเจอเราแล้วเค้าก็จะรู้สึกเรายังน่ารักเหมือนแต่ก่อนที่เคยรู้จักกัน
- 37 A : ค่ะ
- 38 B : คือตรงเนี่ยมันต้องสกัดความโกรธจากตัวคุณก่อนด้วย เพราะบางทีการที่เกิดเหตุการณ์
39 อย่างนี้ขึ้นเนี่ย การที่เค้าทิ้งเราไปเนี่ยมันทำใจไม่ได้ที่จะทำดีกับเค้า ใจมั๊ยคะ
- 40 A : ใช่คะ
- 41 B : ที่นี้คือถ้าอยากให้เค้ากลับมามันต้องข่มความรู้สึกให้ผ่านไปให้ได้ก่อน เพราะว่าถ้าเกิดว่า
42 เราร้ายใส่เค้าแล้วเนี่ย กับอีกฝั่งหนึ่งที่เค้าเอาอกเอาใจกันดีเนี่ย มันเป็นธรรมดาที่เค้าต้องเลือกฝั่ง
43 เอาอกเอาใจอยู่แล้ว
- 44 A : ค่ะ
- 45 B : เพราะงั้น เราก็ควรทำตัวให้ดี ไม่ควรปล่อยเนื้อปล่อยตัว ไม่ควรปล่อยหน้าที่การงาน ถึง
46 เค้าจะเคยทิ้งเราไป อย่างน้อยการที่เราผูกพันมาก่อนจนถึงขั้นมีลูกเนี่ย โอกาสที่เค้าจะกลับมา
47 ห่วงใยเรา ดูแลลูกของเราเนี่ยมันยังมี
- 48 A : ค่ะ
- 49 B : นะคะ เพราะว่า case ของหมอลหลายcase เนี่ยก็กลับมา อันนี้มันคือหนทางที่จะทำให้สามี
50 กลับมานะคะ
- 51 C : ค่ะ
- 52 A : ค่ะ
- 53 B : คือต้องเข้มแข็ง และใช้พลังในการอดทนในการให้อภัยเนี่ยสูงมาก นะคะ
- 54 A : ค่ะ
- 55 C : บางทีผู้ผู้หญิงหลายคนอาจจะ อึ้ง เรื่องที่เค้าทำให้เราเจ็บเนี่ย แล้วมันก็ลืมเจ็บยากเนี่ย
- 56 B : ใช่
- 57 C : จะทำยังไงให้มันเก็บไว้ได้ ไม่มาหลอกมาหลอนเราอีกในอนาคต
- 58 A : ใช่คะ
- 59 B : ต้องขึ้นอยู่ที่เราด้วยนะคะ ไม่ว่าจะเลือกทางไหน มันไม่มีทางถึงร้อยเปอร์เซ็นต์อยู่แล้ว คือ
60 เราเลือกให้เค้ากลับมา คือตรงเนี่ยมันเป็นผลเป็นแล้วอะนะคะ
- 61 C : ค่ะ

- 62 B : ถ้าให้กลับมาตีอีกที่มันก็ทำไม่ได้ แต่ว่าเมื่อเกิดปัญหาขึ้นเนี่ยเราก็ต้องบอกตัวเองว่าเพื่อลูก
63 นะ เพื่อเรานะ เพื่อครอบครัวนะ อันนั้นมันเป็นอดีตแล้วให้มันผ่านไป แล้วครอบครัวเราก็จะ
64 กลับมาดีเหมือนเดิม
- 65 C : ค่ะ
- 66 B : ตอนนี้อยู่ต้องพยายามที่จะดึงตัวเองให้กลับมาอยู่กับปัจจุบัน
- 67 C : ค่ะ
- 68 B : คุณต้องพยายามประคับประคองกัน คุณก็จะมีชีวิตครอบครัวที่ดี
- 69 A : ค่ะ
- 70 B : ถ้าตรงนี้คุณเลือกว่าเราอยากลองที่จะดึงเค้าออกมา ก็คือเราต้องทำตัวเราให้มีคุณค่า ทำให้
71 เค้ารู้สึกที่เราน่ารักเหมือนเมื่อตอนที่เค้ารักเราเมื่อก่อนให้ได้ ไม่ใช่เป็นใครก็ไม่รู้เมื่อเจอหน้ากัน
72 ก็บ่น หรือปล่อยตัวเองให้ดูไม่ดี ถ้าเราทำตัวน่ารักเหมือนเมื่อก่อนสามีก็อาจจะอยากกลับมา
73 A : ค่ะ
- 74 C : คือต้องทำให้สามีอยากเข้าหาอยากเข้าใกล้ตลอดเวลา
- 75 B : ใช่ค่ะ
- 76 C : พอไหวมั๊ยคะคุณ
- 77 A : เอ่อ
- 78 B : เอ่อคือคุณต้องมีคนคอยให้กำลังใจ มีคนที่เป็ญาติเป็นเพื่อนบ้านไปได้ เพราะการที่จะ
79 ผ่านวิกฤตตรงนี้ได้เนี่ยมันต้องใช้ความเข้มแข็งแบบมากๆ เพราะฉะนั้นบางช่วงที่เราท้อเนี่ยก็
80 ต้องมีใครซักคนที่คอยรับฟังเรา คอยดันเราขึ้นมาบ้างเหมือนกัน เพราะอย่างน้อยเราต้องรู้ว่า
81 เรายังมีลูกอีกสองคน ลูกก็ยังเล็ก เค้ายังต้องการความเข้มแข็งจากเรามากด้วย ดังนั้นเราจะต้อง
82 หาคุณพ่อคุณแม่ของเราหรือพี่น้องเรา เพื่อนเรา บางทีเรื่องตรงนี้อาจจะต้องเล่าบ้างนะคะ อย่าคิด
83 ว่ามันเป็นเรื่องน่าอาย เรื่องอย่างนี้ก็เกิดได้ เรียกว่าเกิดเต็มไปหมดอะนะคะ ไม่ใช่เกิดกับ
84 ครอบครัวคุณครอบครัวเดียว เพราะฉะนั้นเราพูดกับคนที่เราไว้ข้างมันจะทำให้เราสบายใจขึ้น
85 อย่างน้อยแค่เค้ารับฟังเนี่ย รับรองว่าคุณก็ดีขึ้นแล้ว
- 86 C : คุณคะ ตอนนี้สามีมาหาบ้างรีเปล่าคะ
- 87 A : อ้อ ก็ประมาณครึ่งเดือนแล้วอะคะ
- 88 C : ครึ่งเดือนนี่คือมาหา หรือว่าไม่มาคะ
- 89 A : อ้อ ไม่มาคะ
- 90 C : ไม่มานานแล้วนะคะ
- 91 A : ค่ะ
- 92 C : แล้วพูดคุยทางโทรศัพท์กันบ้างรีเปล่าคะ
- 93 A : ก็ไม่ค่อยได้คุยเท่าไรอะคะ

- 94 C : อ้อ แสดงว่าไม่เจอเค้ามาครึ่งเดือนแล้วหรือคะ
- 95 A : ค่ะ
- 96 C : แล้วลูกๆถามหาบ้างรีไปล่า
- 97 A : ก็มีบ้างอะคะ
- 98 C : แล้วคุณตอบไปว่าไงคะ
- 99 A : ก็บอกว่าพ่อไปทำงาน
- 100 C : อ้อ ค่ะ คุณหมอมะ คือตอนนี้เหมือนสามีก็ห่างหายไปครึ่งเดือนแล้ว จะทำยังไงต่อไปดีคะ
- 101 ลูกก็ถามหา
- 102 B : คุณได้โทรไปบ้างมั๊ยคะ
- 103 A : อ้อ โทรไปค่ะ แต่เค้าไม่ค่อยรับเท่าไร
- 104 B : อ้อ คือทุกทีที่โทรไปเนี่ยมีปากมีเสียงกันมั๊ยคะ
- 105 A : ก็มีบ้างคะ
- 106 B : ค่ะ คืออย่างนี้นะคะ อย่าโทรไปอย่างไม่มีปากเสียง โทรไปคือ เออ ลูกคิดถึงนะ ถ้าเค้าไม่
- 107 มาที่เออไม่เป็นไร ยังไงถ้าว่าเมื่อไหร่ก็เนี่ยลูกคิดถึงนะ
- 108 C : ค่ะ
- 109 B : อย่างเงี้ยคือเราไม่ไว้วางใจ เราแค่อยากให้เค้ารู้ว่าเรายังรักเค้า เรายังต้องการเค้า แต่เราไม่
- 110 ไว้วางใจเค้าแล้ว นะคะ
- 111 C : ค่ะ ก็ลองปรับวิธีการพูดคุย
- 112 B : ใช่ค่ะ ลองใหม่ดู คือไม่ได้โทรไปเพื่อเรียกร้อง ไม่ได้โทรไปเพื่อชวนทะเลาะหรือชวนให้
- 113 ปากเสียงกัน
- 114 B : แต่โทรไปเพื่อให้รู้ว่าพวกเราทั้งสามคนยังรักเค้านะ
- 115 C : อ้อ เหมือนกับว่าเรายังรอคอยเค้าอยู่
- 116 B : ใช่ ให้มันเป็นความรู้สึกตรงนี้ค่ะ ไม่ใช่เป็นความรู้สึกว่าเราตั้งใจโทรไปโกรธ โทรไปว่า
- 117 อย่างเงี้ย หรือถ้าเค้ายังไม่ทำก็ อ้อ เราก็โอเคคิดถึงนะ ลูกก็คิดถึงเหมือนกัน ถ้าว่างเมื่อไหร่ยัง
- 118 โทรมาบ้างก็ยังดีนะ โอเค ไม่กวนแล้วแค่นี้แหละ
- 119 C : ค่ะ
- 120 B : อย่างเงี้ยนะคะ ยังไงลองทำดู คือเราเปลี่ยนตัวเราให้เค้าดูว่าเรารักเค้านะ แต่เรารักแบบไม่
- 121 ไว้วางใจนะ
- 122 A : ค่ะ
- 123 B : ตรงเนี่ยมันคือการให้เกียรติผู้ชายอย่างหนึ่งนะคะ แล้วเค้าจะนึกถึงเมื่อก่อนตอนที่รักกัน
- 124 ใหม่ๆ ตอนที่เราเคยเอาใจเค้า
- 125 A : ค่ะ

- 126 C : ค่ะ นะคะ ถ้าใจเป็นกำลังใจให้ สู้ๆเข้มแข็งเข้าไว้ นะคะ
- 127 A : ค่ะ
- 128 B : เป็นกำลังใจให้มากๆเลยนะคะ
- 129 C : ค่ะ
- 130 A : ค่ะ
- 131 C : ไม่นั่นในอนาคตอาจจะดีก็ได้
- 132 B : ค่ะ แต่ก็ต้องคิดเพื่อเอาไว้เหมือนกัน
- 133 A : ค่ะ
- 134 B : โชคดีละกันค่ะ
- 135 C : ค่ะ ขอให้โชคดีนะคะ
- 136 A : ค่ะ
- 137 C : มีคำถามเพิ่มเติมรีเปล่าค่ะ
- 138 A : ไม่มีแล้วค่ะ
- 139 C : เข้มแข็งไว้ นะคะ เพื่อลูกๆอีกสองคน
- 140 A : ค่ะ
- 141 C : ขอบคุณมากเลยนะคะ
- 142 A : ค่ะ สวัสดีค่ะ
- 143 C : สวัสดีค่ะ
- 144 B : สวัสดีค่ะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนา 13S หลานสาวโทรศัพท์นาน

- 1 C: สวัสดีค่ะ
- 2 A: สวัสดีครับ
- 3 B: สวัสดีค่ะ
- 4 C: คุณใหญ่คะ เชิญเล่าคำถามให้คุณหอมฟังเลยคะ
- 5 A: ครับผม เอ่อ มีหลานสาวอะครับ อายุประมาณ 15 ปี
- 6 C: ค่ะ
- 7 A: เล่าจะคิดเพื่อนก่อนข้างจะเยอะอะครับ
- 8 C: ค่ะ
- 9 A: เอ่อ เมื่อไปโรงเรียนเนี่ยเค้าคงได้เจอได้พูดคุยกันอยู่แล้ว
- 10 C: ค่ะ
- 11 A: พอกลับมาเนี่ยเค้าก็จะยังใช้โทรศัพท์ที่บ้านเนี่ยโทรคุยกับเพื่อน นานอะครับ ไม่ต่ำกว่า 12 ชั่วโมง บางทีก็สองชั่วโมง
- 13 C: ค่ะ
- 14 A: ทีนี้เมื่อเราคุยเค้ามากๆเนี่ย เมื่อเราเซ้งวดเค้าเรื่องใช้โทรศัพท์เนี่ย บางทีเค้าก็จะแอบใช้ 15 โทรศัพท์มือถือโทร ซึ่งทำให้เรา เอ่อ เหมือนหนีเราไปโทรอะไรเงี้ยครับ
- 16 C: ค่ะ
- 17 B: ค่ะ
- 18 A: ครับ ก็อยากจะปรึกษาเรื่องเนี่ยอะครับว่าจะให้คำปรึกษาหรือดูแลเค้ายังไงดีเพื่อจะให้เค้า 19 ใช้โทรศัพท์ให้น้อยลง คือวัยรุ่นติดเพื่อนเนี่ยเราก็อึ้งใจครับ
- 20 C: ค่ะ
- 21 A: แต่บางทีก็รู้สึกว่ามันจะมากเกินไปหรือเปล่า อะไรเงี้ยครับ
- 22 B: เอ่อ คือที่เค้าใช้เนี่ยค่าใช้จ่ายคือใครเป็นคนดูแลคะเนี่ย
- 23 A: เอ่อ ก็คือมือถือเนี่ยเราก็ตัดเงินให้เค้าบ้างอะครับ 100 บาทอะไรเงี้ย แต่เค้าก็จะใช้วิธีให้ 24 เพื่อนโทรเข้ามาหามือถือเค้า
- 25 B: อ้อ
- 26 A: แล้วเค้าก็จะแอบเดินหนีไปคุยข้างนอก อะไรเงี้ยครับ
- 27 B: ค่ะ ช่วงใกล้สอบยังโทรมากมัยคะ
- 28 A: ช่วงใกล้สอบบางทีเค้าก็จะอึ้งอะครับ บางทีเมื่อเราเดินมาเห็นแล้วว่า นี่เริ่มคุยนานแล้วนะ 29 เล่าก็จะบอกว่าจะวางแล้วๆ เรายังไม่อยากเซ้งวดกับเค้าเกินไป
- 30 B: แล้วผลการเรียนล่ะคะ

- 31 A: แต่ปรากฏว่าก็แถมอีกครึ่งชั่วโมงอะไรเงี้ยครับ
- 32 B: เอ่อ คือผลการเรียนดีมีัยคะ
- 33 A: ก็เรื่อยๆครับ กลางๆ
- 34 C: ตกต่ำลงมีัยคะ หรือว่าตกลงมีัยคะเกรดเนี่ย
- 35 A: เอ่อ ก็ไม่อะครับผม
- 36 C: อ้อ ค่ะ
- 37 B: เอ่อ เป็นธรรมดาค่ะ
- 38 A: พอเค้าวิยสาวแล้วก็ป็นห่วงเค้าในเรื่องพวกเนี้ยอะครับ ว่าเอาใช้โทรศัพท์ก่อนข้างจะเยอะ
- 39 ก่อนข้างจะนาน แล้วบางทีเราก้จับได้ว่าบางทีเค้าคุยกับผู้ชาย เราก้จะเป็นห่วง
- 40 B: ค่ะ
- 41 A: เค้าก้จะบอกว่า แค่เพื่อนๆ
- 42 C: ค่ะ
- 43 A: เราก้ไม่อยากจะไปตี้นคุมหรือไปกคคัน ไปเข้มงวดกับเค้าเกินไป กลั้วว่าเค้าจะเตลิด
- 44 อะไรเงี้ยฮะ
- 45 B: ค่ะ มีผู้ใหญ่ในบ้านที่เป็นผู้หญิงที่สนิทกับเค้ามีัยคะ
- 46 C: คือ มีผู้ใหญ่ในบ้านที่เป็นผู้หญิงที่สนิทกับหลานสาวคนนี้มีัยคะ
- 47 B: ค่ะ คือว่าคุณใหญ่เป็นผู้ชาย บางที
- 48 A: ไซ่ครับๆ
- 49 B: มีผู้หญิงมีัยคะ
- 50 A: คือจะมีพี่เค้าอยู่อะครับ แต่ก้จะไม่ค่อยสนิทมากอะครับ
- 51 C: อ้อ คุณแม่ละคะ อยู่ด้วยกันมีัยคะ
- 52 A: คุณแม่อยู่ด้วยกันครับ แต่เค้าก้จะกลับบ้านดึกอะครับ
- 53 C: อ้อ
- 54 A: ส่วนใหญ่เค้าก้จะอยู่กับพี่เค้ามากกว่า
- 55 B: ค่ะ เอ่อ คืออันนี้คงเป็นปัญหาทุกบ้านนะคะ บ้านไหนมีลูกหลานผู้หญิงรับรองปัญหานี้ต้อง
- 56 มีนะคะ ถ้าไม่มีเนี้ยต้องคิดแล้วคะว่าแปลกริเปล่าที่ไม่มีมี แปลกริเปล่าที่ไม่มีใครคุยด้วย
- 57 C: อ้อ
- 58 B: ที่นี้ที่พยายามถามถึงการเรียนอะนะคะ คือว่า เอ่อ อย่างที่คุณใหญ่เข้าใจอะนะคะ อย่างเรื่อง
- 59 การใช้โทรศัพท์เยอะเนี่ย แน่นอนอะนะคะ
- 60 C: ค่ะ
- 61 B: ถ้าน้ำที่การงานหลักเค้าเนี้ยไม่เสีย อันนี้เป็นอันแรกก่อน
- 62 C: ค่ะ

- 63 B: ถ้าไม่เสีย อย่างน้อยก็สบายใจก่อน อันดับสองก็คือถ้าไม่ให้คุยแล้วจะให้ทำอะไรดี
- 64 C: ค่ะ
- 65 B: ค่ะ นะคะ คือคุณจะต้องมีกิจกรรมมาชดเชยกับการไม่โทรศัพท์
- 66 C: อ้อ
- 67 B: นะคะ ถึงได้ถามว่าในบ้านนี้มีใครอยู่บ้างรีเปล่า
- 68 C: ค่ะ
- 69 B: คือมันดูเหมือนว่าที่บ้าน ไม่แน่ใจว่าไม่สนิทกันเท่าไรหรือนัก
- 70 A: ครับ
- 71 B: ทีนี้จะคุยกับคนในบ้านมันก็ไม่รู้จะคุยอะไร อะไรประมาณนี้นะคะ
- 72 C: ค่ะ
- 73 B: ถ้ายังไงคงจะต้องเริ่มจับทิสก่อนแล้วที่บ้านเราเนี่ยจะต้องมาจัดเวลาอะไรบ้างอย่าง
- 74 ร่วมกัน อย่างเช่นควรจะมารับประทานอาหารเย็นร่วมกันมัย เวลานี้ถึงเวลานี้เราจะมาคุยว่า
- 75 ด้วยกัน ดูทีวีด้วยกันมัย บางทีจะต้องมีกิจกรรมเพื่อจะดึงเค้าออกมาจากโทรศัพท์นั้นะคะ คือเค้าจะ
- 76 ใช้เวลากับการโทรศัพท์น้อยลง
- 77 C: ค่ะ
- 78 B: ค่ะ แล้วก็อย่างเด็กวัยรุ่นผู้หญิงอะนะคะ บางทีเค้าก็ชอบจุกจิกอะไรกัน คือบางทีถ้าเค้ามี
- 79 ความลับเนี่ย เค้าก็คงจะอยากบอกกับแม่หรือพี่สาวมากกว่าจะบอกกับคุณผู้ชายในบ้าน
- 80 C: อ้อ
- 81 B: เพราะงั้นถ้าเกิดว่ามีผู้หญิงในบ้านที่อาจจะใช้เวลาให้กับเค้าก็น่าจะดี
- 82 C: ค่ะ
- 83 B: ค่ะ แล้วก็เรื่องของการ์ที่ เอ่อ ไปถามเป็นจริงๆ ไปเวลาที่โทรศัพท์นั้นะคะ บางทีก็อาจจะทำ
- 84 ให้ต่างฝ่ายต่างหงุดหงิดใจมัยคะ
- 85 C: ค่ะ
- 86 B: เราต้องตั้งกฎเกณฑ์ไว้เลย ตกลงไว้เลยว่าถ้าเลยจากเวลานี้ จากเวลาที่ให้คุยเท่านี้ถ้าไม่ทำ
- 87 ตามจะเกิดอะไรขึ้นเช่นเราจะขอปิดสายนะ บางทีเราไม่ได้บอก
- 88 C: ดูเหมือนเราเพิกเฉย
- 89 B: คือบางทีเราได้แต่บอกว่าให้เค้าทำอะไร แต่ไม่ได้บอกว่าถ้าเค้าไม่ทำอะไรจะเกิดอะไรกับเค้า นะ
- 90 ค่ะ
- 91 C: ค่ะ
- 92 B: มันเหมือนกับเล่นเกมส์ คือเราต้องบอกว่าเราให้คุยเวลานี้ เค้าโอเคมัย ถ้าโอเคแล้วเนี่ยถ้าเลย
- 93 จากเวลานี้ไปเราจะขออนุญาตปิดสายนะ เราจะขออนุญาตคุยกับเพื่อนเค้าว่าตอนนี้ต้องอย่างนี้ๆ
- 94 แล้วนะ นะคะ คือเราคุยกับเค้าได้เลย

- 95 C: ค่ะ พอจะเป็นไปได้มั้ยะ หรือว่าพอจะทำได้มั้ยะคุณใหญ่
- 96 A: ก็คิดว่าคงต้องลองดูอะครับ
- 97 B: จริงๆเนี่ยอยากจะให้เป็นลักษณะที่ว่าพี่สาว เอ๋ พี่สาวเค้าอายุเท่าไหร่นะเนี่ย
- 98 A: ก็ห่างจากเค้าสิบปีอะครับ
- 99 B: โอ้โห ห่างเยอะนะคะ
- 100 C: ค่ะ
- 101 B: จริงๆห่างเยอะนี่น่าจะคุยกับน้องนี่น่าจะใช้ได้เหมือนกันนะคะ คือหมายถึงว่าถ้าเป็นวัยรุ่น
- 102 คือกัน แล้วเลยก็เกี่ยยุ่งกัน คือที่นี้ต้องดูว่าถ้าอยากจะดึงเค้าออกมาจริงๆมันก็ต้องมีคนเข้ามาตี
- 103 สนิทกับเค้า มาแสดงว่าเป็นพวกเดียวกัน
- 104 C: ค่ะ
- 105 B: ที่แบบเวลาเค้ามีอะไรแล้วเค้าเล่าให้ฟังได้ ที่นี้เวลาเค้าคุยกับเพื่อน คุยกับเพื่อนผู้ชาย คุยกับ
- 106 เพื่อนผู้หญิง ที่นี้พอมีใครมาจิบเนี่ยเค้าก็จะเล่าให้ฟัง ถ้ามีคนคุยด้วยแล้วเค้าจะบอก
- 107 C: อ้อ
- 108 B: คือเค้าจะไม่เล่าให้ผู้ใหญ่ฟังหรอกคะ คือเล่าไปก็ เอ๋
- 109 C: โคนว่าแน่ๆ
- 110 B: ใช่ กลัวโดนตำหนินะคะ เพราะงั้นถ้าเกิดว่ามีผู้หญิงเข้าไปกระจุ๊งกระจ๊องอะไรกับเค้า ที่นี้เรา
- 111 ก็จจะรู้ว่าเค้าทำอะไรอยู่ แล้วคนคนนั้นก็ไม่ใช่เป็นคนที่จะไปต่อว่าเหมือนผู้ใหญ่ต่อว่าเด็ก แต่ให้
- 112 มันเหมือนเป็นเพื่อนกัน แบบ เอ๊ย อันนี้ดีหรือ ไม่ใช่ไปแบบขึ้นเสียง
- 113 C: ค่ะ
- 114 B: ค่ะ ถ้าออกมาเป็นลักษณะแบบเพื่อนคุยกัน มาซุบซิบนินทา มีความลับต่อกันบ้างอย่างเงี้ย
- 115 ตรงนี้มันจะหายห่วงมากกว่าการที่เราไปบังคับ แล้วเค้าก็ไม่เล่าอะไรให้เราฟัง
- 116 C: อย่างงี้ถ้าเกิดว่าอาจเป็นว่าพี่สาวคนนี้อาจจะไม่ค่อยสนใจน้อง หรือฟังน้องพูด คุณอาอย่าง
- 117 คุณใหญ่เนี่ยจะไปเป็นเพื่อนสนิท ไปเป็นเพื่อนสาวของเค้าอีกคนหนึ่งได้มั้ยะ
- 118 B: มันก็ได้แหละ เพียงแต่ว่าถ้าเป็นญาติผู้ใหญ่แล้วเป็นผู้ชายด้วยเนี่ยมันก็ต้องใช้ความอดทน
- 119 ในการที่จะทำให้เค้าไวใจ
- 120 C: อ้อ
- 121 A: ไอ้การที่เราคอยจับเรื่องโทรศัพท์มานานแล้ว ไอ้การที่จะมาญาติดีด้วยบางทีเค้าก็ต้องคิด
- 122 เหมือนกัน
- 123 C: อ้อ
- 124 B: ถ้าเกิดเราใช้คนที่ใกล้ชิดตัวเค้า ใกล้เคียงอายุ แล้วก็ไม่ได้เข้ามาสนใจอะไรเท่าไหร่นัก มันก็
- 125 จะดูราบรื่น ดูไม่มีเล่ห์กลนะคะ
- 126 A: ครับ

- 127 B: เรื่องนี้อาจจะต้องคุยกับคุณพี่สาวนี่ล่ะค่ะ ปกตินี้ นะคะ ถ้าเป็นพี่น้องเพศเดียวกันเนี่ย คำ
128 สนทนากันง่ายมากกว่าสนทนากับคนอื่นนะคะ
- 129 C: นะคะ ยังไงขอให้คุณใหญ่โชคดี ขอให้มี้เพื่อนที่รู้จักที่สามารถคุยกับหลานสาวได้สนิทใจ
130 แล้วกันค่ะ
- 131 A: ครับๆ ขอบคุณมากครับ
- 132 C: ค่ะ
- 133 B: หนักใจนะคะ
- 134 A: หนักใจอยู่เหมือนกันครับ
- 135 C: อย่าท้อนะคะ
- 136 A: ครับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข รวมบทสนทนาทั้งหมดในบริบทที่ไม่มีการขอคำแนะนำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนา 1U อยากดีกับแฟน

- 1 A: คิดถึงอะ เราเหงามากเลย
 2 B: เหงาอะไร ทำเสียงซิมเซร้า
 3 A: แก ตอนนี่เราโสดแล้วนะ เซร้ามากมาย
 4 B: จริงดิ
 5 A: อือ
 6 B: โถ่ ก็คบกันมาตั้งนานไม่ใช่หรอ ทำไมเลิก
 7 A: ก็นั่นสิ สามปีแล้ว
 8 B: ตั้งแต่เรียนจบว่างั้น
 9 A: เออใช่
 10 B: ก็นานนะ
 11 A: นานสิ อีกแค่สามเดือนก็จะคบสี่ปี
 12 B: เจอกันได้ไงอะ ลืมแล้ว
 13 A: ก็เคยทำงานที่เดียวกัน
 14 B: อ้อ แล้วตอนนี้ยังอยู่ที่เดียวกันป่าว
 15 A: ไม่แล้ว เค้าเปลี่ยนงานนานแล้ว
 16 B: แล้วคบสักซึ่งป่าวเนี่ย
 17 A: อือ
 18 B: กอด หอม
 19 A: มากกว่านั้น ถึงเสียใจอยู่นี้
 20 B: อือ
 21 A: เซร้ามากอะแก
 22 B: ก็น่าอยู่
 23 A: เหงา จากที่มีคนคอยโทรหา คอยไปไหนมาไหนด้วย ซึ่นละเซร้า
 24 B: โถ่ เพื่อนซึ่น แล้วทำไมเลิก คบมาได้ตั้งนาน เค้าขอเลิกหรอ
 25 A: แกซึ่นจะบ้า ซึ่นบ้าเองแหละตั้งแต่แรกที่เราคบเค้า ซึ่นบอกเลิกเค้าด้วยเรื่องไร้สาระนับไม่ถ้วน
 26 B: แล้วเลิกแบบสิ้นเชิงเลยหรอ
 27 A: เออ มันเคยทนซึ่นไม่ไหวหนนึ่ง คือซึ่นไม่ใช่แค่ชอบบอกเลิกนะ
 28 B: แล้วชอบอะไร
 29 A: แต่ยังชอบพูดจาไม่ดี ทำไม่ดี ชอบทำให้หึงระแวง

- 30 B: เอนี่ก็ออก ก็แกเป็นคนแบบนั้น แต่จริงๆก็ไม่มีอะไร
- 31 A: ไช้ ยังดีที่แกเข้าใจ แต่เค้าไม่เข้าใจ
- 32 B: ก็เค้าไม่เคยเป็นเพื่อนแกนี่หว่าจะได้มาเข้าใจอะ
- 33 A: ไช้ เค้าก็รู้สึกแย รู้สึกหึง รู้สึกระแวง แต่ไม่พูดไม่ว่า อาจเคยบอกหรือพูดบ้างแต่น้อยแล้ว
- 34 เรียบๆไม่โกรธ
- 35 B: แล้ว
- 36 A: พอถึงวันนึงชั้นจู่ระเบิดมัน มันก็เลยระเบิด
- 37 B: แล้วระเบิดว่าไง
- 38 A: ก็ความคิด ความรู้สึกของเค้าที่มีต่อเรื่องต่างๆที่ผ่านมา บอกว่าเค้าเศร้าแค่นั้น เสียใจแค่นั้น
- 39 B: อ้อ
- 40 A: รู้สึกว่าตัวเองไร้ค่าแค่นั้น แล้วก็บอกว่าไม่เอาแล้ว ขอมตัดใจ
- 41 B: ก็เนี่ยนะไอ้คนที่ไม่ค่อยพูดเนี่ยมันมักเก็บกดแก แล้วมันก็บอกเลิกแกเลย ไช้ มั้ย โถ่เว้ย
- 42 A: ชั้นบอกเลิกมัน ใจ เคยตกลงกันไว้ว่าจะไม่บอกเลิกพรั้าเพรื่ออีก
- 43 B: อ้อ นั่นดิ พรั้าเพรื่อ
- 44 A: พอหลังจากที่ตกลงกันแล้ว ชั้นเผลอพูดไปมันก็เลยเลิก
- 45 B: คือมันเลิกจริงชะงั้น
- 46 A: ไช้ ชั้นก็ง้อนะ มันก็ยอมคบต่อ
- 47 B: ฮี
- 48 A: แต่พอสักพักมันก็ไม่ไหวจริงๆ ชั้นก็เลยขอมตัดใจเลิกกันจริงๆ
- 49 B: แก จะบอกว่าเรื่องแกเหมือนเรื่องเพื่อนชั้นอีกคนเลยอะ
- 50 A: จริงดิ
- 51 B: ฝ่ายหญิงก็ขอเลิกบ่อยมาก ขอบ่อยไม่พอ ยังชวนทะเลาะกวนโมโห
- 52 A: เหมือนชั้นเลย
- 53 B: วันนึงมันก็ขอเลิกเค้า ผู้ชายก็เลยเลิกจริง ซวยไป
- 54 A: เฮ้ย เหมือนเลย แล้วตอนนี้เพื่อนแกเป็นไง
- 55 B: ก็ไม่ได้ติดกัน เพื่อนชั้นมันก็ร้องไห้จะเป็นจะตาย เค้าก็ไม่ยอมดีด้วย
- 56 A: ชั้นก็เป็น
- 57 B: อ้อ ถึงบอกว่าเหมือน
- 58 A: ผู้ชายมีคนอื่นรีเปล่าถึงได้ไม่ยอมดี
- 59 B: ไม่มี
- 60 A: อ้อ

- 61 B: เล้าคงทนไม่ไหวจริงๆ เพื่อนชั้นถึงเฝ้าด้วยแหละ
- 62 A: ชั้นก็เป็น แบบพูดไรไม่ได้เลย อยู่ด้วยคงอึดอัด
- 63 B: เพื่อนชั้นมันก็เป็นแบบ โรคจิตเหมือนแกแหละ ชอบทำให้หึงหวง ยิ่งเวลาอยู่ต่อหน้าคน เยอะๆ
- 64 จะยิ่งชวนทะเลาะ ผู้ชายเค้าก็อายุสิ
- 65 A: เออ คล้ายชั้นอะ คล้ายมาก คือชั้นชอบทำให้เค้าเสียหน้าต่อหน้าคนอื่น แล้วก็ชอบคุยว่ามี คน
- 66 มาจีบมาพูดชวน
- 67 B: อะไรวะ แกนี่ก็โรคจิต นึกว่าเพื่อนชั้นเป็นคนเดียว
- 68 A: แล้วชั้นก็เคยไปเกี่ยวกับคนอื่นด้วยไง แกคิดดูเค้าทนมา 3 ปีเต็มๆอะ
- 69 B: เฮ้อ
- 70 A: ชั้นนะ ชั้นเคยนะ แฟนชั้นตักข้าวมาให้กิน
- 71 B: อือ
- 72 A: มันมีไส้กรอกไข่มะ
- 73 B: อือ
- 74 A: ชั้นก็บอกว่าย่าราดขอสมานะ แต่มันก็ราดมาอะแก
- 75 B: อะนะ
- 76 A: ชั้นโกรธนะ แล้วก็เจิบ เจย ครุ่นคิดแล้วก็บอกเลิก
- 77 B: เอ้อ นี่เลยเหมือนเพื่อนชั้นเต๊าะๆ น่าจะมารู้จักเพื่อนชั้น แต่ละเรื่องก่อกวนเองทั้งนั้น
- 78 A: ไข่ ก่อเองทุกเรื่อง
- 79 B: แต่อะไรวะ กะไอ้แค่เรื่องราดขอสนี่ถึงกับต้องบอกเลิกเลยหรอ จึงไม่ต้องบอกกันทุกวัน พอดี
- 80 A: เออ ถ้าคิดว่าแค่นี้มันก็แค่นี้ไงแต่ชั้นคิดมากคิดต่อแล้วก็มองเค้าไม่ตีมัน
- 81 B: โอ๊ย จะเศร้าหรือจะจำดีวะ
- 82 A: ชั้นอคติว่าเค้าไม่รัก ไม่หวัง อยากกินคนเดียว
- 83 B: แกเป็นโรคเง้งอย่างเงี้ตั้งแต่เมื่อไหร่
- 84 A: ไม่รู้วะ แกว่าชั้นเป็นแบบนี้กะเพื่อนมะ ชั้นว่าชั้นไม่เคยเป็นนะ
- 85 B: เออ ไม่นานนี่
- 86 A: เออ
- 87 B: แต่จะอารมณ์แบบหน้าบูด ไม่คุย แล้วก็แค่นั้น ไม่รู้เหตุผล
- 88 A: เออๆๆ
- 89 B: แล้วเดี๋ยวก็จะหายเอง

- 90 A: ใหม่ๆ ชั้นก็ชอบเป็นกับเค้า
- 91 B: แต่กับเพื่อนแกลจะไม่ชวนทะเลาะต่อ
- 92 A: ก็เรื่องเนี้ยที่บอกว่าชั้นจู่ระเบิดมัน แล้วก็เลิกแบบไม่เจอกันเลยเดือนกว่าๆ แต่ระหว่างนั้นก็คุย
- 93 บ้างสั้นๆ
- 94 B: นานยังเนี้ย
- 95 A: นานแล้ว ตั้งแต่สิงหา แต่อยู่ๆเค้าก็มาจ้อชั้นเพี้ย คือคิดว่าชั้นจะดีขึ้น คิดว่าชั้นรู้แล้วว่าควรจะทำ
- 96 ตัวยังง
- 97 B: อ้อ แล้วยกทำดีป่าวละ
- 98 A: ก็ดีมาได้ถึงกันยา
- 99 B: อ้อ
- 100 A: แล้วก็มาเกิดเรื่องอีก แล้วตอนนี้มันก็หมดความอดทน โดยสิ้นเชิง คงไม่มีทางดีกันได้อีกแล้ว
- 101 B: แกลเฮี้ย
- 102 A: เออ ทั้งที่ตอนที่เค้าจากไปคราวแรก ชั้นตั้งใจว่าชั้นจะไม่เป็นแบบเค้าอีก
- 103 B: ชั้นว่าเค้าเป็นผู้ชายที่โคตรอดทนเลย
- 104 A: ชั้นตั้งใจว่าชั้นจะทำตัวดี แต่ทำไมไม่รู้หลุดตลอด ทำไม่ได้เลย
- 105 B: เกรียครื่องใรอย่างอื่นแล้วเอามาปนกันรีเปล่า
- 106 A: มันเป็นความเคยชินมั้งคือเคยทำแบบนี้ แล้วบวกกับความระแวงไม่มั่นใจความรู้สึกของเค้าด้วย
- 107 แล้วมันก็แบบร้อนรนไปหมด สงสัยไม่แน่ใจอะแก
- 108 B: แล้วทำไมวะ ทำไมแกถึงระแวง
- 109 A: คือรู้แหละว่าไม่รักกันเหมือนแรกๆแต่ก็ยังรักบ้าง รู้สึกดี ผู้พันง แต่ชั้นใจร้อนแล้วก็ต้องการ
- 110 ให้เค้ารักชั้นมากๆมั้ง
- 111 B: เฮ้อ
- 112 A: พอรักน้อยก็เลิกกลัว
- 113 B: เค้าก็คงรักแกอยู่หรอกเพราะไม่จั่นคงไม่ทนมาตั้งนาน
- 114 A: เออ ชั้นไม่รู้เลยว่าเค้ารักขนาดนี้ แต่เสียไปแล้ว
- 115 B: โถๆๆ
- 116 A: แต่เค้าบอกว่าให้เป็นเพื่อนยังห่วงและหวังดีเหมือนเดิม

- 117 B: ไม่น่าหรือ อีกหน่อยเค้าอาจจะขอกลับมาคบใหม่ก็ได้
- 118 A: คงไม่หรือแกเพราะเค้ามั่นใจว่าไงชั้นก็ไม่เปลี่ยน ใครจะอยากกลับมาทั้งที่รู้ว่าต่อไปจะเป็นไง
- 119 ละ เป็นแกจะกลับมาหรือ แกลองคิดดูว่าถ้าแกมาเป็นชั้น ชั้นก็ไม่รู้แล้วว่าชั้นจะทำยังไง
- 120 B: คือถ้าแกยังเป็นแบบเนี่ยอยู่อะนะ งี้เง่าหาแต่เรื่องจนเค้าบอกเลิกไปเนี่ยนะ นั่งหงา นั่งเศร้าอยู่
- 121 เนี่ย แกก็ควรจะทำตัวให้ดีขึ้นด้วยการเปลี่ยนแปลงตัวเอง คือทำตัวให้เป็นผู้ใหญ่ขึ้น มีเหตุผลอะไร
- 122 แบบเนี่ย ก็ถ้าทำได้อะนะ มันจะกลับมาคบแกอะถ้ามันเห็นว่าแกทำตัวดีแล้ว แล้วมันก็จะอยู่ยี่ดอะ
- 123 คราวนี้
- 124 A: อ้อ ชั้นไม่รู้แล้ว
- 125 B: ไปจ้อมันสิ ยังรักอยู่หนิ
- 126 A: จ้อแล้วไม่ได้ผล เค้าสุคจะทนแล้วจริงๆ
- 127 B: จ้อจริงจิงป่าวละ
- 128 A: จริงจิง จะบ้าตาย เค้าก็บอกให้เป็นเพื่อนอะ
- 129 B: ก็เนี่ยที่เค้าบอกว่าผู้ชายอะรักจากร้อยถึงศูนย์ ผู้หญิงรักจากศูนย์ถึงร้อย
- 130 A: เออ มันก็เคยพูด แต่มันบอกว่ามันนะรักจากร้อยถึงศูนย์ มันเริ่มจากร้อยลดๆจนหมด
- 131 B: จริงดิ
- 132 A: แล้วถ้าแกเป็นชั้นจะเป็นเพื่อนกะเค้าได้มะ
- 133 B: ก็ได้นะ ก็เป็นเพื่อนเฉยๆ เค้าก็บอกให้เป็นได้นี่นา
- 134 A: เฮ้อ เสียดายคนที่รักเรา
- 135 B: งั้นก็ต้องโทรไปชวนเค้าคุย
- 136 A: คุยไรวะ
- 137 B: คุยเรื่องทั่วไป ตอนแรกนะอย่าเพิ่งไปพูดตรงๆว่าอยากจะจ้ออยากจะคืนดี คุยเรื่อยเปื่อยเหมือน
- 138 เพื่อนคนนึง แล้วเดี๋ยวมันจะค่อยๆดีขึ้น ความสัมพันธ์อะนะ
- 139 A: ตอนนี้ไม่ได้วะ เพราะว่าความรู้สึกมันไม่ได้
- 140 B: ไม่ควรจะไปปล่อยไว้นานนะแก กลัวว่ามันจะไปมีคนใหม่ ทีนี้ละมีแต่ชวยกับชวยเลย ไม่รู้จะไป
- 141 แหกปากร้องเอาคืนได้ยังไง
- 142 A: ก็ใช่ แต่ชั้นกลัวว่าชั้นจะคุยกับเค้าโดยหวังว่าวันนึงอาจคบกันอีกแล้วสุดท้ายมันไม่ยอมละ

- 143 B: ก็ไม่ต้องไปบอกรังไรจะขอคืนดี แค่โทรไปเฉยๆ ก็เมื่อก็เก็บออกชั้นว่าเค้าก็บอกเองว่าถึงตอนนี้
- 144 จะเลิกกันแล้ว แยกกันแล้ว แต่เค้ายังยอมให้แกเป็นเพื่อนหนิ เพื่อนกันโทรหากันมันก็ต้องได้สิ
- 145 A: แต่ชั้นกลัวว่าโทรไปเรื่อยๆวันนึงรู้ความจริงว่าเค้ามีแฟนใหม่แล้วชั้นจะแย
- 146 B: เราว่าเค้าน่าจะยอมกลับมาคบนะ รักแกมาตั้งนาน ตราบใดที่ยังคุยกับแกไม่มีทางไปมีใหม่แน่
- 147 ถ้าเค้าเคยรักแบบที่เค้าบอกจริงอะนะ
- 148 A: แต่มันบอกว่ารักเหลือศูนย์แล้วนะเว้ย
- 149 B: อาจจะไม่จริงก็ได้ ตอนนั้นมันพูดตอนโมโห
- 150 A: อือ
- 151 B: ต้องคุยเฉยๆก่อนช่วงแรก แล้วพอทำท่าว่าจะดีขึ้นแกก็เริ่มชวนไปกินข้าว มาเจอกันบ้างอะไรเงี
- 152 A: อือ เค้าก็บอกชั้นว่า 2-3 วัน โทรที นานๆเจอที
- 153 B: เห็นมะ ก็เค้าบอกเองว่าได้ ไม่ศูนย์หรอกนะ
- 154 A: แต่ชั้นกลัว
- 155 B: ไม่หรอก ก็พอแกจ้อ ได้กลับมาคุยแล้วใช่มะ มันก็จะไม่มีคนอื่นใหม่หรอกนะ มันจะกลับมา
- 156 A: ชั้นกลัวว่าระหว่างที่เค้าคุยกับชั้นดีๆเหมือนมีเชื้อไขเค้าก็คุยกับคนอื่นดีไม่ได้อาจคุยทั้งที่มีแฟน
- 157 ใหม่แล้ว แล้วปล่อยให้ชั้นคิดไปเองฝ่ายเดียว
- 158 B: ก็เนี่ยแกก็เอาแต่นั่งอมทุกข์ น้ำตาตก พร่ำรำพันซ้ำซาก แล้วก็ปล่อยให้มันเสียไป ก็อยู่ไปแบบนี้
- 159 A: ระหว่างโทรไปคุยกับเค้า โทรไปคุยกับคนอื่นไม่ดีกว่าหรอ
- 160 B: ก็แกอยากจะได้กับคนนี้ไม่ใช่หรอ แล้วจะโทรไปคุยกับคนอื่นทำโง่อะไรวะ บ้า ประสาทโทร
- 161 ไปหาคนอื่นแล้วจะได้ดีกับคนนี้มัย
- 162 A: เออ
- 163 B: แต่ตอนโทรไปก็ต้องคุยดีๆ อย่าไปปิ่นปิ้ง ต้องเปลี่ยนแปลงนิสัยอนาคตจะได้สดใสขึ้น ถ้าทำ
- 164 ตัวใจง่าแบบเดิมจะไม่มีไรดีขึ้น
- 165 A: ชั้นรู้นะ
- 166 B: นี่ชั้นพูดจริงจิงนะ
- 167 A: ชั้นจะทำแบบเดิมทำไม ก็อยากปรับอยู่

- 168 B: ก็ไม่ต้องถึงกับปรับ100% นะ อย่างน้อยให้ได้ชัคนิด อะไรมันจะได้ดีขึ้น ก็ถ้าเคยรักจริง
เลิกก็
- 169 น่าจะอภัยให้ได้
- 170 A: ชั้นคิดว่าตอนนี้เค้าอาจจะคุยกับใครอยู่ก็ได้
- 171 B: ก็ไม่ต้องสน
- 172 A: หรืออาจชอบใคร
- 173 B: คนนั้นมันยังไม่ใช่เมียซะหน่อย ทำไม่ถึงจะแย่งกินไม่ได้
- 174 A: แกก็
- 175 B: มันคบกับแกมาตั้งนาน
- 176 A: เออ
- 177 B: คุยกับคนอื่นแป๊บเดียวมันจะมารักมากมายได้ยังไง
- 178 A: แต่มันบอกว่าไม่ให้ชั้นหวังนะว่าจะกลับมาคืน ยังไงก็ไม่มีทางเป็นแฟนกันอีก
- 179 B: แล้วอีกอย่างนะ เราว่ามันคงใช้เวลาเสร้างไปพักหนึ่งเหมือนกันหลังจากเลิกกับแถนะนะ
เพราะ180 งั้นมันยังไม่เริ่มจีบคนอื่นในเร็ววันนี้หรอก มันคงเข็ดบ้างแหละ
- 181 A: แกไม่คิดว่ามันบอกเลิกชั้นเพราะมันเจอใครที่ทำให้รู้สึกดีแล้วเปรียบกับชั้นว่าไม่ดีเลยเลือก
คน182 ใหม่บ้างหรือ
- 183 B: ไม่หรอก มันเลิกเพราะแถนะแหละ
- 184 A: สรุปว่าคิดเต็มๆ
- 185 B: ถ้าเราเป็นแถนะเราจะจ้อสุดขีดเลยวะ ผู้ชายเง่าแถมอดทนเป็นเลขขนาดนี้หาอยากจะตาย
- 186 A: เออ เสียตายมาก แต่มันพูดขนาดนี้แล้วจะหวังอีกหรือแก หรือว่าหวังไป
- 187 B: แกก็ต้องหวังเอาไว้ก่อนสิวะ ก็ที่ตอนนั้นยังกลับมาได้เลขหนี อะไรก็เป็นไปได้
- 188 A: เออ
- 189 B: แต่ก็ต้องนะ ต้องเผื่อใจไว้บ้างวะ
- 190 A: เออ เผื่อบ้าง
- 191 B: แต่เวลานี้เลยนะแกก็ต้องทำไปบางอย่าง ดึกว่าไม่ทำ
- 192 A: มันพูดกะชั้นว่าในหลวงบอกมาให้โอกาสคนควรให้แค่ครั้งเดียว อย่าให้หลายครั้ง
- 193 B: เว้ย ทำไมไม่บอกมันไปละวะว่าคนเราควรรู้จักยึดหยุ่นบ้าง
- 194 A: เออ แม่่ง
- 195 B: บ้าตายห่า
- 196 A: เออ ส่วนดีมันก็ดีแต่บางทีมันก็คิดมากเกินไป กีบกด แกว่าคนแบบนี้จะดีหรือ
- 197 B: ต้องทำใจวะ ไม่มีคนดีที่สุดหรือแก มีแต่ดีกับกับแยกๆอะ
- 198 A: พี่ที่ทำงานชั้นบอกว่่าน่ากลัว

199 B: น่ากลัวว่า

200 A: มันดูก็บกด แล้วมันก็เคยเขียนความรู้สึกสั้นๆเกี่ยวกับชั้น พี่ที่ทำงานบอกว่าผู้ชายที่เขียนไดอารี่201 อะน่ากลัว

202 B: อันนั้นเป็นบรรทัดฐานของพี่ที่ทำงานแกว่าะ แต่สำหรับบางคนอาจจะชอบผู้ชายที่เขียนไดอารี่ก็203 ได้ เขียนว่าไร

204 A: อ้อ

205 B: แล้วมันเขียนว่าไรวะ

206 A: ก็ช่วงนั้นชั้นรู้จักพี่ทำงานคนนึงเป็นทอมแล้วเค้าก็เหมือนจะมาชอบชั้น

207 B: อ้อ

208 A: ก็คือวันนั้นอยู่ด้วยกัน คือชั้นอยู่กับมันพอดีอะนะ พี่เค้าโทรมาหาชั้น ชั้นก็คุย หัวเราะ

209 B: อ้อ

210 A: เค้าก็บอกว่าจะกลับบ้านแล้วนะ ชั้นก็ปล่อยให้กลับไป

211 B: อ้อ

212 A: เค้าก็เคยเขียนประมาณว่าชั้นเปลี่ยนไป แต่ก่อนเคยอยากเจอเค้ามากแต่ตอนนี้เหมือนเฉยๆ คุย

213 กับพี่ทำงานคูมีความสุข สงสัยเค้าต้องกลับไปสู่จุดเริ่มต้นใหม่อีกครั้งแล้ว คือสรุปว่ามันคิดว่า ชั้นทิ้ง214 มันแน่

215 B: แก ชั้นว่าเค้าปกตินะ ก็เค้าไม่มีที่ระบายนี่นา ถ้าคุยกับแกก็ทะเลาะกันอีก ถ้าไปพูดกับคนอื่นก็

216 อาจจะไม่อยาก ไม่อยากให้ใครมารู้เรื่องส่วนตัว ก็เคยเขียนไดอารี่ก็ไม่เห็นแปลก

217 A: เออ ชั้นก็ว่างั้นเพราะคบกันมา3 ปีก็เห็นมีอันนี้อันเดียว

218 B: เออ ก็นั่นแหละ แกไม่ต้องไปคุยกับคนอื่นมากมายหรอกมันจะยิ่งปวดหัว

219 A: แล้วช่วงนั้นเป็นช่วงที่เค้าเพิ่งออกจากงานด้วยเลยเครียดมากกว่าปกติ

220 B: อ้อ ก็นั่นแหละ มะนคงไม่อยากจะคุยกะใครเลยเขียนเองอ่านเอง ปกติแหละ เป็นผู้ชายที่ปกติ ดี

221 ทีเดียว

222 A: อ้อ แต่เค้าคงไม่อยากจะคบชั้นแล้วจริงๆเพราะถ้าคบกันเค้าก็ไม่ลืมเรื่องแย่งที่ผ่านมาหรอก

223 B: ก็เนี่ย ทำไมไม่เลิกคิดวนเวียนไปชะทีวะ คิดอยู่ได้ คิดผิดรีเป่าก็ไม่รู้ อาจจะคิดผิดก็ได้ เตียว224 ได้ช่วยกันพอดี

225 A: โอ๊ย

226 B: แก

227 A: เค้าถึงขนาดพูดว่าอยากคบคนอื่น อยากรู้ว่าคนอื่นจะเป็นไฉนจะดีกว่ามั๊ย

- 228 B: เออ มันอยากคบเค้าแล้วเค้าอยากคบกับมันรีเปล่าละ ไม่ใช่ของหากันง่ายๆ
- 229 A: จริงอะ แหม ผู้หญิงเยอะจะตายแก มันบอกว่าไม่ต้องสวยก็ได้ คนสวยน่ากลัว เอาแต่ใจ
นอกใจ
- 230 B: ก็ใช่จะเสมอไป ผู้หญิงเยอะแต่ผู้หญิงดีๆก็น้อย
- 231 A: จริงหรือ
- 232 B: จริง
- 233 A: เค้าบอกว่าชั้นนิสัยไม่ดีอะลิ
- 234 B: แล้วโง่คบกับคนไม่ดีทำไมตั้งนาน
- 235 A: ขนาดชั้นปล่อยนกเค้ายังบอกว่าปล่อยเป็นพันตัวก็ไม่ได้ถ้าทำตัวไม่ดี
- 236 B: ไอ้นี้ทำอะไรบ้า ปากเสีย
- 237 A: เออ
- 238 B: เสือกคบคนไม่ดีตั้งนาน
- 239 A: ก็เมื่อก่อนมันตาบอดมั้ง ตอนนี้อันตาสว่างแล้วอะแก
- 240 B: เดียวปัดจิมให้บอดอีกรอบ
- 241 A: จำ
- 242 B: ก็เนี่ย แกฟังชั้นนะ สรุปเลยคือต้องไปจ้อมัน ถ้ามันยอมก็ดีไป ไม่ยอมก็ช่างหัวมัน
- 243 สรุปไม่เห็นจะมีไรเสีย แกไม่เสียไรเลย ค่าเท่าเดิม
- 244 A: เออวะ เพราะถ้าปล่อยไปก็เสียไปเลย
- 245 B: เออ ไม่ใช่ว่าแม่งไม่ยอมแล้วนี่แกกุดไปสองนิ้วนี่หว่า
- 246 A: แต่ถ้าไม่ปล่อยไปก็พอมีโอกาศหรือไม่ก็เสียไป ค่าเท่ากัน
- 247 B: ถูก จะได้อะไรไปเลย
- 248 A: แก ขอบใจนะ
- 249 B: เออๆ
- 250 A: คุยกับแกแล้วชั้นดีใจขึ้นมากๆเลย
- 251 B: เออๆ เอาใจช่วยวะ ผู้ตาย ดีกันเมื่อไหร่บอกชั้นด้วย
- 252 A: อ้อ ชั้นไปเล่นเกมส์ดีกว่าวะเครียด
- 253 B: เออ ไปเหอะวะ
- 254 A: จุ้นไปนะ
- 255 B: จำ เป็นห่วงนะแก บ้ายบาย โชคดีจับทสทนา 2U ไม่อยากไปทานข้าว

บทสนทนาที่ 2 U ไม่อยากไปทานข้าว

- 1 A: แก่ แยมแล้วอ่า
- 2 B: ทำไม เกิดไรขึ้น
- 3 A: เพื่อนรักแถมะสิมันมาเห็นเราคุยกับกิ้งในไฮไฟว์
- 4 B: แล้วไมอะ
- 5 A: ไมแล้วไง มันก็รู้ว่าเรามีโครงการจะไปกินข้าวกัน ทีนี้มันมาบังคับให้ฉันไปกับมันสองคน
- 6 B: เอาแล้ว
- 7 A: มันเข้ามาเม้นในไฮไฟว์ด้วย ส่ง sms มาด้วย ฉันไม่อยากไปอ่า
- 8 B: คือมันให้แกไปกะมันสองคนเนี่ยนะ ทำไมแกไม่บอกให้เค้ามาจอยพวกเราละ
- 9 A: ก็ใช่ไง ฉันก็บอกมันแล้ว มันบอกว่าไปกับคนอื่นนะพอได้ แต่มันไม่ให้ไอ้กิ้งไป ฉันละมึน
- 10 B: เฮ้ย แยมอะ กิ้งก็ออกจะดีกับเค้าเนี่ยนา
- 11 A: ก็ใช่อยู่
- 12 B: ก็แล้วแต่แกอะ แต่ถ้าเป็นฉัน ฉันก็จะบอกไปเลยว่าฉันไม่สะดวกไป ถ้าอยากไปก็มาจอยกัน
- 13 แต่ถ้าไม่อยากก็ไม่ต้องมา
- 14 A: โอ๊ย จะบ้าตาย
- 15 B: แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับความสนิทของแกกับเค้าด้วยนะเว้ย
- 16 A: เราไปกับมันที่ไรมีแต่ปัญหาโดยเฉพาะกับโຕ้ะข้างๆ กับคนขายของ กับคนบนถนน
- 17 B: ฮะ ปานนั้นเลยหรอ
- 18 A: เออดี
- 19 B: นิสัยสุดๆอะ
- 20 A: คราวก่อน โຕ้ะข้างๆหันมามองมันก็ด่าเค้า
- 21 B: อะไรของมันวะ
- 22 A: มันอิจฉาที่ฉันจะไปกับกิ้งอะ
- 23 B: นิสัยแยม
- 24 A: แต่โดยส่วนตัวนะมันก็ดีกับฉันมาก ฉันก็ไม่รู้จะทำไง นี่ฉันก็ปวดหัวนะ
- 25 B: เว้อ แกก็ควรไปกับมันหน่อยเหอะถ้างั้น ก็แค่ข้าวม้อสั้นๆ

- 26 A: ก็เนี่ย ชั้นก็ว่าจะนัดกับเพื่อนที่จะเอาหนังสือมาคืนแถวลาดพร้าว ชั้นก็เลยกำลังคิดว่า
27 จะแวบไปกับมันแค่ช่วงเช้า เช่นทรลมันเปิดก็โมงวะ
- 28 B: สิบบโมงมั้งแก มันจะตื่นหรือดูทำไมไม่ไปคนตื่นเช้า
- 29 A: ก็ชั้นนัดเพื่อนบ่ายโมง นัดมันซักสิบเอ็ดตีมี๊ย แล้วชั้นก็นั่งรถไปหาเพื่อนต่อ อยู่กับมันซัก
30 ชั่วโมงกว่า
- 31 B: ก็คืนนะ ถ้ามั่นยอม
- 32 A: ก็เออเต้ มันจะยอมมี๊ยอะ แล้วมันส่งsmsมาว่าถ้าเราจะไปกินข้าวกับเพื่อนดีๆซักคนหนึ่งคน
33 คนนั้นต้องเป็นมัน
- 34 B: บ้า ดูหึ่งหวง เป็นคู่เลสเบียนกันรีไร
- 35 A: เออดี ชั้นละงง เอาไงดีวะชั้น จะไปรีไรไม่ไป มันนะนิสัยเสีย แต่ถ้าไม่ไปมันจิกชั้นไม่หยุดแน่
36 B: ไปเหอะแก
- 37 A: ถ้าเต็มร้อยคะแนน เราอยากไปสี่สิบ ไม่อยากหกสิบ
- 38 B: ไปเหอะ ถ้าไม่ไปแกก็ต้องทนราคาของมันอยู่แบบทุกวันนี้ มันเล่นจิกตลอดนี้หว่า มันจะได้
39 เลิกคือใจ จะได้จับๆไป เค้าเพ็งหาย คงเหงาอะ ตกลงแกเช้ควาแต่ลยั้งวะ
- 40 A: โทรมแล้วแต่ไม่มีคนรับ คงหยุดราชการเพราะมันเป็นของศิลปินากร
- 41 B: งั้นไปร้านเครปกัน ถ่ายรูปสวยๆมาอวดมัน เซอะ
- 42 A: อยู่ไหนหรือ
- 43 B: อีบ้า ก็ไอ้ร้านนั้นไงคาเฟ่สวีท ความจำเสื่อมมากมาย
- 44 A: อ้าว หล่อนบอกร้านเครป แกๆวันนี้ชั้นกินเค้กคาเฟ่เดอตูสองชิ้นรวดเดียว หรือ
- 45 B: นั่งอ้วน
- 46 A: ก็มันหรืออะ ซ็อคโกแลตเวียนนิสหรือยมาก
- 47 B: เจงดิ ว้าวๆๆ อยากกินซูกิชิอีกวะ
- 48 A: เออดี หรือยเนอะ ไอ้กึ่งก็อยากกินแนวหมูย่างเกาหลี
- 49 B: ไปจิกๆ แก แต่ชั้นก็อยากกินร้านที่ส่งลึกลงไปให้แกควันก่อน แต่มันแอบแพงนิตนึ่งอะ
- 50 A: อ้อ เออ แซลมอนน่ากินมาก แต่แพงอะ เอาตั้งไปซื้อปเสื้อฟ้าดีกว่าปะ
- 51 B: แหมๆๆ ติดละสิ ที่ซื้อมาใส่หมดยัง
- 52 A: ยังเลย แต่ซั๊กแล้ว ตัวแฝดอะกระคุมหลุดไปเมื่ดนึ่งแล้ว

- 53 B: เอ๊ย จริงดิ ของชั้นยังไม่หลุด
- 54 A: บอบบางจริง
- 55 B: ไล่ไปทะเลมาแล้วด้วย โส๊ะๆ แต่อยากไปกินไรหรร้อยๆกับพวกแกแล้วอะ ไปกับใครก็ไม่จู้
- 56 โจเท่าพวกแก กินได้ไม่ไว้กิริยา
- 57 A: เจ้อ นี่ชมใช่มะ ชั้นว่านะอย่างพวกเราอะบุฟเฟ่ต์สถานเดียวแก ยัดทะนานเข้าไป ไม่มีใคร
- 58 ซัดใคร ไม่มีใครอายใคร
- 59 B: ไปโออิชิ เอ็กซ์เพรสมั๊ยอะหรือจะไฮโซไปทาคุมิ
- 60 A: แพงหูฉี่หูฉี่
- 61 B: จุ้นก็ไปโออิซิมั๊ยละ แต่เห็นกิ้งมันบอกว่าจะลดน้ำหนักเตรียมใส่ครุย
- 62 A: โอ้ย ชั้นยังไม่เห็นก้างวล ครุยหมาลัยชั้นนำก้างวลกว่าอีกแก อ้วนกว่าอีก มันมีบุฟเฟ่ต์ส้มตำ
- 63 มั๊ยวะ
- 64 B: เห้ย จุ้นก็ไปร่ายส้มตำเลยไป
- 65 A: ก็นั่งกึ่งอยากกินแนวเกาหลี แกอยากกินเครป ชั้นอยากกินส้มตำ สรุปลกินไรวะเนี่ย
- 66 B: จุ้นเป่ายิงจุกกัน หรือแจะจะไปกินส้มตำกับเพื่อนรักแกก่อนก็ได้นะ โส๊ะๆ
- 67 A: โหย นิสัยอะ กินไรดีวะเนี่ยกับเพื่อนรักแกเนี่ย มันบอกว่าจะเลี้ยงชั้น
- 68 B: โหย มันรักแกมากนะเนี่ย
- 69 A: ก็เนี่ยมันดีกับชั้นมากมาย แต่มันก็ชู้กับคนอื่นมากมายด้วย สงสัยมันรู้ว่าชั้นบ้า
- 70 B: เออ จริง
- 71 A: โอ้ย เครียด กลับมาเรื่องเดิม จะไปไม่ไป รึจะไม่ไป ตัดสินใจไม่ได้
- 72 B: ก็ไปเหอะแจะจะได้สบายใจในภายภาคหน้า
- 73 A: เฮ้อ ก็ไต่วะ จะได้เลิกยุ่งกับชีวิตชั้นซะที
- 74 B: จะได้ไม่รู้สิคิดไงแก
- 75 A: เออ ปวดหัวเว้ย
- 76 B: อย่าคิดมากแก ไปเป๊็บเดียว สงบศึก
- 77 A: เวิร์กกรรมของชั้นจริงๆเว้ย
- 78 B: สู้ตายละกันวะ เอาใจช่วย
- 79 A: ขอบใจนะยะ แล้วแกก็รีบๆนัดมา วางเมื่อไหร่บอก
- 80 B: ใต้ๆๆ แกไปตกลงกับไอ้กิ้งก่อนก็ได้ว่าตกลงจะกินไรแน่

81 A: เออ เราอะยังงี้ก็ได้จริงๆแล้ว ไว้เจอกันก่อนแล้วค่อยคิดได้ปะวะ

82 B: เออ ตามใจ ชั้่นไปกินข้าวก่อนนะ

83 A: จ้า โทรมาระกัันนะ

84 B: บาย รักแกันะ

85 A: เจอกัันๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนา 3B จะสอบแล้ว

- 1 A: ฮาโหล
- 2 B: ว่าไงแก
- 3 A: ยุ่งอยู่ปะ
- 4 B: ไม่ค่อยอะ ค่อยได้ มีไรปะ
- 5 A: แก ไม่ไหวแล้ว
- 6 B: เฮ้ย ใจเย็นแก เป็นไรทำไมต้องทำเสียงตกใจขนาดนั้น
- 7 A: แก เราจะสอบแล้ว พรุ่งนี้แล้วอ่า แก พรุ่งนี้อะ
- 8 B: เตี่ยวนะ คือแกจะสอบไร เล่าตั้งแต่ต้นซี
- 9 A: ก็บอกแล้วไง สอบโครงร่างอะ พรุ่งนี้อะแก พรุ่งนี้ เข้าใจปะ
- 10 B: เฮ้ย บ้าดี ก็แกเพิ่งบอกเราว่าเพิ่งเปลี่ยนอาจารย์ที่ปรึกษาไป แล้วไม่สอบแล้วอะ มันเปลี่ยน
- 11 ง่ายสอบง่ายขนาดนั้นเลยหรอวะ
- 12 A: แกอะ คือจี้ มันเป็นการเมือง
- 13 B: การเมือง สอบทีสิสนี่มีการเมืองด้วยหรอ อะไรวะ ไม่เข้าใจ
- 14 A: แกจำได้มั๊ยที่เราเคยเล่าเรื่องอาจารย์ที่ปรึกษาอะ
- 15 B: เรื่องไหน ที่บอกว่าไว้วายใส่แกเรื่องงานวิจัยเค้าอะนะ ที่บอกว่าห่วยเกินไม่คุ้มค่าจ้างอะ
หรอ
- 16 A: โอ๊ย ไม่ใช่ นั่นมันคนปัจจุบัน
- 17 B: หลายคนจิงแก ชั้นละงง มหาลัยแกสับสนเกินวะ เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา
- 18 A: เออ
- 19 B: ถามจริงหะ คือไม่เข้าใจว่าอาจารย์คนนี้นี่ถนัดแบบทุกเรื่องเลยหรอ แบบทุกสาย ทุก
- 20 แนวรีงอะ ทำได้ทุกเรื่องเลยหรอ ไม่มีว่าเชี่ยวชาญพิเศษด้านนี้ๆหรอ
- 21 A: ก็ประมาณนั้นมั้ง
- 22 B: เออ เก่งวะ ไม่เคยเจอ ชั้นเทพว่าจั้น
- 23 A: เออ แกต่อๆ คือจี้
- 24 B: แกรีบๆเล่ามาได้มะ ชั้นก็รีบ
- 25 A: นี่ไม่เล่าอยู่หรอ
- 26 B: เออนั่นแหละ เร็วดี
- 27 A: ก็ชั้นอะ ถึงการเมืองแล้วไซ่มะ คือจี้ ชั้นเปลี่ยนที่ปรึกษาใหม่ไซ่มะ ซึ่งก็เป็นรอบที่สองแล้ว
- 28 B: อือ แล้ว
- 29 A: คือคนเนี่ย ที่ภาคเค้าไม่ค่อยชอบกัน

- 30 B: ไม่ชอบอาจารย์แคะนะ
- 31 A: เออ ประมาณว่าเด่นเกิน
- 32 B: ไรอะ มีจี้ด้วย
- 33 A: นันดิ ชั้นก็เพิ่งรู้ คืออาจารย์เค้ากำลังขอผลงานอยู่ เป็น ศ
- 34 B: โห
- 35 A: เค้าก็เลยไม่มีเวลาช่วงนี้ แล้วอยู่ๆ เค้าก็โทรมาบอกชั้นว่าวันจันทร์อะ ให้เอางานสามบท แบบเขียนเป็นเล่มที่สมบูรณ์แล้วมาวางเลย ไม่ต้องให้ดูให้แคะอะไรทั้งนั้น ไม่มีเวลาแล้ว
- 36 B: วางเลย
- 37 A: ถูก
- 38 B: วางเลย แปลว่าไร
- 39 A: โอ๊ยแก วางเลยก็คือส่งเลยอะ ก็จะสอบแล้ว
- 40 B: บ้า จริงดิ คนบ้าที่ไหนจะทำได้ ตลกแล้ว
- 41 A: ไม่ตลกอะแก ทำไปแล้ว ไม่ได้นอนเลยเนี่ย
- 42 B: ก็แน่ล่ะ
- 43 A: แกชั้นตายแน่
- 44 B: แก แล้วคือแกไม่รู้เลยหรอว่าเค้าจะให้สอบกระชั้นขนาดนี้
- 45 A: เออ เรื่องนี้ชั้นก็ผิเองแหละที่หายหัวไปชะนาน เค้าก็เพิ่งจะโทรมา
- 46 B: ก็ทำไมแกไม่เอะใจมั่งอะ ว่ามันก็มีสอบช่วงนี้
- 47 A: ก็นี่แหละที่จะบอก คือมันสอบได้ตั้งแต่เดือนนี้ถึงเดือนหน้า แล้วที่นี้อาจารย์ทั้งภาคก็
- 48 บังเอิญ ช่างบังเอิญเหลือเกินที่ไม่ว่างซะพร้อมกันตอนปลายเดือนหน้า แต่ดันว่างวันที่สองซะ
- 49 พร้อมกัน
- 50 B: บังเอิญ บังเอิญ ว่างั้น
- 51 A: อาจารย์ชั้นเค้าบอกว่ามันแกล้ง มันไม่ชอบเค้า
- 52 B: แก ตลก ใครเค้าจะมาแกล้งเรื่องบ้าๆจี้เง่าวะ
- 53 A: อ้าว แก แต่แกล้งคิดคุณะว่ามันจริง โดยเฉพาะที่ปรึกษาเก่าชั้นรายนั้นนะ หัวเด็ดตีนขาดก็
- 54 ไม่ว่างซะงั้น ย้ำแล้วย้ำอีก ว่าว่างวันเดียว
- 55 B: แก ถ้าชั้นเป็นเค้า ชั้นต้องรู้สึกแย่มากๆ เสียหน้ามากๆ ที่อยู่ๆ ลูกศิษย์ดันมา
- 56 เปลี่ยนคนนะ แกอาจคนไปทั้งภาคนะเว้ย คิดดูมันก็ต้องมีคนซุบซิบว่าคนนี้เป็นไรทำไมเด็ก
- 57 เปลี่ยน แก คือมันเสียหน้าอะ
- 58 A: เออ มันก็จริง
- 59 B: เพราะงั้น มันก็ไม่แปลกหรอกที่เค้าจะเกลียดชังหน้าแกไปเลย แล้วถ้ามีโอกาสเค้าก็ต้องแค้น

- 60 แค้นชั่วร้าย เราว่า คนนะยัง ใจก็เป็นคน ต้องมีอารมณ์จี้เหมือนกันแหละต่อให้เป็นคนการศึกษาสูง
แค้
- 61 ไหนก็เออะแก เชื่อชั้น
- 62 A: แก ชั้นจะทำยัง ใจกับชีวิตวะเนี่ย เอาใจดีๆ ลนๆ
- 63 B: ก็นะ แกก็ทำเฉยๆไป คิดซะว่าสอบๆไปจะได้เสร็จเร็วๆ จบปัญหา ไอ้ตอนจะเปลี่ยนก็ไม
- 64 คิดดูดีๆก่อนวะแก
- 65 A: นี่ ก็มันเปลี่ยนไปแล้วอะ แกจะมาพูดให้ได้ไรเนี่ย
- 66 B: ก็ไม่รู้ ถึงตอนนี้แล้วก็ทำอะไรไม่ได้ ช่างหิวมันหะอะ วังชนเลย
- 67 A: แล้วอีเพื่อนสารเลวก็ไม่คิดจะโทรมาบอกชั้นมั้งเลย อีคนที่ทำอาจารย์คนเดียวกับชั้นอะ ชั้น
- 68 นะสงสัยอยู่แล้ว ว่าทำไมมันบอกว่าจะกลับบ้านจะกลับแล้ว จังนี่ ที่แท้คงรีบกลับไปปิ่นวะ เลว
- 69 ชั่ว คบไม่ได้
- 70 B: ก็อยู่ห่างๆมัน ไว้ในเมื่อรู้แล้วว่ามันเลว ชั้นเองก็ไม่ได้ดีกว่าแกหรอก ทนๆเอา แกก็รู้
- 71 A: เออ แล้วแกเป็นใจมั้งวะลืมหามเลย
- 72 B: ก็เหมือนเดิมแหละ
- 73 A: แกทำอย่างที่ชั้นบอกยัง
- 74 B: ทำไร
- 75 A: สังเกต
- 76 B: เออ ทำแล้ว
- 77 A: เป็นไง
- 78 B: ก็ไม่มีไรนะ แกอย่าถามชั้นเลย ชั้นไม่รู้ ไม่อยากคิด ไม่อยากอะไรทั้งนั้นแหละ
- 79 A: เฮ้อ ชั้นก็ไม่ว่าจะเข้าไปดูให้
- 80 B: ไม่ต้องหรอก แค่นี้ก็ขบใจแล้ว
- 81 A: อือๆ
- 82 B: นี่ตกลงมันมาเรื่องชั้น ได้ใจเนี่ย
- 83 A: นั่นดิ แกจะสอบแล้วว้ย โอ้ย
- 84 B: ทำใจให้สงบชะ คิดมากไปก็เท่านั้น
- 85 A: แกอะ เมื่อคืนชั้นก็นอนไม่หลับถึงตีสอง
- 86 B: ต้องทำใจให้สงบ อ่านหนังสือไปก็ได้มากที่สุดท้ายไรเงี้ย
- 87 A: แก มันอ่านไม่ได้ ไม่มีสมาธิเลย คืนนี้ชั้นตายแน่
- 88 B: ไม่ตายหรอก ทำใจสบายๆ
- 89 A: แก ชั้นยังไม่ได้ออกแกอีกรื่อง
- 90 B: อะไรละ โอ้ย นี่ชั้นเปิดคอมค้างไว้นะ พิมพ์งานอยู่

- 91 A: แกก็ปิดก่อนดิอะ
- 92 B: แกอะ คือคอมมันอยู่ข้างบนแต่ตอนเนี่ยชั้นเดินอยู่ข้างล่าง ไม่อยากถ่อสังขารขึ้นไป
- 93 A: ป่านนี้มันคงปิดตัวเองไปแล้วละ
- 94 B: เออช่างหัว ต่อๆ
- 95 A: คือจี้ วันนี้เค้าก็ให้จับฉลากว่าจะได้สอบหมายเลขอะไร
- 96 B: เออ แล้วได้เลขไร
- 97 A: ตอนแรกอะ ชั้นจับได้เลขสี่ แต่ชั้นว่ามันฟังดูเหมือน ซี่ ชั้นเลยแอบวางคืน เพราะตอนนั้น
- 98 คนอื่นไม่ทันเห็น
- 99 B: น่าเกลียดวะ เพื่อนชั้น
- 100 A: แล้วชั้นก็จับใหม่ ได้ที่หก ก็น่าจะดีกว่าชั้นนะ ชั้นว่า แต่เพื่อนมันดันบอกว่าเลขที่หกมันตกหก
- 101 คะเมน
- 102 B: โอ๊ย แกจะบ้าใหญ่แล้ว หกก็หกดิ แล้วไง ถ้าพอดิวันสอบจึงจกร็องไม่ต้องวิ่งกลับเข้าบ้าน
- 103 กันเลยหรือ ไม่ต้องทำมาหากินแล้วจ้เง่า ไม่ต้องไปสนเลยนะแก
- 104 A: แก ชั้นแอบกั้วลนะเนี่ย
- 105 B: กั้วลเรื่องหมายเลขเนี่ยนะ แก เชื้อชั้น ไม่มีอะไรหรอก จะบอกให้ว่าตอนสอบเข้าเลขที่นั่ง
- 106 สอบชั้นเบอร์ 13 ชั้นยังไม่เป็นไรเลย ก็ยังนั่งเรียนเสนอหน้าอยู่เนี่ย
- 107 A: แก ไม่เป็นไรหรอกเนอะ
- 108 B: ไม่เป็นไรหรอกคุณเพื่อนรัก มันก็แค่ตัวเลข แกเชื้ออะไรแบบนี้ตั้งแต่เมื่อไหร่วะ ฮี
- 109 A: ช่วงนี้ไม่รู้เป็นไร คิดไรประสาทๆ เหมือนจะเป็นบ้า เห็นไรก็กลัว
- 110 B: ไม่บ้าหรอกแก แกกำลังเครียด อย่าคิดมาก คิดมากไปก็เท่านั้น ไม่ได้อะไรจ้ขึ้นมา
- 111 A: ทำไม่ได้ มันฟุ้งซ่าน
- 112 B: ไปนอนซะ การที่แกเอาแต่ประสาทกินฟุ้งซ่านอยู่แบบนี้ ไม่มีอะไรดีจ้ขึ้นมา
- 113 A: แก แต่ชั้นต้องทำอะไรซักอย่าง มันฟุ้งซ่าน
- 114 B: ไม่ต้องทำอะไรเลย
- 115 A: ไม่ได้ ประสาทจะกิน
- 116 B: ถ้างั้นชั้นก็ไม่รู้แล้ว ชั้นแนะนำได้อย่างเดียวคือทำใจให้ผ่อนคลาย เป็นสิ่งเดียวที่เป็นประโยชน์ 117 ในตอนนี้ ถ้าใจผ่อนคลาย สติปัญญาจะเกิด ในห้องสอบคิดอะไรก็จะคิดออก
- 118 A: อยากตาย
- 119 B: มีเรื่องน่าตายอีกมากแกชั้นขอบอก แกนี้ตายไปไม่คุ้ม
- 120 A: พุดไปจ้้นแหละ
- 121 B: สงบจิตสงบใจซะแต่ตอนนี้
- 122 A: แก ฟุ้งซ่านไปก็ไม่มีไรดีจ้ขึ้นมาจ้มัย

- 123 B: ใช่
- 124 A: ชั้นควรไปนอนเอาแรง
- 125 B: อือ ใช่
- 126 A: จั๊นชั้นไปนอนดีกว่าเนอะ
- 127 B: ใช่ๆ
- 128 A: อือ สอบเสร็จแล้วไปกินข้าวกัน
- 129 B: รอชั้นเสร็จด้วยนะ
- 130 A: ได้เลย วันนี้ชอบใจมากเลยนะ รักแก
- 131 B: จ๊ะ
- 132 A: แกมีไรให้ชั้นช่วยบอกเลยนะหลังชั้นเสร็จจ่ะ
- 133 B: แต่งล่วงหน้าเลย
- 134 A: ช่วยพิมพ์ช่วยไรก็ได้
- 135 B: คงต้องได้รบกวนแน่
- 136 A: เออ ขอแคให้ของชั้นเสร็จเหอะ จะเอาไรบอกมา
- 137 B: จ้า วันสอบแกชั้นคงไปไม่ได้นะ
- 138 A: เอ๊ย ไม่ต้องมา แกทำงานของแกไป
- 139 B: แต่ชั้นจะโทรหาก่อนแกเข้าห้อง
- 140 A: ได้ๆ แค่นี้ก็ชอบใจมากแล้ว
- 141 B: โอเคนะ จำไว้ว่าเราเป็นกำลังใจให้ สู้ๆ เพื่อนชั้นทำได้อยู่แล้ว
- 142 A: จั๊นไปนอนละนะ
- 143 B: โอเค บาย

บทสนทนา 4U ทำไมต้องโกหกด้วย

- 1 A: วันนี้เป็นไงมั่ง
- 2 B: ก็เรื่อยๆเลย เหนื่อย เมื่อก็นอนน้อย
- 3 A: วันนี้เราเศร้า
- 4 B: เศร้าทำไมเดี๋ยวก็จะไปแล้ว
- 5 A: รู้ความจริงอะไรบางอย่าง รับไม่ได้ โคน โทกหมดตลอด
- 6 B: ใครโกหก โทกเรื่องไร
- 7 A: ก็คนนั้นแหละ
- 8 B: ทำไมอีกล่ะ มีปัญหาจนถึงนาทีสุดท้ายเลยหรอ
- 9 A: จริงๆเมื่อเช้านั้น ไม่ได้มีไรเลยนะ แต่เมื่อบ่ายเค้าพาไปเลี้ยง
- 10 B: กินข้าวหรอ
- 11 A: อ้อ ไปกินสามคนกับน้องอีกคนด้วย
- 12 B: อ้อ แล้วเกิดไรขึ้น
- 13 A: เพิ่งรู้ความจริง เจ็บใจลึๆ นี่ร้องไห้ไปรอบแล้ว
- 14 B: ร้องเรื่องอะไร ความจริงอะไรนี่ย
- 15 A: เค้าโกหกหมดเลยเค้าให้เงินเดือนเราหมื่นนึง น้องอีกคนได้แปดพันแต่จริงๆมันไม่ใช่
- 16 B: ได้หมื่นนึงเท่ากันไม่ใช่หรอ น้องเค้าเคยบอกเราอะ
- 17 A: รู้หรอ รู้ได้ไง แสดงว่าทุกคนรู้ ทุกคนรวมหัวกันหลอกเรา ทุกคนรู้ความจริง มีเราที่โดน
- 18 หลอกหมดตลอด
- 19 B: เอ๊ยๆ เดี่ยวก่อนๆ เราไม่รู้อะไรด้วย เด็กมันบอกเอง เราก็ไม่ได้ว่าอะไร ไม่ได้คิดอะไรเพราะ
- 20 เราก็นึกว่าแกรู้อะ แล้วเรารู้ว่าแกได้หมื่นนึงมาตั้งนานแล้ว เราก็ไม่รู้ว่ามีใครโกหกใคร โทก
- 21 ทำไมอะ
- 22 A: ทำไมวะ ไม่เข้าใจ ใจเอ๊ย โคนหลอก
- 23 B: อะไร ไม่มีใครหลอก
- 24 A: ไม่ได้หมายถึงแก เราหมายถึงน้อง ทำไมมันต้องโกหกด้วยวะ
- 25 B: โทกกว่าไร
- 26 A: มันบอกว่ามันได้แปดพัน ตามที่ครึ่งมันก็ยืนยัน คนนั้นก็บอกน้องได้แปดพัน เพราะใช้วุฒิ
- 27 ศรี
- 28 B: อ้าว
- 29 A: จริงๆนะเราเคยเจอหลักฐานใบเสร็จรับเงินเดือน ก็เห็นว่าหมื่นนึง เราก็ไปตาม น้องมันก็
- 30 บอกว่าเซ็นไปอย่างนั้นจริงๆเค้าคืนให้สองพันตลอด เพราะเค้าก็รู้ว่าเราได้หมื่นเพราะจบโท

- 31 B: อ้าว งงเลย
- 32 A: รวมหัวกันปิดบัง
- 33 B: แต่เรามองว่าเด็กมันเจตนาดีนะ มันคงไม่อยากจะเห็นพี่เสียใจ คิดมากนะ แล้วผู้ใหญ่ที่นั่นแหละ
- 34 สั่งว่าให้บอกแปด
- 35 A: ไม่รู้ แต่ไม่เข้าใจว่าทำไมต้องโกหก
- 36 B: น้องมันเด็กดี มันไม่ได้ตั้งใจหรอก เราว่ามันโดนสั่ง
- 37 A: ก็อยากจะคิดแบบนั้น แต่ก็เสียใจ
- 38 B: แล้วความมันแตกได้ไงเนี่ย
- 39 A: ก็ตอนกินๆอยู่เค้าล่ะแหละพูดขึ้นมาเองว่ามีคนถามว่าเด็กในออฟฟิสได้เงินเท่าไร ก็บอก
- 40 ไปว่าคนละหมื่น
- 41 B: อ้าว หลุดปากเองซะงั้น
- 42 A: เราก็อ้าว นั่งงงเลย
- 43 B: งงเลย
- 44 A: พอตั้งสติได้เราก็ถามทันทีเลยนะ ถามเลยว่าไหนว่าน้องได้แปด
- 45 B: แล้วเค้าว่าไง
- 46 A: เค้าก็อึ้ง แล้วก็ไม่ตอบ แล้วก็หัน ไปพูดเรื่องอื่นแทน
- 47 B: ไรวะ
- 48 A: เราก็ถามซ้ำ แบบเสียงดังขึ้นเลยว่าไหนว่าน้องได้แปด ตกลงมันยังงัยกัน
- 49 B: แล้วเค้าว่าไง
- 50 A: ก็ไม่ตอบ
- 51 B: เฮ้ย
- 52 A: เราก็เดือดดี เลิกกิน ไม่คุยแล้ว
- 53 B: โถ ไม่น่าจบแบบนี้เลย
- 54 A: ไม่ได้อยากจะจบแบบนี้ แต่มันไม่ไหว รับไม่ได้
- 55 B: โกรธที่โดนโกหก
- 56 A: มิน่า เค้าก็ชอบพูดว่างานส่วนของน้องอะหนักงั้นหนักงี้
- 57 B: แต่เราว่ามันก็หนักนะ
- 58 A: ก็หนัก แล้วเราไม่หนักหรือ ตำแหน่งในออฟฟิสมันเท่ากันนะ แต่เนื้องานที่ทำต่างแค่นั้น
- 59 B: อือ
- 60 A: จริงๆก็ไม่อยากจะพูดอะไรมาก น้องมันดีซะจนเราพูดไม่ออก ปัญหาคือตัวผู้ใหญ่ ที่แบบ
- 61 ไม่ยุติธรรม ไม่ทำตัวเป็นผู้ใหญ่
- 62 B: อือ เท่าที่คุยๆ น้องมันน่ารักนะ จิตใจดี

- 63 A: เรามาทำอาทิตย์ละห้าวันเต็ม นื่องมาสาม มาตามเวลากลับตรงเวลา แต่เรามาแต่เช้ากลับดึก
 64 ตลอด ก็เออ เข้าใจว่าเด็กมันต้องไปเรียน บ้านก็อยู่ไกล
 65 B: เออ บ้านเค้าไกล ออกซาร์รถก็ติดสิ
 63 A: อือ ก็โอเค ตลอดเวลาที่ผ่านมาก็ไม่เคยพุด ไม่เคยบ่น
 64 B: อยู่มาตั้งนาน จบไม่ดึเลย
 65 A: พอกลับมาถึงห้อง ก็แบบโมโหมาก
 64 B: ยังกลับมาอีกเรอะ
 65 A: กลับ ก็มันเพิ่งบ่ย แต่ก็ไม่มื่ออารมณ์จะทำไรแล้ว
 66 B: โมโหค้ำง
 67 A: ก็ขย่ำกระดษ ขย่ำๆแล้วก็ขว้างๆ แต่เป็นกระดษริไซเคิลอะนะ
 68 B: เฮ้ย แล้วคนอื่นอยู่มัย
 70 A: อยู่ อยู่ทั้งคู่แหละ
 71 B: ตายแล้ว
 72 A: ก็ตั้งใจให้รู้ว่าโกรธ
 73 B: เค้าคงรู้ตั้งแต่ที่นั่งหน้าบั้งที่ร้านแล้วแหละ
 74 A: โมโห
 75 B: แล้วเค้าทำงกัน
 76 A: เค้าก็เสียบกันทั้งคู่
 77 B: โถ่ สงสารน้องมัน มันไม่รู้เรื่องด้วย แ่ความแตกเด็กมันก็ตกใจแล้ว
 78 A: ไม่รู้อะ ตอนนั้นมันโมโหทั้งคู่ที่มาสูมหัวหลอก
 79 B: แล้วยังงต่อ
 80 A: ก็ขว้างๆ ขว้างไปสองร้อยแผ่นได้
 81 B: โอ้ย ทรพยากรชาติ
 82 A: จริงๆจะยังไม่หยุด แต่เค้าเดินมาบอกว่าพอแล้ว หยุดได้แล้ว เปลื่อองกระดษ
 83 B: ยังมีอารมณ์ฮา
 84 A: แต่เราฮาไม่ออก
 85 B: แล้วหยุดมัย
 86 A: ก็หยุด เค้าก็ถามว่าเป็นอะไร ก็ตอบไปว่าโมโหคน
 87 B: อะ
 88 A: เค้าก็หัวเราะคิกคักๆ
 89 B: อ้าว ไม่รู้ตัวอีก
 90 A: รู้แต่แกลิ่งทำเป็นไม่รู้

- 91 B: คำเป็นผู้ใหญ่แล้วคงไม่อยากมาทะเลาะกับเด็ก
- 92 A: เนี่ยนะสิ่งที่ผู้ใหญ่เค้าทำกัน
- 93 B: แหม ผู้ใหญ่แต่ละคนเหมือนกันซะที่ไหน ผู้ใหญ่ใช้จะดีซะทุกคน
- 94 A: เออ
- 95 B: แล้วนี่อยู่ไหนเนี่ยตอนนี้
- 96 A: อยู่หอแล้ว
- 97 B: แล้วเมื่อก็ออกมาแล้วทำไม
- 98 A: ไม่ว่าจะอะไรหรอก ไม่พูดด้วย ออกมาเลย
- 99 B: แก จะจบกันแบบนี้หรือ
- 100 A: ไม่รู้
- 101 B: เราแนะนำนะว่าต้องไปเคลียร์กัน
- 102 A: เคลียร์ยังไง
- 103 B: ต้องปรับความเข้าใจ
- 104 A: ยังจะให้เราไปคุยกับเค้าอีกหรือ คุยกับคนที่ทำแบบนี้กับเรานะหรือ
- 105 B: คนเราก็กี่มีเหตุผลของเค้า
- 106 A: เหตุผลอะไร เหตุผลที่มาโกหกคนอื่นเนี่ยนะ พูดไปเถอะ ฟังไม่ขึ้นหรอก
- 107 B: แกอย่าตัดสินอะไรด้วยความคิดของตัวเองฝ่ายเดียว
- 108 A: มันซัดๆอยู่แล้วนะ อะไรเป็นอะไรมันซัดอยู่แล้ว
- 109 B: ยัง ยังไม่มีอะไรชัด ไม่รู้เหตุผลของเค้า
- 110 A: ไม่อยากรู้ ไม่มีเหตุผล ทำไมไม่นึกถึงใจเราบ้าง
- 111 B: แล้วแกละ ทำไมไม่นึกถึงใจคนอื่นบ้าง ทั้งเค้าทั้งน้องนั่นแหละ เค้ามีเหตุผลแน่นอน แต่
- 112 เหตุผลคืออะไรนี่ก็ไม่รู้
- 113 A: อือ
- 114 B: คุยกันซะ เรื่องจะได้เคลียร์ จะได้มองเห็นกันชัด จากกันก็จากกันด้วยดี มีอะไรให้จดจำ
- 115 ยังไงก็ต้องเจอกันอีกชาตินี้
- 116 A: คุยก็ได้ แต่ต้องให้ผ่านช่วงนี้ไปก่อน
- 117 B: จะรอช่วงไหน จะไปอยู่แล้ว
- 118 A: ต้องพร้อมก่อน
- 119 B: ตามใจ เมื่อไหร่ก็เอา แต่ต้องคุย
- 120 A: เออ คุย
- 121 B: อยู่กันมาห้าปี ทุกข์สุขอะไรมาด้วยกัน ทะเลาะบ้าง ดีบ้าง ก็อยู่กันมาอะ เรื่องแค่นี้จะมาตัด
- 122 ขาดกัน โกรธกันชั่วชีวิตนี้มันก็มากไปหน่อย คุยๆถามๆกันซะ จะได้จบเรื่อง ไม่มีอะไรปิดบัง

- 123 ก็นึกแล้ว ต่อไปก็เชื่อใจกันแล้ว
- 124 A: ขอให้จริงเถอะ สาธุ
- 125 B: จริงสิ เป็นผู้ใหญ่กันแล้วนะ
- 126 A: อืม
- 127 B: ขว้างปาข้าวของกันเป็นเด็กๆ
- 128 A: ตอนนั้นหน้ามีคอะ
- 129 B: ก็ควรจะขอโทษเค้านะ เพราะมันก็ไม่ควรทำงั้นอะ เค้าเป็นผู้ใหญ่อะ
- 130 A: ก็คงต้อง
- 131 B: ก็นี่ไงผิดกันคนละเรื่อง
- 132 A: อ้อ คูกี้คูกู
- 133 B: ดีแล้วๆ สถานการณ์จะได้โอเค สบายใจทั้งสองฝ่าย
- 134 A: อ้อ ดีขึ้นละ ขอบใจที่ทนฟังอะ
- 135 B: ยินดีเสมอจ๊ะ มีไรที่เล่าได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนา 5U ทำไมเราโง่แบบนี้

- 1 A: แก่ไม่ไหวแล้วเราขอระบายหน่อยเหอะ ไม่ไหวจริงๆ
- 2 B: อะไรหรือ เรื่องไร เล่ามาๆ
- 3 A: ไม่ไหวแล้ว อยากลาออก ไม่ทนแล้ว
- 4 B: ก็ขอลาล่วงหน้าไว้แล้วไม่ใช่หรือ
- 5 A: ทนได้ไม่ถึงวันนั้นแล้วแก อีกตั้งสามเดือนนะที่บอกเค้าไว้นะ
- 6 B: เกิดไรขึ้น
- 7 A: ไม่เลย ไม่ได้เกิดอะไรขึ้นเลย แต่มัน โง่เอง เกิดความคิดว่าทำไมตัวเอง โง่อย่างเงี้ย
- 8 B: โง่เรื่องไร
- 9 A: ก็เนี่ยที่ที่เคยเรียนด้วยกันนี่คือเค้าโทรมาบอกว่ามีตำแหน่งงานว่างนะ บอกให้ไปสอบก็คือ
- 10 มหาลัยที่เราจบมานั้นแหละ
- 11 B: อ้าว ก็ดีแล้วหนิ สอบวันไหน
- 12 A: สอบวันนี้ แล้วเราก็ไม่ได้ไปอะ
- 13 B: เฮ้ย ทำไมไม่ไป
- 14 A: ก็นี่ไงถึงโมโหตัวเองอยู่เนี่ย
- 15 B: โถ่เอ๊ย
- 16 A: อยากร้องไห้ ตอนแรกก็ตั้งใจจะไป คือตั้งใจไว้เลย แต่พอจะไปจริงๆก็อดสงสารเค้าไม่ได้
- 17 คิดไปว่าถ้าเราไปแล้วเค้าจะทำไง คิดไร โง่ๆ มันเป็นอารมณ์แบบสงสาร แล้วอีกอย่างเค้าจะหา
- 18 ใครมาแทนแทน
- 19 B: แต่เค้าก็เคยบอกไม่ใช่หรือว่าเค้าลองๆหาคนแทนไว้แล้ว
- 20 A: เค้าคงแค่แกล้งพูด ใครมันจะมาทำจริงก็มีแต่โง่โง่แหละ ใครมันจะทนเค้าได้
- 21 B: ไม่หรอก ยังไงเค้าก็ต้องหาได้ ก็แค่ประกาศเป็บเดียวก็มีคนสมัครแล้วอะ แย่งกันจะตาย
- 22 A: สายไปแล้ว พอมาคิดได้ก็สายไป โกรธตัวเองวะ อยากร้องไห้ โมโหตัวเอง ทำไมเราถึงไม่
- 23 ไป
- 24 B: โถ่เอ๊ย ทำไมคิดแบบนี้ ก็น่าจะลองไปสอบแล้วพอได้ก็ค่อยคิดว่าจะไปมัย
- 25 A: พี่ที่ชวนเค้าบอกไว้ว่าถ้าผ่านก็ต้องเริ่มสอนเทอมนี้เลย ไอ้เราก็คิดว่ามันกระชั้นเกิน เรายังไม่
- 26 พร้อม ตัวเองก็ไม่พร้อม สงสารเค้าก็สงสารเค้าจะหาคนที่ไหนแทนไง
- 27 B: แต่เทอมนี้มันก็เหลืออีกแค่สองอาทิตย์เองนะ ทำไมเค้าจัดสอบแบบกระชั้นงี้
- 28 A: ไม่เข้าใจเหมือนกัน สอนวิชาอะไรก็ยังไม่รู้
- 29 B: เราว่าคงเป็นแบบให้ไปลองสังเกตการสอนของอาจารย์ผู้ใหญ่มาก่อนมั้ง อาจจะไม่ได้อสอนเอง
- 30 เต็มตัว

- 31 A: ก็ไม่รู้ แก ทำไมเราโง่ง เราน่าจะไป เสียใจมาก ๆ
- 32 B: ไม่รู้ทำไมอะแก ก็คงต้องไปสอบใหม่เทอมหน้าก็ได้
- 33 A: พี่เค้าบอกว่าเทอมนี้ไม่มีคู่แข่งเพราะเค้าเปิดแบบเป็นการภายใน
- 34 B: ก็แบบแอบเส้นไข่ม้อยละ
- 35 A: จะว่างั้นก็ได้
- 36 B: เทอมหน้าก็อาจจะยังว่างก็ได้นะ
- 37 A: ไม่หรอก พี่เค้าบอกว่าเทอมหน้าจะมีคู่แข่งมาสอบเยอะเพราะมันเป็นเทอมปลายไงคนเฟ็ง
- 38 จบมาเยอะ
- 39 B: นี่เค้าเฟ็งสอบไปเมื่อเช้านี้หรือ
- 40 A: ไข่ สอบข้อเขียนเข้า สอบสัมภาษณ์บ้าง
- 41 B: ไข่แกไม่ไปก็คือ ไม่มีใครมาสอบไข่ม้อยเนี่ย
- 42 A: ไข่
- 43 B: เสียดายอะ แล้วพี่ที่บอกให้ไปสอบเค้าเป็นอาจารย์อยู่หรือ
- 44 A: ไข่ ก็เค้าจบที่นี้เหมือนกันไง แล้วพอจบโทก็มาสมัคร
- 45 B: ไข่ก็สนิท
- 46 A: ก็สนิท
- 47 B: เองก็ได้ม้อยอะ ไหนๆก็ไม่มีคนมาสมัครแล้ว แล้วมันก็เฟ็งผ่านไปแป๊บเดียว เฟ็งวันนี้เอง แก
- 48 ลองโทรไปถามเค้าว่าเราขอให้จัดสอบใหม่ได้ม้อย อาจารย์ในภาคเค้าจะยอมม้อย คือถ้าไม่มีเรากี่
- 49 ไม่ได้คนอยู่แล้วเทอมนี้ ก็บอกว่าคนขาดไม่ไข่หรือ เค้าน่าจะยอมนะ
- 50 A: จะบอกยังไงล่ะ เกรงใจเค้า เค้าอุตส่าห์มาชวน แล้วเราก็กัดความปรารถนาดีของเค้าไปแล้ว
- 51 B: ก็บอกเหตุผลไป คิดเหตุผลก่อน เอาไรดีวะเนี่ย
- 52 A: ไม่มีหรอกเหตุผลนะ มันโง่งเอง เกิดอารมณ์โง่ง โอ๊ย อายากตาย ทำไมเกิดมาโง่งอย่างเงี๊ยะ
- 53 B: ใจเย็นสิ คิดก่อน แล้วที่วันนี้ไม่ไปสอบเนี่ยโทรไปบอกพี่คนนั้นเค้าก่อนรีเปลาว่าจะไม่ไป
- 54 A: ไม่ ไม่ได้โทร
- 55 B: เวิร์กรรม
- 56 A: อยากร้องไห้
- 57 B: เราวน่ะก็บอกเค้าไปว่าเราทำเรื่องขอลาออกจากที่เก่าไว้แล้ว แต่จะเป็นเดือนมีนา ที่นี้เรากี่
- 58 ไม่ได้ไปสอบเพราะเกรงใจที่เก่าที่เราจะไปแบบกะทันหัน แต่ปรากฏว่าเมื่อเย็นนี้เราคุยกับ
- 59 เจ้านายแล้ว เค้าเข้าใจ เค้าบอกว่าเค้าหาคนแทนได้ แต่เรากี่ไปสอบไม่ทันแล้ว
- 60 A: อือ
- 61 B: บอกเค้าไปว่าเราขอร้องให้จัดสอบใหม่ได้ม้อย ถ้าได้เรากี่ยินดีสอนเทอมนี้
- 62 A: แก แกว่าไข่หรือ

- 63 B: เราว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะ เพราะเค้าก็ขาดคน แล้วมันก็เพิ่งเลยวันสอบไปเอง
- 64 A: ไม่แน่ใจเลยอะ เกรงใจเค้า
- 65 B: อ้าว ถ้าจันก็ต้องรอთอมหน้า ทนไปก่อน
- 66 A: เสียขายโอกาส
- 67 B: ทำไงได้
- 68 A: แก แกคิดจริงหรือว่าถ้าบอกแบบที่แกบอกมันจะได้ เค้าจะให้อะ
- 69 B: ไม่แน่ นี่ก็เราแค่คิดว่ามันน่าลองไป ไม่ได้ก็ไม่เป็นไร
- 70 A: แต่เราไม่ได้อยากอยู่แล้วไง มันหมดความอดทนแล้ว อยากออก
- 71 B: เอ๊ย จันก็โทรไปบอกเค้าอย่างที่เรบอก บอกพี่คนนั้นนั่นะ
- 72 A: แต่เค้าก็เป็นอาจารย์เด็กคงไม่มีอำนาจตัดสินใจ
- 73 B: ก็ใช่ไงแต่อย่างน้อยพี่เค้าก็ไปบอกอาจารย์ผู้ใหญ่ได้ว่าเรามีปัญหาแบบนี้ๆ แล้วอีกอย่างแกก็
- 74 เป็นเด็กจบจากที่นี่ อาจารย์ก็น่าจะจำได้ว่าเราก็คือเด็กตั้งใจเรียน เรียนเก่งคนนึง เค้าก็น่าจะยินดี
- 75 ช่วยเด็กตัวเองนะ
- 76 A: มันก็ใช่ แต่เรากลัวว่าเค้าจะหาว่าเราดูถูกบอกปิดไปตอนแรก พออยู่ที่ชมชานกลับมา
- 77 B: ไม่หอรอกมั้ง เราจะดูถูกที่ที่เราจบมาได้ยังไง แล้วเราก็ไม่ได้โกหกนะ เหตุผลเรามันก็จริงอะ
- 78 ยังไงเราว่าก็น่าจะลองดู ควรลอง ไม่เสียหาย ไม่ได้ก็รอใหม่ทอมหน้า ถ้าไม่ลองก็อยู่แบบเควังๆ
- 79 แล้วก็เสียใจไม่หาย
- 80 A: ลองดูก็ได้เนอะ
- 81 B: เนี่ยบอกวันนี้เลยมันจะได้ไม่ทิ้งช่วง
- 82 A: โทรไปเนอะ ไม่ดึกเกินหรือ
- 83 B: ไม่หอรอก นี่ยังไม่หุ่มเลย ถ้าแบบกันเองๆเรว่าก็น่าจะยังโทรได้
- 84 A: ขอทำใจก่อน โทรได้มัย พุดตอนนี่ร้องไห้เนาะ
- 85 B: อย่าร้องเชียวนะ คุยแบบดีๆ พุดแบบมีเหตุมีผล ตั้งสติก่อน ถ้าเราไปพุดพายเค้าจะมองว่าเรา
- 86 เด็ก
- 87 A: ทำไม่ได้แน่เลย ร้องเนาะ วันนี้ก็ร้องมาตลอดเย็นแล้ว
- 88 B: ก็ทำใจให้เข้มแข็ง พุดเหมือนที่เรบอกเนี่ย เค้าต้องรับฟังได้สิ เราก็คือเหตุผล แล้วเราก็คือสนิท
- 89 กับพี่เค้าไข่ม้อยละ คุยแบบตรงๆ
- 90 A: โทรวันนี้เลยหรือ
- 91 B: ก็ควรจะวันนี้ อย่างที่บอกแหละ ไม่งั้นมันจะเข้าไป แสดงว่าเราไม่ยอมได้ ไม่ใส่ใจ
- 92 A: จันเดี๋ยวจะโทรละนะ อานน้ำก่อน
- 93 B: รีบๆนะ เดี่ยวดึกเกิน
- 94 A: อือ ทำใจก่อน

- 95 B: โทรมแล้วได้ผลไงบอกด้วยนะ
- 96 A: บอกสิ กลัวว่า
- 97 B: ไม่ต้องกลัว เราเป็นกำลังใจให้ เราว่าได้นะ เชื่อเราสิ ไม่มีปัญหาหรอก
- 98 A: โอเค จะโทรนะ
- 99 B: จ้า ลองดูๆ เราเอาใจช่วยเต็มที่เลย
- 100 A: ขอโทษนะที่อยู่ๆก็มาระเบิดใส่แบบนี้ ไม่รู้จะระบายยังไง
- 101 B: ไม่เป็นไร ยินดี มีไรโทรมาได้เลย แล้วเรารอฟังข่าวดีนะ
- 102 A: โอเค ไปก่อนนะ แล้วโทรหา
- 103 B: โอเค แค่นี้
- 104 A: ขอบคุณนะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนา 6U เบื่อคนชอบวิน

- 1 A: แก่ ชั้น โครตเบื่อพีที่ทำงานเลย
- 2 B: คนที่เคยเล่าให้ฟังนะเธอ
- 3 A: ไม่ใช่ คนนี้เป็นเหมือนเจ้านายชั้นอีกที แต่ก็ไม่ใช่ใหญ่สุดนะ ไม่ใช่ห้องใหญ่ แต่แม่งโรค
- 4 จิตสุดๆ
- 5 B: เธอๆ มันทำไมอะ
- 6 A: มีปัญหาทุกวันเลยแก
- 7 B: ปัญหาไรอะ
- 8 A: แม่ง พอจะเอาประโยชน์นะก็มาพุดดี แต่พอหมดประโยชน์มันก็กลับมาแล้ว โรคจิต
- 9 B: แย่วะ
- 10 A: แล้วช่วงนี้ชะยวินใส่ชั้นทุกวัน
- 11 B: มีจี้ด้วยเธอ อะไรวะ เห็นตอนนั้นแกก็ยังพุดอยู่เลยว่าทำงานที่นี่มีความสุข เป็บเดียวเอง
- 12 A: ไม่ใช่ๆ ก็ชั้นก็มีความสุขดี ตัวงานอะสนุก เจ้านายดี เพื่อนดี มีปัญหาแค่คนอื่นคนเดียว
- 13 B: มันทำให้แกแข็งได้ขนาดนั้นเลยเธอ
- 14 A: มันให้ชั้นติดต่องาน ชั้นก็ติดต่อนะเว้ย ก็โทรไปหาลูกค้าแต่ลูกค้าไม่รับ แล้วพอมันมาถึง
- 15 มันก็วินแตกใส่ชั้นหาว่าไม่ตามงาน ดองงาน เออ ก็โทรแล้วเค้าไม่รับจะให้ทำไง
- 16 B: แล้วมันมีสิทธิ์วินใส่คนอื่นด้วยเธออะ มันตำแหน่งใหญ่เธอ
- 17 A: ก็ไม่ได้ใหญ่มากมาย แต่มันก็เที่ยวค่าเค้าไปทั่ว
- 18 B: ทำไมแกไม่บอกเหตุผลมันไปวะว่าโทรแล้วแต่เค้าไม่รับสายอะ
- 19 A: เคยบอกแล้ว มันไม่ฟังเลยเว้ย มาถึงค่าๆเลย ใครก็แข็งมัน
- 20 B: มันไม่ได้วินแกคนเดียวใช้มัย
- 21 A: ไม่ใช่ เที่ยวค่าเค้าไปทั่ว ใครก็เกลียดคือนี่
- 22 B: ขนาดนั้นเลย
- 23 A: ก็มันเหมือนเป็นหัวหน้างานอีกทีไง แต่ตัวเจ้านายใหญ่อะดิเนะไม่มีอะไร
- 24 B: ก็ยังถือว่าโชคดีอะ
- 25 A: ก็ใช่ไง
- 26 B: วินมันกลับไปเลยแก
- 27 A: ไม่รู้จะพุดยังงัยอะดิ
- 28 B: พอมันวินมา แกก็ต้องเสียดังกลับทันที
- 29 A: เธอ
- 30 B: ต้องป้องกันตัวเองอะ มันจะได้ไม่กล้ามาทำแบบนี้อีก

- 31 A: แล้วคนอื่นมันจะมองฉันยังไงล่ะ
- 32 B: ก็คนอื่นก็เกลียดฉันไม่ใช่หรอ
- 33 A: อือ แต่เค้าก็ทำเฉยๆกันนะ
- 34 B: ไม่ต้องไปสนใจหรอก ก็เราซึ่ง รับผิดชอบไม่ได้นี่หว่า ทำให้มาทำงานแบบไม่มีความสุขนะ
- 35 A: เออ มันก็จริง
- 36 B: ต้องจัดการมัน
- 37 A: แต่ถ้าจะพูดไปนะ ชั้นว่าไม่ต้องไปจัดการอะไรหรอก
- 38 B: ทำไมอะ
- 39 A: เพราะเดี๋ยวชั้นก็จะไม่อยู่แล้ว ใจ
- 40 B: แต่ก็อีกตั้งหลายเดือนอยู่นะ
- 41 A: อาจจะไม่หลายแล้ว
- 42 B: จริงดิ
- 43 A: ชั้นก็ลองติดต่อหลายยูแล้วแก
- 44 B: คราวนี้เอาจริงป่าวเนี่ย
- 45 A: จริงสิเว้ย
- 46 B: คีๆ
- 47 A: แต่ก็ต้องไปสอบโทเฟลใหม่นะ
- 48 B: เค้าเอาเท่าไร
- 49 A: แล้วแต่ที่เลย แต่ชั้นไม่ได้เข้าแบบที่อุปเท็นอะไรแบบนี้ไง
- 50 B: เหรอๆ
- 51 A: ถึงจะแบบขาดบ้างไรบ้างก็ไม่เป็นไร ก็ไปเรียนภาษาก่อนได้
- 52 B: เสียตั้งค์เยอะแน่เลย
- 53 A: ช่างเลย ชั้นซึ่งที่ทำงานจะแยแล้ว เสื่อม
- 54 B: ก็นี่ไง ชั้นถึงบอกว่าต้องทำอะไรบางอย่าง
- 55 A: ปลอ่ยให้คนที่เหลืออยู่จัดการกันไปเองดีกว่ามัยอะ ชั้นไม่อยากจะยุ่งเกี่ยวกับ
- 56 B: ถ้าเกิดทดสอบมาแล้วมันได้แบบนี้เยอะมาก อะไรแบบนี้ แบบคราวตอนอยู่แคนาดานั้นอะ
- 57 A: เออวะ
- 58 B: 400 กว่านะครั้งนั้นอะ ถึงยื่นไปเราว่ามันก็ยาก
- 59 A: กลุ่ม
- 60 B: ก็ใช่ไง ทำไมแกไม่แก้ปัญหาเฉพาะหน้าไปก่อนล่ะ
- 61 A: แบบแกบอกอะหรอ
- 62 B: จัดการมัน จะได้หายเซ็ง มันจะได้ไม่กล้าหืออีก

- 63 A: สงสัยจะต้องลองวะ
- 64 B: เออสิ
- 65 A: ไม่งั้นเราก็แข่งต่ออะเนอะ ถ้าเกิดยังไม่ได้ไปอะ
- 66 B: ถูกต้อง
- 67 A: เดี่ยวต้องรอคูจังหวะ
- 68 B: แก่ต้องทำแบบสวนกลับทันที เดี่ยวนั้น
- 69 A: เออ ไม่รู้ทำแล้วมันจะรู้สึกไง
- 70 B: มันก็จะหน้าแตกอะจิ
- 71 A: แค่คิดก็สมน้ำหน้าแล้ว
- 72 B: มันเคยแต่ค่าคนอื่น
- 73 A: โคนค่าชะมั่ง
- 74 B: ถูก
- 75 A: หายซ่าไปนาน แล้วทีนี้แกก็อยู่แบบล้นลำของแกไป มันไม่กล้ามาปากเสียอีกหรือ ก้าวเจอ
- 76 อีกรอบ
- 77 B: อย่าได้แค้น
- 78 A: เรานี้โรคจิตกว่ามันอีกปะเนี่ย
- 79 B: สะใจดี
- 80 A: แต่เมื่อวานก็มีเรื่องสะใจเกี่ยวกับมันนะ
- 81 B: เรื่องไร
- 82 A: เมื่อวานฉันต้องเอาเช็คไปที่ธนาคาร
- 83 B: แล้ว
- 84 A: มันก็ฝากคนอื่นมาบอกว่ารถบริษัทไม่ว่างนะ ถ้าฉันไปก็ต้องเอารถตัวเองไป
- 85 B: ก็ดีสิแก จะได้อู่ได้นิดหน่อยไหนๆก็ออกมาแล้ว ขับไปเองด้วย
- 86 A: เรื่องของเรื่องคืออิช็อบเนี่ย 101 ล้านนะแก
- 87 B: โ้ว้ว เยอะนรก
- 88 A: ชั้นก็ประสาทจะกิน คิดดูผู้หญิงคนนึงขับรถอิช็อบร้อยล้านซึ่งเป็นของบริษัทไปธนาคาร
- 89 คนเดียว
- 90 B: น่ากลัว
- 91 A: เออสิ ชั้นนะมือไม้สั่น แก่เอ๊ย ถ้าหายไปนะ หรือโดนกระชากกระเป๋าไปนี่ชั้นตายแน่
- 92 B: แต่ในที่สุดก็ปลอดภัยนี่หว่า
- 93 A: ปลอดภัยแต่ประสาทจะกิน
- 94 B: จบไปแล้วนี่ อีนั่นคงผิดหวังที่เห็นแก่ปลอดภัย

- 95 A: แล้วก็มีสะใจอีกเรื่อง
- 96 B: เรื่องไรหรือ
- 97 A: ก็หลังจากที่ไปธนาคารเสร็จ ชั้นก็ขับรถกลับบ้าน บริษัท ตอนมาถึงเจอพี่ที่เค้าไปบริษัทย่อยมา
- 98 เค้าได้ของมาเต็มเลย
- 99 B: ของอะไร
- 100 A: ก็พวกสินค้าที่เค้าเกินๆมา เพื่อเอาไว้แจกพนักงานไง พวกใส่กรอกนะแหละ
- 101 B: หรือๆ
- 102 A: แล้วพอตอนที่เค้าเอามาอึ้นมันไม่อยู่พอดีเว้ย สงสัยจะกลับบ้านแล้ว ชั้นเลยหอบกลับบ้าน
- 103 คนเดียวเลยแก มั่นอด
- 104 B: โอ้ว สะใจ
- 105 A: แต่ก็อดเบื่อบ้าน ไม่ได้วะ เห็นหน้ามันทุกวัน
- 106 B: ทำแบบที่ชั้นบอก ต่อจากนี้ไม่มีคำว่าเบื่อบ้าน มีแต่คำว่าสะใจ กร๊าก
- 107 A: เออๆๆ ทำๆ เดี่ยวคิดแผน
- 108 B: ไม่ต้องคิดมากดิวะ
- 109 A: ยังไง
- 110 B: ค่ากลับเรื่องเดียวกับที่มันกำลังด่าแกนั่นแหละ ไม่ยากๆ
- 111 A: แล้วชั้นก็ถ้าถูกด้วยนะแก คือชั้นมีเหตุผลอะ แบบกฎโทรตามที่มันบอกแล้วแต่เค้าไม่รับสาย
- 112 B: ก็ใช่ไง มันนะแหละไม่มีเหตุผล แก่ค่ากลับทุกคนเค้าก็เห็นว่าใครถูก
- 113 A: โอ๊ย ไปซื้อปลาเคียวก่อนนะ นั่งรอนานอะ
- 114 B: ตกลงพวกมันมากี่โมงเนี่ย
- 115 A: อือ เห็นอีกจะมาประมาณหก
- 116 B: หรือ แต่บ่าวบอกจะมาเร็ว ออมก็เร็วบริษัทมันหยุดคริสมาสต์
- 117 A: ดิฉิ่ง
- 118 B: ไปดูรองเท้านะ
- 119 A: ตรงไหนอะ
- 120 B: โบรมี้อะ เดี่ยวมันมาค่อยบอกให้มันเดินตามไป
- 121 A: เออๆ เอาดิ
- 122 B: แกอยากดูอะไรอย่างอื่นอีกมั้ยละ
- 123 A: ไม่อยากซื้อไร
- 124 B: ไปดูคัมพูร้านที่แกชอบด้วยมั้ย
- 125 A: เออ แต่ร้อนนะสิ
- 126 B: จุ้นไปแต่โบนะ

127 A: เออ ก็แค่เดินค่าเวลา

128 B: โอเคๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทสนทนา 7U อยากเลิกกับแฟน

- 1 A: แก ชั้นจะเลิกกับเค้า
- 2 B: อ้าว อะไรเนีย อยู่ๆก็เป็นไร
- 3 A: พอแล้ว ไม่เอาแล้ว เลิก
- 4 B: เมื่อวานก็ยังดีๆกันอยู่ไม่ใช่หรอ
- 5 A: เมื่อกี้ชั้น โทรเข้ามือถือแก แกก็ไม่รับ
- 6 B: อ้อ ชั้นทำงานแล้วเอามือถือไว้ข้างล่าง
- 7 A: เออ แก
- 8 B: ว่าไง เล่ามาดิ
- 9 A: ก็วันนี้ชั้น โทรหาไปก็ไม่รับ ตั้งแต่ตอนเที่ยง เค้าก็โทรมาตอนเย็นๆ ก็เออ คุณกันนิดเดียว
- 10 B: แล้วไงต่อ
- 11 A: พอตอนที่ห่มชั้น โทรไปก็ไม่รับ ชั้นก็เลยส่ง message ไป พอใกล้ๆเที่ยงคืน ชั้นก็โทรอีก
เค้า
- 12 บอกว่าไปปั่นจักรยานมา
- 13 B: แกโทรบอຍไปเปลววะ
- 14 A: แล้วพอใกล้จะวางสายเค้าก็หันไปคุยกับใครไม่รู้
- 15 B: แล้ว
- 16 A: ชั้นก็เลยโทรกลับ ไป ก็ไม่รับ โทรไปสลิปกว่ารอบ ก็ไม่รับ ชั้นเลยฝากข้อความไว้ แล้วนี่เค้า
ปิดเครื่องไปแล้ว ชั้นเกลียดพฤติกรรมแบบนี้อะ รับไม่ได้ ตอนแรกบอกชั้นว่าอยู่คนเดียว
- 18 B: แล้วแกคิดว่าเค้าคุยกับใคร
- 19 A: แกอะ ชั้นไม่รู้ ชั้นก็เครียดดิ แม่่ง พอเลย เลิก ไม่เอาแล้ว
- 20 B: แกยังไม่ทันรู้เรื่องอะไรเลย คุณกันให้รู้เรื่องก่อนดิ
- 21 A: ไม่เอาแล้ว พอแล้วกับคนที่ไม่เคยดูแลชั้นเลย ไม่มีเวลาให้กันเลยอย่างเค้า ชั้นพอแล้ว
ต่อไปนี่22 ชั้นกับเค้า ไม่มีไรกันแล้ว
- 23 B: แกอย่าเพิ่งนำ คุณกันก่อน
- 24 A: ไม่เอาแล้วแก เค้าไม่คุยกับชั้นเองนะ เค้าปิดมือถือหนีชั้น เค้าไม่รับโทรศัพท์ชั้น เค้าไม่คุย
กับ

25 ชั้นก่อนนะ

26 B: ทำไมแกไม่โทรไปครั้งเดียวแล้วรอให้เค้าโทรกลับ อันนี้มันเยอะเกิน

27 A: บ่อยเธอแก 3 ครั้งเนี่ยนะ

28 B: เค้าก็อาจจะมีธุระของเค้าก็ได้

29 A: ปกติชั้นก็โทรของชั้นประมาณนี้อะ

30 B: เวลาโทรถ้าเค้าไม่รับ แกก็ไม่ควรจะโทรแบบตึกๆกัน ถ้าเค้าไม่รับก็แปลว่าเค้าไม่สะดวก แกก็

31 ควรเว้นระยะซักนิด

32 A: ไม่แก ชั้นเคยบอกแล้วว่าถ้าไม่สะดวกให้บอกชั้นว่าไม่สะดวก แค่นั้นชั้นก็จะวาง ไม่เข้าซ้ำแล้ว

33 ค่อยรอเค้าโทรมา

34 B: แล้วก็เรื่องที่คุณคุยกับใคร คนเรามันก็ต้องมีสังคมนะ เค้าอยู่นุ่นมันก็ธรรมดาที่เค้าต้องคุยกับคนอื่น

35 แบบอาจจะบังเอิญเดินมาเจอกันเฉย แกก็ไม่ควรจะไปปิดกั้นเค้าทุกอย่าง เค้าก็ต้องคุยกับเพื่อนบ้าง

36 A: ในห้องนอนเนี่ยนะ

37 B: มันก็เป็นไปได้ เพื่อนเค้าอาจจะแวะมาคุย

38 A: พอหะแก แล้วทำไมเค้าต้องไม่รับโทรศัพท์ชั้นอะ คือวางปุ๊บชั้นก็โทรไปปั๊บเลย แล้วทำไม

39 ไม่รับถ้าบริสุทธิ์ใจแล้วทำไมไม่โทรกลับ

40 B: ก็ไม่รู้

41 A: ทำไมปิดเครื่องไปเลย

42 B: แล้วแกได้ยินเสียงฝ่ายนู่นมัย

43 A: ไม่ได้ยิน เค้าวางไปก่อน พอหะ แก ชั้นพอแล้ว ชั้นไม่อยากเป็นคนแบบนี้แล้ว ชั้นไม่

อยาก

44 ทุกข์ใจเรื่องพวกนี้แล้ว

45 B: คือจ้ ถ้าเค้ารู้ตัวว่าอยู่กับใครแล้วทำไมเค้าต้องโง่หันไปคุยให้แกได้ยินด้วยละ เค้ารออีกแป็บ

46 ไม่ได้เธอ

- 47 A: เค้ายกคิดว่าฉันวางไปแล้วมั้งแก แต่พอหะหะ ฉันไม่รู้จะทำไงอะ
- 48 B: นำเปื้อ
- 49 A: แล้วทำไมต้องปิดเครื่องอะ ทำไมไม่โทรกลับ things ที่ฉันก็ฝากข้อความไว้
- 50 B: ถ้าจะเลิกอะ แกคิดว่าเค้าจะยอมเลิกกับแกง่ายๆอะหรือ
- 51 A: คงยอม เพราะไม่แนที่ปิดเครื่องนี้อาจจะเพราะจะเลิกกะฉันก็อ ได้
- 52 B: แต่เค้าไม่เคยขอเลิกกับแกนี่นา
- 53 A: ก็เคยนะ แต่เค้าพูดทำนองว่า ถ้าเค้าไม่ดี ก็ให้ไปหาคนใหม่ซะ คือแก ถ้าเค้าอยู่บ้านนะฉันจะไม่
- 54 เป็นแบบนี้เลย แต่นี่ทุกครั้งที่เค้า ไปอยู่ที่อื่นเค้าจะต้องทำตัวแบบนี้อะ
- 55 B: แก ถามอีกครั้ง แกอยากเลิกแน่ใช่มั้ย
- 56 A: เออ ฉันพอแล้ว
- 57 B: ไม่ไหวแล้วแน่นะ
- 58 A: แก ทุกวันนี้ฉันเหมือนตัวคนเดียวที่สุดอะแก จนฉันคิดว่าถ้าอย่างนั้นฉันก็อยู่คนเดียวไปจริงๆ
- 59 แล้วจะได้เจอคนใหม่ดีกว่ามั้ย
- 60 B: ถ้าแกเลิก หมายความว่าแกต้องยอมรับสภาพว่าตั้งแต่เนี่ยแม้ว่าแกจะเจอหน้าเค้าทุกวันแกก็จะไม่
- 61 รู้สึกอะไร มันจะไม่มีผลอะไรกับชีวิตที่มหาลัยที่เหลืออยู่
- 62 A: คงเจอห rokok ขนาดยังไม่เลิกยังไม่ได้จะเจอเลย นอกจากตอนเรียน ขนาดตอนเรียน
- 63 B: ทำไม
- 64 A: ก็นอกจากวันที่เรียนด้วยกันแล้ว ฉันก็ไม่ได้เจอเค้าเลยไป
- 65 B: ขนาดนั้นเลยหรือ
- 66 A: แล้วแกคิดดูถ้าเลิกไปคงได้เจออยู่หรือ เออ ฉันลบcontact เค้าทุกอันไปแล้ว blockไปด้วย
- 67 B: หมายถึงถ้าเจอกันในห้องเรียนเงี่ยแก แกจะรู้สึกเป็นปกติได้มั้ย
- 68 A: แรกๆ คงลำบาก แต่ก็คงทำได้ซักวัน
- 69 B: มันจะไม่มีผลต่อการเรียน ต่อการสอบ ถ้าไม่มี ถ้าตัดได้ก็โอเค
- 70 A: อาจจะมีตรงที่ฉัน ไม่มีคนดีให้
- 71 B: เราจะบอกให้ซะว่าแกนะพึ่งตัวเองได้ แก่ต้องคิดว่าแกก็เก่ง ไม่งั้นแกไม่มาถึงปานนี้หรือ

72 เหมือนที่อาจารย์บอกถ้าไม่คิดว่าตัวเองเก่งก็ไม่มีทางจะทำอะไรให้มันออกมาดีได้ แค่ paper ยังไม่

73 ดีเลย แล้วชีวิตทั้งชีวิตนะแก แกลองคิดเอาละกัน

74 A: ชั้นอาจจะเรียนมาเยอะหน่อยบางอย่างเท่านั้นอะแก

75 B: แกต้องคิดว่าแกต้องอยู่ด้วยตัวเองให้ได้ ปัญหาของแกคือชอบนึกว่าตัวเองไม่เข้มแข็งพอไม่เก่ง

76 พอ แกต้องมีใครซักคนข้างๆตลอด แบบรู้สึกอ่อนแอ ซึ่งในชีวิตจริงมันไม่ใช่อย่างนั้นอะ ถ้าแกคิด

77 แบบที่เราบอกได้แกจะมีความสุข มีชีวิตเป็นของตัวเองนะ

78 A: ชั้นจะทำไงดีวะเนี่ย

79 B: ก็เลิกไปเลย แกก็อยู่กับเพื่อนใช้ชีวิตให้คุ้มค่า สัมเค้าซะ มันก็เป็นชีวิตอีกแง่มุมหนึ่ง ไม่มีแฟนไม่

80 เห็นตาย เพื่อนก็มี ใช่ว่าแกเหลืออยู่ตัวคนเดียวเป็นที่น่ารังเกียจ แกจะมีความสุขกว่าเดิมอีก

81 A: นิสัยชั้นกับเค้ามันคงเข้ากันไม่ได้

82 B: ไม่อยากจะบอกว่าเป็นจริง แต่มันก็ไม่มีใครที่ผิดนะ มันเป็นแค่ความต่าง

83 A: จริงๆ ชั้นก็รู้มาตั้งนานแล้ว

84 B: ชั้นก็รู้ ชั้นก็เคยบอกแก แต่แกก็หลับหูหลับตาไม่ฟัง

85 A: ชั้นเคยคิดว่ามันจะผ่านไปได้อย่างไร

86 B: ซึ่งชั้นก็เข้าใจว่ามันโหดร้ายเกินที่จะฟัง แกคบกับเค้าไปแล้ว แกผูกชีวิตกับเค้าไปแล้ว จะให้ทำ

87 ไปได้ ถูกมัย ยิ่งผ่านไปนานมันก็ยังค้างคา แล้วแกก็เศร้า แล้วก็ทะเลาะกัน ไม่มีวันจบแบบทุกวันนี้

88 เลข สุดแสนจะน่าเบื่อ

89 A: อือ

90 B: ชั้นก็เคยบอกแล้วว่ามัยครั้งที่หนึ่งมันก็มีครั้งที่สอง ถ้าแกจะทนให้มันมีครั้งที่สาม ลี ห้า มันก็

91 เรื่องของแก ก็ไม่มีใครช่วยอะไรได้

92 A: แกรู้มัยว่า DTAC มัน lock เบอร์ ได้มัย ที่ไม่ให้เบอร์นี้โทรเข้า

93 B: ไม่รู้ ลองโทรไปถามดูดิ

94 A: ป่านนี้มันจะยังมี operator เหนอ จะตีสองแล้วนะแก

95 B: ถ้าจะเอาให้เด็ดขาดแกก็ควรเปลี่ยนซิมไปเลย

96 A: เบอร์นี้คนรู้จักเยอะอะ

- 97 B: แต่เนะนำว่ายังไงก็ต้องคุยกับเค้าบอกเลิกให้เป็นเรื่องเป็นราว ถ้าเค้าโอเค เค้าก็เลิกโทรมาเอง
- 98 ไม่ต้องเปลี่ยนให้ยุ่งยาก
- 99 A: ชั้นปวดหัววะแก ร้องไห้จนปวดหัวไปหมดแล้ว
- 100 B: ถ้าเป็นชั้นนะ ถ้าชั้นเป็นแก ชั้นจะหายเจ็บไปสักพัก ปิดโทรศัพท์เลย เพื่อที่เค้าจะเอะใจว่าชั้น
- 101 โกรธจริงนะ อยากเลิกจริงนะ แล้วพอถึงวันมาเรียนก็บอกเลิกเลย เค้าจะได้รู้ว่าคราวนี้มันเอา
- 102 จริงอะ
- 103 A: ชั้นกลัวชั้นตัดใจไม่ได้วะ
- 104 B: ตัดใจไปเลยแก ชีวิตจะได้ไม่มองน้ำตา เห็นรอยใจจะแย
- 105 A: ชั้นจะลองเจ็บไปสองสามวันอย่างที่แกว่าละกัน
- 106 B: เนี่ยแหละ วิธีที่ดีที่สุด แกจะได้เลิกมานั่งร้องไห้ร้องไห้ซะที
- 107 A: เออ แก ชั้นร้องไห้แทบทุกวันเลย
- 108 B: ถามตัวเองว่ามีประโยชน์มั๊ยถ้าจะคบกันต่อไป เค้าเคยรับรู้มั๊ยว่าแกต้องเป็นอย่างไร
- 109 A: แกพูดถูกทุกอย่างเลย
- 110 B: อยู่ไปก็เสียใจมากขึ้นทุกวัน ร้องไห้มากขึ้นทุกวัน ทะเลาะมากขึ้นทุกวัน ตอนนี้อยู่สภาพจิต
- แก
- 111 แย่มาก
- 112 A: เออ จริงแก
- 113 B: แกก็รู้ว่าจริง แล้วแกก็รู้ว่ามันต้องจบ
- 114 A: จริงที่สุด
- 115 B: แล้วจะยึดเวลาไปทำไม แกเศร้าไปร้องไปมันก็เท่านั้น เค้าไม่เคยรับรู้อะไรด้วย
- 116 A: ถึงไม่มีชั้น เค้าก็ไม่รู้สึกอะไรอยู่แล้ว
- 117 B: โอเค อยากมีความสุขก็มา ไม่อยากก็ไป แกต้องพร้อมใจให้ยอมเสมอ เราว่ามันเป็นอะไรที่น่าเบื่อ 118 ถ้าเป็น หนังสือไม่มีใครอยากดู
- 119 A: แกพูดตรงมากเลยอะ ตรงมาก แทงใจคำ มันเป็นอย่างงั้นจริงๆ แก
- 120 B: ก็ใช่ไง
- 121 A: ขอบใจนะ แก
- 122 B: ไม่เป็นไรเลย ชั้นก็ช่วยได้เท่านี้ หลังจากนั้นมันก็เรื่องของใจแกเอง
- 123 A: ชั้นจะทำไงดีละ หมายถึงชั้นควรจะทำอะไรต่อไป เจ็บๆไปเลยก่อนดีกว่าใช่มั๊ย
- 124 B: ก็เจ็บไปเลย หายไป
- 125 A: ปิดมือถือ

- 126 B: ใช่ แล้วพอวันอังคารแกก็ต้องบอกเลย
- 127 A: ชั้นจะปิดมือถือไปเลย สองสามวัน
- 128 B: เอาให้เค้ารู้ว่าคราวนี้มันไม่ใช่เล่นๆ พออังคารแกบอก เค้าจะได้รู้ว่ามันจริงจัง
- 129 A: แก แต่เค้าเคยบอกว่าถ้าพูดว่าเลิกอีกครั้งเดียว เค้าจะไปเลยจริงๆ ไม่มีการง้อ ไม่มีการกลับมา
- 130 คินดี
- 131 B: ก็แกอยากเลิกใช่ไหม เอาให้แน่
- 132 A: เออ
- 133 B: ถ้าใช่ก็ลุยเลยไม่ต้องรีรอ แต่จำไว้ว่าแกเลือกเองนะ
- 134 A: แก ตอนนี่คือชั้นไม่รู้ว่าจะเอาอย่างไร คือเค้าปิดมือถือไปนี่ย่เค้าอาจจะ เลิกกะชั้นไปแล้วก็ได้
- 135 B: คือตอนนี้ แกนั่งคิดฝ่ายเดียว แกไม่ได้คุยกับเค้า เพราะงั้นมันก็เป็นแค่การคาดเดา ไม่ควรคิดให้
- 136 ปวดหัว เพราะความคิดมันก็แค่จินตนาการ
- 137 A: อืมๆ ก็จริง
- 138 B: แกจะไปรู้ความคิดใครได้ไง เอาเหอะ ต่อจากนี้ไปแนะนำว่าทำอะไรที่คิดว่ามีความสุขให้ชีวิต
- 139 ตัวเอง เมื่อก่อนไม่มีเค้าก็อยู่ได้ เค้าก็แค่ก้าวเข้ามา แล้วก้าวออกไป
- 140 A: ใช่ พรงี้แกไปไหนอะ ทำงานหรอ
- 141 B: อือใช่ ยังไม่เสร็จเลย
- 142 A: กรรม พยายามเข้านะแก เป็นกำลังใจให้
- 143 B: ขอบใจนะ แกก็เลิกร้องได้แล้ว ไปอ่านหนังสือซะ ชั้นก็เป็นกำลังใจให้แกอยู่นะทุกเรื่องเลย
- 144 A: แก ขอบใจแกมากๆเลย ถ้าชั้นไม่มีแกชั้นก็ไม่รู้จะคุยกับใคร เพื่อนชั้นก็ไปอยู่เมืองนอกเมืองนา
- 145 กันหมดแล้ว ชั้นตัวคนเดียวจริงๆเลยแกเอ๊ย
- 146 B: อ้อ ถ้าเพื่อนแกอยู่แกก็ไม่มาถึงชั้นหรอไม่ใช่
- 147 A: ไม่ใช่แบบนั้น ชั้นก็มาปรึกษาแกออกจะบ่อย
- 148 B: เออๆ รู้แล้ว
- 149 A: เออ ขอบใจนะแก
- 150 B: จำเราไปนอนคิดว่าว่างๆ ทำอะไรไม่ไหวแล้ว ทำพรงี้ละกัน
- 151 A: โอเคๆ บ้ายบาย ฝันดีนะ
- 152 B: ฝันดีเหมือนกัน

บทสนทนา 8U อขากรู้แนวข้อสอบ

- 1 A: แก นื่องแกเรียนคณะไรนะ
 2 B: นิติ
 3 A: อ้าวเธอ ชั้นจำผิด
 4 B: ทำไมเธอ
 5 A: นึกว่าเรียนพวกคณะสังคม
 6 B: เปล่าๆ เรียนนิติ
 7 A: นื่องชั้นนะมันจะจบปีนี้
 8 B: เร็ววะ เหมือนมันเพิ่งเข้าปีหนึ่งไปเอง
 9 A: เร็วมาก เวลาผ่านไปเร็ว
 10 B: แล้วเป็นไงมันพอมสวยยัง
 11 A: มันอะนะ อ้วนขึ้นอีกวะ 70กว่าแล้ว
 12 B: เหอ ทำไม ไม่อยากพอมเพริ้วสวยๆเธอ
 13 A: ไม่รู้มันวะ คงไม่อยาก ตอนนี้อยู่ฝึกงานไปยังไม่อ้วน
 14 B: ตายแล้วนื่องชั้น แล้วแกะพอมรี้อ้วน
 15 A: สวยสดใส
 16 B: อี จะอ้วก 69ไซ้มะ
 17 A: 60ย่ะ
 18 B: เวิร์กรรม ทำไมอ้วนจี้วะ
 19 A: แกนี่ แต่ชั้นก็สวยสดใสนะ
 20 B: จะกลั่นใจเชื่อนะ
 21 A: เอ้อ แกรู้จักใครเรียนธรรมศาสตร์คณะสังคมสงเคราะห์ห่มงมัยวะ อขากรู้แนวข้อสอบเข้าปอ
 22 โท
 23 B: ไม่รู้เลย
 24 A: นั่นดิ รุ่นเราก็ไม่มีใครนะอะชั้นก็คิดอยู่
 25 B: คุณจะสอบเธอ
 26 A: ไซ้ๆ
 27 B: เอ้เราก็ไม่รู้จัก
 28 A: มันไปสอบมหิดลมาแล้วแต่ไม่ติด
 29 B: สอบคณะไร
 30 A: สังคมนี่แหละ

- 31 B: เอกไร
- 32 A: เอกเดียวกับชั้นนี้แหละแก
- 33 B: อ่าวหรือ ตูนมันเรียนเอกนี้ตอนตรีนี่นา
- 34 A: ไรๆ ก็จบมาตรงแหละ
- 35 B: แล้วไม่ไม่ได้หว่า แกจบไม่ตรงยังได้เลยตอนนั้น
- 36 A: มันเปลี่ยนแนวข้อสอบเว้ยแก ตอนชั้นสอบมันเป็นข้อสอบเขียน แต่รุ่นนี้มันดันเป็นแบบ
- 37 กากบาท
- 38 B: เวร
- 39 A: มันนะเสียเซลล์ไปเลย
- 40 B: บ้าวะแก คณะตั้งคมแล้วมาสอบเป็นกากบาท วัตถุประสงค์ได้บ้างวะเนี่ย
- 41 A: ชั้นก็ว่า
- 42 B: คือชั้นว่านะคนเรียนคณะนี้มันต้องแบบวัตถุประสงค์ ความคิดที่อยู่ในหัวประมาณนั้น
- 43 กากบาทอย่างเดียวมันจะรู้อะไร
- 44 A: ชั้นก็ไม่รู้วะ สงสัยมันถึงยุคตกต่ำทางการศึกษา
- 45 B: เอ๊ะๆ เดี่ยวนะ ชั้นเพิ่งนึกออก มีลูกน้ำชั้นคนนึงเรียนธรรมศาสตร์ คณะตั้งคมนี้แหละ แต่
- 46 ชั้นไม่แน่ใจว่าเค้าเรียนเอกไร
- 47 A: จริงหรอๆ แกถามให้หน่อยได้มัยอะ คือตูนมันแค่อยากรู้แนวว่าเป็นเขียนหรือกากบาทอะ
- 48 B: แต่น้องชั้นคนนี้เค้าไปอยู่ญี่ปุ่นกับสามมีเค้าอะตอนนี้ ไม่รู้กลับเมื่อไหร่
- 49 A: แล้วทำไงอะ
- 50 B: แต่ชั้นมีmsnเค้า เดี่ยวเค้าonlineเจอแล้วจะถามให้เนะ
- 51 A: ขอบใจมากนะแก
- 52 B: แต่ชั้นก็ไม่แน่ใจนะว่าเค้าจะมาเล่นเมื่อไหร่เพราะปกติก็ไม่ค่อยเจออะ
- 53 A: ไม่เป็นไรรอได้
- 54 B: แก แต่เราแนะนำว่าระหว่างนี้ก็ให้ตูนมันหาข้อมูลตัวเองก่อนอะเพราะเราไม่แน่ใจด้วยว่า
- 55 น้องเค้าเรียนเอกไร อาจจะคนละอันกัน
- 56 A: อือ เดี่ยวบอกให้
- 57 B: เราก็เคยสอบตอนปอโทอะ การแปลของศิลปศาสตร์ ตอนเราไปซื้อใบสมัครเค้าจะบอกว่า
- 58 สอบไรมั่ง บอกเป็นวิชาๆ ก็บอกชัดเจนนะ มันจะเป็นเล่มระเบียบการมาให้ด้วย
- 59 A: แต่อันนี้ไม่รู้จะมีมัย
- 60 B: เราว่าควรไปซื้อใบสมัครก่อนจะให้เห็น
- 61 A: อือ
- 62 B: ธรรมศาสตร์บอกตรงนะ

- 63 A: จริงดิ
- 64 B: อย่างสอบภาษาอังกฤษTu Get ก็บอกเลขว่าออกไรมั่ง แบ่งเป็นpartยังไง เท๋าไหร่
- 65 A: เออ ดิวะ
- 66 B: ไม่แค่นั้นนะแกเค้ามีหนังสือขายด้วย บอกแนวข้อสอบ มีแบบฝึกหัดให้ลองทำ
- 67 A: ดิวะ
- 68 B: ก็ถ้าคุณจะเข้าก็ต้องสอบอังกฤษอันนี้ เค้าบังคับ
- 69 A: เคยได้ยินคนอื่นเค้าบอกว่ายากหนี
- 70 B: มากแก็ ยิ่งกว่าของจุฬาอีกเหอะ
- 71 A: บ้าวะ
- 72 B: มากๆ ตอนเราสอบนะออกมาหน้าซีดสนิท จะตายให้ได้ เดินออกมาเหมือนโดนต่อย
- 73 A: แล้วแกได้เท๋าไหร่นะ
- 74 B: หัวร้อยเท๋าไหร่นี้แหละ ก็ผ่านนะ คือศิลปศาสตร์เค้าเอาคะแนนสูงด้วยไง ถ้าคณะอื่นอาจจะ
- 75 ไม่สูงเท๋า
- 76 A: ก็ว่า แล้วไอ้หนังสือเนี่ยซื้อที่ไหนอะ
- 77 B: ไม่แน่ใจ จำไม่คิดเหมือนจะซื้อที่ศูนย์ภาษา เป็นเล่มเล็กๆ บางๆ รู้สึกจะเป็นสี่เหลี่ยมๆ ต้องให้
- 78 คุณลองไปถามดูอะ
- 79 A: ขอบใจนะแก
- 80 B: แล้วอย่างนี้ดิอะ เราเห็นระเบียบการนะมันจะมีส่วนที่สัมภาษณ์คนที่เรียนด้วย มีบอกสถิติ
- 81 คนสอบ สอบเท๋าไหร่ คน ได้เท๋าไหร่คน แบ่งเป็นเอกๆเลย เรียนเท่านี้คน จบเท่านี้คน ละเอียด
- 82 มากอะ
- 83 A: เออ เตียวไปบอกคุณดึกว่าอะ
- 84 B: บอกมันรีบๆ ควรหาข้อมูลเองไปก่อน รอคนอื่นเสียเวลา
- 85 A: จ้า ขอบใจมากนะแก
- 86 B: ไม่เป็นไรจ้า ยินดีๆ บอกคุณว่าสู้ๆ
- 87 A: ได้ๆ แล้ววันนี้ออกไปไหนเปล่า
- 88 B: ไม่ออก แดคร้อนจะตายแก
- 89 A: วันหลังไปกินข้าวกัน
- 90 B: เย็นๆนะ ไม่ชอบออกไปร้อนๆ
- 91 A: โอเคได้ งั้นไว้เจอกัน
- 92 B: เตียวเราเจอน้องคนนั้นแล้วถามให้นะ บายจ้า
- 93 A: บายจ๊ะ

บทสนทนา 9U ไม่มีคนช่วยงาน

- 1 A: แก เราเข้าใจแกแล้ว
- 2 B: เข้าใจอะไร
- 3 A: ก็เข้าใจว่าเวลาไม่มีคนช่วยงานแล้วรู้สึกยังไง ทำไมต้องวินแตกขนาดนั้น
- 4 B: อ้าว เกิดไรขึ้นป่าว
- 5 A: เออ ก็นิดหน่อย
- 6 B: อะไรล่ะ แต่เดี๋ยวนะ วันที่เราโวยวายแทบตายนั่นแกไม่เข้าใจเลย ใช่มั้ยว่าเรารู้สึกไง
- 7 A: ก็เข้าใจ แต่มันยังไม่เคยโดนกับตัวเอง
- 8 B: อ้อ ก็แน่ล่ะไม่เคยก็ไม่รู้หรอกว่ามันแย่มาก ความรู้สึกที่มันแบบอะไระงานเราก็ยุ่งแล้ว
- 9 แล้วยังมีอะไร เข้ามาอีก แล้วมันก็ไม่มีใครช่วย
- 10 A: เออนั่นแหละเราเข้าใจแบบซึ่งเลย
- 11 B: สรุปว่าเรื่องงานสถานที่ ใช่มั้ยเนี่ยที่กำลังหมายถึงเนี่ย
- 12 A: ใช่อ้อ อะไรก็ยุ่งอยู่กับคนเดียว วังแม่งหัวทิ่มหัวตำ มึงไม่ทำห่าอะไรกันเลย
- 13 B: เฮ้ยใจเย็นแก
- 14 A: ขอโทษนะที่ไ้คำแย่ๆ แต่มันโมโหจริงๆครั้งนี้
- 15 B: เออ ไม่เป็นไร เราเข้าใจ คือมันแบบงาน โหลดสำหรับ 5 คนแต่เราทำอยู่คนเดียว
- 16 A: เออแบบนั้นเลย แ่หาเบอร์มึงทำไม่ได้ ใช่มั้ย แ่หาเบอร์เนี่ย มึงไม่ทำห่าอะไรเลย กูทำได้ทุก
- 17 อย่าง
- 18 B: แกยังไม่รู้อะไรอีกมากมาย แต่เราเนี่ยซึ่งแล้วกับคนคนนี้
- 19 A: คือก็รู้อยู่ แต่ไม่คิดว่ามันจะขนาดนี้ เรายิ่งมากกว่าเกณฑ์อยู่ได้ยังไง
- 20 B: อ้าว ก็มันจำเป็น มันก็ต้องทน คือเรานี่ต้อง available ตลอดเวลา คนอื่นไม่เป็นไร ไม่ว่างได้
- 21 ไม่มี ปัญหา
- 22 A: มันไม่ทำไม่พอ ยังไปขี้มาให้แกอีก
- 23 B: หา ให้เราเนี่ยนะ จะบ้าหรือ แกคือเราเนี่ยนะ ไม่รู้จะพูดยังไงแล้ว คือเฮ้ย นี่พูดไม่ออกเลย
- 24 นะเนี่ย
- 25 A: มันก็บอกว่าแกนะรู้ แกนะทำได้ แกนะมีเชื้อมัน เบอร์บีหนึ่งอะ
- 26 B: เรื่องแค่นี้ก็ต้องเรา มันจะบ้าหรือ คนอะไระ
- 27 A: มันก็เอาแต่อ้างว่ามันนะไม่ว่าง คนอื่นก็ไม่ว่าง เราก็คิด อ้าว แล้วกูนี้ว่างหรือ กูนี้ว่างมาก
- 28 เลย
- 29 B: แก ทำไมไม่ค่ามันไปเลยอะ
- 30 A: ก็ว่าอยู่ ถ้ามันเป็นแบบนี้ก็อีกครั้งนี้เราจะค่าแล้ว คราวนี้เอาจริงๆเลย

- 31 B: เออ เอาเลย ทำแบบเรา ทำแล้วมันคุ้ม
- 32 A: ตัวเองกล้าได้ไงจะคราวนั้น มันทั้งกลุ่มเลยนะนั่นนะ
- 33 B: ก็จริงๆไม่ได้ตั้งใจแบบว่า เออ ชั้นจะวินนะวันนี้ ไม่ใช่เลย มันไม่การเตรียมการ คือมัน
- 34 เหมือนกับว่าเรา ทนมาพอแล้ว เบื่อกับข้อแก้ตัวหลายๆ เบื่อความเห็นแก่ตัว ก็เหมือนที่เราคุย
- 35 ว่าเราเหนื่อยนะ เหนื่อยแบบไม่ไหวแล้ว ช่วงนั้นจำได้ใช่ไหม ว่าเราจะบ่นมาก
- 36 A: เออจำได้ ช่วงนั้นตัวเองทำหลายอย่างมากๆ
- 37 B: ที่ในวันนั้นเรียนเสร็จคือมันก็เหนื่อยยกกำลังสิบอะนะแก็ที่น่าจะรู้ แล้วยังมาเจอคำพูดเช่น
- 38 เราขอไม่เข้า ประชุมนะเราเกลียดพี่คนนั้น ถ้าพี่คนนั้นเข้าเราไม่เข้าไม่ยอมเหยียบพื้นดิน
- 39 เดียวกัน เราหิวนะ เหนื่อยนะ อยากกลับบ้านแล้ว เราก็เอ๊ะอะไรเนี่ย
- 40 A: โห เออใช่อารมณ์เดียวกับเราตอนนี้เลย
- 41 B: ไขมัน เข้าใจไขมัน คือมันเป็นข้อแก้ตัวที่สารเลวอะ ฟังไม่ขึ้น ถามว่าพี่เค้าเคยมาทำอะไรให้
- 42 เหมอ เค้าเลย มากไขมัน โอเค พี่เค้าทำงานเหนื่อย เค้าอยากให้เราออกมาดี ให้มันคุ้มค่าเหนื่อย
- 43 เค้าเราว่ามันก็ไม่ผิดที่ เค้าจะอารมณ์เสีย ปากเสีย หงุดหงิดเสียงดัง มันก็นะเป็นธรรมดา คือใน
- 44 สายตาเราเค้าก็ไม่ใช่คนเลวอะ
- 45 A: โห พี่เค้าเป็นคนที่สุดยอดมากๆนะนะ ถ้าไม่มีเค้านะ
- 46 B: ก็ใช่ไง เราถึงได้โกรธมากไง คือมันแค่เอาเรื่องพี่เค้ามาอ้างเพื่อมันจะไม่ประชุม เราก็จัดเลย
- 47 เลวมากนะมึง จะหาข้อแก้ตัวทั้งที่มึงก็คิดได้นะ ข้อแก้ตัวเชิงช่วยแบบนี้ ป้ายสีใส่คนอื่นเค้าอีก
- 48 คือจะโกหกว่าหมาตายแม่ตายอะไรเราไม่ว่า แต่อย่าดึงคนอื่นมาอ้างได้มัย
- 49 A: แอ้อะ เออ เข้าใจๆ มันก็เกินไป
- 50 B: นั่นเรื่องนึงแล้วไขมัน อีกเรื่องคือเราเนี่ยนอนติ 3 ตื่นหกโมง ออกจากบ้านแล้วก็มาคณะเลย
- 51 ทำงานไม่ได้หยุดตั้งแต่ยังไม่ 8 โมง ทำไปจนจะบ่ายข้าวก็ไม่ได้กิน เรียนบ่ายครึ่ง ทำมันรวดเดียว
- 52 ถามว่าเราไม่เหนื่อยเลยหรือ เราไม่ต้องพักไขมัน เราไม่อยากจะกลับบ้านรีไร นี่แหละถึงได้วิน เรา
- 53 ว่ามันก็สมควร
- 54 A: แต่ที่โอเคนะ ทำแล้วได้ผล ทำยังไงให้เค้ากลับมาช่วยเราให้ได้
- 55 B: จริงๆวันนั้นเป็นเวอร์ชันแบบเบาๆนะนั่นนะ
- 56 A: เบาแล้วไขมัน เราว่าเนี่ยอีกครึ่งเราจะค่าแล้วเนี่ย
- 57 B: แต่แนะนำว่ามันไม่ใช่สิ่งที่ดี อย่าทำให้มันเป็นนิสัย ทำแค่ตอนที่มันเหลือทนแล้วจริงๆ เป็น
- 58 ไม้ตายสุดท้ายว่จัน
- 59 A: ก็เนี่ยเหลือทนแล้ว อะไรวะกูนี่วังตั้งแต่ต้นเทอมยันปลายเทอม ไม่ได้หยุด มันแค่พูดว่ามัน
- 60 ไม้ว่จัน แค่เนี่ยจบ
- 61 B: แก็พูดไม่ออกเลยไขมัน งบกับคำพูดของมัน แบบเฮ้ยแค้นนี้หรือวะ ไม้ว่จัน
- 62 A: เออ ให้ทำไรก็ไม่ว่จัน ทำไม่เป็น เขียนแผนผังทำไม่เป็น หาเบอร์ หาไม่ได้ ถามจริงว่ามัน

- 63 ยากมากนักกริ๊งวะ แคนี่ทำไม่ได้
- 64 B: แต่เราทำได้ทุกอย่างว่างั้นเหอะ
- 65 A: ไซ่สิ ชั้นมันเก่ง ทำได้ทุกอย่างในโลกนี้
- 66 B: ห้ามป่วย ห้ามตาย ห้ามขาด ห้ามสาย แล้วก็ห้ามไม่ว่าง กับห้ามทำไม่ได้ด้วย
- 67 A: ว่าแต่ตัวเอง ใต้นอนมั่งยัง
- 68 B: นอนแล้ว มันไม่ไหวเลยเมื่อคืนปวดหัวต้องนอน ทำต่อไม่ได้จริงๆ
- 69 A: อย่าหักโหมมากนะ เดี่ยวไม่สบาย
- 70 B: จ๊ะ เหมือนกันนะ คนเราควรปล่อยวางบ้าง
- 71 A: จะพยายาม แต่ถ้าโหมมากนี่ก็วางไม่ไหว
- 72 B: ทำแบบเราได้ แต่ห้ามทำบ่อย ทำบ่อยแล้วคนไม่เห็นค่า แบบอะไรมันวินอีกแล้ว คนจะไม่
- 73 กลัว เห็นเป็นปกติ
- 74 A: ถ้าไม่ไหวถึงจะทำไซ่มั้ย
- 75 B: ไซ่ เอาแรงๆเลยทีเดียวบ
- 76 A: เดี่ยวรอคู่ก่อนละกัน
- 77 B: อือ พุดกับมันดีๆก่อน ถ้าไม่ฟังก็เอาเลย
- 78 A: คุณกะตัวเองแล้วรู้สึกดีขึ้นเลย
- 79 B: จริงดิ
- 80 A: รู้แล้วไงว่าไม่ใช่คนเดียวที่โดนแบบนี้
- 81 B: ดีใจไซ่มั้ยมีคนชะตากรรมเดียวกันเนี่ย
- 82 A: ถูกเลย
- 83 B: เราต้องอย่าปล่อยคนชั่วลอยนวล
- 84 A: ถูก ขอบใจมากเลยที่เข้าใจ
- 85 B: เข้าใจมากถึงมากที่สุด ซึ่งมาแล้วไง อดทนต่อไปละกัน คิควิธีวินไม่ออกมาถามเรา
- 86 A: มีเตรียมการ
- 87 B: เออ พอถึงเวลามันก็จะออกมาเองแหละ ไม่ต้องเตรียมหรอก ถึงจุดเค็คเอง
- 88 A: เดี่ยวจะโทรไปบอกมันให้มันทำให้ได้
- 89 B: เออ บอกมันอย่าเห็นแก่ตัว เราเองก็ไม่ว่าง อย่าเอาเปรียบกันให้มากนัก
- 90 A: เนี่ยจะบอกแล้ว
- 91 B: โอเค เอาใจช่วย สู้ตาย เดี่ยวเราวางก่อนนะ ไปอาบน้ำก่อน เน้ามาก
- 92 A: ขอบใจนะ เดี่ยวเราจะบอกมันว่าตัวเองก็ไม่ว่าง
- 93 B: ขอบใจจ้า ไปละนะ

บทสนทนา 10U เลือกไม่ถูก

- 1 A: เล้าเรียกตัวมาแล้ววนะ
 2 B: ที่ไหน
 3 A: สองที่ ฎุเก็ดกับเลย
 4 B: ว้าว
 5 A: ที่นี่ยังคิดสินใจไม่ได้
 6 B: แก่อ่า แกจะไปอยู่ไกลชั้นแล้ว ชั้นจะทำงเนี้ย
 7 A: แก งานที่นี้หายากนะ ก็ต้องเอาไว้ก่อน
 8 B: ทำไมต้องไกลขนาดนั้นด้วยเนี้ย
 9 A: ได้แค่นี้ก็บุญแล้ววนะ
 10 B: ไกลมาก ชั้นเสร้าอะ
 11 A: แกอย่าพูดดิ ชั้นก็เสร้า ชั้นเป็นคนไปนะเว้ย
 12 B: อือ
 13 A: ก็อยู่ไปก่อนง มีทางก็ค่อยขยับขยาย ไม่อยู่ตลอดเลย
 14 B: ใครก็พูดแบบนี้ ไปแล้วก็ไม่กลับมาซักคน
 15 A: ไม่หรอ กชั้นจะหาทางย้าย อยู่ไปแป็บนึ่งหาประสบการณ์
 16 B: มันเป็นมหาลัยหรอ
 17 A: ไม่ใช่ ราชภัญนะ
 18 B: ราชภัญมีเยอะเนอะ
 19 A: ทั่วประเทศแหละแก
 20 B: แล้วแกจะเลือกที่ไหน
 21 A: ที่ฎุเก็ดนะพอชั้นใช้เส้นฝาก แต่ที่เลยเนี้ยพีที่คณะเล้าชวน
 22 B: ชวนแกคนเดียวหรอ
 23 A: เปล่าหรอ ชวนน้องอีกคน
 24 B: แล้วคนนั้นเค้าไปมัย ชั้นรู้จักเปล่าวะ
 25 A: แกไม่รู้จัก
 26 B: รติป่าว
 27 A: ไม่ใช่หรอ กนังรตินั้นจบไปนานชาดิกว่าแล้ว คนนี้แกไม่รู้จัก
 28 B: อือ เสร้า
 29 A: ที่บ้านอยากให้ไปฎุเก็ดเพราะมีเส้นน่าจะสบายกว่า แต่ชั้นไม่ชอบคนได้
 30 B: แต่ฎุเก็ดเจริญกว่านะแก ถ้าเป็นเราคงเลือกฎุเก็ด

- 31 A: อ้อ แล้วชั้นก็มีญาติที่นั่นด้วย
- 32 B: ชั้นก็ยิ่งดีสิ
- 33 A: ไม่หรอก ก็ไม่ใช่ญาติสนิท
- 34 B: ไปอยู่เองก็ได้นี่ ถ้ามีปัญหาค่อยไปหาญาติ ถ้าไม่มีก็ไม่ต้องไป
- 35 A: ก็ไม่ค่อยชอบอยู่ดี
- 36 B: ชั้นทำไมไม่เลือกเลยละ
- 37 A: แต่ปัญหาคือชั้นก็ไม่ชอบเลย คนกินปลาร้า
- 38 B: แล้วเกี่ยวข้องกับแกอะ
- 39 A: ไม่ชอบเลยแก ชั้นเกลียดมาก เหมือนสกปรก คลื่นไส้ รับประทานไม่ได้
- 40 B: ไม่เกี่ยวกับแกนี่หว่า แกก็แค่ไปทำงาน ก็ไม่ต้องไปกินหนี
- 41 A: แล้วชั้นไม่ต้องกินอยู่รึไง ชั้นจะกินไรละ
- 42 B: ก็มีเยอะแยะมั่ง เลือกเอาสิ
- 43 A: คนที่นั่นเค้าบอกว่าจีจ โมย จีเก็จ ขอทานเยอะ
- 44 B: มีทุกที่แหละ
- 45 A: แต่ที่นั่นมันเยอะ
- 46 B: แล้วจะเอาไงเนี่ย
- 47 A: ที่เลยก็ต่อตรงมีน้องคนนั้นไปเป็นเพื่อน ที่ภูเก็จชั้นไม่มีใครเลย ญาติก็ไม่ได้สนิท แต่
- 48 ปัญหาคือชั้นก็ไม่ค่อยรู้จักน้องเค้า เพราะไม่ได้เรียนรู้นะเดียวกัน
- 49 B: เลยก็ดีนะ อากาศดีมีภูให้เที่ยวเยอะ แต่คงเจริญสุขุ่กเกิดไม่ได้
- 50 A: แล้วที่ภูเก็จเค้าก็จ้อชั้นมาก มีจดหมายมาตามสองครั้งแล้ว แต่เลยเนี่ยดูหยุ่งๆ
- 51 B: อ้อ
- 52 A: ที่ภูเก็จเค้าบอกว่าถ้าชั้นไปเมื่อไหร่เค้าจะบรรจุให้เทอมนั้นเลย
- 53 B: จริงดิ ดีสิแก แล้วที่เลยละ
- 54 A: ก็ชั้นโทรไปถามแล้วมันก็เล่นตัว บอกว่าต้องมาทดลองสอนก่อน แล้วก็จะมีข้อสอบบรรจุ
- 55 มาให้สอบแข่งกันอีกที
- 56 B: เสียวไม่ได้นะแก
- 57 A: ก็ไรเงิ คือจี้ เค้าบอกว่าเทอมนี้จะรับอาจารย์ใหม่สามคน แต่เทอมหน้าจะคัดเหลือสอง ก็คือ
- 58 จะบรรจุแค่สองตำแหน่งนะแหละ
- 59 B: แล้วอีกสองคนนั้นจบที่ไหน
- 60 A: คนหนึ่งที่บอกเป็นน้องนะจบที่เดียวกับชั้น แต่อีกคนไม่รู้ว่ะ
- 61 B: เหรอ ชั้นก็มีสิทธิ์แข่งกันได้สุสิ
- 62 A: แต่พี่ที่เค้าชวนนะ เค้าบอกว่าอีกคนที่ชั้นไม่รู้จักนะเส้นใหญ่ มีญาติทำงานอยู่ในคณะ

- 63 B: งี้ก็น่ากลัว
- 64 A: ก็ถ้ามันว่างแค่สองตำแหน่ง ชั้นกับน้องคนนี่ก็ต้องแข่งกันเอง คนนั้นเค้าคงได้อยู่แล้วแหละ
- 65 B: อือ ไม่หอรอกมั้ง เค้าก็คงคัดคุณภาพบ้างแหละ
- 66 A: แต่ถ้าได้คู่ น้องเค้าก็ชวนเราเข้าบ้านอยู่ด้วยกัน
- 67 B: อยู่กับคนไม่รู้จักบางครั้งก็ยากนะ ถ้าเป็นเราเราจะอยู่คนเดียว
- 68 A: เหรอ
- 69 B: ก็อาจจะมาเข้าอยู่ใกล้ๆกันได้ แต่ถ้าอยู่ห้องเดียวหรือหลังเดียวมันอาจจะลำบากใจ
- 70 A: ไม่รู้จักกันมาก่อนโซ่มัย
- 71 B: โซ่ ไหนจะต้องปรับตัวเรื่องงาน ไหนจะต้องมาปรับตัวกับคนที่อยู่ด้วยอีก
- 72 A: จริงของแก
- 73 B: เราเห็นเพื่อนเราที่อยู่หอสมัยเรียนไง อยู่มาอยู่ไปที่ทะเลาะกันหมด
- 74 A: จริง
- 75 B: ก็อาจจะมาเข้าอยู่ใกล้ๆกันได้ มีใครก็ช่วยเหลือกัน แต่ต่างคนต่างจะได้มีเวลากับพื้นที่
- 76 ส่วนตัวบ้าง
- 77 A: เกิดเข้ากันไม่ได้จะได้ไม่ต้องมาย้ายทีหลังเนอะ
- 78 B: โซ่ๆ เสียความรู้สึกด้วย ตัดปัญหาไปแต่แรกเลย
- 79 A: แล้วน้องเค้าจะรู้สึกแย่มัยอะ
- 80 B: แย่ตอนนี่ก็คิดว่ามาแย่ทีหลังนะ บอกเหตุผลไปตรงๆแหละ
- 81 A: เค้าก็คงเข้าใจแหละเนอะ
- 82 B: น่าจะเข้าใจแหละ แสดงว่าแกไม่ค่อยสนุกก็ตนะเนี่ย
- 83 A: อือ ก็ไม่มีเพื่อนไง แต่มีมีน้องคนนั้น แล้วก็ก็มีพี่ที่ชวนแล้วเค้าก็สอนมานาน ตอนมาเรียนนี่ก็
- 84 ลามา ตอนเรียนเรากับพี่คนนี่ก็โอเคกันอะ
- 85 B: อือ ไม่งั้นเค้าคงไม่ชวน
- 86 A: อือ
- 87 B: เราว่าลองคุยซักพักแล้วกันแก ถ้าไม่ได้ก็กลับ
- 88 A: แล้วจะบอกที่ภูก็ได้ยังงี้ดี
- 89 B: เราว่าก็บอกตรงๆว่าได้ที่อื่นแล้ว
- 90 A: ตัดสัมพันธ์กันไปมัย เค้าอุตสาห์ห้อมาสองครั้งเชียวนะ แล้วพอก็เป็นคนไปพูดด้วย
- 91 B: คนนั้นพ่อสนิทมัยละ
- 92 A: ก็คงสนิทแต่ไม่รู้มากมัย
- 93 B: กลัวเสียผู้ใหญ่
- 94 A: แต่เราก็มีสิทธิ์เลือกนะ ชั้นเป็นคนไปอะ

- 95 B: ก็ไม่รู้อะ แต่ถ้าเป็นเราเราไปภูเก็ต
- 96 A: อ้อ
- 97 B: หนึ่งเลยคือมีเส้น สองได้บรรจุแน่นๆไม่ต้องแข่ง สามเจริญกว่า สี่เค้าเห็นค่าเราด้วยถึงได้
- 98 ติดต่อมาจ้อ
- 100 A: แกว่าดีกว่าหรือ
- 101 B: ดีกว่าทุกอย่างเลยเท่าที่คิดนะ เอาไงอะ ต้องรีบตัดสินใจปาวเนี่ย
- 102 A: ก็ควรนะ เพราะก็ต้องเคลียร์หลายอย่างทางนี้
- 103 B: แนะนำอีกวิธีนะคือให้ไปดูบรรยากาศก่อนแล้วค่อยตัดสินใจ ถ้าไม่เห็นบางที่ก็คิดไม่ออก
- 104 A: เออ น่าจะดี
- 105 B: แบบไปดูตัวมหาลัยว่ามันห่างจากตัวเมืองอะไรเท่าไร เดินทางยังไง บ้านพักเป็นยังไง
- 106 อาหารการกิน ลองไปเดินตลาดดูว่ามัน ไหวมั๊ย
- 107 A: เออ เดียวชวนแม่ไปดีกว่า
- 108 B: ไปอยู่ซักที่ละสองสามคืนก็ได้ ลองๆคิดทำเหมือนที่เราไปอยู่จริงแล้วจะเป็นไงอะ อยู่
- 109 ได้มั๊ย ใช้ชีวิตแบบชาวบ้านๆไม่ใช่แบบนักท่องเที่ยว แกก็พอมีเวลาอยู่หนี
- 110 A: อ้อ แต่ก็ต้องดูเวลาแม่ด้วย ไปคนเดียวไม่กล้าหรอก
- 111 B: อ้อ เอาแม่ไปด้วยจะได้ช่วยดู
- 112 A: ขอบใจนะแก เอาเป็นว่าไปดูก่อนเนอะแกเนอะแล้วค่อยคิด
- 113 B: อ้อ เห็นแล้วจะได้คิดออก
- 114 A: โอเค เองนั่นก็ได้
- 115 B: อ้อ อยู่ที่ไหนก็แล้วแต่ อยู่ๆไปคงเริ่มชิน เดียวก็มีเพื่อนใหม่ ไม่เหงาหรอก
- 116 A: อ้อ ชั้นที่ว่างั้น
- 117 B: งั้นแค่นั้นนะแก
- 118 A: จ้า ขอบใจมากนะ

บทสนทนา 11U หงุดหงิด

- 1 A: มานานยังอะ
- 2 B: สักพัก ไม่นานมาก เดินไปเซเว่นมารอบนึ่ง
- 3 A: โอ๊ย วันนั้รรมไม่ดีเลย หงุดหงิดคน
- 4 B: หงุดหงิดใคร
- 5 A: โอ๊ย้าคนหนึ่งที่รู้จักมานานแล้วตั้งแต่อยู่ปีหนึ่ง มันแล้งน้ำใจม๊าก กวนโมโห พุดแล้วโกรธ
- 6 B: ใครวะ
- 7 A: ตอนสมัยปอตรีนุ่น
- 8 B: ที่นุ่นหรือ
- 9 A: เออ
- 10 B: มันทำไรละ
- 11 A: ก็ โอ๊ย เรื่องเดิมแหละ สติติ
- 12 B: อ้าว เสร็จแล้วไม่ใช่หรือ
- 13 A: เจอปัญหาอีก
- 14 B: ยังไง
- 15 A: เราไม่รู้อะ อยู่ๆ พยัญชนะต้นมันเป็นแบบvoicelessเหมือนกันเลยนะ
- 16 B: เออ
- 17 A: 33 เสียงกลางเท่ากันเลยนะ แต่ค่า F
- 18 B: โอ๊ยๆๆ ชักมีน เอาแบบสรุปๆไม่รู้เรื่องแบบศัพท์เฉพาะทาง
- 19 A: คือเราคิดว่าเส้นกราฟอะมันจะต้องออกมาเหมือนกันไง
- 20 B: อ่าว ก็ไม่เหมือนหรือละ
- 21 A: ต่างเว้ย กรืด ไม่รู้ทำไมมันเสือกต่าง
- 22 B: เฮ้ย
- 23 A: มันไม่ควรจะต่างนี่นา
- 24 B: มีไรผิดพลาด
- 25 A: ไม่รู้
- 26 B: แล้วทำไงอะ
- 27 A: ก็พอดีเจอโอ๊ย้าคนเนี้ยออน msn พอดี เราก็เลยเข้าไปถามมัน
- 28 B: อืม คำเป็นใครอะถึงจะรู้
- 29 A: เป็นอาจารย์อยู่ภาคสถิติ
- 30 B: อือ

- 31 A: มันไม่บอกแถมค่าเราอีก
- 32 B: เฮ้ย
- 33 A: มากกระแคะใช้นิสัยครูตอนนี้กับเรา
- 34 B: ยังไง
- 35 A: มันบอกว่าก่อนที่จะมาถามเนียได้ศึกษาด้วยตัวเองมาระดับไหน
- 36 B: โหห จะมาอะไรตอนนี้
- 37 A: ก็เออสิวะ
- 38 B: แล้วก็ไม่ต้องบอกเลยหรอ
- 39 A: ไม่เลย
- 40 B: โคตร
- 41 A: แล้วก็พูดว่าไม่เชื่อหรือกว่าในห้องสมุดจะไม่มีข้อมูลให้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้สถิติตัวนี้
- 42 มันว่าแสดงว่าเราไม่ได้อ่านงานเก่าๆที่รุ่นพี่ทำไว้มากพอ
- 43 B: โหห กระแคะอย่างแรง แล้วตอบมันไปว่าไง
- 44 A: ก็บอกว่าถึงพูดตอนนี้ก็สายไปแล้ว ถึงจะไปอ่านตอนนี้ แต่กว่าจะทำความเข้าใจ ก็ไม่ทัน
- 45 แล้ว โคนไต่ออกกันพอดีแน่นอนที่สุด
- 46 B: แล้วเค้าว่าไง
- 47 A: ก็บอกว่าให้เราสรุปๆมาว่าเจอปัญหาอะไรบ้าง ไม่ใช่มาเทใส่เค้าว่าไม่รู้จะแก้ปัญหายังไง
- 48 เลข
- 49 B: เฮย
- 50 A: เราก็เลยเขียนเป็นข้อๆส่งไปให้เค้าดู
- 51 B: ก็ยังอุตสาห์เขียนเนอะ
- 52 A: ก็หากคนช่วยไม่ได้อะนอกจากมัน
- 53 B: แล้วมันว่าไง
- 54 A: มันดูพักหนึ่ง แล้วก็ถามว่าทำไมไม่ไปถามอาจารย์
- 55 B: เอ้า เอาของมัน
- 56 A: เราเลยบอกไปว่าพวกเราเป็นนักวิจัยทางภาษาศาสตร์
- 57 B: อือ
- 58 A: ไม่ได้เชี่ยวชาญทางด้านสถิติ
- 59 B: ก็ไม่ได้เรียนมาอะ
- 60 A: ไซ้ เราก็บอกว่าตอนตรีเราก็เรียนทางด้านภาษานะ ไม่เคยแตะต้องกับเรื่องพวกนี้
- 61 B: ก็มันไม่ใช่หน้าที่เรา
- 62 A: มันก็ถามว่าแล้วตัวอาจารย์เองล่ะ เก็บข้อมูลมาอะไรมา แล้วถ้าใช้สถิติไม่ได้จะทำอะไรได้

- 63 B: ก็บอกว่าตัวอาจารย์เองก็ทำไม่ได้หรือสถิตินะ ในส่วนของสถิติเราก็ต้องหารนั่งสถิติมา
 64 ช่วยแปลผลให้ฟัง แต่ในส่วนการวิเคราะห์ตัวภาษาว่าทำไมมันถึงเกิดแบบนี้แบบนั้นมันถึงจะ
 65 เป็นหน้าที่เรา
- 66 A: ก็เออ ใครจะทำได้ทุกอย่าง มันก็ต้องแบ่งเป็นส่วนๆกันไป ให้มันมาวิเคราะห์ภาษาแบบเรา
 67 มันทำได้มีเยอะ
- 68 B: เล้าเป็นคนแปลกๆ
- 69 A: อือ
- 70 B: นอกจากไม่ช่วยแล้วยังจะ
- 71 A: กวนสันตติ ขอโทษนะใช้คำหยาบไปหน่อย
- 72 B: เข้าใจ
- 73 A: ไอ้เราก็รีบจนจะเป็นบ้า จะตายไม่ตายอยู่แล้ว
- 74 B: ไม่ต้องไปสนใจมันหรือ
- 75 A: อือ แต่มันหงุดหงิดใจ
- 76 B: อ้อๆ อ้อๆมาเป็นอารมณ์
- 77 A: นั่นสิ
- 78 B: แค่นี้ก็เครียดจนจะอ้วกแล้ว รีบจะตาย
- 79 A: เครียดมาก ตื่นตระหนกเต็มที
- 80 B: เพราะงั้นนะ ระวังรักษาสุขภาพจิตตัวเองก่อน
- 81 A: สงบสติอารมณ์อยู่นะ
- 82 B: มันอาจจะตอบคำถามไม่ได้มั้ง ถึงได้ไม่ยอมช่วยอะ ตัวมันอาจจะไม่รู้คำตอบ
- 83 A: น่าคิด หรือมันจะไม่รู้
- 84 B: ไม่ต้องไปถามอะไรเค้าแล้ว
- 85 A: อืมๆ เมื่อกี้เราก็บอกเค้าไปว่าขอบคุณนะสำหรับคำตอบ ต่อไปนี้จะไม่รบกวนอะไรอีกแล้ว
- 86 B: ดีแล้วๆ
- 87 A: ต่อไปนี่ก็คงไม่คุยกับเค้าอีกละ
- 88 B: คนเราก็แบบนี้แหละ มีหลายประเภท ดีก็แสนจะดี เล็งน้ำใจสุดซึ้งก็เยอะแยะ
- 89 A: ไม่ถึงคราวตัวเองก็ให้มันรู้ไป
- 90 B: ต้องมีซักวันที่เค้าจะต้องเจอแบบนี้เรานะ
- 91 A: ชัวร์
- 92 B: แล้วตอนนั้นกรรมอาจตามสนอง
- 93 A: แต่เราก็ไม่ได้คิดแค่นั้นนะ ไม่กะจะไปด่าไปอะไรเค้าหรือ
- 94 B: ดีแล้วแหละ ไปกินข้าวกันแล้วเอาหนังสือไปคืนก่อน

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวปรีดา สุขประเสริฐ เกิดที่จังหวัดกรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาปริญญาบัณฑิต
ภาควิชาภาษาฝรั่งเศส คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อปีการศึกษา 2548 และได้เข้า
ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2549

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย